

ספר עצתו אמונה

חלק ט'

אידיש

שײנע הערליכע בריוון געשריבן דורך דער ראש ישיבה שליט"א, פול מיט התחזקות ווי אזוי יעדער איד אָן אויסנאָם קען זוכה זיין מצליח צו זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך, מיט עצות און הדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדוננו מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש

ארויסגעגעבן דורך חסידי בֵּרְסֵלָב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

כינון עצרת אמונה

דפנות ספרי רבינו וכוונתו יגן עלינו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נרפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

סדר ועימוד, כריכה ושערים:

א.ש. אשדוד

08-8650078

0527627127

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור עינינו חיות נפשונו,

אשר נשא אותנו על לבו פאשר ישא האמן את היונק, להחיותנו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות, זיו הארת שכנית עזו יתברך, והחדייר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כלו - אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיפי אשר בנחל נובע מקור חקמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק, איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיזם עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל המחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. וקבץ ולקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבנו הקדוש מוהר"ן מברסלב, ותלמידו הקדוש מוהר"ן - זכותם יגן עלינו. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה.

עטרת ראשנו, נזר תפארתנו, המלאך הנצב על ראש דרך, עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות

מורנו ומאורנו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
בחד קטירא אתקטיר לישובה של מעלה
להתלונן בצל צח הצדיקים אשר בגן עדן
י"ז שבט תשע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס ליזמת

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון ומשפ',

נחמן נתן, יצחק דוד, צבי, רחל לאה,

יוסף, מנחם, יחזקאל, מלכה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, צו באלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביזן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (ח"י מוה"ר סימן שני"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איך זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איך ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד", ווייל יעדע תורה און שיחה פון הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסגעמען א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדריגה; און עס קען אויך צוגיין קומען פאר'ן נידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויך ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות ה"ו סימן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויך פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערגעבן די אלע תורות און עצות אויך פאר די קינדער און אייניקלעך עד סוף כל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ה, ט) "והודעתם לבניך ולבני בניך" - "איייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין באליבטער תלמוד רבי נתן זכותו יגן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינצוברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארוםפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבויעט אויפן הייליגן רבינ'ס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן. זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוך ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען דעם הייליגן רבינ'ס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים און בריוו וואס זענען מח' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מח' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצות מיט פרייד.

אין דעם ביטערן טאג י"ז שבט תשע"ה לפ"ק, האבן מיר פארלוירן די גרויסע אבידה שאין לה תמונה, ווען פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא. מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאין, מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע

עצתו

א ווארט פון די ארויסגעבער

אמונה

ז

למוּדִים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרויבירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, הלכות שלוחין, הלכה ה', אות י"א-י"ב) אויף דעם וואס משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן (דברים ל"א, כ"ט) "כי ידעתי אחר מותי כי השחת תשחתון, משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן אז זיי וועלן זיך אפקערן פונעם אייבערשטן נאכדעם וואס ער וועט שטארבן, זאגט אויף דעם רש"י אז מיר זעען דאך אז די אידן זענען נא געווען וואויל און ערליך אויך נאכדעם וואס משה רבינו איז געשטארבן, נאר פון דעם לערנט מען ארויס אז ווי לאנג דער תלמיד לעבט, איז דאס נאך אזוי ווי דער רבי לעבט. ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו אליין האט נאך געלעבט. פּרעגט אויף דעם רבי נתן ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז א צדיק איז געשטארבן? חז"ל זאגן דאך (ברכות י"ח.) "צדיקים במיתתן נקראו חיים", אפילו ווען א צדיק גייט אוועק פון דער וועלט, איז עס נאך אזוי ווי ער לעבט.

נאר דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרומה, קע"ד) אויפ'ן פסוק (דברים ל"ד, ה') "וימת שם משה עבד ה'", ווי אזוי קען מען זאגן אז משה רבינו איז געשטארבן? נאר באמת איז ער טאקע נישט געשטארבן, נאר ביי אונז איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן. דאס מיינט צו זאגן אז באמת שטארבט א צדיק קיינמאל נישט, זיינע תורות און למוּדִים בלייבן אויף אייביג; נאר אויב מיר לערנען נישט זיין תורה, מיר גייען נישט אין זיינע וועגן, דאן איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן ביי אונז. ווי לאנג עס

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אמונה

לעבט אבער א תלמיד וואס ער געבט ווייטער איבער דאס וואס דער רבי האט אונז געלערנט, ער איז מעורר און מחזק אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ווייטער האלטן מיט די למודים פונעם צדיק, דאן לעבט דער צדיק ווייטער ביי אונז. און דעריבער, ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, און ער האט ווייטער איבערגעגעבן און מחזק געווען די אידן אז זיי זאלן זיך האלטן צו דעם וואס משה רבינו האט אונז געלערנט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו האט נאכאלן געלעבט.

זאגט דארט ווייטער רבי נתן אז דאס איז נישט נאר געווען אין פענעם דור, נאר דאס גייט ווייטער אן ביזן היינטיגן טאג, אז אפילו ווען דער צדיק איז שוין אנוועק פון דער וועלט, דארף מען גלייבן אז ס'איז נאך געבליבן איינס אדער מערערע תלמידים פונעם צדיק, וואס זיי האבן דעם פח ווייטער איבערגעגעבן די למודים פונעם צדיק. די אמת'ע תלמידים פונעם צדיק, זענען אזוי ווי ער אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז'), און ווען זיי געבן ווייטער איבער די תורה פונעם צדיק, איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז דא מיט אונז, ער וועט נתלבש אין דעם תלמיד'ס דיבורים, און עס איז מממש ווי דער צדיק לעבט מיט אונז און רעדט צו אונז, אזוי ווי חז"ל זאגן (במות צ"ו): אויפ'ן פסוק (תהלים ס"א, ה') "אגורה באהלך עולמים", אז ווען מ'זאגט נאך א דבר הלכה פון א תלמוד חכם, רעדן מיט זיינע ליפן אין קבר.

אונזער ארבעט איז אויפצוזוכן דעם תלמיד וואס קען אונז איבערגעבן די למודים פון רבי'ן, וואס קען אונז ווייטער מחזק זיין און מעורר זיין צו זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת, מיט די אלע געוואלדיגע און הייליגע עצות וואס דער רבי האט אונז געלערנט.

אין יאר תשס"ט לפ"ק איז געעפנט געווארן די הייליגע ישיבה "ישיבה תפארת התורה", דורכ'ן ראש ישיבה הרה"ג מוה"ר יואל ראטה שליט"א,

דער תלמיד חביב פון פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, מיט'ן ציל אז די בחורים אין ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטן און זיך מחזק זיין מיט די למודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אויגז געלערנט.

כאטש וואס אין אנהויב איז די הייליגע ישיבה דורכגעגאנגען פילע שוועריקייטן, האט זיך עס אבער צעוואקסן אויף גאר א געוואלדיגע פארנעם, נישט נאר אין די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחורים מיט די למודים פון הייליגן רבי'ן, נאר עס האט זיך אויך אויסגעשפרייט איבער די גאנצע וועלט, פון איבעראל הערט מען די דרשות וואס ווערן געזאגט אין ישיבה, טויזנטער אידן איבער די גארער וועלט שעפן התחזקות פון די געוואלדיגע דרשות. ביי די דרשות זאגט דער ראש ישיבה שליט"א בלויז איבער די הייליגע ווערטער פון רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אויגז געלערנט, נאר ער ברענגט עס מער אראפ אז ס'זאל זיין פאסיג פאר'ן היינטיגן דור, מיט די היינטיגע נסיונות און שוועריקייטן, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אין יעדן מצב, ווי אזוי מיר זאלן זיך אויך קענען באנוצן מיט'ן רבינ'ס עצות אין אויגזער היינטיגן לעבן.

אזוי ווי דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפרייט געווארן איבער די וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען בריוו פון איבעראל אנצופרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א פארשידענע סארט שאלות, ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין פארשידענע סארט מצבים, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט האט זיך אויך גאר שטארק צעשפרייט און ווערן געליינט דורך טויזנטער אידן, וועלכע געניסן דערפון גאר אסאך התחזקות און הדרכות.

עס איז גרויס אויגזער פרייד אז מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף האבן מיר צוזאמגענומען די אלע בריוו, און עס אפגעדרוקט אויף א שיינעם

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער **אמונה**

פארמאט, אז יעדער איד זאל זיך קענען מחז' זיין דערמיט. דער ספר וועט זיכער ארויסהעלפן און מחזק זיין פילע אידישע קינדער. מיר האבן אויך אריינגעלייגט די שאלות אויף יעדן בריוו, כדי מען זאל בעסער פארשטיין אויף וואס די תשובות באציען זיך. כאטש וואס די בריוו זענען געשריבן געווארן פאר פרוואטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יענער האט אנגעפרעגט, איז עס אבער געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז דער ספר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

המוציאים לאור

 תוכן הענינים

- תתלד** מָעַג אִיךְ פֿאַרן אַלײן אִין אַ טֶעקֶס?
- תתלה** ווי אזוי קען איר זיך דערהאלטן ווען איר האב נאכנישט זוכה געווען צו קינדער? . יט
- תתלו** זאל איר האבן נאך קינדער?
- תתלו** וויפיל דארף אַ אינגל לערנען?
- תתלח** ווי אזוי קען איר זיך אָפּגעוואוינען פון גיין שלאָפן שפּעט?
- תתלט** פֿאַרנוואָס האָט מוה־ראַ"ש נישט געשריבן ווייטער דעם ספֿר "להבות אש"? . לג
- תתמ** קענט איר מיר געבן הֶדְרָכָה צו מיין חֲתָנָה?
- תתמא** ווי אזוי קען מען זיך באַרואַיגן נאָך די שְׂרַעקֻלִיכֶע טראַגעדיע?
- תתמב** וואו איז דער מְקוֹר אַז ווען מען לערנט תּוֹרָה דאַרף מען נישט קיין פֿלי זין?
- תתמו** זאל איר אָפּלאַזן מיין שעור גמרא און אַנהױבן נאָר צו זאַגן?
- תתמד** איר וויל זיין גוט, אָבער איר האַלט אִין אײן פּאַלן
- תתמה** זאל איר גיין אויף שְׁבֵת צו מיין טאַטע אָדער צו מיין מאַמע?
- תתמו** ווי אזוי איז מען זיך מְחַזֵּק נאָך לײַדן אַ גְרוֹיֶסע שְׂאֵדן?
- תתמו** ווי אזוי קען איר צוריק בְּרַעַנְגֶען מיין שְׁנוּעֵר קיין בְּרֶסֶלֶב?
- תתמח** פֿאַרנוואָס האָט מען נישט געמאַלדן אַז דער ראש ישיבה קומט קיין בית שמש?
- תתמט** ווי אזוי קען איר זיך האַלטן ערליך מיט אַ פֿראַבלעמאַטישע ווייב?
- תתנ** פֿאַרנוואָס ווען מען וויל זיין וואויל קומען אַלע שְׁנוּעֵרִיקײַטן?
- תתנא** ײִשר כֶּח פֿאַר אַלע גוטע זאַכן וואָס איר באַקום פון די שעורים
- תתנב** וועל איר נאך אַמאַל זיין אַן ערליכער איד?
- תתנג** דער גבאי פון שול האט מיך זייער פֿאַרשעמט, זאל איר צוריקגיין אהין?
- תתנד** זאל איר ווייטער מְמַשֵּׁיך זיין מיט שְׂדָכוֹת?

תתנה	זאל איך פארן קיין חוץ לארץ צו גיין נאך צדקה? ...	נג
תתנו	ווען וועל איך שוין חתנה האבן? ...	צו
תתנו	זאל איך זיך אנהויבן שערן די האר? ...	צט
תתנה	ווי אזוי קען איך באקומען א געשמאק אין לערנען? ...	קב
תתנט	ווי אזוי פארוואגט מען די קינדער ווען עס פליען ראקעטן? ...	קה
תתס	מיין לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן דורכן הערן די שעורים ...	קט
תתסא	איך האב זיך שוין גע'גט, ווי אזוי טרעפט מען א גוטע שדוך? ...	קיג
תתסב	זאל איך צוריקגיין אין ישיבה נאכדעם וואס זיי האבן מיך ארויסגעווארפן? ...	קמז
תתסג	זאלן מיר צעטיילן די קינדער אויף שבת צו קענען גיין צו א שמחה? ...	קכב
תתסד	ווי אזוי ווערט מיין ווייב פטור פון א מנגל? ...	קכד
תתסה	וואס טוט מען ווען עס איז שווער צו טון די סגלות פאר א שדוך? ...	קכו
תתסו	פארוואס שרייבט מוהרא"ש אזוי שארף אין זיין צוואה? ...	קל
תתסז	פארוואס האט מוהרא"ש צוגעזאגט אזויפיל הבטחות? ...	קלט
תתסה	ווי אזוי ארבעט די סגלה צו זאגן מסכת תענית צו ווערן א חתן? ...	קמג
תתסט	אפזאגן א שדוך אויב די פלה וויל זיך נישט שערן די האר? ...	קמז
תתע	ווי אזוי לערנט מען דעם רביני'ס ספרים אויפן סדר? ...	קנ
תתעא	פארוואס זאל מען נישט גיין אויף טעראפי? ...	קנג
תתעב	מעג איך זיך עקשנען צו נעמען נאר א ברוסל'ע פלה? ...	קנה
תתעג	ווי אזוי קען איך אויפווייזן פאר מענטשן אז מען דארף זיך יא שערן? ...	קס
תתעד	ווי אזוי קען מען זאגן "גין" פאר א מענטש? ...	קסב
תתעה	מעג מען קויפן עפעס פון א פירמע וואס איז אפשוך געווען פון די נאציס פח שקום? ...	קסד
תתעו	מען האט מיך ארויסגעווארפן פון ישיבה ווייל איך טו דארט הפצה, וואס טו איך? ...	קסז
תתעז	דארף מען פאסטן אדער נישט? ווי אזוי מאכט מען זיך פרייליך במילתא דשטותא? ...	קסה
תתעח	ווי אזוי קען איך מקרב זיין מיין טאטע צום רבי'ן? ...	קעא
תתעט	זאל איך ענדערש לערנען בעיון, אדער ענדערש שנעל? ...	קעז
תתפ	איך האב תשובה געטון און צוריק געקומען, ווי אזוי גייט מען ווייטער? ...	קפ

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

יג

תתפא	אויב האב איך חתנה יונג, ווי אזוי וועל איך האבן פרנסה?..... קפב
תתפב	מען לאזט מיר נישט לערנען אויפן סדר דרך הלימוד, זאל איך צוריקגיין אין ישיבה?..... קפו
תתפג	ווי לאנג וועל איך נאך דארפן ווארטן אויף מיין שדוך?..... קפה
תתפד	ווי לאנג דארף נעמען דאס דאווענען שחרית?..... קצב
תתפה	ווי אזוי קענען מיר נעמען "היכל הקדש בברסלב" פאר אונזער וועגווייזער? קצג
תתפו	ווי אזוי פאררעכט מען די הארבע עבירות פון די יונגע יארן?..... קצו
תתפז	ווי אזוי קען איך מאכן אז מיין מאן זאל אהיימקומען צייטליך?..... רא
תתפח	ווי אזוי קען איך צוריק צאלן פארן ראש ישיבה פאר די שיינע שעורים?.. רו
תתפט	א סמארטפאון איז טאקע אזוי געפערליך?..... רז
תתצ	קיינער דארף מיר נישט, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?..... רי
תתצא	ווי אזוי קען מען טוישן די שלום בית צום גוטן?..... ריב
תתצב	דארף איך טאקע אוועקווארפן מיין סמארטפאון?..... רטו
תתצג	קענט איר מיר געבן חזק אנצוגיין מיט מיין שעור אין גמרא?..... ריז
תתצד	וואס איז די עצה צו בלייבן מקשר צום צדיק?..... ריט
תתצה	איז דעם רבי'נס ציין אויף געמאכט פאר פרויען?..... רכג
תתצו	זאל איך פאלגן מיין טאטע און אראפנעמען מיין בארד און פאות?..... רכד
תתצז	זאל איך שערן די האר, כאטש עס איז נישט איינגעפירט אין מיין משפחה?רכז
תתצח	וואס טוט מען ווען מען קען זיך אליין נישט ליידן?..... רכט
תתצט	וואס דארף מען טון וועגן די קארנאנע ווירוס?..... רלד
תתק	איך האב אלעס פארלוירן, ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין?..... רלז
תתקא	איך האב שרעקליכע פחדים פון די קארנאנע ווירוס, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?..... רמב
תתקב	מעג מען מאכן א גורל צו וויסן וואס צו טון?..... רמו
תתקג	ענדערש לערנען שפעל און אסאך, אדער ענדערש ווייניגער און קלארער?רמט
תתקד	מען טראגט מיר אן א שדוך, און זיי ווילן איך זאל לערנען אין פולל, וואס טו איך?..... רנג
תתקה	מיין אינגל נעמט יעדע מצוה מיט צופיל דרוק, ווי אזוי העלף איך אים?..רנה
תתקו	וואס טוט מען מיט א קליין קינד וואס זאגט ליגנט?..... רנח

תתקז ווי אזוי לערנט מען שלחן ערוך אויפן סדר דרך הלימוד?..... רסא

תתקה וואס טוט מען ווען מען קען נישט גיין אין מקוה?..... רסג

תתקט דארף מען זיך אנשטרענגען אין די יעצטיגע צייטן צו טרעפן א מונן און מקוה?..... רסה

תתקי מיינע עלטערן רעדן קעגן מיין רבי, מעג איך זיי ענטפערן?..... רסח

תתקיא א מיידל וואס ארבעט קען נעמען דאס געלט פאר זיך, אדער געבן פאר די עלטערן?..... ער

תתקיב ווי אזוי שטארקט מען זיך צו רעדן צום אייבערשטן?..... ערב

תתקיד ווי אזוי גייט מען ארויס פון א שלעכטע גיסטע?..... ערה

תתקיר נאכן חוזה מאכן פון ברסלב אזוי לאנג, האט עס יעצט מיך געראטעוועט! רעה

תתקטו וואס קען מען טון ווען די קאראנע וויירוס בוזשענעט?..... רפא

תתקטז מעג מען הערן גוונים פון אמונה אין די ספירה טעג אין די יעצטיגע שווערע צייטן?..... רפד

תתקזי ווי אזוי קען איך זיך באדאנקען פאר די הערליכע לעבן וואס איך האב באקומען?..... רפו

תתקיה וואס מיינט אז מען טאר נישט הערן זינגען פון א רשע?..... רצ

תתקיס ווי אזוי האלט מען זיך רואיג נישט צו שלאגן די קינדער?..... רצב

תתקיט ווי אזוי קען איך מאכן אז מיינע טעכטער זאלן דאווענען?..... רצה

תתקכא מעג מען געבן פאר קינדער צו ליינען מאגאזינען?..... רחא

תתקכב ווי אזוי לערנט מען אויס קינדער זיך צו פירן איידל?..... ש

תתקכג איך בין נישט צופרידן אינדערהיים און אין ישיבה, וואס טו איך?..... שג

תתקכד איך האב ברוך השם חתנה געהאט, אבער איך פאל נאכאלץ אראפ..... שו

תתקכה איז תקון חצות געמאכט אויך פאר פשוט'ע אידן?..... שט

תתקכו ווי אזוי קען איך משפיע זיין פאר אנדערע אידן?..... שיב

תתקכז איך וויל זיין אן ערליכע איד, אבער איך פאל פסדר..... שטו

תתקכח מיין מח איז פארברענט, ווי אזוי קען איך ווערן אן ערליכער איד?..... שיח

תתקכט קען מען פשוט זאגן די ווערטער פון תורה?..... שכג

תתקל ווי אזוי שטארק איך זיך איבער מיינע שווערע נסיונות?..... שכז

תתקלא דארף מען אלעס דערציילן פאר די ווייב?..... של

תתקלב ווי אזוי היט מען די קינדער פון קשיות אויף אמונה פון א קרוב?..... שלב

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

טו

- תתקלג** מוזו איך אפלאזן מיין חסידות, כדי צו ווערן א ברסלב'ער?..... שלה
- תתקלד** ווי אזוי קען א אינגערמאן זיך שטארקן איבער זיינע נסיונות? שלט
- תתקלה** איך האב צוויי עלטערע ברידער, ווען וועל איך שוין א חתן ווערן? שמב
- תתקלו** די פרנסה ווערט מיר שווער, זאל איך אנהויבן א זייטיגע פאך?..... שמו
- תתקלז** ווען עס איז נישטא קיין חדר, לערן איך אסאך משניות און גמרא שנא
- תתקלח** זאל מען אויסלערנען פאר קליינע קינדער דעם סדר דרך הלימוד? שגד
- תתקלט** וואס טו איך אז מיין מאמע לאזט מיר נישט האבן א טעלעפאן? שע
- תתקמ** וואס האט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו געהאלטן וועגן שייטלעך? שעג
- תתקמא** וועל איך נאך אמאל זיין אן ערליכער איד?..... שעה
- תתקמב** מזל טוב צום געבורט פונעם ערשטן אייניקל..... שפ
- תתקמוג** ווי אזוי קען מען געבן פאר מענטשן די גוטע עצות אויף שלום בית?... שפג
- תתקמוד** ווי אזוי קען איך מאכן אז מיין טאכטער זאל זיין צופרידן מיט א פשוט'ע חתנה?..... שפו
- תתקמה** ווי אזוי קען איך זיך דרייען אין ברסלב, אן ווערן אריינגעשלעפט אין מחלקת? .. שפח
- תתקמו** וואו שטייט די הארבקייט פון די עבירה פון פגם הברית?..... שצז
- תתקמוז** פאר וואס רעדט איר קעגן די ערליכע בתי חנוך?..... שצט
- תתקמח** ווי אזוי זאל איך געבן די צדקה פאר מיין טאטע?..... תה
- תתקמט** מעג מען האלטן בעלי חיים אין שטוב?..... תו
- תתקנ** ווי אזוי באהערשט מען זיך נישט צו ווערן אין פעס?..... תי
- תתקנא** זאל איך צוריק גיין וואוינען קיין ארץ ישראל?..... תיב
- תתקנב** ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א פאר'חלומ'ט קינד?..... תטו
- תתקנג** וויפיל מעג מען אראפנעמען פון צדקה געלט פאר זיך?..... תיח
- תתקנד** ווי אזוי קען איך שלום מאכן מיט מיין ברודער?..... תכ
- תתקנה** ווי אזוי מעג מען ארויסגעבן שעורים אויף ווידיאו?..... תכב
- תתקנו** אפשר דאס וואס איך האב געטשעפעט איינעם, שאדט פאר מיין שדוך?.. תכה
- תתקנז** ווי אזוי קען זיך שטארקן כפד צו זיין מיין טאטע?..... תל
- תתקנח** ווי אזוי דערשרעק איך זיך נישט פון די וואס לאכן אפ פון ברסלב? תלג
- תתקנט** איך וויל אנהויבן לערנען, ווי אזוי הויבט מען אן?..... תלה

תתקס	קעג קען אַנציינדן הויכע מוזיק אין הויף?.....	תלט
תתקסא	ווי אזוי בין איך מחזק מיין בחור צו לערנען און דאווענען?.....	תמב
תתקסב	קעג קען הערן די נגונים פון ר' שלמה קארליבאך?.....	תמח
תתקסג	דארף קען רעדן שיין און זיך באדאנקען פאר די קינדער?.....	תנא

תתלד

מעג איך פארן אליין אין א טעקסי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב לעצטנס געהאט צוויי מעשיות מיט א טעקסי, און איך טראכט אויב איך מעג בכלל פארן מיט א טעקסי.

איין טאג האב איך געדארפט פארן אליין, און דער דרייווער האט מיר געוואלט געבן זיין טעלעפאן נומער און איך האב נישט געוואלט, האט ער מיר פרופירט צו געבן געלט, און איך האב געזאגט אז איך דארף נישט. למעשה ביים אנקומען האט ער נישט געוואלט נעמען קיין געלט פון מיר.

א צווייטע מאל האט מיין טאטע מיר געבעטן צו נעמען די קינדער מיט א טעקסי, און דער דרייווער האט קדם געזאגט אז עס וועט קאסטן דרייסיג און ביים אנקומען האט ער געטוישט די פרייז צו פופציג, ער האט ארויסגענומען די קינדער פון די קאר און מיך האט ער נישט געלאזט ארויסגיין ביז איך באצאל אים; ביז איך האב אים געזאגט אז איך וועל פֿרעגן מיין טאטע וואס צו טון, דעמאלט האט ער מיך געלאזט גיין.

זאל איך מער נישט פארן מיט א טעקסי? און אויב מיין טאטע בעט מיר - וואס זאל איך טון?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחנ', תלמידה בית פינא ברסלב

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז אייער טאטע בעט אייך איר זאלט העלפן נעמען די קינדער מיט א טעקסי וכו'; די בעסטע וועג פאר א מיידל איז צו באשטעלן א טעקסי מיט א פרויען דרייווער, אויב עס איז נישטא א פרויען דרייווער און עס איז זייער וויכטיג - קענט איר נעמען א טעקסי אבער נאר מיט די פאלגענדע הנאים:

(א) איר זאלט נישט רעדן מיטן דרייווער קיין שום זייטיגע שמועסן, און אז דער דרייווער פֿרעגט אייך אייער נאמען זאלט איר אים נישט ענטפערן; אז איר האט א טעלעפאן מיט זיך זאלט איר רעדן אויפן טעלעפאן אדער זיך מאכן ווי איר רעדט מיט איינעם. אזוי אויך אז ער וויל אייך געבן זיין פריוואטע נומער זאלט איר זיך נישט וויסנדיג מאכן און אים נישט קוקן אין זיינע טמא'נע אויגן, איר זאלט נאר ענטפערן אויף פראגעס וואס האט צו טון מיט די נסיעה.

(ב) איר זאלט נאר זיצן אין די אונטערשטע זיץ, איר זאלט קיינמאל נישט אריינגיין אין א קאר זיצן געבן דעם דרייווער ווען דער דרייווער איז א מאנספערזאן, איר זאלט זיצן אין די אונטערשטע זיץ.

(ג) דאס אלעס איז נאר אין די שעות ווען עס איז ליכטיג, בייטאג; אבער ביינאכט זאלט איר בשום אין אויפן פארן

אליין מיט א טעקסי וואס א מאן דריינױט, דאס איז יחוד
וואס איז זייער א הארבע עבירה, לויט רוב פוסקים איז אסור
יחוד גאר א דאורייטא (עין בית שמואל אבן העזר סימן כב, סעיף א).

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתלה

ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן ווען איך
האב נאכנישט זוכה געווען צו קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס האט חתנה געהאט פאר אומגעפער צוויי יאר
צוריק, און איך האב נאכנישט זוכה געווען צו קינדער, איך האב לעצטנס
פארלוירן וכו', און דאס שטערט מיך מוראדיג שטארק, איך שפיר ממש
ווי איין שטיק דורכפאל. שוין גלייך גאך די חתנה האב איך אזוי שטארק
געהאפט צו האבן א קינד, אבער יעדן טאג ווער איך מער און מער
צעבראכן זעענדיג אז איך בין נאכנישט געהאלפן געווארן.

איך האב זיך ממש געמאכט א גלות פאר מיר אליין, איך גיי נישט
צו קיין חתונות ווייל איך וויל נישט זיין דער רחמנות, איך שפיר אז איך
בין מצער מיינע עלטערן וואס ווארטן אויף אייניקלעך, און דאס מערסטע
שפיר איך גאך ווי דער אייבערשטער איז ברוגז אויף מיר, איך דאווען
און איך טו מצות און פרוביר צו זיין וואויל, פארנוואס טוט עס דער
אייבערשטער צו מיר? און אויב דארף ער מיך נישט האבן, דעמאלט
פארנוואס זאל איך ווייטער האבן א געפיל צו תורה און מצות?

איך ווייס אז מען טאר נישט האבן קיין קשיות אויפן אייבערשטן, וואס זאל איך אבער טון אז איך האב יא קשיות? איך קען עס נישט ארויסנעמען פון מיין מוח. ווי אזוי קען איך זיך האלטן פרייליך און אויפהערן קוקן שווארץ אויף יעדע זאך? ווי אזוי קען איך צוריק אנהויבן טראכטן נארמאל און ליב האבן דעם אייבערשטן און אידישקייט, אין די צייט וואס יעדער האט קינדער און נאר איך נישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת השם ותפריך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר זענט נאך בכלל נישט קיין רחמנות, איר האלט אינגאנצן צוויי יאר נאך די חתונה, איר וועט נאך האבן קינדער.

דאס אז איר האט פארלוירן וכו' - דארף אייך שטארקן, ווייל פון דעם זעט איר אז איר און אייער מאן קענען האבן קינדער און איר וועט נאך האבן א גאנצע שטוב מיט קינדער.

איר טוט נישט גוט אז איר זענט איינגעשפארט, איר גייט נישט ארויס פון שטוב און איר גייט נישט צו שמחות; פארנוואס זאלט איר ארומגיין מיט א מחשבה אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף אייך? פארנוואס זאלט איר זיך צעקלאפן און טראכטן אז איר זענט מצער אייערע עלטערן?! אז דער אייבערשטער האט אייך נאכנישט געגעבן קינדער - זענט איר נישט מצער אייערע עלטערן, מיט דעם וואס

איר וועט בלייבן אין שטוב דעפּרעסס און מַרְה שְׁחֹרָה'דיג
- מיט דעם וועט איר זיי וויי טון.

אז איר ווילט האבן קינדער - זאלט איר ארויסגיין פון
אייער גלות, פון אייער עצבות; דער רבי זאגט (ספר
המדות אות בנים, סימן כב): "מה יעשה אדם ויהיה לו בנים, יפזר
מעותיו לעניים, וישלח את אשתו", אז מען געבט צדקה און
מען מאכט פרייליך די ווייב - איז מען זוכה צו קינדער;
זעט מען אז שמחה ברענגט אלע ישועות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתלו

זאל איך האבן נאך קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים און חזוק וואס געבן מיר אזויפיל
פוחות אין לעבן.

איך בין א מאמע פון דריי קינדערלעך, און יעדעס מאל נאכדעם וואס
איך האב געהאט א קינד בין איך אריינגעפאלן אין א שטארק דעפּרעסיע,
אבער נאכן האבן דאס דריטע קינד איז מיין מצב געווארן זייער שווער,
איך האב געדארפט זיין אין שפיטאל פאר א שטיק צייט און איך בין
געווען אויף מעדיצין. ברוך השם אז צום סוף בין איך געקומען צו זיך.

און היינט בין איך ברוך השם א געוונטע מאמע און איך דארף מער
נישט געמען קיין שום מעדיצין.

מיין שאלה איז יעצט ווי אזוי צו גיין ווייטער. מיין יונגסטע קינד איז
שוין פיר און א האלב יאר, און איך וויל זייער שטארק האבן נאך קינדער,
אבער פון די אנדערע זייט האב איך א שטארקע פחד פון דעם, און נאך
מער אז איך וויל נישט גאנצמאל מאכן צער פאר מיין מאן און קינדער.

אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר זאגן וואס צו טון.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זייט פרייליך אויף די גרויסע נסים וואס דער אייבערשטער
האט געטון מיט אייך, איר האט א מאן מיט דריי
ליכטיגע קינדער; וויפיל אידישע קינדער ווארטן צו געהאלפן
ווערן און האבן כאטש איין קינד, און איר האט קיין עין
הרע דריי ליכטיגע קינדער - דארפט איר טאנצן פאר שמחה.

שטארקט אייך מיט אלע בוחות צו זיין פרייליך; דער
הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן כד):

"מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להתחיק
העצבות והמרה שחרה בכל כחו, וכל החולאת הפאין על
האדם, בלם באין רק מקלוקל השמחה", עם איז א גרויסע

מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך און זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין טרויעריג און דעפּרעס, ווייל אלע מחלות און אלע קרענק קומען - ווייל מען איז דעפּרעס און נישט פרייליך. און דער רבי זאגט דארט ווייטער: "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטוירים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דעפּרעסיע און ווייל מען איז נישט פרייליך. ביז דערנוייל זאלט איר אכטונג געבן אויף אייער געזונט.

תתלו

וויפיל דארף א אינגל לערנען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגל פון עלף יאר אלט, און איך האב זיך געוואלט קדם באדאנקען אויף די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר צוריק געענטפערט, עם האט מיר זייער מחזק געווען. אויך האב איך דעם מוצאי שבת זוכה געווען צו מאכן א סיום אויף גמרא מסכת ברכות.

איך האב געוואלט פּרעגן אפאר שאלות.

1. מיר האבן ברוך השם א גרויסע משפחה מיט ברידער און שוועסטערס, און איך שטער זיי אסאך מאל. איך האב שוין אפאר מאל געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל זיי נישט שטערן, אבער דער יצר הרע איז זיך מתגבר אויף מיר; וואס קען איך טון?

2. דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ביי די דרשות אז עס איז נישט גוט צו ליינען קאמיקס און אויך מיין טאטע זאגט אזוי. אבער די מיידלעך ביי אונז ברענגען עס יא אריין און אויך האב עס זייער שטארק ליב צו ליינען, וואס קען אויך טון? מיין מאמע קויפט מיר טאקע ביכער פון ספורי צדיקים, אבער אויך ענדיג עס זייער שנעל.

3. אויך וויל לערנען אסאך תורה, אויך ווייס אבער וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז א אינגל דארף אויך שפילן, נישט נאר לערנען די גאנצע צייט. אויך קום אהיים פון חדר יעדן טאג אום האלב זעקס, און אויך וויל וויסן א סדר וויפיל אויך זאל לערנען פאר מיר אליין אין מיין צייט.

יישר פה פאר אלעם

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד הילד הנחמד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויך פריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט זוכה געווען צו מסים זיין מסכת ברכות; דו ביסט א יונג קינד פון עלף יאר און דו האסט שכל ווי אן ערוואקסענער מענטש, אריין צו באפן לערנען די הייליגע תורה אויפן דרך הלימוד וואס מיר האבן מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן, אז אפילו מען פארשטייט נישט די ווערטער זאל מען זאגן די אותיות התורה (שיחות הר"ן, סימן עו).

אויף דיין ערשטע פראגע אז דו ווילסט אויסארבעטן דינע מדות; אויף דעם דארף מען אסאך שרייען צום

אייבערשטן, עס גייט נישט אין א קורצע צייט. אזוי ווי דער הייליגער רבי אלימלך פון ליווענסק זכותו יגן עלינו טייטשט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא כ:): "בבר צוח הכהן אנא השם, ונשמע קולו בריחו", זאגט ער (נועם אלימלך, תחלת פרשת וישלח): "שוּמַן אַרְוֶה צְרִיף הָאָדָם לְצַעַק אֲנָא הַשֵּׁם, עֲרַנִי שְׂאֵזְבָה לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְאִזּוּ וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ, אֲבָל לֹא בְיָמִים מוֹעֲטִים", מען דארף שרייען א לאנגע צייט צום אייבערשטן ביז מען איז זוכה צו ווערן א צדיק.

בנוגע ליינען קאמיקס וכו'; ענדערש זאלסטו ליינען ספורי צדיקים, מעשיות ווי אזוי צדיקים האבן געלעבט, דורכדעם וועט אריינגיין אין דיר א שטארקע חשק און בענקעניש אויף צו זיין א צדיק. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שפפורי מעשיות מצדיקים הוא דבר גדול מאד", עס איז זייער א גרויסע זאך צו ליינען און הערן מעשיות פון צדיקים, "כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", וויל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווערט דאס הארץ אויפגעפלאמט צום אייבערשטן, מען באקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד ווען מען זעט צו וואס דער צדיק האט זוכה געווען ווען ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, און מען וויל אויף ווערן א צדיק.

אויף דיין פראגע וויפיל צו לערנען וכו'; ווען דו קומסט אהיים פון חדר זאלסטו גיין אביסל שפילן, עס איז זייער געזונט פאר קינדער זיך אויסצוגעבן; זאלסטו קדם גיין

אביסל שפילן, טאנצן און ארום שפרינגען מיט דייע חברים, נאכדעם זאלסטו זיך מאכן א שעור ווייטער אין ש"ס פסדרן. זוף דיר אויף א שטילע פלאץ, אדער אין שטוב אדער אין א שול וואו עס איז רואיג און לערן א בלאט נאך א בלאט, וועסטו זוכה זיין צו לערנען און ענדיגן ש"ס נאך פאר דיין בר מצוה, דורכדעם וועסטו ממשיך זיין אויף דיר א צלם אלקים.

דער עקר זאלסטו זיך פירן מיט די עצה פון רבין, די עצה וואס משיח וועט אריינברענגען אין די וועלט; גיי אביסל שפאצירן זיך אויסרעדן דיין הארץ צום אייבערשטן, בעט אים: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך וויל זיין א צדיק, איך וויל לעבן מיט דיר, איך וויל נאר טראכטן פון דיר, גישט מסית דעת זיין פון דיר", וועסטו זוכה זיין צו ווערן א גרויסער צדיק. חזק ואמץ מיט אלע דייע בוחות.

הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל קענען היטן מיינע אויגן²

בעזרת השם יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ח' חשוון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד הילד הנחמד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן די הערליכע גייעס אז דו האסט שוין זוכה געווען צו לערנען און ענדיגן צוויי

ב. קונטרס עצתו אמונה פרשת וראה, ה'תש"פ

מאל ששה סדרי משנה; דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס דאס מיינט, א קינד פון עלף יאר אלט זאל שוין האבן געענדיגט צוויי מאל ששה סדרי משנה.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט זאגן פאר די בחורים אין ישיבה, ווען מען האט אים דערציילט א סיום משניות פלעגט ער זאגן: "גייט ארויס אין גאס, שטעלט אפ א מענטש און פרעגט אים צי ער האט שוין געענדיגט משניות, וועט ער קוקן אויף דיר ווי דו ביסט געפאלן פון די לבנה", און ברוך השם דו נוצט אויס די צייט מיט גוטע זאכן.

אויף דיין פראגע וועגן שמירת עינים וכו'; יעדעס מאל פאר דו גייסט ארויס פון שטוב זאלסטו זיך שטעלן ביי די מזוזה, לייג דיין הענט אויף די מזוזה און בעט די ווערטער: "הייליגער באשעפער, העלף מיר אויך זאל קענען היטן מיינע אויגן, אויך זאל נישט נכשל ווערן אין קוקן וואו מען טאר נישט, הייליגער באשעפער העלף אויך זאל צוריק קומען בשלום", און זאג דעם פסוק (ישעיה לג ז): "הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר ובביון", וואס דאס איז מסגל צו האבן ריינע אויגן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות ראיה חלק ב', סימן ט): "פשאדם יוצא לשוק ומתירא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים יפות, יאמר הפסוק 'הן אראלם צעקו חוצה' וכו', ועל ידי זה ינצל מראות", אויב מען האט מורא אז מען וועט נכשל ווערן - ווען מען גייט אין גאס - מיט ראיות אסורות - זאל מען זאגן פאר מען

גייט ארויס פון שטוב דעם אויבנדערמאנטן פסוק, דורכדעם וועט מען געראטעוועט ווערן.

ווען די גייסט נאכאמאל צום ציון פון מוהרא"ש זכרוננו לברכה בעט איך דיר זאלסט מיך מזכיר זיין ביים ציון און בעטן פאר מיר, מיין נאמען איז יואל בן רייצא רעכל. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

תתלח

ווי אזוי קען איך זיך אפגעוואוינען פון גיין שלאפן שפעט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א לערערין פאר קלענערע מיידלעך און בזכות אייערע שעורים, ובפרט די געוואלדיגע הנוף שעורים - האב איך א געוואלדיגע הצלחה אין מיין עבודת הקדוש, און איך פרוביר אריינצולייגן אין די קינדער ליבשאפט צום אייבערשטן, ליבשאפט צו אידישע קינדער, וראת שמים, און בעקר תפלה והתבודדות. איך שעפ נחת צו זען ווען איך מאך א גורל, ווי אלע קינדער בעטן דעם אייבערשטן אז זיי זאלן געווינען; די קינדער לעבן מיטן אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך.

איך האב איין פראבלעם אז בינאכט גיי איך שלאפן זייער שפעט, איך האב אסאך זאכן צוזוגרייטן פאר די קומענדיגע טאג אין שולע, און אויך מאך איך התבודדות א שעה צייט יעדע נאכט און עס קומט אויס אז איך גיי שלאפן זייער שפעט, איך שלאף דאס מערסטע פינף ביז זעקס

שעה א נאכט, וואס אויטאמאטיש איז כמעט נישט מעגליך צו האבן דעם פולסטן הרחבת הדעת דעם קומענדיגן טאג.

וויפיל איך בעט דעם אייבערשטן אז איך זאל גיין שלאפן פרי, איז מיר עס נאכנישט געלונגען. און נאכן הערן אויף די ווארעמע חנוך שמועסן אז מלמדים דארפן גיין שלאפן פרי, מאך איך שטענדיג אפ ביי מיר דאס צו טון, אבער אן ערפאלג. איך בעט כסדר פארן שלאפן גיין אז דער גותן לייער פח זאל מיר געבן פוחות למעלה מדרך הטבע און איך זע ווי דאס העלפט מיר דורכשטופן דעם טאג בחסדי השם, אבער ביי מיר ווייס איך דאך קלאר אז איך טו נישט ריכטיג; דערפאר וויל איך בעטן אויב עס איז נאך דא א וועג איך זאל מיר אפגעוואוינען פון דעם שלעכטן געוואוינהייט.

אגב, זייט איך האב געזען צווישן די בריוו ווי איר ברענגט אראפ פאר א בחור א הארציגע תפלה פון מוהרא"ש למציאות הזוג, האב איך דאס ארויסגעדרוקט, און איך זאג עס אויך; מיין שאלה איז אויב עס איז דא א באזונדערע תפלה פאר מיידלעך?

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיין א לערערין פאר מיידלעך, זיי מחנך זיין אז זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידישע מאמעס; בפרט קליינע קינדער

וואס דעמאלט זענען זיי נאך זייער תמימות'דיג, זיי נעמען אן און שליינגען יעדעס ווארט וואס זיי הערן.

איר דארפט זיך זייער פרייען אז איר האט אזא הייליגע ארבעט, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפן פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים כבוכבים לעולם ועד", אלו מלמדי תינוקות", איינער וואס לערנט תורה מיט אידישע קינדער - איז צוגעגליכן צו די שטערנס פון הימל; ער האט אן א שיעור זכותים, אזוי סאך וויפיל שטערנס עס איז דא אין די גאנצע וועלט.

א לערערין דארף גוט עסן און גוט שלאפן, אזוי ווי די הלכה איז (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנעור בפילה יותר מראי שלא יהיה עצל ביום הלמד, וכן לא יתענה", א מלמד טאר נישט אויף זיין שפעט ביינאכט פדי ער זאל נישט זיין מיד, און דאס זעלבע איז מיט א לערערין; אויב מען איז מיד, מען איז נישט געשלאפן געהעריג, ווערט מען שנעלער אויפגעגענט חס ושלום און מען קען צוקומען צו וויי טון די קינדער וכו'; דאס זעלבע איז מיט עסן, אויב מען עסט נישט געהעריג, מען איז הונגעריג - קען מען חס ושלום ווערן אנגעצויגן אויף די קינדער. דארפט איר זייער אכטונג געבן צו גיין שלאפן פרי פדי איר זאלט זיין גוט אויסגערוט, אזוי וועט דער גאנצער טאג אייך גיין גרינגער.

בעטס דעם אייבערשטן יעדן טאג: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל טרעפן מיין זונג שנעל און

גרינג, העלף מיר איך זאל באקומען א מאן א צדיק, א מאן וואס וועט לעבן מיט דיר און מיט די תורה. הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל חתונה האבן מיט אן ערליכער בחור וואס לעבט מיט א צדיק און גייט אין די וועגן פון א צדיק, און אויב עס איז מיר אנגעשריבן חס ושלום א מאן אן עשוי בעט איך דיר אייבערשטער זאלסט מיר טוישן מיין שדוך און מיר געבן א יעקב אבינו.

הייליגער באשעפער איך ווייס און איך גלייב אז תפלה קען טוישן א שדוך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות התק, סימן ט): "על ידי תפלה יכול לשנות זוגו הנבחר בשמים", מיט תפלה קען מען איבערדרייען א שדוך; בעט איך דיר טאטע זיסער, העלף מיר איך זאל באקומען א וואוילער מאן וואס וועט מיך מחזק זיין, מיך פרייליך מאכן און מיר וועלן אויפשטעלן אינאיינעם א שיינע שמוב".

אינעם זכות וואס איר וועט לערנען מיט די קינדער, איר וועט נישט מאכן קיין חילוק צווישן די קינדער וואס זענען ארעם אדער רייך, איר וועט נישט מאכן קיין צווישנשייד צווישן די קינדער וואס גייען אנגעטון טייער אדער ביליג, בזכות וואס איר וועט אכטונג געבן אויף די געפילן פון די קינדער - וועט דער אייבערשטער אנגעמען אייערע תפלות. אזוי ווי די הייליגע חכמים דערציילן (מענית כד.) עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, האט מען זיך צוזאמגענומען אין בית המדרש צו

מתפלל זיין פאר רעגן, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום
עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד
הגשם" - האט אָנגעפאנגען רעגענען, האט מען אים געפרעגט:
"וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער
געזאגט: "איך בין א מלמד ברוך - איך לערן מיט אידישע
קינדער און איך מאך נישט קיין אונטערשייד פון א קינד
וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט
אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך
א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט
לערנען, בין איך אים משחרר; איך קויף אים אונטער, איך
האב אין שטוב א פיש טאנק און איך בין אים משכנע אז
אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך און
דורכדעם הויבט ער אן לערנען"; זעט מען פון דעם אז אויב
א מלמד, א טיטשער, געבן אכטונג אויף דעם אייבערשטן'ס
קינדער - האט מען א ברכ אין הימל און מען נעמט אן
אלע תפלות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתלט

פארנוואס האט מוהרא"ש נישט געשריבן
ווייטער דעם ספר "להבות אש"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער שוין אויס די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א פאר איבער צוויי יאר, דאס האט מיר געמאכט לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, איך האב שיעורים קבועים אין משניות און אין גמרא און נאך אסאך; א גרויסן יישר בתי.

איך האב געזען דעם ספר "להבות אש" פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אויפן "תקוני זהר", און איך וואונדער זיך פארנוואס מוהרא"ש האט נישט געשריבן ווייטער דעם ספר. דאס האט שוין מוהרא"ש אנגעהויבן שרייבן אין יאר תשמ"ט, און זייט דעמאלט האט ער געשריבן נאך פילע אנדערע ספרים, פארנוואס האט ער נישט צוגעענדיגט דעם ספר?

יישר בתי

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו האסט דעם ספר "להבות אש", דעם פרוש וואס מוהרא"ש האט געשריבן אויף תקוני זהר - איז פראי דו זאלסט לערנען די הקדמה פונעם ספר. מוהרא"ש שרייבט

אז ער האט אלע זיינע יארן, ווען ער האט געלערנט תקונים
 - נישט געוואלט אראפשרייבן די פרושים אויף די תקונים
 אלס צוויי טעמים, איינס ווייל דער רבי האט געזאגט (שיחות
 הר"ן, סימן רפה): "ועל ספר התקונים לבר, לא יספיקו אלפים
 ספרים לבאר עצם רבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכלם
 העיון", אפילו מען זאל אפשרייבן מויזנטער ספרים וועט מען
 נישט קענען געבן צו פארשטיין די סודות וואס ליגט אינעם
 ספר התקונים, "פידוע לכל גדולת קדושת התקונים הקדוש",
 אזוי ווי עס איז פאר יעדן באקאנט די הייליגקייט פון תקוני
 זהר, "אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו
 ורמיוזותיו וכו'", ווען מען זאל געמען די הויט פון אלע הערשן
 און מאכן פון דעם פארמעט - וועט מען נישט קענען
 אראפשרייבן די סודות וואס ליגט אין דעם ספר; דעריבער
 - שרייבט מוהרא"ש - האט ער אלע זיינע יארן נישט
 געשריבן זיינע פשטים, רמזים און סודות וואס ער האט
 מחדש געווען.

נאך א טעם זאגט מוהרא"ש, אז ווער עס ווייסט און איז
 באקאנט אין תקוני זהר ווייסט אז במעט יעדע שורה,
 יעדע צוויי שורות - רעדט זיך פון אנדערע זאכן, אין איין
 בלאט רעדט מען פון זייער אסאך זאכן, פון אנדערע וועלטן
 און אנדערע סודות, פידוע לידעים, מפילא איז נישט שיק
 אראפצושרייבן ווייל עס וועט אויסזען אינטערעסאנט וכו'.

דאס וואס מוהרא"ש האט יא אנגעהויבן שרייבן איז געווען
 ווען מוהרא"ש איז געווען אין שפיטאל בשנת תשמ"ט

נאכדעם וואס ער איז אריבער אן עקסידענט אין ארץ ישראל ג' פרשת בהר י"א אייר תשמ"ט און ער האט געדארפט אריבערגיין אן אפעראציע, ער איז צוריק געקומען קיין אמעריקע ג' בחקותי ווען ער איז אריין אין שפיטאל, דעמאלט האט ער נאכאמאל אנגעהויבן לערנען תקוני זהר, אזוי ווי דער רבי האט אונז געהייסן מיר זאלן לערנען תקוני זהר א גאנץ יאר נישט נאר חדש אלול (שיחות הר"ן, סימן קכח), און מוהרא"ש האט מקבל געווען אויף זיך אז אויב די אפעראציע וועט אריבערגיין בשלום - וועט ער אראפשרייבן אלע חידושים וואס וועט אים נתחדש ווערן וכו'.

דאס ווייסטו אז מוהרא"ש האט אפגעשריבן א פירוש אויפן גאנצן ספר הזהר "מראה אש", אבער מוהרא"ש האט דאס נישט געדרוקט; מוהרא"ש האט ענדערש געדרוקט נאך א קונטרס וואס קען ראטעווען אידישע קינדער, נאך א קונטרס צו מחזק זיין בחורים און מיידלעך וואס זענען פארלוירן; דאס איז געווען דער עקר פון מוהרא"ש, מחזק זיין אידישע קינדער, זיי געבן די זיסע עצות פון הייליגן רבין.

דאס דארפן מיר נאכטון; מיר דארפן גיין אין די וועגן פון מוהרא"ש, מופה זיין אידישע קינדער מיט דעם רבינ'ס עצות, מיט דעם וועלן מיר מקרב זיין די גאולה שלמה, מיר וועלן ברענגען משיח במהרה בימינו, אמן.

תתמו

קענט איר מיר געבן הדרכה צו מיין חתנה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

דא שרייבט א בחור פון ארץ ישראל וואס הערט אויס אלע שעורים, דאס געבט מיר חזוק אנצוגיין אין לעבן און אזוי אויך האב איך שוין עטליכע מאל געענדיגט ששה סדרי משנה.

איך בין ברוך השם א חתן געווארן, מיין חתנה איז אין צוויי חדשים ארום און איך האב געוואלט באקומען הדרכה ווי אזוי צוצוגיין צו די חתנה.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת השם ותפלה - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער יסוד היסודות פון שלום בית איז צו זיין אפן איינער מיטן צווייטן; אויב עפעס טוט וויי - דארף מען זיך דורכרעדן איינער מיטן צווייטן. אויב מען רעדט נישט, אדער איינער האט מורא פונעם צווייטן צו רעדן - איז דאס א חסרון אין שלום בית.

ביים רבי'ן איז שלום בית געווען א יסוד היסודות; דער רבי האט נישט געלאזט קומען צו אים אן א ווייב

און דער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל האלטן חשוב די ווייב. אזוי ווי עם ווערט געברענגט אין שיחות הר"ן (סימן רסד) אז דער רבי האט געבעטן מיר זאלן האלטן חשוב און רעדן שיין צו די ווייב; דער רבי האט געזאגט: "הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגידול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם, בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו'", די פרויען גייען אריבער אסאך יסורים און אסאך צער; צער העבור, צער הלידה און צער פון מגדל זיין די קינדער וכו'.

דעריבער אז דו גייסט יעצט צו די חתונה, זאלסטו שטענדיג אכטונג געבן אויף דיין ווייב; זאלסט רעדן צו איר שיין און איר געבן אסאך גוטע ווערטער, קיינמאל נישט טענה'ן מיט איר; מותרא"ש פלעגט אונז זייער אסאך זאגן: "מיט א ווייב טענה'ט מען נישט, א ווייב איז אלץ גערעכט".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט גיין צו דיין חתונה בשעה טובה ומוצלחת, זאלסט שטענדיג זוכן ווי דו קענסט אויפבויען דיין ווייב, איר געבן גוטע ווערטער, אזוי וועט זי טון שטענדיג דיין ווילן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנהדרין כב): "אין האשה בורתת ברית אלא למי שעשאה בלי", א פרוי ווערט איינס מיטן מאן נאר אויב ער מאכט איר פאר א בלי; ווי מותרא"ש איז דאס מסביר, אז אויב מען בויט אויף די ווייב, מען מאכט איר פאר א גאנצע בלי, מען הייבט איר אויף מיט גוטע ווערטער: "דו קענסט יא", "דו ביסט יא", "דו ביסט מיין לעבן" וכו' וכו' - ווערט

זי א געבויטע פלי און זי וועט ווערן איינס מיט דיר, עננקער
שטוב וועט זיין א משכן, א פלאץ פאר השראת השכינה.

תתמא

ווי אזוי קען מען זיך פארואיגן נאך די שרעקליכע טראגעדיע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

זייט עס איז געשען די שרעקליכע טראגעדיע לא עלינו אין דזשערסי
סיטי, האב איך מיט מיין ווייב נישט קיין מנוחה פון דעם. מיר וואוינען
נעבן בארא פארק און מיר טראכטן ערנסט זיך אנוועק צו ציען קיין אפסטעיט
וואו עס איז דא ווייניגער אויסזיכטן פאר אזא זאך זיך צו איבער'חזרן חס
ושלום; מיר ווילן הערן וואס דער ראש ישיבה האלט וועגן דעם.

יישר בח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישטא וואו צו לויפן און וואו זיך צו באהאלטן,
מיין נישט אז אין אפסטעיט איז בעסער; די גוים אין

ג. דינסטאג פרשת וישלח י"ב כסלו, האט פארט א שרעקליכע שיקעריי טעראר-אטאקע אין דזשערסי
סיטי, ווי עס זענען ליידער אומגעקומען הנהור משה, צבי עליו השלום בן להבחל"ח ר' אברהם שלום
אהרן דייטש הי"ו, און מרת לאה מינדל עליה השלום בת להבחל"ח ר' בנימין צבי הי"ו, ה' ינקם דָמָם.

מער איבער דעם, אין ספר עצתו אמונה חלק ה, מכתב תתמא.

אפֿסטעיט האבן אונז פֿינקט אזוי פֿיינט ווי די גוים פֿון שְׂטאַט. די וואָך האט פֿאסירט אַ שְׂרעקליכע רציחה אין אפֿסטעיט, אין מאַנסי, אַ רוצח איז אַרײַנגעקומען צו אַ רב אין שטוב בשעת תּדלקת הנרות און געשטאָכן פֿינף אידן^ד, זעט מען דאָך קלאַר אז עס האט גישט מיט דזשערסי סיטי, מאַנסי, נאָר איבעראַל האט מען אונז פֿיינט, עס איז גישטא וואו צו לויפֿן.

אז דו זוכסט וואו צו אנטלויפֿן, וואו זיך באהאלטן - אנטלויפֿן צום אייבערשטן, אזוי ווי תּכּמינו זכּרונם לְבִרְכָה דערציילן (שמות רבא כו, ג) עס איז געווען אַ פֿייגל וואס מען האט איר געזוכט צו באפֿן, די פֿייגל איז געפֿלויגן פֿון איין בוים צום צווייטן בוים, אלץ זענען געקומען בעסערע פּאנגערס, ביז די פֿייגל האט זיך בארעכנט: 'עס איז גישט קיין עסק צו לויפֿן אהער און אהין, איד דארף טרעפֿן אַ פֿלאץ וואו איד וועל זיך קענען באשיצן פֿון די פּאנגערס', האט זי זיך באהאלטן אינעם פּאלאץ פונעם קעניג, ווייל דאָרט ביים היכל תּפֿלך וועט קיינער גישט קומען שיסן אויף איר; די זעלבע זאך ווען אַ מענטש האט צרות, עס איז גישטא וואו צו לויפֿן, נאָר אין איין פּלאץ קען מען זיך באשיצן, אז מען באהאלט זיך ביים אייבערשטן, מען נעמט אַרײַן אמונה אין זיך, מען

ד. מוצאי שבת תּנוּפה איז פּאָרנעקומען אַ שְׂרעקליכע שטעכעריי אין שטוב פֿון האַדמו"ר מקאסאן פּארשעי שליו"א, אין מאַנסי. איינער פֿון די געשטאכענע אידן איז ליידער נפֿטר געוואָרן מיט עטליכע תּרשים שפּעטער.

ר' יהוסף בן ר' יהואל מיכל ניימאָן ה' יתקם דמו, וועלכער איז נפֿטר געוואָרן אום ה' ניסן ה'תש"פ.

גלייבט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פינקטליכער חשבון.

אז דו האסט פחדים פון די שרעקליכע רציחות, זאלסטו זיך תזרן אמונה: אלעס איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער איז ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבלעדיק כלל, ובכל התנועה והתנועה שם אלופו של עולם, אזוי וועסטו נישט האבן קיין פחד, ווייל "מי שיש לו בטחון, אין לו שום פחד" (ספר המדות אות בטחון, סימן א), ווער עס פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן האט נישט קיין שום פחד.

נאך א פלאץ איז דא וואו מען קען אנטלויפן, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פרק ו'): "אם ראית שהיסורין ממשמשין ובאות עליך", אויב דו זעסט אז עס קומען אויף דיר צרות און יסורים, "רוץ לחדרי הדברי תורה", אנטלויף צו די הייליגע תורה, "ומיד היסורין בורחין ממך", וועסטו ווערן געראטעוועט; מאך זיך א שעור אין די הייליגע תורה.

(יעצט איז א גוטע צייט אנצוהייבן א שעור אין ש"ס; יעדן טאג לערנען א בלאט גמרא בסדרן און אפילו דו האסט א שוואכע פארשטאנד קענסטו אויך לערנען תורה, דער רבי האט אונז געגעבן א שיינע זיסע וועג ווי אזוי יעדער איינער קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, זאל מען זאגן די ווערטער פון די תורה, אפילו מען פארגעסט וואס מען לערנט זאל מען נישט קוקן אויף דעם נאר ווייטער לערנען בסדרן [במבאר בשיחות הר"ן, סימן עו]).

אז מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערט מען נצול פון אלע צרות ובפרט פון ווערן גע'הרג'עט. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות בטחון, סימן ז): "מי שכתוב בהשם יתברך", ווער עס פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן, "הקדוש ברוך הוא מצילו מכל צרות ובפרט מהריגה", היט אים דער אייבערשטער אפ פון אלע צרות, בפרט פון ווערן גע'הרג'עט.

מי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די.

תתמב

וואו איז דער מקור אז ווען מען לערנט תורה דארף מען נישט קיין כלי זין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין א שעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט איבער די שרעקליכע שיסעריי וואס איז פארגעקומען אין דזשערסי סיטי, האט דער ראש ישיבה דערמאנט א "תנא דבי אליהו" וואס זאגט אז ווען איינער לערנט תורה דארף ער נישט האבן קיין כלי זין זיך צו באשיצן. איך האב דאס געוואלט ווייזן פאר איינעם, אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א צוצייכענען וואו דאס שטייט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

אוך האב ערהאלטן דיין פריוו.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פרק ד): "כל
תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד", א
איד וואס וואס לערנט יעדן טאג תורה, "בשביל להרבות
כבוד שמים", פרי צו מאכן א נחת רוח פארן אייבערשטן,
"אינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל דבר שיהיה לו
שומר", דארף נישט האבן א שווערד אדער א פאנצער זיך
צו היטן פון שלעכטס, "אפא הקדוש ברוך הוא משמר
בעצמו", נאר דער אייבערשטער אליינס היט אים.

יעצט ווען מיר אלע זענען אזוי פארווייטאגט פון די שרעקליכע
טראגעדיעס וואס האבן פאסירט, סיי אין ניו דזשערסי
וואו א פרוי און א בחור זענען גע'הרג'עט געווארן מיט א
שרעקליכע רציחה, און סיי וואס עס האט פאסירט אין
מאנסי וואו א רוצח איז אריינגעקומען צו א רב אין שטוב
בשעת הדלקת נר חנוכה און געשטאכן אפאר אידן - דארפן
מיר זיך מקבל זיין צו לערנען די הייליגע תורה פארן
אייבערשטנס וועגן, דאס איז די איינציגסטע זאך וואס מיר
קענען טון, לערנען די הייליגע תורה.

ווען מען הערט אזא שרעקליכע גייעס דארפן מיר זיך
בארעכענען, יעדער איינער פון אונז, זיך צוריק צו

קערן צום אייבערשטן און היטן די הייליגע תורה, וועלן מיר
געראטעוועט ווערן פון שלעכטס.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה לה, ו): "הסיף והספר
נתנו מברכין מן השמים", דער אייבערשטער האט
באשאפן די תורה מיטן שווערד צוזאמען, "אמר להם הקדוש
ברוך הוא", דער אייבערשטער זאגט אונז: "אם שמרתם מה
שכתוב בספר זה הרי אתם נצולים מן הסיף, ואם לאו סוף
שהוא הורג אתכם", אויב וועט איר היטן וואס עס שטייט אין
די תורה וועט איר געראטעוועט ווערן פונעם גרויסן מעסער,
און אויב מען היט נישט די תורה פאסירט אנעלכע רציחות.

נאך געפינען מיר (עבודה זרה יז:) בשעת די רומים האבן נישט
געלאזט לערנען תורה האט מען געכאפט דער הייליגן
רבי אליעזר, מען האט אים חושד געווען אז ער לערנט
תורה און אויך אז ער איז א רויבער, האט ער זיי געזאגט:
"אי סיפא, לא ספרא", אויב זענט איר מיר חושד אז איך
לערן תורה, דאן האב איך נישט קיין שווערד - איך בין
נישט קיין רויבער, "ואי ספרא, לא סיפא", און אויב איר
זענט מיר חושד אז איך האב א שווערד, א גרויסע מעסער,
דאן קען איך נישט לערנען, ווייל די צוויי זאכן גייט נישט
צוזאמען; זעט מען אז תורה איז א סתירה מיט רציחה.

דער אייבערשטער זאל שוין רחמנות האבן אויף אונז, ער
זאל אונז היטן פון אלעם שלעכטס און אונז אויסלייזן
מיט משיח צדקינו, אמן.

תתמוג

זאל איך אפלאזן מיין שעור גמרא
און אנהויבן נאר צו זאגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, דאס האט מיר געגעבן חשק אנהויבן לערנען מער תורה און איך וויל וויסן ווי אזוי דאס צו טון.

יעצט האב איך א שעור אין גמרא מסכת שבת, איך לערן פמעט יעדן טאג, און איך פרוביר צו פארשטיין די גמרא מיט די הילף פון ארמסקראל. אבער איך וויל אויך אנהויבן מער לערנען אויפן סדר דרך הלימוד, דאס מיינט טאקע פלוז צו זאגן די ווערטער אן פארשטיין? און זאל איך אויפגעבן מיין אנדערע שעור גמרא וואס איך פארשטיי יא? און צי זאל איך ענדערש זאגן משניות אדער ענדערש גמרא?

איך האב פרובירט היינט צו זאגן א בלאט גמרא אן פארשטיין, און עס האט מיר גענומען צען מינוט, זאל איך ווייטער ממשיך זיין? און וויפיל בלאט גמרא זאל איך זאגן יעדן טאג?

איך וויל זיך אויפפרישן מיט די הייליגע תורה, און איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן דעם ריכטיגן וועג דערצו.

יישר כח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לאז נישט אפ דיין שעור גמרא; לערן ווייטער דינע שעורים,
ווייל דער רבי האט געוואלט מען זאל האבן א שעור
בעיון. אינעם זעלבן שיחה וואו דער רבי זאגט אז מען זאל
לערנען שנעל אפילו מען פארשטייט נישט, זאגט דער רבי
(שיחות הר"ן, סימן עו): "גם צריכין ללמד איזה שעור ביום, בקצת
עיון", א מענטש זאל אויך האבן א שעור צו לערנען בעיון
אביסל יעדן טאג.

עס איז גוט דו זאלסט האבן צוויי סארט שעורים, איין שעור
זאלסטו האבן וואס דו פארשטייסט וכו', נאכדעם זאלסטו
האבן שעורים אין אלע חלקים פון די תורה אפילו אן
פארשטיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שם): "שוב ללמד במהירות
ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בנרירות
ולבלי לבבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק
יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט מען
זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין
צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין דעם פשטות
הפשט, "ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד
הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להפך", און אויב
מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך

צייט אויף דעם ענגן, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, בשילמד בסדר בזריות להלן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

און דער רבי זאגט (שם): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים בסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר בסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעפראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שפת סגנון עבודה ורה יט): 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שניאמר (תהלים קיט, כ): 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל חכמינו זכרונם לברכה

זאגן, אז א מענטש זאל קדם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי זה יזכה לעמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

וואויל איז פאר דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן; ביי אים וועט מקים ווערן דער פסוק (משלי לא, כה): "עז והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון"; וואס די הייליגע חכמים זכרונם לברכה דרש'נען אויף דעם (שמות רבה נג, ב): "אימתי התורה משחקת", ווען לאכט די תורה צום מענטש, ווען זעט דער מענטש וואס ער האט אלץ געטון אין זיין לעבן? "הוי ליום אחרון", ביים לעצטן טאג; דעמאלט וועלן אפיר קומען אלע פרקים משניות און דפים גמרא, דעמאלט וועט מען זען די ווארהייט פונעם סדר דרך הלימוד; דאס גרויסקייט פון די וואס האבן געפאלגט דעם רבין בתמימות ופשיטות.

ביי די לונה ווען מען באגלייט א נפטר וואס האט געפאלגט דעם הייליגן רבין, וועט מען נישט טראגן סתם אן ארון, נאר עס וועט זיין אן ארון הקדש, אן ארון מלא ספרים; עס וועט ליגן אינעם ארון גאנץ תנ"ך, ששה סדרי משנה,

בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור, שלחן ערוך, כל המדרשים, זוהר ותקונים, כל ספרי רבינו וכו' וכו'; דעמאלט וועט מען זען דאס גרויסקייט פונעם דרך הלימוד. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתמוד

איך וויל זיין גוט, אבער איך האלט אין איין פאלן

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם כל א גרויסן יישר ב"ח פאר די שיינע דרשות און חזוק, איך בין זיך מתו' מיט דעם.

איך בין א יונגער בחור און איך גיי אסאך מאל אין פארק וואו איך טרעף זיך מיט גוים און איך טו עבירות מיט זיי. פאר איך גיי אהין, ווען איך קום צוריק און אזוי אויך בשעת מעשה - וויל איך עם באמת נישט טון, אבער פונדעסטוועגן טו איך עם נאכאמאל און נאכאמאל, ווי אזוי זעט מען זיך ארויס פון דעם?

איך בין מעביר סדרה יעדן טאג, איך זאג משניות וויפיל איך קען אנקומען צווישן די סדרים אין מיין ישיבה, אבער פונדעסטוועגן האלט איך איין פאלן. דאס איז אויסער דעם וואס יעדעס מאל איך גיי אויפן גאס מוז איך קוקן אויף יעדע פרוי, און איך ווער ממש משוגע.

יעדעס מאל באזונדער טו איך נאכאמאל תשובה, איך זאג נאכאמאל צו פארן אייבערשטן אז איך גיי עם מער נישט טון, אבער איך פאל ווייטער אדרוך.

איך בעט זייער דעם ראש ישיבה שליט"א זאל מיר געבן אן עצת
וואס וועט מיר טאקע העלפן, ווייל איך קען נישט מער.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט נישט האבן צוטון מיט גוים און
זיכער נישט שפילן מיט זיי; ווען דו זאלסט וויסן ווי
שטארק א גוי האט פיינט א איד - וואלסטו נישט גערעדט
מיט זיי און געהאט צוטון מיט זיי. חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (ספרי בהעלותה, סט) רבי שמעון בן יוחאי זאגט: "הלכה היא
בידוע שעשו שונא ליעקב", עס איז א קלארע הלכה אז
עשו האט פיינט יעקב; מותרא"ש ברענגט אויף דעם, אז
אויף די הלכה קריגט קיינער נישט, יעדער האלט אזוי ווי
רבי שמעון.

בעט איך דיר זייער זאלסט מער נישט גיין צו קיין שום
פארק וואו גוים שפילן זיך וכו'; געב אכטונג פון זיי
און האב נישט מיט זיי צוטון, ווייל זיי קענען דיך שלאגן
און דיך מזיק זיין השם ישמרנו, אזוי ווי מען הערט בסדר
אין די נייעס ווי גוים שלאגן און הרגענען אידן, השם ישמרנו.

אויף דיין פראגע, וואס מען טוט מיט שמירת עינים וכו';
 בעט דעם אייבערשטן פאר די גייסט ארויס פון שטוב;
 שטעל זיך ביי די מזוזה, לייג דיין האנט אויף די מזוזה און
 בעט א קליינע תפלה: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך
 זאל זיך קענען היטן מיינע אויגן, איך זאל בלייבן מיט ריינע
 אויגן", און ווען עס קומט דיר אונטער א נסיון - זאלסטו בעטן
 דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער היט מיר איך זאל
 נישט קוקן אויף קיין פֿרעמדע פֿרויען, העלף מיר איך זאל
 האבן ריינע אויגן; העלף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד".

אז דו וועסט זיך היטן ריינע אויגן וועסטו זוכה זיין צו טרעפן
 א שיינע פֿרה און דו וועסט האבן א גוט לעבן; אויב
 מען היט די אויגן האט מען גוט חתונה און מען האט ליב
 צו זיין אין שטוב נאך די חתונה, ווידעראום אויב מען היט
 נישט די אויגן - האט מען נישט קיין לעבן; די לעבן ווערט
 נמאס, מען שפירט נישט קיין טעם אין גארנישט.

זיי ממשיד מיט מעביר סדרה זיין און מיט זאגן משניות;
 אויך זאלסטו לערנען יעדן טאג גמרא, ווייל גמרא היט
 דעם מענטש פון אלע קלפות און רוחות רעות.

אויך האף אז דו וועסט פאלגן אלעם וואס שטייט אין דעם
 בריוו, וועסטו האבן א גוט לעבן אויף די וועלט און
 אויף יענע וועלט.

תתמה

זאל איך גיין אויף שבת צו מיין טאטע אדער צו מיין מאמע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח אויף די לעצטע בריוו וואס דער ראש ישיבה האט מיר געשיקט, ברוך ה' איך האב מסים גענוען סדר מועד.

מיינע עלטערן זענען צעטיילט, און אסאך מאל קומט אים אז פאר שבת בעט מיר מיין טאטע אז איך זאל גיין צו אים אויף שבת, און מיין מאמע בעט מיר איך זאל גיין צו איר, צו וועמען זאל איך גיין?

איך שרייב די ווערטער מיט טרערן אין די אויגן, דער ראש ישיבה קען זיך נישט פארשטעלן וואס גייט אויף מיר אדורך טאג און נאכט, איך שפיר אז מיין לעבן גייט מיר פארביי, מיינע עלטערן הערן זיך נישט אויף קריגן, יעדער וויל נאר אפטון דעם צווייטן, איך בעט דעם ראש ישיבה זאל מיר שרייבן נאך חזוק.

אויך וויל איך פֿרעגן וועגן הפצה, איך וויל אנהויבן מאכן הפצה, ווי אזוי מאכט מען עס? און אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שרייבן חזוק אויף הפצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת ויחי, ט"ו טבת, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך שטארקן מיט אלע כוחות נישט צו ווערן צעפאלן פון דינע עלטערן; אמת, דו

גייסט אריבער א שווערע צייט, דיינע עלטערן קריגן זיך און
 דו קענסט דאס נישט צווען, דאך בעט איך דיר זייער זאלסט
 נישט זיין א חלק פון די מחלקת, דו זאלסט מכבד זיין
 ביידע - סיי דיין טאטע און סיי דיין מאמע.

בנוגע וואו צו זיין שבת; איין שבת זיי מיט דיין טאטע
 און איין שבת זיי מיט דיין מאמע, און אויב עס איז
 דיר נישט באקוועם ביי זיי - קענסטו גיין צו א זיידע וכדומה,
 אדער וואו עס איז דיר באקוועם.

שטארק זיך בלמוד התורה, נוץ אויס דיינע יונגע יארן מיט
 לערנען תורה; תורה מאכט שטארק דעם מענטש,
 תורה מאכט פרייליך, עס איז די בעסטע פלאץ וואו צו
 אנטלויפן און וואו זיך צו באהאלטן ווען עס גייט אריבער
 שווערע ביטערע טעג. נעם א גמרא און לערן א בלאט נאך
 א בלאט, דאס וועט דיר געבן שטארקייט זיך צו קענען
 דערהאלטן אין דיין שווערע מצב.

אפילו דו פארשטייט נישט וואס דו לערנסט, און אפילו דו
 קענסט זיך נישט קאנצעטרירן פון אלע שוועריקייטן
 וואס גייט אריבער אויף דיר - זאלסטו זאגן אסאך בלעטער
 גמרא און אסאך פרקים משניות, דורכדעם וועסטו האבן פת
 זיך צו דערהאלטן.

הפצה איז זייער א גרויסע זאך; וואויל איז דיר אז דו
 ווילסט פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות און חזוק
 פאר אנדערע, דו דארפסט נאר אכטונג געבן נישט צו ווערן

אָפּגעקילט פון לצים. גיי נישט אריין אין קיין ופוחים מיט קיינעם; ווען דו גייסט הפצה פֿרעג יענעם: "דארפסט א שיינע מתנה?" אויב יענער זאגט: "יא", בעט אים צדקה, געב אים די ספר וכדומה און גיי ווייטער, רעד נישט און טענה זיך נישט. אויב יענער זאגט: "איך דארף נישט דעם ספר", זאלסטו יענעם פֿרעגן: "איר ווילט אפֿשר געבן צדקה?" מער רעד נישט מיט קיינעם.

שרייב מיר נאך בריוו, איך וועל דיר מיטן אייבערשטן'ס הילף צוריק שרייבן.

א גוטע וואך.

תתמו

ווי אזוי איז מען זיך מחזק נאכן ליידן א גרויסע שאדן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ארבעט אין ריעל עסטעיט, איך בין פארנומען איינצוקויפן שטחים און בנינים און איך האב ברוך ה' זייער שיין מצליח געווען ביו יעצט. דעם לעצטן זומער האב איך אפער געקויפט א גרויסע שטח וואס וואלט געדארפט אריינברענגען גרויסע רוחים און צום סוף האט זיך ארויסגעשטעלט אז מען קען נישט באקומען דערויף קיין רשות צו בויען, און איך האב דערלייגט די גאנצע זאך. איך קען ממש נישט קומען צו זיך פון דעם, עס איז מיר זייער א שווערע זאך אראפצושלונגען, אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר מחזק זיין?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ברכות ה:) דער הייליגער
אמורא רב הונא האט געהאט א גרויסע שאדן,
עס איז אים פארדארבן געווארן פיר הונדערט פעסער וויין,
זענען די הייליגע חכמים אים גענאנגען באזוכן און אים מחזק
זיין. זיי האבן געזאגט פאר רב הונא: "לעין מר במיליה",
ער זאל מאכן א חשבון הנפש און תשובה טון, וועט ער
צוריק רייד ווערן. האט רב הונא געפרעגט די חכמים: "מי
חשידנא בעיניכו", איר זענט מיך חושד אויף נישט גוטע
מעשים? האבן אים די חכמים צוריק געפרעגט: "ומי חשיד
קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא", איז דען דער
אייבערשטער חשוד אז ער ברענגט אויף א מענטש שלעכטס
אומזיסט? דער אייבערשטער ברענגט נישט קיין שאדן
אומזיסט אויב עס קומט נישט, האט רב הונא זיי געפרעגט
אויב זיי זעען עפעס שלעכטס אין אים, האבן זיי אים געזאגט
אז ער צאלט נישט זיינע ארבעטער אזוי ווי מען האט זיך
אויסגענומען, רב הונא האט זיך פארגענומען אז ער גייט זיי
געבן וויפיל מען האט זיך אויסגענומען און עס איז געשען
א נס אז ער האט נישט פארלוירן קיין געלט.

אז דו האסט שאדן וכו' - זאלסטו זיך מאכן א חשבון
הנפש און תשובה טון אויף אלע דינע מעשים - וועט

דער אייבערשטער מאכן מיט דיר גרויסע נסים, דו וועסט ארויסגיין פון דיינע שאדנס, דו וועסט מצליח זיין און פארדינען גרויסע רוים.

ווען א מענטש האט א שאדן וכו' - דארף ער זיך מאכן א חשבון הנפש פארוואס דער אייבערשטער טוט דאס מיט אים. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קפו) אויפן פסוק (תהלים סב, יג): "ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו", עס איז זייער א גרויסער חסד אז דער אייבערשטער באצאלט פארן מענטש א שטראף מדה כנגד מדה, ווייל ווען דער מענטש באקומט ווען אן עגש סתם אזוי - וואלט ער נישט געוואוסט אויף וואס ער דארף תשובה טון, אבער ווען דער עגש איז מיט א פינגטליכקייט, געוואנדן אויף וואס מען דארף תשובה טון - ווייסט דער מענטש אויף וואס ער דארף תשובה טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דיינע וועגן.

תתמוז

ווי אזוי קען איך צוריק ברענגען מיין שווער קיין ברסלב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל וויל איך זיך באדאנקען אויף מיין לעבן, איך בין שוין עטליכע אין צוואנציג יאר אלט, אבער למעשה לעב איך קוים א האלבע יאר. פון ווען איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים האב איך אנגעהויבן

לעבן, איך האב אנגעהויבן ליב האבן צו לעבן, מיין שלום בית האט זיך געטוישט, מיין תורה און תפילה האט זיך געטוישט, און מיין גאנצע לעבן האט זיך געטוישט, א גרויסן יישר ב"ח.

מיין שאלה איז אזוי, מיין שווער איז זייער א חשוב'ער איד, אן עובר ה' און זייער א וואוילער מענטש. יארן צוריק פלעגט ער האבן שייכות מיט ברסלב און ער פלעגט פארן אויף אומאן, אבער צוליב די פאליטיק וואס האט זיך דארט אפגעטון האט ער זיך זייער פארעקלט פון ברסלב, ער האט אויפגעהערט פארן קיין אומאן און ער וויל נישט האבן גארנישט מיט ברסלב. זייט דעמאלט איז ער ממש אליין אויף דער וועלט, ער באלאנגט נישט צו קיין שום פלאץ אדער חסידות.

עס שטערט אים נישט אז איך בין אנגעקומען אויף ברסלב, און ער האט אויך א זון אין ברסלב, אבער איך זע ווי ער מוטשעט זיך אזוי שטארק אין לעבן, און איך האב ממש רחמנות אויף אים. איך וואלט זייער געוואלט אים אומקערן צום הייליגן רבי'ן דורך די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, וויל איך וויסן ווי אזוי איך קען דאס טון אויף א קלוגע וועג אן אים צו טשעפען און אן צו שטערן זיין שלום בית, און אזוי ווייטער.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דיין שווער האט אפגעלאזט ברסלב צוליב די זעלבע סבה פארן וואס רבי נתנ"ס שווער האט געהאקט טאג און נאכט אויף חסידים.

1. נאך איבער דעם ענין, אין ספר איש אמונות תש"פ, מכתב ו.

מוהרא"ש דערציילט (פעלת הצדיק, סימן תכא): דער הייליגער רבי נתן זכר צדיק וקדוש לברכה איז געווען אן איידעם ביי הרב הגאון המפורסם רבי דוד צבי אויערבאך זכר צדיק לברכה. רבי דוד צבי איז געווען רב אין דריי גרויסע שטעט אין אוקריינא: שאריגראד, קרעמניץ און מאהלוב. ער איז געווען זייער א גרויסער מענטש, דער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן: "דיין שווער איז א צדיק", אזוי אויך האט דער הייליגער רבי ברוך'ל פון מעזיבויז זכותו יגן עלינו געזאגט אויף אים: "וואו ער גייט, גייט אלהו הנביא מיט מיט אים"; דער רבי דוד צבי האט נישט ליב געהאט חסידים, ער האט געהאקט טאג און נאכט אויף חסידים.

אין אנהויב איז רבי דוד צבי געפארן צום הייליגן צדיק רבי פנחס קאריצער זכותו יגן עלינו, עס איז אים זייער געפאלן די הנהגה פון דעם צדיק, אבער עס האט אים געשטערט פארנוואס זיינע חסידים רעדן קעגן דעם צדיק רבי מיכל זלאטשובער זכותו יגן עלינו, האט רבי דוד צבי געטראכט אז ער גייט פארן צו דעם צדיק רבי מיכל זלאטשובער זכותו יגן עלינו, ער וויל זען וואס דארט טוט זיך. ווען ער איז אנגעקומען צו רבי מיכל זלאטשובער זכותו יגן עלינו און צוגעזען זיין עבודה איז אים זייער געפאלן זיין הנהגות, אבער עס האט אים זייער געשטערט צו הערן פון זיינע חסידים ליצנות אויף רבי פנחס קאריצער זכותו יגן עלינו, ער האט געזען אז דער איז אפגע'פסק'נט מיט זיינע מענטשן וכו' און דער איז אפגע'פסק'נט מיט זיינע

מענטשן וכו'. עס האט אים זייער וויי געטון די מחלוקות און פרוד לבבות צווישן די גרויסע צדיקים ביז ער האט מחליט געווען און געזאגט: "איך גלייב אז ביידע זענען אמת, וואס זיי רעדן אויף אים און וואס זיי רעדן אויף אים"; דאס האט אים געמאכט ער זאל פיינט האבן חסידים. פון דעמאלט האט ער יעדן טאג געמאכט א שיעור מיט זיינע קינדער און איידעמער ווי ער פלעגט רעדן צו זיי קעגן חסידים.

דאס האט זייער געשטערט פאר רבי נתן, פארוואס פעלט אים די אלע מחלוקות און קריגערייען; ווען רבי נתן איז געקומען דעם ערשטן ראש השנה צום רבי'ן, אום שנת תקס"ג און ער האט געהערט די תורה וואס דער רבי האט געזאגט (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן ה'), איז אים פארענטפערט געווארן די שטארקע קשׂיא וואס האט אים לאנגע יארן געשטערט, א קשׂיא וואס זיין שווער האט מיט אים געלערנט אלע יארן, דער רבי זאגט דארט: "ותאמין, כי כל מצותא ומריבה שיש בין הצדיקים השלמים אין זה אלא כדי שיגרושו סטרין אחרנין", דו דארפסט גלייבן אז די אלע מחלוקות וואס איז דא צווישן די צדיקים - דאס איז נאר ווייל מען וויל דין פארטרייבן פון זיי, "כשאתה שומע מריבות שביין הצדיקים תדע, שזה משמיעין אותך תוכחה על שפגמת בטפי מחד", ווען דו הערסט רעדן אויף צדיקים - זאלסטו וויסן אז דאס איז נאר ווייל מען וויל דו זאלסט תשובה טון אויף וואס דו האסט פוגם געווען; רבי נתן האט געזאגט: "ווען איך האב געהערט די תורה פון רבי'ן איז מיר גלייך פארענטפערט

געווארן פארנוואס מען רעדט אויף צדיקים און מען קריגט זיך השם ישמרנו, נאר מיך צו פארטרייבן, אז איך בין נישט ראוי צו זיין צווישן זיי".

דיין שווער איז נישט דער איינציגסטער וואס האט אפגעלאזט ברסלב צוליב מחלקת וכו', זייער אסאך מענטשן זענען אנטלאפן פון ברסלב צוליב די עזות פנימ'ער וואס מאכן א שלעכטע נאמען אויפן רבי'ן, און אסאך ווערן נישט מקורב און לאזן נישט זייערע קינדער מקורב ווערן - צוליב די וואס מאכן א שלעכטע נאמען אויפן רבי'ן. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ע): "והנה היה ראוי שימשכו כל בני אדם לזה הצדיק שהוא בחינת עפר שיש לו פח המושך בני"ל", די גאנצע וועלט וואלט זיך ווען צוגעקלעבט צום צדיק, "אך על ידי פח המכריח, מפסיקין ומרחיקין ממנו. הינו שיש בני אדם, שעל ידי דבורם ומעשיהם הם מכריחים את בני אדם, להפסיקם ולהרחיקם מהצדיק", נאר עס זענען פארהאן מענטשן וואס דורך זייערע מעשים און זייער רעדן - זענען זיי גורם אז מענטשן זאלן זיך צוריק האלטן פון קומען צום צדיק.

די בעסטע וועג מקרב צו זיין דיין שווער צוריק צו קומען צום רבי'ן - איז דורך דיין התנהגות; אז דו וועסט זיך אויפפירן ווי א תלמיד היכל הקדוש וועסטו מקרב זיין דיין גאנצע משפחה צום רבי'ן. זייער אסאך תלמידי היכל הקדוש האבן זוכה געווען צו מקרב זיין זייער גאנצע משפחה צום רבי'ן דורך זייער התנהגות.

חַבְּמִינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זְאֲגִן (יזמא פוי.) אויפן פֿסוק (דברים ו, ה):
 "וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" - זאַלסט זען עס זאל
 ארויסקומען א קדוש השם דורך דיר און דער אייבערשטער
 זאל באלויבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש לערנט
 תורה און פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין וואס זאגן
 מענטשן? "אשרי אביו שלמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן
 וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שלמדו תורה",
 וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי
 להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס
 לערנען נישט קיין תורה; קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער
 לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך. אויף אים זאגט
 דער פסוק (ישעיה מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר
 בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתמה

פארן וואס האט מען נישט געמאלדן אז
 דער ראש ישיבה קומט קיין בית שמש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן פון בית שמש, עס איז שוין א שטיק צייט
 וואס איך און מיין ווייב הערן אויס אייערע שיעורים און דאס האט ממש
 אויפגעראכטן אונזער לעבן.

עם האט מיר זייער וויי געטון צו הערן אז איר זענט געווען דא ביי אונז אין שטאט און איך האב בכלל נישט געוואוסט דערפון; וויל איך פֿרעגן פֿארנוואס מען האט נישט מודיע געווען פון פֿאראויס אז איר קומט? פֿארנוואס זאל מען נישט מהנה זיין נאך אידן אפֿילו זיי ווערן נישט גערעכנט אלס תלמידים פון אייער ישיבה?
א גרויסן יישר פֿח פֿאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לְכָבוֹד ... גַּדוֹ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך זייער צו הערן אז דו לעבסט מיטן רבינ'ס
עצות; דער רבי האט דיר געטוישט דיין לעבן און די
לעבן פון דיין שטוב.

ווען מען נעמט די עצות פון רבי'ן טוישט זיך די גאנצע
לעבן; בפרט ווען מען באנוצט זיך מיט די עצות פון
התבודדות. דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה די זאך
פון התבודדות, א מענטש זאל זיך אויסגיסן זיין הארץ צום
אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז געוואוינט צו
רעדן, דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים
אריבער; מוהרא"ש פלעגט זאגן אז עם האט זיך געלוינט
מקורב צו ווערן צום רבי'ן נאר צו באקומען די מתנה פון
'התבודדות'. ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן און ער רעדט
צום אייבערשטן אביסל יעדן טאג, ער איז זיך קובע א צייט

צו רעדן צום אייבערשטן, און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים איבער, בפּרטי פּרטיות - דער מענטש לעבט א חיים טובים.

דו דארפסט פארשטיין אז איך אליין ווייס אויך גישט ווען איך פאר קיין ארץ ישראל; ווען איך פאר קיין ארץ ישראל איז עס פון איין מינוט אויפן צווייטן, און קיין פלענער און און קיין הַכּנּוּת וכו'. איך בין געפארן ממש פון איין טאג אויפן צווייטן צו א חתונה פון א תלמיד הישיבה.

מאנטאג וישלח בינאכט בין איך ארויסגעפארן, דינסטאג פארנאכטס אום זעקס אזויגער בין איך אנגעקומען; איך בין גלייך געפארן קיין "בית שמש" צום בית המדרש היכל הקדש, דארט זענען זיך צוזאמגעקומען תלמידי הישיבה און תלמידי היכל הקדש. קדם האבן מיר געלערנט דעם בלאט גמרא און גאכדעם האבן מיר גערעדט פון רבינ'ס עצות. פון דארט בין איך געפארן קיין ירושלים עוסק זיין אין א שדוף וכו', עלף אזויגער איז פארגעקומען א שעור אין ירושלים עיר הקדש.

מיטוואך בין איך געפארן קיין יבנאל צום ציון פון מוהרא"ש מתפלל זיין, אזוי ווי מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה:

ז. אין א בריוו פאר אנשי שלומינו, אונטער טאג פאר די פטירה, שרייבט מוהרא"ש זכותו וכן עלינו: "פון צייט צו צייט זאלט איר קומען צו מיין קבר, און איך וועל איך דאנקבאר זיין פאר דעם. ווען איר וועט קומען צו מיין קבר און איר וועט דארט מתפלל זיין פאר א ישועה, וועל איך זיין פאר איך א מליץ ישר אויבן אין היכל".

אזוי אויך שרייבט דאס מוהרא"ש פאר די פרויען פון אנשי שלומינו, און פאר די תלמידים פון מוסדות היכל הקדש און תפארת התורה.

אז מען זאל קומען צו זיין ציון פון צייט צו צייט. פון דארט בין איך געפארן קיין צפת, קדם האבן מיר געלערנט דעם דף און נאכדעם האבן מיר זיך מתזק געווען מיט די עצות פון רבי'ן. פון דארט בין איך געפארן קיין בני ברק צו די חתונה פון א תלמיד הישיבה און פון דארט אהיים קיין ניו יארק.

זיי נישט ברוגז אז מען איז נישט מודיע פון פאראויס; איך אליינס ווייס ווען איך פאר. איך וויל אזוי שטארק קומען קיין ארץ ישראל זוכה זיין צו אלע הייליגקייטן וואס מען איז זוכה אין ארץ ישראל, אבער איך בין זייער פארנומען מיט די תלמידים אין ישיבה וכו' וכו'.

אז דו ווילסט מיטהאלטן די שעורים אין ארץ ישראל איז גוט דו זאלסט זיין בקשר מיט די תלמידים פון ארץ ישראל; געלויבט דעם אייבערשטן אז עס איז דא אין יעדע שטאט א חבורה פון תלמידי היכל הקדוש. זאלסט האבן שייכות מיט זיי וועלן זיי דיר מודיע זיין ווען עס קומט פאר א שעור אין ארץ ישראל.

דער עקר זאלסטו זיך מתזק זיין מיט די דבורים וואס דו הערסט, און פאלגן די עצות - וועסטו זוכה זיין צו גאר שיינע זאכן. ווער עס פאלגט דעם רבי'ן איז זוכה צו קומען צו די גרעסטע מדרגה וואס איז נאר שיק, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנ"ד): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס

מענטשן האב איד גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף די וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און ווערן נישט מקורב, וועל אלו המתקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיד נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אבל לא יועיל אז", ווייל עם וועט קומען א צייט ווען דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - (וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר), און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס, ער וועט חרטה האבן: 'פארוואס האב איד נישט געפאלגט דעם רבי'ן? ווען איד וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איד זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדריות אויף די וועלט, אבער עם וועט שוין זיין צו שפעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתמט

ווי אזוי קען איך זיך האלטן ערליך
מיט א פראבלעמאטישע ווייב?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב ליידט פון "בארדערליין פערסאנאליטי דיסארדער", דאס קומט מיר נישט אן גרינג, אבער פון צייט צו צייט בין איך זיך מחזק מיט די שעורים פונעם ראש ישיבה.

צוליב מיין ווייב'ס פראבלעם, בין איך אביסל באגרעניצט מיט וואס איך קען טון פאר פרנסה, און ליידער מוז איך במעט יעדע וואך צוקומען צו אנדערע.

איך בין אן ערליכער אינגערמאן, אבער איך מוטשע זיך מיט שמירת עינים; סתם אזוי פרוביר איך זיך צו האלטן ערליך, איך בין קעגן סמארטפאונס, אבער ווען עס כאפט מיר אן א שוואכע מינוט, גיי איך אריין אין א גוי'אישע סעלפאון געשעפט און איך קוק שלעכטע זאכן.

פון איין זייט טראכט איך 'איך בין דאך אן ערליכער אינגערמאן, ווי קומט דאס צו מיר?' אבער פון די אנדערע זייט טראכט איך אז איך בין א גרויסער רחמנות, איך האב צוטון מיט מיין פראבלעמאטישע ווייב, וואס אסאך מאל זינדלט זי מיך אן, און איך בין א איד, איך קען נישט האבן קיין שייכות מיט א צווייטע פרוי, און פארוואס האט דער באשעפער געמאכט אזא קללה אז ווען א פרוי ווערט עלטער פארלירט זי איר שיינקייט?

איך האב ברוך ה' ליכטיגע קינדער, און מיין שאיפה איז צו האבן אן ערליכע שטוב, אבער איך פאל כסדר אראפ ליידער. איך ווייס אליין נישט וואס צו זאגן, איך בין אליין א גרויסער רחמנות. אסאך מאל קומט מיר אריין נארישע עקלדיגע מחשבות, איך טראכט 'הלואי וואלט איך געקענט האבן שייכות מיט נאך פרויען'.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיך קענען מחזק זיין.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז נישט קיין קונץ צו זינגען דעם נגון וואס דו זינגסט
אינעם בריוו, אז דיין ווייב האט א פראבלעם וכו' וכו';
מיין נישט אז אויב דו וועסט ארוםגיין זינגען א נגון אז דיין
ווייב האט מיט די נערוון - וועט מען אויף דיר רחמנות האבן,
עס וועט דיר גארנישט העלפן, און עס פארעכטיגט נישט
וואס דו טוסט, אז דו פאלסט אראפ רחמנא לצלן אין עבירות.

איך ווייס נישט ווער דו ביסט, איך קען דך נישט, אבער
פון דיין בריוו זעט אויס אז דו אליין דארפסט א גרויסע
ישועה. דו ליגסט געבעך אין זינד, דו ביסט פונם בברית
רחמנא לצלן; דיין גאנצע קאפ איז דיר פול מיט טנפות, דו
שעמסט זיך נישט צו שרייבן ווערטער וואס ווען מען הערט
די ווערטער דארף מען זיך רייסן קריעה, דו שרייבסט: "ווי
גליקליך וואלט איך געווען ווען איך וואלט געקענט זינדיגן";
ווי שעמט זיך נישט א איד צו שרייבן אנעלבע רייד? און
נאך אין די זעלבע צייט זיך באטיטלען אלס אן ערליכער
אינגערמאן!

איך בעט דיר זייער, טו תשובה און בעט איבער דיין ווייב
- וועסטו נישט לייזן אזויפיל צרות. דער הייליגער בעל
שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען א מענטש

זינדיגט 'במחשבה' וועט ער לייַדן צרות פון זיינע קינדער; ווען א מענטש זינדיגט 'בדבור' וועט ער לייַדן צרות פון זיין ווייב, און ווען א מענטש זינדיגט 'במעשה' וועט ער לייַדן צרות פון מענטשן".

מוהרא"ש געבט אויך דאס צו פארשטיין, אז ווען א מענטש זינדיגט בדבור, ער רעדט נישט שוין, ער טשעפעט זיין ווייב - וועט ער לייַדן פון איר, זי וועט אים דערביטערן דאס לעבן. אבער ווען א מענטש היט דעם דבור, ער רעדט שוין, ער רעדט נישט קיין ניבול פה, ער שעלט נישט; בפרט צו זיין ווייב רעדט ער ווייך, ער לויבט איר און בויט איר אויף - וועט זי נישט קריגן אויף אים, נאר זי וועט אים פרייליך מאכן, זי וועט האבן אלע חן אין זיינע אויגן, און ווי עלטער מען ווערט - וועלן זיי האבן מער ליבשאפט און מער געטריישאפט.

א קללה איז אז מען זינדיגט; דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט אויף די שענסטע און בעסטע פארנעם, ווען מען ווערט עלטער ווערט דאס ליבשאפט שטערקער און מער, אז מען זינדיגט - דעמאלט איז נישט ווערד דאס לעבן. פלאי פלאים ווי א מענטש שרייבט מיט אזא חצפה אויפן באשעפער'ס וועלט: "א קללה, אז ווי עלטער מען ווערט פארלירט מען דאס שיינקייט וכו'"; ווען מען זינדיגט, מען היט זיך נישט די אויגן - דעמאלט פארלירט מען דאס שיינקייט. א רחמנות אויף מענטשן וואס גייען נישט מיט די וועג פון די תורה, ווייל ווער עס היט די תורה, ווער עס

היט די אויגן און די מחשבה, ער לעבט שיין מיט זיין ווייב
 - ווערט ביי אים דאס לעבן, דאס שלום בית, דאס שיינקייט
 - שטערקער און מער.

עס איז נישט קיין קונץ אראפצוקלאפן די ווייב; אז א פרוי
 שרייט - מיינט נישט אז זי האט מיט די גערונן, אז א
 פרוי וויינט - מיינט נישט אז זי איז נישט געזונט, דאס איז
 ביי יעדע מענטש אזוי, ווען א מענטש איז שוואך און
 צעבראכן וויינט מען און מען פארלירט זיך. בפרט די טייערע
 פרויען וואס כלל ישראל שטייט אויף זיי, די בויערינס פון
 אידישן פאלק, וואס ציען אויף קינדער, וואס עס גייט אריבער
 אויף זיי אזויפיל יסורים - צער העבור, צער תלדה און
 נאכדעם צער הגדול, דאס ווארטן, דאס געבוירן און אויפציען
 - דאס איז זייער שווער, און אז דער מאן איז א שלעכטער,
 ער זוכט נאר חסרונות אין איר, אנדאי שרייט מען און אנדאי
 וויינט מען, דאס מאכט נאכנישט דעם מענטש פאר א
 'מענטל קעים', דאס מיינט נישט צו זאגן אז זי איז דער
 פראבלעם.

איך בעט דיר און איך ווארן דיר, געב אכטונג אויף דיין
 לעבן; מאך נישט חרוב דיין שטוב. הער אויף רעדן
 פון אירע פראבלעמען, הויב אן זוכן אין איר גוטס, הויב אן
 זוכן אין איר מעלות. די ערשטע מעלה וואס זי האט - אז
 זי וואוינט בכלל מיט דיר, זי איז נאכנישט אנטלאפן פון א
 מאן וואס קוקט איר אזוי אראפ, און נאך פיל מעלות וואס
 זי האט.

מאך איר פרייליך; דו זיי איר טעראפיסט, דו קענסט איר אויסהיילן. א גוטער מאן, א געטרייער מאן - קען אויסהיילן די ווייב פון אלע פראבלעמען. דער מאן איז דער וואס דארף מחזק זיין און פרייליך מאכן די ווייב מיט גוטע ווערטער און מיט ליבשאפט, דעמאלט גייען אנוועק אלע פראבלעמען און אלע קראנקהייטן.

אז דו וועסט זוכן אין איר גוטס - וועט זי נישט שרייען אויף דיר, זי וועט לעבן מיט דיר; איר וועט לעבן ווי צוויי טויבן אין א חלום.

תתנ

פארזאס ווען מען וויל זיין וואויל
קומען אלע שוועריקייטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר אלע חזוק, בריוו און דרשות; דאס געבט מיר פח זיך צו דערהאלטן און ארויסכאפן יעדן טאג תורה און תפילה, פרנסה און מכבד זיין די ווייב, רעדן שיין צו די קינדער און נאך פילע גוטע זאכן.

איך האב געלערנט אין לקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן פו) וואס דער רבי זאגט דארט, אז ווען א מענטש וויל אנהויבן גיין אויפן גוטן און ערליכן וועג - דוקא דעמאלט ווערט גתעורר אויף אים דינים; וויל איך בעטן דעם ראש ישיבה שליט"א מסביר צו זיין וואס דער רבי זאגט דא, ווי אזוי דאס ארבעט און ווי אזוי מען קען לעבן מיט דעם.

איך אַרבעט אויף מיר איך זאל זיין גוט און וואויל, עס איז מיר נישט גרינג, עס קאסט מיר אסאך פח, און אסאך מאל ווער איך ממש אויסגעברענט, איך פֿרוביר אָבער דאס פֿעסטע.

יישר פח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין פריוו.

דער הייליגער רבי הויבט אָן די תּוֹרָה (לקוטי מוֹהֲר"ן חלק א', סימן פו) מיט אַ שטאַרקע קשׂיָא וואס אלע האָבן, "אַנו רואין בחוש, תכף פֿשאַדעם רוצה לילה בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר מִתְעוֹרְרִין עָלָיו דִּינִים, וְהִסְבָּרָא הוּא לְהַפְדֵּי", פארנוואס ווען אַ מענטש הויבט אָן דינען דעם אייבערשטן הויבט אָן איבער צו גיין אויף אים שוועריקייטן, צרות און יסורים; עס וואלט ווען געדארפט זיין פארקערט, אז ווען מען הויבט אָן דינען דעם אייבערשטן זאל קומען רחמים וחסדים!

זאגט דער רבי: "פי יש שני מיני יראה, יראת העניש ויראת הרוממות", עס זענען דא צוויי סארט מורא האָבן פונעם אייבערשטן, עס איז דא וואס זייער מורא פונעם אייבערשטן איז 'יראת העניש' - ער האט מורא אז ער וועט באקומען א שטראף, וואס דאס איז אויך זייער א גרויסע

מדרגה; דאס אליינס אז מען האט מורא פונעם אייבערשטן, מען גלייבט אז דער אייבערשטער שטראפט אויב מען זינדיגט, דאס איז זייער א גרויסע מדרגה. דאס גלייבן אז די וועלט איז נישט א הפקר וועלט, נאר אויב מען זינדיגט און מען טוט נישט תשובה באקומט מען אן ענש - טוט אפהיטן דעם מענטש מען זאל נישט זינדיגן און מען זאל זיך אויפפירן ווי אזוי די תורה הייסט.

עס איז א גרויסע מדרגה ווען א מענטש האט מורא פונעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער זאל אים נישט שטראפן, דאך איז דאס נישט דער ציל צו וואס מען דארף צוקומען. דער זהר הקדוש (תקוני זהר ה:י) רופט אן יראת הענש א שוואכע יראה ווייל מען האט נישט מורא פונעם אייבערשטן אליינס, נאר פונעם ענש וואס מען וועט באקומען פון אים, דאס איז אזוי ווי א קינד וואס האט מורא פונעם שטעקן און נישט פונעם מענטש וואס כאפט אן דעם שטעקן.

דער עקר צו וואס מען דארף צוקומען איז צו יראת הרוממות' - מורא האבן פונעם אייבערשטן אליינס, אבער מען קען נישט צוקומען צו די מדרגה - נאר אז מען האט קדם יראת הענש, מען איז צוגעוואוינט צו מורא האבן פונעם ענש, הערשט נאכדעם קען מען זוכה זיין צו יראת הרוממות, מורא האבן פונעם אייבערשטן אליינס.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, שם): "יראת הענש נקרא צדק", מורא האבן פון אן ענש ווערט אנגערופן 'צדק', ווייל

צדק איז א לשון פון משפט, מען האט מורא צו טון שלעכטס ווייל מען וועט אים משפט'ן און מען וועט באקומען א שטראף. "ויראת הרוממות נקרא אמונה", ווידעראום מורא האבן פונעם אייבערשטן אליינס, דאס ווערט אנגערופן 'אמונה', "כי מחמת שהוא מאמין באמונה שלמה שהשם יתברך הוא רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין, הוא ירא ממנו וידוע הוא", ווייל ווען מען גלייבט אז אלעס איז דער אייבערשטער, עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער זעט אלעס און הערט אלעס וואס מען טוט, דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פינקטליכער חשבון וכו', דורך דעם קומט מען צו די מדרגה אז מען הויבט אן מורא האבן פונעם אייבערשטן אליינס, "כי אי אפשר לבוא לאמונה רק על ידי יראת העניש", אבער מען קען נישט צוקומען צו האבן א שטארקע אמונה, מען זאל לעבן מיטן אייבערשטן - נאר אז מען האט יראת העניש, "כי מחמת שהוא ירא מהעניש מאמין שהשם יתברך הוא תקיף ובעל היכלת ובעל הכחות פלם, ומזה בא לאמונה יותר גדולה", אז מען האט מורא פונעם אייבערשטן אז מען וועט ווערן געשטראפט, פון דעם בויט זיך אויף א שטארקע אמונה.

יעצט פארשטייט מען שוין פארוואס ווען א מענטש הויבט אן דינען דעם אייבערשטן גייט אריבער אויף אים שוועריקייטן, ווייל: "תבך בשרוצה לילך בדרך הנישר, צריך להיות לו יראה הנקרא צדק", ערשט דארף מען אנהויבן

מיט יראת הענש, וואס ביי דעם שטייט (תהלים ט, ט): "והוא ישפט תבל בצדק", דער אייבערשטער משפט דעם מענטש לויט וואס ער האט געטון, "לפיכך מתעוררין עליו הדינים", דעריבער גייט איבער אויף אים וואס עס גייט איבער, "אך בשבא אל האמת, הינו אל היראה הנקרא אמונה", און וויבאלד דער מענטש שטארקט זיך און האט אמונה, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, "אז כל הדינים נמתקין בשרשן", ווערן אלע דינים בטל פון אים, ווייל ער געמט אריין אין זיך אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, דאן ווערט פון 'צדק' - 'אמונה', און דעמאלט: "וכל טיבו וכל נהורא שריא בה", האט דער מענטש אלע ליכטיגקייטן און אלע גוטס.

דער עקר דארפן מיר קדם בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן מורא האבן פון אים - כאטשיג די יראת הענש - וואס ווערט אנגערופן 'צדק', וועלן מיר נאכדעם זוכה זיין צו לעבן מיט אמונה און מיר וועלן האבן אלעס גוטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתנא

יִישָׁר כַּח פֶּאָר אַלְע גּוֹטֵע זאַכֵּן וואָס אײַך פֶּאַקוּם פֿון די שְׁעוּרִים

שאלה:

לְכַבּוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

אײַך דאַנק דעם אײַבערשטן אז אײַך האָב הייַנט זוכה געווען צו ענדיגן גמראַ מסכת ערכין, אין זכות פונעם ראש ישיבה שליט"א וואָס לערנט אונז אויס דעם סדר דרדך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (המבואר בשחות הר"ן, סימן עו), אז מען קען זאגן די ווערטער פון תורה, מייענע עלטערן קוקן שוין ארויס צו מיין סיום הש"ס אם ירצה השם.

א גרויסן יִישָׁר כַּח פֶּאָרן ענטפֿערן מיין בריוו" וועגן עסן פֶּאַרן דאווענען. אײַך עס שוין נישט ברנד' ה' פֶּאַרן דאווענען, אָבער געכטן פֶּאַרן דאווענען בין אײַך געווען זייער הונגעריג און אײַך האָב יא געגעסן, שפּעטער אינמיטן טאָג האָב אײַך זיך געקויפֿט אַ נייע ציצית און אין די ערשטע מינוט נאָכן עס אַנטון האָט זיך אויסגעאַסן דערויף אַ גאַנצע גלעזל סאַדע. נאָכן מאַכן התבודדות האָב אײַך פֶּאַרשטאַנען אז דאָס קומט ווייל אײַך האָב געגעסן פֶּאַרן דאווענען, אזוי ווי דער רבי זאָגט אין ספר המדות (אות בגדים, סימן ה): "מי שאוכל קדם התפלה, נענש בבגדים"; האָב אײַך זיך פֿון פֶּרִיש פֶּאַרגענומען מער נישט צו עסן פֶּאַרן דאווענען.

און דאָס איז אײַך נאָר אין זכות פונעם ראש ישיבה שליט"א, וואָס האָט אַרײַנגעלייגט אין אזא יונגער בחור ווי מיר אז קיין שום זאך געשעט נישט פֶּערצופאַל, נאָר אלעס האָט אַ השבון, מען דאַרף נאָר מאַכן אַ השבון הנפש און דאן שווימט אלעס אַרויף.

אַ באַזונדערע יִישָׁר כַּח פֶּאָר די וועכטנליכע קונטרס "עצתו אמונה", אײַך לײַן עס אַדורך יעדע וואָך פֿון דעקל צו דעקל, עס איז ממש מחי' נפשות.

יִישָׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה
אודך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט פלייסג די הייליגע תורה,
דו נוצט אויס דיינע יונגע יארן מיט התמדה בתורה;
נאך אביסל ביסטו זוכה צו מסים זיין גאנץ ש"ס.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנב.): "ינקותא פלילא
דורדא", די שענסטע זמן פונעם מענטש זענען זיינע
יונגע יארן. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות
תשובה, סימן עג): "העבודת שאדם עובד את השם בבחירותו כל
יום, ערפו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", יעדן
טאג עבודת השם אין די יונגע יארן איז חשוב'ער פון עטליכע
יאר עבודת השם אויף דער עלטער.

זיי ממשיך מיט דיינע שעורים פסדרן על פי סדר דרך
הלימוד פון רבי'ן (המבאר בשיחות תר"ן, סימן עו), מאך זיך
שעורים אין מקרא, משנה, גמרא און מדרש; זע אויך צו
לערנען יעדן טאג אביסל תקונים, וואס דאס איז מוזק ומטהר
דעם נפש. אויך זאלסטו לערנען יעדן טאג הלכה און זאגן
דעם יום תהלים.

אלע בריוו פון ספר עצתו אמונה איז געשריבן פאר דיר.
דאס איז נישט געמאכט צו 'ליינען', דאס איז א לימוד,
עס איז געמאכט צו 'לערנען'. לערן דאס דורך איינמאל און

נאכאמאל וועסטו זיין אן ערליכער איד, דו וועסט זיך קענען
דערהאלטן אין אלע שווערע צייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

די גרעסטע פיבוד אב ואם איז ווען מען פירט זיך ערליך^ט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ראה, כ"ח מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער תלמיד ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו נוצט אויס דייעע יונגע יארן מיטן
לערנען די הייליגע תורה; איך האב זיך זייער געפרייט
צו זען דעם חשבון וויפיל דו האסט זוכה געווען צו לערנען
דעם יאר, אזויפיל פּרקים משניות און דפים גמרא וכו' וכו'.

איך שיק דיר צוריק דעם בריוו וואס דו האסט מיר געשריבן,
איך וויל דו זאלסט דאס ווייזן פאר דיין מאטע און
מאמע; זאלן זיי זען נחת פון דיר. ווייז זיי דעם בריוו, דעם
חשבון וואס דו האסט אפגעשריבן, וויפיל תורה דו האסט
געלערנט דעם יאר - וועסטו זיי מחנ' זיין.

דאס איז די גרעסטע פיבוד אב ואם, אז עלטערן זעען ווי
זייער קינד לערנט און פירט זיך מיט גוטע מידות.

אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפן פסוק (דברים ג ה): "וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, שִׁיחָא שְׁמֵי שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדֶךָ", א מענטש דארף זען אז דורך אים זאלן מענטשן ליב האבן דעם אייבערשטן; ווען א מענטש לערנט די הייליגע תורה און ער איז משמש תלמידי חכמים, אויב פירט ער זיך אויף מיט דרך ארץ, וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו, אשרי רבו, שלמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן און וואויל איז פאר זיינע רבי'ס וואס האבן אים געלערנט תורה. ווידער פארקערט, ווען מען זעט א מענטש וואס לערנט נישט, זאגט מען: "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה; קוק ווי שיין דער מענטש וואס לערנט תורה פירט זיך אויף, אויף אים איז געזאגט געווארן דער פסוק (ישעיה מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער זאגט: "איך בארים זיך מיט דיר". אבער דער וואס פירט זיך נישט אויף מיט דרך ארץ, וואס זאגן מענטשן? "אוי לו לפלוגי שלמד תורה, אוי לו לאביו ולרבו שלמדו תורה", וויי פאר אים און וויי פאר זיינע עלטערן און רבי'ס וואס האבן אים געלערנט וכו'; עין שם.

בנוגע עסן פארן דאווענען וכו', דו ווילסט וויסן וואס צו טון מחמת דיין רגילות צו עסן פארן דאווענען; די בעסטע זאך איז - דו זאלסט דאווענען גלייך ווען דו שטייסט אויף. גיי אין מקוה, זיך א מגיין און שטעל זיך דאווענען,

ווייל מען טאר נישט עסן פארן דאווענען, דאס איז א
 בפירוש'ע הלכה (שלחן ערוך אורח חיים סימן פט, סעיף ג).
 א בתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

תתנב

וועל איך נאך אמאל זיין אן ערליכער איד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין געווען דעם פארנאנגענעם שבת פרשת ויגש ביים "שבת סיום
 הש"ס", און איך האב א גאנץ שבת ממש געוויינט. איך קוק זיך ארום
 און איך זע ווי בחורים אין ישיבה וואס זענען אריינגעקומען נאך מיר
 האבן שוין געענדיגט ש"ס, און וואו בין איך? איך לערן שוין אין ישיבה
 אפאר יאר און איך האלט נאך ביי גארנישט.

איך מוטשע זיך שוין יארן ממש בלויז צו זיין א פשוט'ער איד, מיט
 פשטות יהדות. איך האב געטון גרויסע נארישקייטן אלס יונגער בחור
 און זייט דעמאלט מוטשע איך זיך זייער אין אידישקייט, איך האב נישט
 געוואוסט דעמאלט אין וואס איך לאז זיך אריין, איך האב נישט געוואוסט
 אז איך וועל זיך דארפן אזוי שטארק מוטשען מיט פשטות יהדות. יא
 מחלל שבת זיין אדער נישט מחלל שבת זיין, יא גיין מיט א מיידל
 אדער נישט גיין מיט א מיידל, וכו' וכו'.

טייערער ראש ישיבה, איך קען נישט מער, איך וויל אזוי שטארק
 זיין אן ערליכער איד, איך וויל זיין גוט, אבער איך מוטשע זיך שוין אויף
 די זעלבע זאכן פאר אפאר יאר און איך האב מער נישט קיין פת. וואס
 איך האב געטון האב איך געטון, הלואי וואלט איך עס געקענט צוריק
 דרייען, אבער יעצט וויל איך זיין גוט.

איך ווייס אז דער ראש ישיבה קען מיר העלפן, און איך בעט זייער
אז דער ראש ישיבה זאל מיך מוישן צום גוטן. איך וויין מיט טייכן טרערן
יעצט בשעת'ן שרייבן דעם בריוו, ווייל איך ווייס אז איך וויל באַמט זיין
אן ערליכער איד, אבער איך שפיר אז איך בין שוין פארטיג, איך געב
שוין אויף, איך קען נישט מער.

איך בעט זייער דעם ראש ישיבה מיר צו העלפן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט נישט זיין צעבראכן צוליב דיין
עבר; יעדער איד קען תשובה טון און אנהויבן א נייע
בלעטל אין לעבן, נישט קיין חילוק וואס מען האט אלץ
אפגעטון קען מען אייביג צוריק קומען צום אייבערשטן.

דאס וואס דו טראכסט שטענדיג פון דיין פארנאנגענהייט
- איז מעשה שטן וואס האקט דעם מענטש אין קאפ;
"דו ביסט ממילא גארנישט"; "דו האסט געטון דאס און
דאס"; ביז דער מענטש ווערט צעבראכן און קערט זיך צוריק
צו זיינע שלעכטע מעשים.

דריי זיך נישט ארום מיט א שולד געפיל פונעם
פארנאנגענהייט, פארגעס וואס איז געווען און הויב

אן פון פריש. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ן, סימן כו):
 "ב"י די וועלט איז שכחה א חסרון, אבער ב"י מיר איז
 שכחה א מעלה", מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט
 א גוטע זכרון, זיי פארגעסן וואס איז געווען, מען מיינט אז
 דאס איז א חסרון, אבער עס איז פארקערט, דאס איז נאר
 א מעלה, ווייל ווען עס וואלט ווען נישט געווען שכחה -
 וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, מען וואלט
 נישט אויפגעהערט טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע
 דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז אדורך,
 דאס וואלט גורם געווען אז דער מענטש זאל נישט וועלן
 נאכאמאל פרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז
 עס איז דא שכחה - קען מען זיך באנייען און אנהויבן
 פונדאסניי.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי חשוב עס איז אויבן אין
 הימל ווען מען טוט תשובה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה
 זאגן (ויקרא פ"ו): "גדולה תשובה שמנעת עד פסא הכבוד", ווען
 א מענטש טוט תשובה קומט ער אן ביזן פסא הכבוד; אין
 איין סעקונדע קען מען אנקומען פון שאול תחתית, פון די
 ווייטסטע פלאץ - ביזן אייבערשטן אליינס, דורך דעם וואס
 מען זאגט פארן אייבערשטן: "רבנו של עולם, זיי מיר מוחל
 אויף מיינע שלעכטע מעשים; איך גיי מער נישט טון די
 שלעכטע זאכן, איך הויב אן פונדאסניי"; מען נעמט אוועק
 פון זיך אלע עונשים, און אלע עבירות ווערן אויסגעמעקט.

קלאפ זיך נישט אראפ ווען דו זעסט אין ישיבה בחורים
 וואס זענען אריינגעקומען נאך דיר און זיי האבן אין

א קורצע צייט געענדיגט ש"ס וכו' וכו'; מען טאר זיך נישט צעברעכן פון אנדערע. עס איז וויכטיג דו זאלסט נאכקוקן וואס דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות פסח ט, אות כב) פינקט ווי א מענטש דארף זיך מתזק זיין נישט צו האבן קיין התפעלות פון שלעכטע מענטשן וואס מאכן חזק פון אים ווען ער דינט דעם אייבערשטן, מען דארף זיין זייער שטארק נישט צו ווערן צעפאלן, אזוי אויך און נאך אסאך מער - זאגט רבי נתן - דארף א מענטש זיין ביי זיך זייער שטארק נישט צו ווערן צעבראכן פון זיינע ערליכע חברים, ווען ער זעט ווי זיי שטייגן און זענען מצליח בעבודת השם, ווען מען קוקט זיך אן און מען זעט ווי אזוי מען זעט אויס וכו'.

דער עקר דארף א מענטש קוקן אויף זיך אליינס און ארויסכאפן גוטע זאכן צו מאכן א נחת רוח פארן אייבערשטן; נאר אזוי קען מען מצליח זיין אין עבודת השם, אז מען קוקט נאר אויף זיך. אזוי ווי עס שטייט ביי אברהם אבינו (יחזקאל לג, כד): "אחד היה אברהם", אברהם אבינו האט זוכה געווען צו דינען דעם אייבערשטן נאר ווייל ער האט אויף קיינעם נישט געקוקט (עין לקוטי מוה"ר, השמטה).

זיי נישט מקנא אנדערע בחורים אין ישיבה; אפילו אויף גוטע זאכן טאר מען נישט מקנא זיין א צווייטן און וועלן יענעם נאכמאכן. מוה"רא"ש זאגט, דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא כא.): "קנאת סופרים תרבה חכמה", איז נישט פשוט אז מען זאגט דעם מענטש: 'דו דארפסט מקנא זיין א צווייטן און אים נאכמאכן', ווייל חכמינו

זכרונם לברכה זאגן נישט: "קנאת סופרים תרבה 'סופרים'",
 נאר: "קנאת סופרים תרבה 'חכמה'", די נקודה איז נישט
 יענעם נאכצומאכן, נאר ווען איך זע ווי יענער איז זייער שיין
 מצליח, תרבה 'חכמה', דארף איך טראכטן צו מיר: 'וואס
 קען איך טון אז איך זאל מצליח זיין אין מיין זאך?'

איך האף דו וועסט ארויסנעמען חזוק פון מינע ווערטער וואס
 איך שרייב דיר, דו וועסט לעבן מיט די ווערטער וואס
 דער הייליגער תם פלעגט זאגן ווען מען האט גערעדט צו אים
 פון אנדערע (ספורי מעשיות מעשה ט', מחכם ותם): "וואס האט דאס צו
 טון מיט מיר? דאס איז יענעמ'ס מעשה און דאס איז מיין
 מעשה; און ווייטער פארנוואס דארפן מיר שמועסן פון אנדערע
 מענטשן, לאמיר מאכן א חשבון וויפיל איך האב פארדינט".
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתנג

דער גבאי פון שול האט מיך זייער פארשעמט,
 זאל איך צוריקגיין אהין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאווען אין א גרויסע שול אין מיין געגנט, און די וואך האט
 איינער עפעס שאדן געמאכט פאר די שול, און דער גבאי האט באשלאסן
 אז איך האב עס געטון, און לכבוד דעם האט ער מיך זייער שטארק

פארשעמט אין פארנט פון יעדן, מיט מורא'דיגע בזיונות, אן אפילו מברר זיין צי עס איז אמת. איך בין געווארן פון דעם אזוי צעבראכן אז נעכטן האב איך געדאווענט מנחה מעריב אינדערהיים, איך האב זיך פשוט געשעמט צו גיין אין שול. און איך טראכט - נישט אזוי שנעל צוריקצוגיין אהין - ווי לאנג ער קומט מיך נישט איבערבעטן; וואס זאל איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

גיי צוריק דאווענען אין שול און מאך נישט קיין עסק פון דעם וואס דער גבאי האט דך פארשעמט.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן 0): "ויעקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק", אז מען ווערט פארשעמט און מען שווייגט אפ, דאס איז דער עקר ווי אזוי מען טוט תשובה; מוהרא"ש האט דערציילט אז אמאל איז דער טשערניער רב זכר צדיק לברכה געגאנגען מיט איינעם פון אנשי שלומינו צום הייליגן רבינו'ס ציון, אויפן וועג איז צוגעקומען א מתנגד און געווארפן אויפן טשערניער רב א שטיק צואה, דער טשערניער רב איז געגאנגען מיט א שיינע זיידענע בעקיטשע און די בעקיטשע איז אים פארשמירט געווארן, ער האט זיך אבער נישט וואוסנדיג געמאכט פון

דעם גאר ער איז ווייטער געגאנגען, אָפּער דער אנדערער וואס איז מיטגעגאנגען מיט אים האט זיך אויסגעדרייט צו דעם מתנגד און אנגעפאנגען שרייען: "שגן! וכו' און דער מתנגד האט צוריק געשריגן וכו', האט דער משערינער רב אים אנגעכאפט און געזאגט: "שווייג, דאס איז דאך אונזער זאך", און ער האט צוגעלייגט: "אויב א מענטש שווייגט אפ אויף בזיונות איז ער זוכה צו גאר שיינע זאכן אויף די וועלט".

בלייב דאווענען אינעם שול וואו דו דאווענסט; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו:): "כל הקובע מקום לתפלתו, אלקי אברהם בעזרו", ווער עס איז זיך קובע א פלאץ וואו צו דאווענען בקביעות - וועט דער אייבערשטער - וואס האט געהאלפן אברהם אבינו - אים אויך העלפן, "וכשמת, אומרים לו, אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו", און ווען דער מענטש שטארבט זאגט מען אויף אים ביים הספד: וויי פאר דעם עניו וואס איז נפטר געווארן, וויי פאר דעם חסיד וואס איז נפטר געווארן, ער איז געווען פון די תלמידים פון אברהם אבינו; זעט מען דאס גרויסקייט פון דער וואס בלייבט דאווענען אינעם זעלבן שול, ער קוקט נישט אויב מען פארשעמט אים, ער קוקט נישט אויף קיינעם, ער קומט אין שול צום אייבערשטן, דאס איז א סימן אז דער מענטש איז אן "עניו" און א "חסיד", אזא מענטש איז "מתלמידיו של אברהם אבינו", ווייל אויב וואלט ער נישט געווען קיין עניו - וואלט ער שוין לאנג

אנועק געלאפן פון דארט, נאכדעם וואלט ער אנועקגעלאפן פון דעם אנדערן שול און אזוי ווייטער, אכער ווען א מענטש איז אן עניו, ער ווייסט ביי זיך: 'איך בין גארנישט, איך דארף גארנישט, איך האב גארנישט און איך וויל גארנישט; איך קום נישט צו קיינעם דא אין שול, איך קום נאר צום אייבערשטן, דאס איז א סימן פון אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתנד

זאל איך ווייטער ממשיך זיין מיט שדכנות?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך האב געזען א בריוו פונעם ראש ושיבה שליט"א איבער די גרויסקייט פון זיין א שדכן, האב איך געוואלט פרעגן א זאך וואס שטערט מיר שוין זייער לאנג.

איך בין א שדכן שוין פאר יארן לאנג, איינס פון די שדוכים וואס איך האב אויסגעפירט האט זיך זייער נישט גוט אויסגעלאזט, מען האט זיך צעקריגט און אפאר קינדער זענען געבעדן חרוב געווארן לא עלינו, און איך האב באקומען זייער א שטארקע שולד געפיל דערפון, אז אפשר האב איך זיך נישט גענוג גוט נאכגעפרעגט פארן שדוך אז עס איז

י. דער בריוו [איז] בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

ארויסקומען דורך מיר אזא זאך. ווען איך טרעף איינעם פון די מוחתנים דריי איך זיך אנוועק און עס קאסט מיר ממש דאס געוונט, און דאס מאכט מיך זיך צוריק האלטן אסאך מאל פון אנטראגן א שדוך.

וואס איז די ריכטיגע וועג דאס צו באהאנדלען?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו ביסט עוסק אין אזא הייליגע מצוה פון מאכן שדוכים, כמותך ירבו בישראל; ווייל עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך ווי מאכן שדוכים. בפרט מיר תלמידי היכל הקדוש דארפן עוסק זיין אין די מצוה, אזוי ווי מיר האבן געלערנט ביי אונזער גרויסער רבי מוהרא"ש וואס האט מפקיר געווען זיין גאנץ לעבן פאר בחורים און מיידלעך, זיי צו חתנה מאכן. אזוי ווי מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (צואת מוהרא"ש, אות יז): "ברוך ה' איך האב א חלק אין איבער צוויי טויזנט קאפלים וואס איך האב זוכה געווען צו זיין דער גוטער שליח און זיי חתנה מאכן, און ווי לאנג איך לעב בעט איך דעם אייבערשטן אז איך זאל קענען זיין דער גוטער שליח און מאכן נאך שדוכים פאר בחורים און מיידלעך און מיט דעם זיי ראטעווען פון עבירות.

און איך בין מגלה דעת אז ווען איך וועל אוועק גיין פון דער וועלט, יעדער בַּחור אָדער מיידל וואס וועט קומען צו מיין קבר און אויסזאגן גאנץ תהלים אויף איין מאל אן א הפסק - וועל איך זיין פאר זיי א מליץ יושר און זיי וועלן טרעפן זייער ריכטיגע באשערטע שדוך פון הימל, און איך בין זייער שטארק מיט דעם צוזאג.

מיט דעם ענדיג איך מיין צואה פאר מייע טייערע קינדער און תלמידים און איר קענט דאס פארשפרייטן פאר יעדן איינעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל שוין זיין יתגדל ויתקדש שמייה רבא, דעם אייבערשטנס נאמען זאל געהייליגט ווערן אויף דער וועלט, סיי ביי מיין לעבן און סיי נאכדעם וואס איך וועל אוועק גיין פון די וועלט, אמן ואמן.

דער יצר הרע האט נישט ליב עס זאל ווערן שדוכים, אים איז בעסער ווי ווייניגער שדוכים עס ווערט; ער ווייסט אז ווען א בַּחור און א מיידל האבן חתונה - האט ער שוין נישט קיין שליטה אויף זיי, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות סג): "ביון שנשא אדם אשה, עונותיו מתפקקין", ווען מען האט חתונה ווערט מען ערליך, מען לאזט אפ די עבירות; דעריבער מאכט ער פעולות אפצוהאלטן שדוכים.

דאס איז די זאך וואס עס איז לעצטנס געווארן א נייע גנדה ביי די מיידלעך אז מען דארף בלייבן אין סקול פאר צוועלפטע קלאס; מען רעדט איין די עלטערן אז מען

דארף בלייבן נאך א יאר אין סקול ווייל מען לייגט אריין אין די מיידלעך זייער וויכטיגע לימודים, ווען באַמט איז דאס א שפּיל פונעם שטן אפצוהאלטן שדוכים פון אידישע קינדער; אז די מיידלעך זאלן זיך מער אריין טון מיט תּבּר'טעס און נישט אנהויבן לעבן די תּורה לעבן, עד בדי כּף אז עס איז דא שולעס וואס לאזן נישט צוריק קומען אין סקול אויב מען ווערט א כּףּה.

אזוי אויך מאכט מען היינט מיט בחורים; מען רעדט איין עלטערן מען זאל נישט א שדוך טון אינמיטן זמן ווייל מען קען נישט שטייגן, מען מאכט חזק פון די בחורים וואס זענען זוכה חתנה צו האבן יונג; מיט דעם גייט מען קעגן די תּורה, קעגן די הייליגע חכמים וואס האבן געהייסן חתנה האבן וואס יונגער און וואס פריער - נצול צו ווערן פון עבירות. דאס אלעס איז מעשה שטן צוריק צו האלטן שדוכים, אז די טייערע חשוב'ע בחורים זאלן נכשל ווערן אין פגם תּבּרית רחמנא לצלן.

דאס וואס דו האסט תּלישות תּדעת - דאס איז אויך זיין ארבעט, ער וויל אז דו זאלסט נישט עוסק זיין ווייטער אין די הייליגע מצוה; פּרעג אויך דיר: פארנוואס זאלסטו קוקן אויף די איינצעלנע וואס האבן זיך גע'גמט? קוק אויף די אלע אנדערע וואס האבן חתנה געהאט און לעבן שיינ! אז דו האסט געקענט זיין דער גוטער שליח ביז אהער - זאלסטו ווייטער זיין דער גוטער שליח, "לך בכחך זה והושעת את

ישראל" (שופטים ו, יד), גיי אן מיט דיין הייליגע ארבעט צו
העלפן אידישע קינדער.

געלויבט דעם אייבערשטן וואס האט מיר געגעבן די זכות
אז איך האב שוין זוכה געווען צו זיין דער שליח
צו מאכן צענדליגער שדוכים, ביי מיר איז אויך דא איינצעלנע
וואס האבן זיך לא עלינו גע'נט, מיט דעם אלעם בעט איך
ווייטער דעם אייבערשטן ער זאל מיר געבן די זכות צו זיין
א גוטער שליח פאר בחורים און מיידלעך, זיי העלפן חתונה
האבן און אויפשטעלן ערליכע אידישע שטיבער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

זאל איך ווייטער אנגיין מיט שדכנות? *

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב חתונה געהאט נישט לאנג צוריק, און איך האב נישט געהאט
קיין פרנסה, האב איך פרובירט צו זיין א שדכן. איך האב אנגעטראגן
צוויי שדוכים וואס ביידע זענען ברוך השם געווארן, אבער ביי איין שדוך
האבן ביידע צדדים בכלל נישט באצאלט, און ביים צווייטן שדוך האט
נאר איין זייט געצאלט פינף הונדערט דאלער, דער מחותן האט געזאגט
אז ווען ער וועט האבן - וועט ער געבן מער.

איך האב זייער שטארקע עגמת נפש דערפון, ווייל איך האב זייער שווער געארבעט פאר ביידע שדוכים און איך ווייס נישט צי איך זאל ווייטער ממשיך זיין אזוי?

יישר ברוך

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסלו, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ביסט עוסק אין אזא הייליגע ארבעט, זיין א שדכן; דער רבי האט דערציילט (חני מוהר"ן, סימן פד) ער האט געפרעגט אין הימל וואס וועט זיין זיין פרנסה, האט מען אים געענטפערט: "דו וועסט זיין א שדכן"; מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט: "פארנוואס האט דאס דער רבי אונז דערציילט? ווייל דער רבי וויל אז מיר זאלן אים נאכמאכן מיט אלע זיינע זאכן; מיר זאלן נאר עוסק זיין אין אויפשטעלן אידישע שטיבער פארן אייבערשטן".

מוהרא"ש האט זיין גאנץ לעבן עוסק געווען אין מאכן שדוכים; מוהרא"ש שרייבט אין זיין צוואה (אות יו): "ברוך השם איך האב א חלק אין איבער צוויי טויזנט קאפּלס וואס איך האב זוכה געווען צו זיין דער גוטער שליח און זיי חתנה מאכן, און ווי לאנג איך לעב בעט

איך דעם אייבערשטן אז איך זאל קענען זיין דער גוטער
שליח און מאכן נאך שדוכים פאר בחורים און מיידלעך
און מיט דעם זיי ראטעווען פון עבירות; מיר דארפן נאכגיין
די וועגן פון מוהרא"ש צו טון פאר בחורים און מיידלעך,
מאכן שדוכים.

אז דו וועסט מאכן שדוכים פארן אייבערשטנ'ם וועגן, דו
וועסט נישט אינזין האבן געלט - וועסטו מצליח זיין,
אבער אז דו וועסט אינזין האבן געלט וכו' - וועסטו האבן
חלישות הדעת, ביז דו וועסט דאס אפלאזן. מוהרא"ש שרייבט
מיר אין א בריוו ביים עפענען די מיידל סקול "בית פינא",
עס איז מקבל פון צדיקים, ווען מען טוט א זאך מיטן בונה
פארן אייבערשטנ'ם וועגן - דעמאלט איז מען מצליח, אבער
אויב מען האט אינזין כבוד אדער געלט - האט דאס נישט
קיין קיום, דא האסטו דעם לשון פונעם בריוו (אשר בנחל באדיש
חלק ד', מכתב שסח):

"עם איז באוואוסט אז דער הייליגער סאטמאר רב זכותו
יגן עלינו, בעל "דברי יואל", האט אנגעהויבן זיין מיידל
שולע 'בית רחל' מיט צוויי תלמידות, און עס איז צוואואקסן
געווארן א גאנצע אימפעריע, קרוב צו צען טויזנט מיידלעך
בן ירבו, דאס איז מקבל פון צדיקים אז יעדע זאך וואס
מען טוט מיט מסירות נפש און מיט אמת, האט הצלחה,
אבער אויב איינער האט אינזיגען זיך וכו', ישות וכו', פּרסום
וכו', איז צום סוף פאלט דאס אוועק און עס ווערט בטול

ומבוטל בעפרא דארעא, איבערדעם ווייל קיין שום מוסד וויל
 נישט אריינגעמען אונזערע טעכטער, ווייל זייערע זין לערנען
 אין אונזער תלמוד תורה, זע איד נישט קיין אנדערע עצה,
 נאר אויפמאכן א מיידל שולע, מען דארף אנהויבן מיט קליינעם,
 נישט מיט קיין גרויסן סטערף, וועט מען האבן גרויס הצלחה.

איד בעט דיד זייער די זאלסט זיך זען מבטל זיין אינגאנצן
 צום בורא פל עולמים, און זאלסט גוט געדענקען, פל
 זמן מען האט זיך אינגען וכו' ווערט לעכער פון אלע
 זייטן וכו', און עס רינגען ארויס די השפעות וכו', און מען
 ווערט פארפלאנטערט אין אלע ערליי פארפלאנטערנישן,
 אבער ווען א איד איז זוכה און ער איז זיך אינגאנצן
 מבטל צום בורא פל עולמים, און ער וויל גארנישט נאר
 טון דעם רצון פון בורא פל עולמים, דער האט נישט קיין
 מורא פון קיין מענטש אויף דער וועלט, און דאס קען זיין
 די פונה וואס עס שטייט אין די וואכעדיגע סדרה (בראשית
 ו, ט) 'את האלקים התהלך נח', נח איז געגאנגען נאר מיטן
 בורא פל עולמים, איבערדעם האט ער נישט מורא געהאט
 פון קיינעם נישט".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
 דינגע וועגן.

תתנה

זאל איך פארן קיין חוץ לארץ צו גיין נאך צדקה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואוין אין ארץ ישראל, און איך בין זיך מתי' מיט די שעורים און חזוק פונעם ראש ישיבה שליט"א, איך שפיר אז נאר דער ראש ישיבה פארשטייט מיר, און דערפאר וויל איך פרעגן מיין שאלה.

איך מוטשע זיך מיט פרנסה, און עם זענען דא פילע אידן פון דאזי וואס פארן קיין חוץ לארץ צו גיין נאך געלט; איז דאס א גוטע זאך צו טון? זאל איך עם אויך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

א שאד צו קומען קיין חוץ לארץ; מיין גישט אז אין חוץ לארץ וועסטו האבן דיין ישועה.

חבמינו זכרונם לברכה דערציילן (תנחומא תוריע, ו): "מעשה בבלהן אחד שהיה רואה את הנגעים", עם איז געווען א בלהן וואס פלעגט קוקן נגעים, "מטה ידו, בקוש לצאת לחוצה לארץ", מיט די צייט איז ער געווארן ארעם און ער האט געוואלט ארויסגיין קיין חוץ לארץ מאבן געלט, "קרא

לַאֲשֶׁתּוֹ אָמַר לָהּ, בַּשָּׂבִיל שֶׁבָנִי אָדָם רְגִילִין לָבֵא אֶצְלִי לְרֹאוֹת
 אֶת הַנְּגָעִים, קָשָׁה עָלַי לְצֵאת מֵעֲלֵיהֶם", הָאֵט עַר גְּעֵרוּפָן
 זִיין ווייב און איר גֵּעְזֵאגֵט: עֵס איז מיר שְׁווער אַוועק צו גִּיין
 קיין חוץ לָאָרֶץ ווייל מֵעַנְטִישֵׁן קוּמֵען דא פֿסֵדֵר ווייזן זייערע
 נגעים, "אַלֵּא בואי וְאֵנִי מְלַמֶּדֶךָ שְׁתֵּהא רואה אֶת הַנְּגָעִים",
 אִיךְ וועל דיר אויסְלֵעֵרנען ווי אזוי מֵען קוקט אויף א נגע,
 אזוי וועסטו קענען קוקן נגעים און אִיךְ וועל קענען פֿאַרן
 קיין חוץ לָאָרֶץ מאַכן גֵּעֶלֶט. "אם רֵאִית שְׁעָרוֹ שֶׁל אָדָם
 שִׁבֵּשׁ הַמַּעֲיָן שָׁלוֹ, תֵּהא יודעת שְׁקָקָה", עַר הָאֵט אִיר
 גֵּעֲלֵעֵרנֵט אז אויב זי זעט ווי די קנואל פונעם האר איז
 פֿאַרְטֵרִיקֵט, איז א סִימָן אז דער האר איז גֵּעֲשְׁלֵאָגן, "לִפִּי
 שָׁפֵל שְׁעַר וְשְׁעַר, בָּרָא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲיָן בְּפָנַי
 עֲצֹמוֹ שִׁיְהא שׁוֹתָה מִמֶּנּוּ", ווייל דער אייבֶּער־שְׁטֵטֵר הָאֵט
 באשאפן פאר יעדע האר באזונדער א קנואל פון וואו דער
 האר זאל האבן חיות, פֿרִנְסָה צו לעבן, "יְבֵשׁ הַמַּעֲיָן, יְבֵשׁ
 הַשְּׁעַר", אָבער אז דער קנואל איז טויט איז א סִימָן אז דער
 האר איז טויט, "אֲמַרְהָ לוֹ אֲשֶׁתּוֹ, וּמָה אִם כָּל שְׁעַר וְשְׁעַר,
 בָּרָא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲיָן בְּפָנַי עֲצֹמוֹ שִׁיְהא שׁוֹתָה
 מִמֶּנּוּ, אַתָּה שִׁאתָה בֵּן אָדָם, כַּמָּה שְׁעֵרוֹת יֵשׁ בָּךְ, וּבְנִיךָ
 מִתְּפִרְנָסִין עַל יָדְךָ, לֹא כָּל שֶׁבֶן שִׁינְפֵן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 פֿרִנְסָה", הָאֵט אִים זיין ווייב גֵּעְזֵאגֵט: מַה דָּאךְ אז דער
 אייבֶּער־שְׁטֵטֵר הָאֵט באשאפן פאר יעדע האר באזונדער א
 קנואל פון וואו דער האר זאל האבן צו לעבן, איז דאך
 זיכער אז דו וואס דו האסט טויזנטער האר, דו האסט א
 ווייב און קינדער וואס נעמען פֿרִנְסָה פון דיר וועט דיר דער

אייבערשטער געבן פרנסה, "לפיכך לא הניחה אותו לצאת חוצה לארץ", זי האט אים זייער שטארק מתוך געווען און אים נישט געלאזט פארן קיין חוץ לארץ.

אז מען האט נישט קיין געלט ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רנג) אז מען קען גיין נאך געלט פאר זיך אליינס; פארשטייט זיך אז פאר די ווייב דארף מען נישט זאגן פינקטליך אז מען גייט נאך געלט פאר זיך, מען זאגט פאר אלעמען: "איך גיי נאך געלט פאר א חבר וואס האט נישט אויף שבת ויום טוב", וד"ל.

די ארץ ישראל'דיגע אידן מיינען אז אין אמעריקע וואלגערט זיך גאלד אויף די גאסן, מען קוקט אויף אן אמעריקאנער איד מיט קנאה וכו'; וויסן זאלסטו אז דא מוטשעט מען זיך אויך, דעריבער איז נישט פראי צו קומען קיין אמעריקע און לאזן די ווייב אליין.

מען ליינט אין די מעשה ביכלעך ווי די פריצים פלעגן הייסן זייער מאשקע טאנצן בשעת זיי פלעגן מאכן זייערע סעודות, אזוי טוען די אמעריקאנע גבירים מיט די משולחים, מען וויל זיך אהערשטעלן פאר די ווייב און פארן איידעם ווי א שיינער איד אז מען האט געסט ביי די סעודה, הייסט מען זיי קומען צו א סעודה, בשעת די סעודה פרגעט מען זיי אויס אלע סארט פאליטיק וכו' און מוצאי שבת באקומט דער משולח א גאנצע צוואנציגער... די משולחים זענען אויסגעמאטערט פון ארומלויפן א גאנצע וואך נאך געלט,

יעצט דארף ער זיצן פמה שעות ביי דעם פריץ און מארגן
 ביי יענעם פריץ צו באקומען א צוואנציגער?! מען בעט א
 המלצה; אויב האסטו פון בר"ץ איז גוט, דעמאלט באקומסטו
 א 'גאנצע דאלער'... אויב האסטו נישט פון בר"ץ וכו'
 פארשיקט מען דך מיט בזיונות, און מיט א המלצה פון
 בר"ץ האסטו ביזי בזיונות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתנו

ווען וועל איך שוין חתנה האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ברוך פאר אלעס וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט
 זיך אזוי אנוועק פאר מיר. זייט איך בין אריינגעקומען אין ישיבה האט
 זיך מיין לעבן געטוישט צום גוטן ממש מקצה אל תקצה.

אין זכות פונעם ראש ישיבה שליט"א האב איך שוין זוכה געווען מסים
 צו זיין גאנץ ש"ס, הונדערט און איין מאל מסכת תענית, דריי און פערציג
 מאל מסכת ראש השנה, אכצן מאל מסכת ברכות, איין און צוואנציג
 מאל ששה סדרי משנה, גאנץ ג"ה, תוספתא, ירושלמי ביז מסכת עירובין,
 זעקס מאל ספר המדות, שיחות הר"ן, ספורי מעשיות, א חלק פון לקוטי
 מוהר"ן, חיי מוהר"ן און שבחי הר"ן.

יעצט האב איך צום ערשטן מאל זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ ספר בראשית אויך מיט רש"י, איך לערן ברוך ה' יעדן טאג בית נצחי און שלחן ערוך. עס איז נישטא די ווערטער זיך צו פארדאנקען פאר אלעס וואס דער ראש ישיבה שליט"א טוט מיט מיר.

פון די אנדערע זייט בין איך אבער זייער צעבראכן אז איך האב נאכנישט געטראפן מיין שדוך, איך פאל און איך פאל, עס איז שווער צו זיין אליין, און איך שפיר אז איך האלט עס מער נישט אויס. איך בין גרייט פאר סיי וועלכע שדוך, נישט קיין חילוק וועלכע משפחה, וועלכע שטאט, וועלכע לבוש, איך וויל מער נישט ווארטן נאך איין טאג.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ד טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו לערנסט אזוי פלייסג די הייליגע

תורה אויפן סדר דרך הלימוד (המבאר בשיחות הר"ן, סימן

עו); דו האסט מיך ממש מתי' געווען מיט דיין בריוו וואו דו

שרייבסט מיר דיינע סיומים.

גלייב אז דער אייבערשטער וועט דיר העלפן, דו וועסט

בקרב טרעפן דיין זיווג; דערהאלט זיך מיט דיין

גאנצע כח, לערן ווייטער דיינע שעורים פסדרן.

טייערער ברודער, האב נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן פארנוואס די האסט נאכנישט דיין שדוד, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרקי דרבי אליעזר, פרק לו): "אלע שבטים, ווען זיי זענען געבוירן געווארן, זענען געבוירן געווארן מיט זיי - זייער זונג, חוץ יוסף הצדיק איז געבוירן געווארן אן א זונג"; יוסף הצדיק וואלט אויך געקענט זיין צעבראכן און טראכטן: 'פארנוואס האב איך נישט זוכה געווען צו מיין שדוד? אלע מיינע ברידער האבן שוין זייער שדוד', יוסף הצדיק האט געהאט ביטערע שווערע נסיונות און דאך האט ער זיך מחזק געווען. מען האט אים איינגעשפארט אין תפיסה פאר גארנישט און פאר נישט, ער איז געווען איינער אליין אין א פּרעמדע לאַנד וכו' וכו', מיט דעם אלעם האט ער זיך מחזק געווען, ער האט געטאנצן אין תפיסה און ער איז געווען לוסטיג און פרייליך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (דברים רבה ה, ז) - אויפן פסוק (תהלים לא, ח): "אגילה ואשמחה בתסודך וגו'" - זה יוסף, עין שם.

שטארק זיך ווייטער בלמוד התורה; עס איז נישטא נאך א זאך וואס זאל מאכן דעם מענטש פרייליך און צופרידן - ווי לערנען תורה. דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (עין שיחות תר"ן, סימן יז): "איינמאל די תורה וועט דיר ווייזן איר פנים - וועסטו שוין גארנישט דארפן", ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען שעורים כסדרן על פי סדר הדרך הלימוד פון רבי'ן - דארף ער שוין נישט גארנישט; ער שפירט א צופרידנקייט אין לעבן און ער לעבט א פרייליכע לעבן.

ווען ער האט אפאר איבריגע מינוט - נעמט ער א משניות, א גמרא וכו' - און איז גורם פרקים משניות און דפים גמרא. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתנו

זאל איך זיך אנהויבן שערן די האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן זייער הנאה צו הערן די שעורים, עס איז אונז זייער מחזק, עס געבט אונז פח און שמחה, יעדעס ווארט איז ממש א בריליאנט, יישר פח. איך בין א פרוי, און דערנוויל שער איך זיך נישט מיין האר. מיין טייערער מאן קומט פון א משפחה וואס אלע שערן זיך אפ, און גלייך נאך די חתונה האט מיין מאן מיר געבעטן זיך אפצושערן, איך האב עס געטון אין אנהויב נישט מיטן גאנצן הארץ, עס איז מיר געווען זייער שווער, און א שטיק צייט שפעטער האב איך אויפגעהערט זיך שערן.

עס איז שוין אריבער אסאך יארן זייט דעמאלט, און יעצט האב איך אנגעהויבן באקומען א רצון יא זיך אפצושערן, בפרט ווען איך האב אנגעהויבן הערן די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס איז מחזק אויף דעם, אבער יעצט האב איך א פארקערטער פראבלעם, מיין מאן וויל נישט אז איך זאל עס יעצט טון, ווייל ער טראכט אז עס וועט מיר זיין זייער שווער דאס צו טון; איך מיין אבער אז יעצט איז שוין געקומען די צייט פאר דעם, וואס זאל איך טון?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וארא, כ"ה טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך און וואויל איז אייער חלק אז איר גייט
זיך אפשערן די האר מיט שמחה; איר גייט טון
דעם ווילן פונעם אייבערשטן מיט אייער גאנצע הארץ, עס
פרייט זיך צו הערן פון אייך אז איר גייט דאס טון מיט
ווילן און חשק, נישט געצווינגענערהייט.

מוהרא"ש שרייבט אין בריוו (שאלות ותשובות ברוסלב, מכתב אלף כב)
פאר א פרוי וואס פּרעגנט, אויב א פרוי וואס
פּלעגט זיך אפשערן די האר און זי בארעכנט זיך צו לאזן
וואקסן די האר, צי דאס הייסט א ירידה ברוחניות? מוהרא"ש
ענטפערט איר: "זה נקרא ירידה ברוחניות, ומסכנות אלו
הנשים שעשו עד עכשיו תגלחת וכו', והתחילו להאריך שער
וכו', זה רק התחלת ההתדרדרות, כי אחר כך הן יפלו יותר
ויותר וכו'", א רחמנות אויף די פרויען וואס פּלעגן זיך שערן
די האר און האבן אנגעהויבן צו לאזן וואקסן זייערע האר,
דאס איז אן אנהויב פון זיך אנוועק גליטשן וכו', נאכדעם
פאלט מען מער און מער; איז דאך זיכער אז ווען א פרוי
וואס פּלעגט זיך נישט שערן איר האר בארעכנט זיך און
הויבט אן זיך שערן איר האר - איז דאס אן עליה ברוחניות,
א וועג צו ווערן געענטער צום אייבערשטן און זוכה זיין צו

אלע ברכות וואס דער הייליגער תנא האלקי רבי שמעון
 בר יוחאי וואונטשט און זאגט צו פאר די פרויען וואס שערן
 זיך אפ זייער האר, אזוי ווי עס שטייט אין זהר הקדוש (נשא
 קכה): "תונבא ליתי, א קללה זאל קומען, על שהוא בר
 גש, אויף דעם מענטש, דשבק לאנתתיה, וואס לאזט זיין
 ווייב, דתתחזי משערא דרישה לבר, אז איר האר פון קאפ
 זאל זיך ארויסזען. ודא הוא חר מאינן צניעותא דביתא,
 און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען
 זאל נישט זען די האר פון די פרוי. ואתתא דאפיקת משערא
 דרישה לבר, און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר,
 לאתתקנא ביה, זיך שיין צו מאכן, גרים מסכנותא לביתא,
 איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, וגרים
 לבנהא דלא יתחשבון בדרא, און זי איז גורם אז אירע
 קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב.
 וגרים מפה אחרא דשריא בביתא, אזוי אויך איז זי גורם
 אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין אין איר
 שטוב, 'מאן גרים דא?' ווער איז דאס אלעס גורם? 'הוא
 שערא דאתחזי מרישה לבר, די פרוי וואס איר האר זעט
 זיך ארויס"; און פארשטייט זיך אז פארקערט איז נאך מער;
 א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאל זיך נישט
 ארויסזען, זי שערט זיך די האר - וועט זי האבן אלע ברכות
 און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.

וויסן זאלט איר אז יעדעס מאל ווען די פרוי שערט זיך די
 האר - איז זי מקריב א קרבן פארן אייבערשטן; זי

קען דעמאלט בעטן פאר זיך און פאר אנדערע, זי קען פועל'ן ישועות און רפואות פאר גאנץ ישראל. ווען איר נשערט זיך די האר זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן פאר אייך און פאר אנדערע; וועט איר זען גרויסע נסים.

זאגט פאר אייער מאן אז איר טוט דאס מיט אייער גאנצע הארץ, עס איז נישט די זעלבע פון נאך די חתונה ווען איר האט נישט געוואוסט אפצושאצן די חשיבות פון די זאך, דעריבער איז דאס געווען פאר אייך ווייטאגליך, אזוי ווי אסאך אנדערע פרויען - נשים צדקניות - וואס שערן זיך נישט אפ צוליב די סבה, ווייל זיי ווייסן נישט די חשיבות הענין, מען רעדט נישט פון דעם, מען ברענגט נישט ארויס דאס גרויסקייט דערפון.

דער אייבערשטער זאל אייך בענטשן מיט אלע ברכות.

תתנח

ווי אזוי קען איך באקומען א געשמאק אין לערנען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער ברוך ה' יעדע וואך אויף "קול ברסלב" די שיעור פאר אינגעלייט פון דאנערשטאג נאכט און דאס איז מ'ך זייער מחזק אין אלע ענינים.

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך פון לערנען אויפן סדר דרך הדימוד, האב איך באשלאסן אז איך וועל דאס אויספרובירן. איך האב

עצתו

תתנח

אמונה

קג

ברוך ה' אנגעהויבן צו לערנען, איך האב שוין געזאגט א גרויס חלק פון משניות, און איך האף בעזר ה' צו ענדיגן גאנץ ששה סדרי משנה.

עס איז אבער דא איין זאך וואס שטערט מיר, איך לערן געווענליך די משניות אין מיינע לידיגע צייטן, אדער ווען איך האב נישט קיין געדולד, אבער יעדעס מאל נאכן לערנען שפיר איך אז דאס ברענגט מיר נישט קיין ספוק.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן מיט דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך ווייטער בלמוד התורה; קוק נישט אויף דעם צי דו האסט הנאה פונעם לערנען אדער נישט. זוכה זיין צו שפירן א טעם גייט נישט אין איין מינוט, עס נעמט צייט ביז מען איז זוכה צו שפירן דאס זיסקייט פון די תורה, אבער אז מען לערנט תורה יעדן טאג איז מען זוכה דערצו.

דעריבער בעט איך דיר זייער זאלסט ווייטער לערנען אויפן סדר הרהימור פון הייליגן רבי'ן (המבואר בשו"ח הר"ן, סימן עו); עס וועט נישט נעמען לאנג, עס וועט אריבערגיין

א שטיק צייט און דו וועסט זען וואס וועט געשען צו דיר, דו וועסט זיך שפירן ווי אין גן עדן, ווייל ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען שעורים פסדרן על פי סדר דרך הלימוד פון רבי'ן דארף ער שוין גארנישט; ער שפירט א צופרידנקייט אין לעבן און ער לעבט א פרייליכע לעבן. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (ען שיחות הר"ן, סימן יז): "איינמאל די תורה וועט דיר ווייזן איר פנים, וועסטו שוין גארנישט דארפן"; וואויל איז דעם וואס ווען ער האט אפאר מינוט נעמט ער א משניות, א גמרא וכו' און איז גורם פרקים משניות און דפים גמרא.

דער דרך הלימוד פון רבי'ן איז א וואונדערליכע וועג פאר יעדן איינעם צו לערנען און אנקומען צו די גאנצע תורה, אבער פון די אנדערע זייט איז דא אויף דעם אסאך ליצנות, מען רעדט איין מענטשן אז דאס הייסט נישט לערנען, דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זיך נישט נארן בזה העולם, מען זאל נישט אנקומען אויף יענע וועלט מיט לידיגע הענט.

דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו מפני", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, "שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; א מענטש דארף זייער אכטונג געבן ער זאל זיך נישט אפנארן, מען קען זיין אין ברסלב, זיך פאררופן א ברסלב'ער חסיד און מען לערנט נישט קיין

תורה; נישט קיין חומש רש"י יעדן טאג, נישט קיין משניות, נישט קיין גמרא וכו' וכו'; מען נארט זיך אליינס אפ.

מוהרא"ש זאגט אין די צנאה (צנאת מוהרא"ש, אות יט): "ווען איר וועט אנקומען אויפן עולם האמת, דאן וועט איר זיך אליין איבערצייגן אין די ריכטיגקייט פון דעם 'סדר הדרך' הקימור".

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תנת

ווי אזוי בארואיגט מען די קינדער ווען עס פליען ראקעטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע זיסע געשמאקע שעורים, דער איבערשטער זאל אייך געבן אסאך ב"ח ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט.

איך וואוין אין דרום ארץ ישראל, וואו עס פליען אסאך מאל אריין ראקעטן פון די אראבער, און מען דארף לויפן זיך באשיצן. די קינדער ווערן זייער דערשראקן פון דעם, זיי הויבן אן פרעגן קשיות פארנוואס דער איבערשטער טוט דאס פאר אונז, און דאס גלייכן. ווי אזוי איז מען מחזק די קינדער? ווי אזוי בארואיגט מען זיי? און ווי אזוי פרענגט מען אריין אין זיי א קלארע אמונה?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ראש ה' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען עס פליען ראקעטן פון די אראבער דעמאלט איז שוין אביסל שפעט צו בארואיגן קינדער וכו'; די ריכטיגע וועג אריין צו ברענגען אמונה אין זיך און אין שטוב - איז דורך רעדן פון אמונה; נאך בעפאר עס פליען די ראקעטן וכו', ווען עס איז אלעס גוט, און אלעס איז אין בעסטן ארדענונג - דעמאלט דארף מען איינפלאנצן אמונה, נאכדעם ווען עס גייט אריבער שווערע צייטן השם ישמרנו האט מען פח זיך צו דערהאלטן.

מען דארף אסאך רעדן פון אמונה ביז מען איז זוכה צו האבן אמונה; דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן מד): "האמונה תולה בפה של אדם", אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפיו", דוד המלך זאגט, מיט מיין מויל דערצייל איך פונעם אייבערשטן; אז מען רעדט פון אמונה איז דאס אליינס אמונה און דאס ברענגט מען זאל האבן אמונה. מען דארף שטענדיג רעדן פונעם אייבערשטן, ווען מען קען נאר זאל מען דערמאנען דעם אייבערשטן; מען פרעגט דיר: "וועסט קומען היינט נאכט?" ענטפער נישט: "יא", נאר ענטפער: "מיטן אייבערשטן'ס הילף"; מען פרעגט דיר: "וואס מאכסטו? וואס

הערט זיך? ענטפער נישט: "גוט", ענטפער: "ברוך השם, געלויבט דעם אייבערשטן", דאס גייט צוביסליך אריין אין זיך, אין די ווייב און אין די קינדער, אזוי פאלן אוועק אלע פחדים און אלע שרעק.

רעד צו דייע קינדער ווען זיי זענען נאך יונג און קליינשיג אסאך דבורי אמונה, דורכדעם וועלן זיי נישט מורא האבן פון קיין שום זאך אויף די וועלט. ווארט נישט זיי זאלן עלטער ווערן; מענטשן מיינען אז קליינע קינדער פארשטייען נישט, מען מיינט אז חנוך הויבט זיך אן מיט גרעסערע קינדער, מען שפירט נאריש צו רעדן צו קליינע קינדער פון אמונה וכו'; עס איז אבער נישט אזוי, אזוי ווי מיר ווייסן די מעשה אז רבי נתן האט אמאל געכאפט א לאנגע שמועס מיט א קינד, האט מען געפרעגט רבי נתן פארוואס ער פארברענגט צייט מיט א קינד, האט זיך רבי נתן צופלאמט און געזאגט מיט א נגון: "אט איז מען א קינד, אט איז מען א בחור, אט איז מען א אינגערמאן און אט פירט מען שוין צו די קבורה"; ווי איינער זאגט, וואס זאגסטו ער איז א קינד, א שאד צו פארברענגען צייט מיט אים, מען געבט זיך איין דריי און מען איז שוין אן אלטער איד, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא קמא צו:): "מטבע של אברהם אבינו, זקן וזקנה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד אחר", אברהם אבינו האט געהאט א מטבע וואס פון איין זייט איז געווען א בילד פון א אינגל מיט א מיידל און פון די אנדערע זייט איז געווען א בילד פון אן אלטער

איד מיט אן אלטע אידענע; מוהרא"ש זאגט אז אברהם אבינו האט געלעבט מיט די מחשבה: 'אט איז מען א פחור און אט איז מען שוין אן אלטער איד, אט איז מען א מיידל און אט איז מען אן אלטע אידענע'.

אז מען וויל פועל'ן ביי קינדער דארף מען רעדן צו זיי ווען זיי זענען נאך יונג, דעמאלט איז א צייט וואס זיי זענען נאך ריין, דעמאלט ווערט אריינגעקריצט די אמונה אין זיי, שפעטער ווען עס גייט אריבער שווערע צייטן קומט ארויס זייער אמונה און זיי האבן נישט מורא פון קיין שום זאך.

דער אייבערשטער זאגט (רמיה י"ז זח): "ברוך הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ וְהָיָה ה' מִבְּטָחוֹ", וואויל איז דעם וואס פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן, וועט אים דער אייבערשטער נישט פארלאזן, "וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עָלָיו גְּלִיידִּי צו א בויס וואס איז איינגעפלאנצט געבן וואסער, "וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו", ער איז ווי א בויס וואס די ווארצלען זענען איינגעטינקען אין וואסער, "וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יבֹא חֹם", עס וועט אים נישט שאטן קיין הייסע טעג, "וְהָיָה עֲלֵהוּ רֵעַן", די בלעטער האלטן זיך שטענדיג פריש, "וּבִשְׁנַת בְּצֻרַת לֹא יִדָּאג", ווען עס איז דא א טריקעניש וועט ער נישט זארגן, "וְלֹא יִמִּישׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי", ער וועט שטענדיג ארויסגעבן פיינע פרוכט; אזוי איז דער וואס לעבט מיט אמונה און פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן, גארנישט וועט אים נישט דערשרעקן.

וואויל איז דעם וואס רעדט פון אמונה און פלאנצט דאס
 איין אין זיינע קינדער, וועט ער זען זיינע ליכטיגע
 דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתס

מיין לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן
 דורכן הערן די שעורים

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פשוט זיך באדאנקען פארן ראש ישיבה שליט"א פאר די
 געוואלדיגע דרשות און חזוק, וואס האט מיר מקרב געווען צום אייבערשטן,
 עס האט מיר געגעבן א נייעם לעבן, און מיר געהאלפן מיט אזויפיל זאכן.

שוין איבער א חדש וואס איך האב אנגעהויבן גיין אין מקוה יעדן
 טאג, דאס איז געקומען נאכן הערן א שעור וואס דער ראש ישיבה האט
 געזאגט: "אז דו קענסט נאכנישט גיין אין מקוה, כאטש בעט דעם אייבערשטן
 אויף דעם"; איך האב טאקע דעמאלט אנגעהויבן צו מתפלל זיין אויף
 דעם, און למעשה האב איך טאקע אנגעהויבן גיין אין מקוה טעגליך.

איך האב איך אנגעהויבן לערנען תורה יעדן טאג, איך האב זיך
 געמאכט א שעור מיט א חברותא, מיר זאגן צוזאמען יעדן טאג א בלאט
 גמרא אויפן סדר הדרה הלימוד (המבואר בשחות ה"ר, סימן עו), און אזוי ווייטער
 איז מיין גאנצע לעבן געטוישט געווארן צום גוטן אין יעדן הינויכט, סיי
 אינדערהיים און סיי ביי די ארבעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער ראש חודש ישׁבה זאל האבן אסאך
 פח ווייטער צו מחזק זיין אידישע קינדער, און זען פיל אידיש נחת פון
 די קינדער און תלמידים.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו לעבסט א נייע לעבן
 זייט דו ביסט זיך מחזק מיטן רבינ'ס ווערטער; האסט
 אנגעהויבן גיין אין מקוה, האסט זיך גענומען לערנען, דיין
 צוגאנג אין שטוב צו דיין ווייב, ביי די ארבעט און אלעס -
 איז מיט דרך ארץ וכו' וכו'; עס איז ממש אזוי ווי דער
 רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "מיט יעדע שיחה וואס
 איך שמועס מיט ענק קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער
 איד, נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכער איד
 אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד".

אז מען לעבט מיט א צדיק איז דאס לעבן גאר אנדערש,
 מען לעבט מיטן אייבערשטן, מען נעמט עבודת השם
 מיט שמחה. תבמינו הקדושים זאגן (ברכות לג): אויפן פסוק
 (דברים י, יב): "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך, כי
 אם ליראה את ה' אלקיך, ללכת בכל דרכיו ולא תהבה אתו,

וְלַעֲבַד אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְבְּךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ", - מִשָּׁה רַבִּינוּ זִאגְט פֿאַר כָּלל יִשְׂרָאֵל: "וואס בעט שוין דער אייבערשטער פון אייך, נאר צו האבן יראת שמים", פֿרעגן די הייליגע חכמים: "איז דען יראת שמים עפעס א קלייניקייט, אז דו זאגסט: 'וואס בעט שוין דער אייבערשטער, נאר צו האבן יראת שמים?!' ענטפערט די גמרא: "אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא", פאר משה רבינו איז יראת שמים א קלייניקייט; פֿרעגט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו (עין דגל מחנה אפרים פרשת תצוה, בתחילת הפרשה), משה רבינו רעדט דאך צו אידישע קינדער, איז דאך ווייטער שווער, איז דען יראת שמים א קלייניקייט? ענטפערט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו: "לגבי משה", אז מען גייט צו א צדיק, מען איז דבוק אין משה רבינו, "מילתא זוטרתא היא", דעמאלט איז יראת שמים א קלייניקייט, ווייל דער צדיק פֿרענגט צו זיינע מענטשן צו זיין מדרגה אויף א גרינגע וועג, ווען מען איז מקורב צום צדיק הערט זיך די מצוות אנדערש ווי ווען מען האט נישט קיין צדיק.

יעצט דארפסטו האבן הכרת הטוב פארן רבי'ן; אז דו האסט באקומען לעבן דארפסטו דאס פארגינען אויך פאר אנדערע, פארשפרייט די עצות פאר נאך מענטשן, פארוואס זאלן נישט אנדערע וויסן פון די גוטע מעדעצין זיך צו היילן פון אלע שוועריקייטן.

די הייליגע חכמים דערציילן אונז אויפן הייליגן אמורא רב הונא (פעיית ב:): "בי הנה ליה מילתא דאסותא", ווען ער

האט געפונען א גוטע מעדעצין, "הוי מלי כוזא דמאי ותלי ליה בסיפא דביתא", האט ער גענומען א גרויסע פאס פונעם מעדעצין און ארויסגעלייגט אינדרויסן פון זיין שטוב, "ואמר כל דבעי לייתי ולישקול", ער האט געזאגט: 'ווער עס דארף פון די מעדעצין קען קומען און געמען'.

נאך א גוטע מנהג האט רב הונא געהאט, ער האט געוואוסט די כחות פון די נישט גוטע (שדים), ער האט געוואוסט אז זיי קענען נישט מזיק זיין א מענטש ווען ער וואשט זיך נטילת ידים. עס איז נישט געווען קיין וואסער, "והוה מנח כוזא דמאי ודלי ליה", האט ער גענומען א פאס וואסער און דאס ארויסגעלייגט אינדרויסן פון שטוב, "ואמר כל דצריך לייתי וליעול דלא לסתפן", ער האט יעדן איינעם אנגעזאגט מען זאל געמען פון די וואסער זיך צו וואשן נטילת ידים איידער מען עסט, כדי מען זאל נישט געשעדיגט ווערן פון זיי.

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון א צדיק, ווען ער טרעפט א גוטע מעדעצין געבט ער דאס פאר אלעמען, און ווען ער ווייסט ווי אזוי מען קען זיך אכטונג געבן פון נישט גוטע (שדים) איז ער דאס מודיע פאר אנדערע און ער העלפט אנדערע. דאס דארפן מיר טון, אז דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונז אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן, פון זיינע עצות; דארפן מיר דאס פארשפרייטן פאר אנדערע.

מיר דארפן טון דעם ווילן פון רבי'ן; רבי נתן זכרוננו לברכה שרייבט (חיי מוהר"ן, סימן תקמג), דער רבי פלעגט אונז מבזה

זיין פארנוואס מיר זענען נישט עוסק אין 'הפצה'; "ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים ש'לו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענין זה", איינמאל מוצאי שבת האט דער רבי אויגו געגעבן מוסר אפאר שעה היתכן מיר זענען נישט גענוג עוסק אין הפצה, "ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים' על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם ותברך על ידנו", 'טריוקענע ביימער' האט אויגו דער רבי אנגערופן; ווייל דער רבי האט געוואלט מיר זאלן עוסק זיין אין אנטרינקען ביימער - מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

וזאזיל איז דעם וואס טוט פאר אנדערע אידן, ער פארשפרייט די עצות פון רבי'ן פאר אנדערע.

תתסא

איך האב זיך שוין גע'גט, ווי אזוי
טרעפט מען א גוטע שדוף?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז דורכגעגאנגען אסאך שוועריקייטן אין לעבן, איך האב חתונה געהאט מיט א מאן וואס האט מיך צוביסליך אפגעטיילט פון יעדן איינעם, פון מיינע עלטערן, פון מיינע געשוויסטער און פון מיינע חבר'טעס, ביז איך האב געמוזט זיין אנגעהאנגען נאר אין אים, און דאן האט ער מיך אנגעהויבן זייער צו פייניגן און רודפ'ן, מיך נישט געלאזט

קויפן קליידער און קיין שום זאך, און פיל מאל - בכלל נישט געלאזט ארויסגיין פון הויז.

איינמאל האט ער גערופן די פאליציי אויף מיר אז איך וויל זיך געמען דאס לעבן, די פאליציי האט גערעדט מיט מיר און געזען אז איך בין אין ארדענונג, און זיי האבן מיר געזאגט אז זיי זענען געקומען מיך ארעסטירן, נאר זיי האבן געזען אז אלעס איז אקעי זיי האבן זיי מיך אפגעלאזט; דאס איז נאר איינע פון די פילע דגמאות וויפיל איך האב געליטן פון אים.

למעשה האב איך זיך געמוטשעט זייער שטארק, איך האב אייך דעמאלט געשיקט א בריוו צו בעטן חזוק, איר האט מיר מחזק געווען און געזאגט איך זאל אייך מבשר זיין גוטע בשורות פון מיין מאן און קינדער, למעשה האבן מיר נישט געהאט קיין קינדער, און יענעם טאג וואס איך האב צוריק באקומען אייער ענטפער איז מיין מאן אנטלאפן פון שטוב, און זעט אויס אז דאס איז געווען די גוטע בשורה, איך האב זיך זייער געמוטשעט פאר א לאנגע צייט ביז ער האט מסכים געווען מיר צו שיקן א גט.

זייט מיר האבן זיך גע'גט האב איך אנגעהויבן צו ווערן צוריק א פרייליכער מענטש, איך האב ממש נישט געהאט קיין טעם אין מיין לעבן מיט אים, ער האט מיר ארויסגענומען די גאנצע ספוק אין לעבן. יעצט האב איך געזען אז איך קען זיך פרויף השם נאך בעסער אן עצה געבן ווי מיט אים, איך האב אנגעהויבן צו ארבעטן צו האבן אויף צום לעבן, איך קען זיך נישט אנלייגן אויף מיינע עלטערן.

איך וויל זייער שטארק טרעפן א גוטע וואוילע און ערליכע שדוך, און צוריק אנהויבן א נארמאלע לעבן, איך דארף חזוק זיך צו קענען דערהאלטן אין לעבן, און איך דארף תפילות צו טרעפן ווי שנעלער מיין ריכטיגער שדוך.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אז איר זענט פטור
געווארן פון דעם מסוכנ'דיגער מענטש וואס האט
איך געפייניגט מיט שרעקליכע פייניגונגען; א גס אז ער
האט איך געגעבן א גט, יעצט קענט איר זיך ערהוילן, זיך
שטארקן און זיין גרייט צו טרעפן אייער זוווג און אויפבויען
א בית נאמן בישראל.

די גרעסטע חזוק פאר אייך איז, איר זאלט דאנקען דעם
אייבערשטן אז ער היט איך פון שלעכטס, איר זענט
פטור געווארן פון דעם אדם מסוכן. חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (יבמות קיב): "אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת", א
מענטש קען נישט וואוינען מיט א שלאנג אין איין לאך;
דאס איז א משל פאר מאן און ווייב, אויב איינער איז א
שלאנג, ער פייניגט דעם צווייטן רחמנא לצלן - קען מען
נישט זיין אינאיינעם אין איין שטוב; זעט איר דאך קלאר
די חסדים פונעם אייבערשטן, ער האט איך געראטעוועט
פון ערגערע צרות.

כאפט איך אריבער קיין יבנאל צום הייליגן ציון פון
מוהרא"ש, איר זאלט דארט אויסזאגן גאנץ ספר
תהלים; איידער איר הויבט אן תהלים זאלט איר זאגן: "איך

גיי יעצט זאגן ספר תהלים לזכות מוהרא"ש וואס האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט אויסזאגן תהלים פאר זיין זכות - וועט ער נישט רוען ביז ער וועט אים ברענגען זיין שדוה".

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און אויב געלאזט צואה (צואת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדער וואס

דארף א שדוה און וועט קומען דא אויף מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען אז זיי זאלן טרעפן זייער שדוה, און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוזאג".

איך ווארט צו הערן די גוטע נייעס.

תתסב

זאל איך צוריקגיין אין ישיבה נאכדעם
וואס זיי האבן מיך ארויסגעווארפן?²

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון כמעט ניינצן יאר, מיין ישיבה האט מיך ארויסגעווארפן ווייל איך בין געגאנגען באזוכן א חולה אין שפיטאל און זיי לאזן מיר נישט צוריק קומען נאר אויב איך ברענג פונקט הינדערט דאלער.

איך ווייס נישט וואס צו טון, קדם איז מיר זייער שווער צו געבן דאס געלט, און בכלל לערן איך שוין אין די ישיבה קרוב צו צוויי און א

יב. א המשך צו דעם בריוו, ווייטער אין דעם חלק, מכתב תתפב.

האלב יאר, און איך בין גארנישט געשטיגן דארט, נאר געפאלן אין יראת שמים, און יעדע פאר וואכן מאכט מען מיר דארט משוגע מיט אנדערע זאכן, אויסער דעם וואס איך בין זייער צעבראכן סתם אזוי פון ווארטן אויף מיין שדוד וואס קיינער פארשטייט מיר נישט. ווען איך וואלט שוין געווען יעצט א אינגערמאן וואלט איך שוין געקענט האבן א (פֿשר'ע) טעלעפאן וכדומה, און איך וואלט קיינעם נישט געדארפט געבן דין וחשבון.

מיין שאלה איז אויב איך זאל צוריקגיין און באצאלן און זיך ווייטער ארוםשפילן מיט זיי ווי אין נורסערי, אדער זאל איך ענדערש גיין אין פולל זיך זעצן לערנען מיט א חברותא?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בא, ב' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

גיי צוריק אין ישיבה, בעט איבער דינע מגידי שעורים און מנהלים; נעם זיך פאר צו האלטן די זמנים וואס מען פארלאנגט אין ישיבה, וועט מען דיר צוריק געמען. מען קען נישט אנטלויפן אינמיטן סדר; אז מען איז איינגעשריבן אין א מסגרת, אין א פולל אדער ישיבה, קען מען נישט קומען און גיין ווען מען וויל און וואו מען וויל, מען דארף האלטן די סדרים, נאר אזוי קען מען מצליח זיין.

פארנוואס זאלסטו נישט אויסנוצן די יארן מיט התמדת התורה? יעצט איז א צייט וואס דו קענסט

לְעֶרְנֵעַן אֵן קִיין שְׁטֶערוּנְגֵען; אַמַּת טאַקע, עס איז זייער שווער פֿאַר אַ בַּחוּר, דו האַלסט נישט אויס, דו ווילסט שוין זיין חַתָּנָה געהאַט, דו ווילסט זיין ערליך און אַפּגעהיטן, דער יצֵר הָרַע פֿלאַקערט און בִּרְעַנְט, מֵעַן שְׁפִירַט ווי מֵעַן ווערט פֿאַרְבִּירְעַנְט יעדע רַגַע, עס איז זייער שווער, אַפּער פון די אַנדערע זייט קענסטו יעצט לְעֶרְנֵעַן מיט גרויס התמדה אֵן קִיין שְׁטֶערוּנְגֵען. אז דו וועסט זיך מִסְדֵּר זיין מיט אַ גוטע סֵדֶר און לְעֶרְנֵעַן אויפֿן סֵדֶר דִּרְךָ הַלְיָמוּד פון הייליגן רבי'ן, וואס האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עו) אז אַפֿילו מֵעַן פֿאַרשטייט נישט אזוי גוט וואס מֵעַן לְעֶרְנֵט זאל מֵעַן ווייטער לְעֶרְנֵעַן, נישט בלייבן שטיין וכו' - קענסטו ביז אַ קורצע צייט לְעֶרְנֵעַן און ענדיגן פֿל התורה בְּקֵלָה.

מאך זיך אַ שְׁעוּר צו לְעֶרְנֵעַן יעדן טאג אַביסל מִקְרָא - שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם, מיט רש"י, זונטאג ביז שְׁנַיִ, מֵאַנְטָאג ביז שְׁלִישִׁי און אזוי ווייטער ביז סוף וואך; דער הייליגער מַחְבֵּר מִפְּסִקְוֵי נֵט (שְׁלַחַן עָרוֹךְ אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך תשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מֵעַן שוין אָנהויבן מַעֲבִיר סְדֵרָה זיין. דער מִשְׁנָה בְּרוּרָה בִּרְעַנְט אַראַפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם הייליגן גר"א זכר צדיק לְבָרְכָה, אז ער האט זיך אזוי געפֿירט, יעדן טאג האט ער מַעֲבִיר סְדֵרָה געווען אַבִּיסֵל; זונטאג ביז שְׁנַיִ, מֵאַנְטָאג ביז שְׁלִישִׁי, דִּינְסְטָאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מֵעַן גייט אויף דעם וועג, דעמאלט קען מֵעַן זיין זיכער אז מֵעַן וועט ענדיגן יעדע וואך די פֿרשָׁה.

נאכדעם זאלסטו מאכן א שעור אין משנה - הויב אן לערנען מסכת ברכות א פרק נאך א פרק, ווען דו ענדיגסט מסכת ברכות הויב אן מסכת פאה, נאכדעם מסכת דמאי און אזוי ווייטער; אז דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט - זאלסטו נישט ווערן צעבראכן, דו לערן ווייטער אפילו אן פארשטיין, מיט דער צייט וועט דער אייבערשטער העלפן אז דיין קאפ וועט זיך עפענען און דו וועסט אנהויבן פארשטיין.

ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס מען איז זוכה דורך משניות - וואלטן אלע געלערנט משניות; דער הייליגער בית יוסף זכותו יגן עלינו האט זוכה געווען צו א מגיד פון הימל, דער מגיד פלעגט שטענדיג קומען לערנען מיט אים און אים זאגן מוסר וכו' - אלעס בזכות משניות. דער הייליגער בית יוסף פלעגט זאגן זייער אסאך משניות, אמאל פערציג פרקים משניות און אמאל מער, און ווען ער האט געזאגט משניות פלעגט זיך דער מגיד באווייזן צו אים, אזוי ווי דער בית יוסף ברענגט (ספר מגיד מישרים משלי סימן כג, עמוד קסג): "השכמתי כמנהגי לקרות במשניות, וקריתי כמו מ' פרקים", און נאכדעם האט זיך דער מגיד צו אים באוויזן; זעט מען צו וואס מען קען זוכה זיין ווען מען לערנט משניות.

נאכדעם מאך זיך א שעור אין לימוד גמרא, חכמינו הקדושים זאגן (שבת קו): "גמרא גמור זמורתא תהא"; זאגן אויף דעם צדיקים (עין ספר פרי צדיק פרשת אחרי, אות ג) "גמרא גמור" - אויב דו לערנסט גמרא, דעמאלט "זמורתא תהא" - וועסטו פארשניידן אלע קלפות וואס נעמען ארום די נשמה הקדושה.

ווייל "זמורה" איז א לשון פון: "לומר את כל העריצים ולהכרית את כל הקוצים הסוככים את השושנה העליונה", וואס דאס גייט ארויף אויף נשמות ישראל; און ווען מען לערנט תורה ווערן אלע קלפות פארברענט.

קוק נישט צי די פארשטייט וואס די לערנסט אדער נישט; די זאג נאר די ווערטער פון די הייליגע גמרא. חכמינו הקדושים זאגן (שיר השירים רבה ב, טו): "אמר רבי אחא, עם הארץ שקורא לאהבה איבה, בגון ואהבת ואיבת, אמר הקדוש ברוך הוא ודרונו עלי אהבה", אן עם הארץ וואס זאגט די ווערטער פון די תורה מיט גרייזן; אנשטאט זאגן: "ואהבת את ה'" מען זאל ליב האבן דעם אייבערשטן, זאגט ער: "ואיבת את", מען זאל פיינט האבן, זאגט דער אייבערשטער (שיר השירים ב, ד): "ודרונו עלי אהבה", איך האב ליב זיינע גרייזן; ווייל ביים אייבערשטן איז זייער באלויבט דער וואס לערנט תורה - אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט און אפילו ער זאגט עס מיט גרייזן, ער זאגט דאס פארקערטע וואס מען דארף ווען זאגן, אזוי באלויבט איז ביים אייבערשטן דער וואס לערנט תורה, עין שם.

זוך זיך נישט קיין מצוות אין די צייט וואס מען לערנט אין ישיבה. דער הייליגער ראפשיצער רב זכותו יגן עלינו זאגט (ורע קדש, פרשת שופטים) ווען דער יצר הרע זעט א מענטש לערנען וויל ער אים שטערן, דער יצר הרע ציטערט פון זיין לערנען ווייל דורך תורה ווערט דער יצר הרע בטל ומבוטל; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין ל): "אם אבן

הוא", אפילו מען האט א שטארקע יצר הרע אזוי שטארק ווי שטיין, "נמוח", ווערט ער צעגאנגען דורך תורה, "ואם ברזל הוא", אפילו מען האט א שטארקע יצר הרע אזוי שטארק ווי אייזן, "מתפוצץ", דורך תורה ווערט דער יצר הרע צעברעקלט, דעריבער וויל דער יצר הרע שטערן דעם מענטש ער זאל נישט לערנען, זאגט דער הייליגער ראפשיצער רב זכותו יגן עלינו: "לכן מזמין לו איזה מצוה", דעריבער ברענגט דער יצר הרע פארן מענטש מצוות, "כדי שעל ידי זה יקרר את עצמו מהתלהבות ולא יבוא לעשות דבר גדול יותר טוב", דורך די מצוה קילט ער אפ דעם מענטש פון לערנען, "כי יסבר שפכר הוא טוב בהמצוה הזאת", דער מענטש טראכט איך דארף שוין נישט לערנען ווייל איך טו דאך אנדערע מצוות, עין נשם. דער מענטש כאפט נישט אז דאס אלעס איז מעשה בעל דבר, אפי אים צו שטערן ער זאל נישט לערנען.

גיי צוריק אין ישיבה, בעט זיך איבער מיט דינע מגידי שעורים; דו קענסט זיי ווייזן דעם בריוו זיי זאלן זען אז דו מיינסט עם טאקע ערנסט, אז דו גייסט פון היינט און ווייטער מיטהאלטן די סדרים אין ישיבה און זיך פירן מיט דרך ארץ. אז דו ווילסט טון חסד, גיין אין שפיטעלער באזוכן חולי ישראל - זאלסטו דאס טון נאכן סדר הישיבה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו טרעפן דיין שדוך בקרוב.

תתסג

זאלן מיר צעטיילן די קינדער אויף שבת
צו קענען גיין צו א שמחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך קום פון א גרויסע משפחה קיין עין הרע, און ווען מיינע געשוויסטער מאכן א שבת שבע ברכות ווילן זיי אז יעדער זאל קומען, אבער נאר די פארפעלקער, אן די קינדער; דאס מיינט אז כדי צו גיין צו די שמחה דארף מען צעטיילן די קינדער אויף שבת.

מיין מאן האלט אז עס איז נישט קיין נארמאלע זאך, און ער איז נישט מסכים צו דעם, אמאל קען איך אים איבעררעדן יא צו גיין און אמאל נישט, און פארשטייט זיך אז ווען מיר גייען נישט - פארעדט מען מיך ביי די משפחה.

ביי יעדע שמחה האב איך פראבלעמען אין שלום בית, און אויך ביי מיין משפחה, און איך ווייס נישט וואס איז די ריכטיגע וועג צו טון; איך וויל בעסן דעם ראש ישיבה שליט"א מיר צו זאגן ווי אזוי מען דארף זיך פירן, און אזוי וועלן מיר טון.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בא, ג' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אייער מאן איז גערעכט; עס איז נישט קיין לכתחילה דיגע זאך צו צעטיילן די קינדער און אנוועק פארן אויף

שבתים. קינדער דארפן שבת זייער אייגענע טאטע מאמע, זיי דארפן שבת'דיגע סעודות מיט זייערע אייגענע עלטערן. א גאנצע וואך ווארטן די קינדער אויף שבת, זיי ווארטן צו זיצן מיט זייערע עלטערן, דעמאלט איז די צייט וואס טאטע מאמע פלאנצן איין אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צום הייליגן שבת.

עס איז נישט גערעכט פון די וואס לאדענען אויף א שמחה צו קומען עסן שבת'דיגע סעודות און מען געמט זיך אויס: "קינדער קענען נישט קומען"; אז מען קען נישט קומען מיט קינדער איז בעסער צו בלייבן אין שטוב מאכן די סעודות מיט די קינדער און נאך די סעודה זאל מען גיין וואונטשן מזל טוב, און אז די שמחה איז אין אן אנדערע שטאט - בלייבט מען אין שטוב.

שבת'דיגע סעודות איז א צייט פון אמונה. דער הייליגער זהר זאגט (פרשת יתרו, פח:): "תא חזי, בסעודתי ארין, אשתמודעון ישראל דאינון בני מלכא, דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא", ווען מען עסט דריי סעודות שבת זעט מען אז דער מענטש איז א קינד פונעם אייבערשטן, דער האט אמונה, נאך זאגט דער זהר: "רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרזא עליה (ישעיה נח, יד): אז תתענג על יי", ווען א מענטש איז זוכה צו עסן דריי סעודות שבת גייט ארויס א בת קול אין הימל אז דער מענטש האט אמונה; זעט מען אז דעמאלט איז א צייט פון איינפלאנצן אמונה אין די קינדער.

פארשטייט זיך אז מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן; עס זענען דא פעלער וואס מען האט נישט קיין ברירה, מען דארף יא צעטיילן די קינדער, אבער דאס דארף מען וויסן - אז עס איז נישט קיין לפתחילה, און אז מען קען זיך ארויסדרייען - איז זיכער געוונטער צו בלייבן אין שטוב מיט די קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

תתסד

ווי אזוי ווערט מיין ווייב פטור פון א מגול?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב האט ברוך ה' א גוטע פאסטן, זי ארבעט אויפן טעלעפאן אויפצוהייבן און ארויסהעלפן מענטשן אויפן טעלעפאן, פאר א פירמע, און זי איז ברוך ה' זייער צופרידן פון איר ארבעט.

היינט האט זי אויפגעהויבן א טעלעפאן פאר איינעם, און יענער איז געווען א מגול וואס האט אנגעהויבן רעדן נישט איידל צו איר, און איר געזאגט זי זאל אפשרייבן זיין טעלעפאן נומער, און נאך אזעלכע זאכן. מיין ווייב איז זייער דערשראקן געווארן פון דעם, זי ווייסט נישט ווער דער מענטש איז און זי ווייסט נישט וואס צו טון.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א איר שרייבן חזוק און עצות ווי אזוי זי זאל זיך פירן אין אזא מצב?

יישר בח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לְכָבוֹד ... גְרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאָב עֲרֵהאֲלֹטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

זָאג דִּיין ווייב זי זאל ווייטער אַרְבֵּעֵטן, זי זאל זיך נישט
דערשרעקן פון קיינעם; פון היינט און ווייטער אויב
איינער רעדט מיט איר איין ווארט מער פון וואס עס איז
נוגע פאר די אַרְבֵּעֵט - זאל זי אַראַפֿלייגן דעם טעלעפֿאן
און מער נישט רעדן מיט יענעם, און ווייטער רעדן מיט
אנדערע וואס רופן וועגן די אַרְבֵּעֵט.

ליידער זענען דא אסאך מַנְגִּלִּים וואס זוכן צו מאַכן קְשָׁרִים
מיט פֿרעמדע פֿרויען, דער עקר וועג ווי אזוי זיי
זענען ליידער מצליח איז דורך וואַרפֿן א פֿחד און מוֹרָא; זיי
וואַרענען אז אויב מען וועט דערציילן וועלן זיי הרגֿנען וכו',
ביז דער קרָבן פֿאַלט אַרײַן אין א קטנות הדעת און מען
פֿאַלט אַראַפֿ.

דעריבער דאַרף מען אויסלערנען קינד און קייט אז מען
זאל נישט מוֹרָא האַבן פון קיינעם נאר פונעם
אייבערשטן; ווי מער מען נעמט אַרײַן אַמוּנָה אין זיך אַלץ
מער פֿאַלט אַנוועק די קלפֿות און עבירות. אזוי ווי דער
הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט אונז געלערנט:
"א סגָלָה קעגן רשעים - שלא לפֿחד, נישט מוֹרָא האַבן."

ווען מען לעבט מיט אמונה אז דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער געמט מיר ארום און היט מיד' - ווערט מען נישט דערשראקן פון קיינעם; די מנולים שפירן דאס, זיי ווייסן אויך צו וועם זיי זאלן צוגיין, זיי ווערן בטל ומבוטל פאר דעם וואס לעבט מיט אמונה.

זאג דיין ווייב זי זאל צוריק גיין צו די ארבעט און נישט מורא האבן פון קיינעם; אויב איינער הויבט אן רעדן מיט איר איבריגע ווערטער וואס איז נישט גוגע צום ארבעט זאל זי גלייך אראפלייגן דעם טעלעפאן און פטור אן עסק.

א שאד אז מען לערנט דאס נישט מיט אלע קינדער פון קליינזויז און סיי מיט די אינגלעך און סיי מיט מיידלעך, אז מען זאל נישט מורא האבן פון קיין שום מענטש און נישט פון קיין שום מלאך נאר פונעם אייבערשטן אליינס. דעמאלט וואלט מען זיך געקענט איינשפארן אסאך עגמת נפש, ווייל די גאנצע וועג ווי אזוי די מנולים זענען מצליח צו טון עבירות מיט אנדערע, איז נאר דורך ווארפן א פחד, צונעמען די מח פונעם מענטש, השם ישמרנו.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתסה

וואס טוט מען ווען עס איז שווער צו טון די סגלות פאר א שדוד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך קדם באדאנקען פאר די שעורים, עס האט געטוישט מיין לעבן צום גוטן.

איך בין א בחור און איך וויל זייער שטארק שוין חתונה האבן, איך האב פרובירט צו זאגן פערציג טעג מסכת תענית, אבער ווען איך הויב אן צו זאגן, נאך א האלבע שעה - ווער איך זייער אנגעשטרענגט, מיין קאפ און מיינע אויגן הויבן אן וויי צו טון, און איך קען נישט ווייטער זאגן.

און די זעלבע איז מיטן אויסזאגן גאנץ תהלים ביים ציון פון מוהרא"ש; עס איז מיר זייער שווער צו זאגן אזוי לאנג אויף איין מאל.

אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן אנדערע סגלה וואס איך איך זאל קענען טון אז איך זאל שוין טרעפן מיין שדוד און חתונה האבן בקרוב מיט מיין ריכטיגע זוג?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת בשלח-שירה, י"ב שבט, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד הבחור... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו ווילסט זייער שטארק חתונה האבן זאלסטו נעמען די עצה פון רבי'ן, די עצה פון התבודדות; זאלסט בעטן דעם אייבערשטן אן א שעור מאל: "הייליגער באשעפער

העלה מיר, איך וויל אזוי שטארק חתנה האבן, עם איז מיר זייער שווער צו זיין איינער אליין, העלה מיר איך זאל שוין טרעפן מיין זונג; די תפלה זאלסטו זאגן אן א שיעור מאל פארן אייבערשטן, וועסטו זוכה זיין צו טרעפן דיין שידוך בקרוב ממש.

זע צו לערנען וויפיל דו קענסט; דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן: "מעט גם בן טוב", אביסל איז אויך גוט; לערן אביסל חומש יעדן טאג, אביסל משניות יעדן טאג, אביסל גמרא און אזוי ווייטער. קוק נישט אויף אנדערע, זיי שטארק מיט דיין וועג, מיט דיין סדר; וועסטו זייער שיין מצליח זיין.

בנוגע וואס מוהרא"ש האט געגעבן א סגולה פאר בחורים צו לערנען פערציג טעג מסכת תענית, דאס איז פאר דער וואס קען; בחורים וואס קענען עברי, זיי האבן געזונטע אויגן וכו' וכו', זיי האט מוהרא"ש געמיינט זיי זאלן ענדיגן די מסכתא יעדן טעג פאר פערציג טעג. אבער אז איינער קען נישט אזוי גוט עברי, ער קען נישט לערנען אזויפיל - דער זאל לערנען אויף זיין וועג וויפיל ער קען לערנען.

אז עם איז דיר שווער צו זאגן א גאנצע מסכתא, די אויגן טוט דיר וויי און די עברי נעמט דיר לאנג וכו', זאלסטו לערנען אויף דיין וועג; זאלסט לערנען וויפיל דו קענסט, דאס וועט זיין דיין סגולה א חתן צו ווערן. אזוי ווי חכמינו

זכרונם לברכה זאגן (מנחות קי.): "אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכונן אדם את דעתו לשמים", דער וואס טוט אסאך און דער וואס טוט ווייניג - זענען ביידע חשוב ביים אייבערשטן; ווייל דער אייבערשטער קוקט אויף די הארץ פונעם מענטש.

צעקלאפ זיך נישט אז דו קענסט נישט טון וואס אנדערע טוען; נעם אריין אין דיר וואס דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן שה): "מען האט גאר ניט צו טאהן", אזוי ווי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (מנחות צט): "תנא רבי רבי ישמעאל, דברי תורה לא יהו עליך חובה, ואי אתה רשאי לפטור עצמך מהם"; דאס איז א וויכטיגע כלל אין לעבן, מען זאל נישט נעמען קיין אנגעצוינגקייט פון קיין שום זאך אויף די וועלט, גארנישט מוז זיין אזוי און אזוי, ווייל זייער אסאך מאל ווען א מענטש באקומט פֿרעשור (דרוק) אז ער דארף לערנען אסאך - דעמאלט לערנט ער גארנישט, אויב וואלט ער נישט גענומען קיין פֿרעשור גאר ער וואלט געלערנט אביסל - וואלט ער ביים סוף אנגעקומען צו לערנען גאר אסאך.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט טרעפן דיין שידוך און וואס שפעלער חתונה האבן.

תתסו

פארוואס שרייבט מוהרא"ש אזוי שארף אין זיין צוואה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זיך מתח' מיט די חזוק פונעם ראש ישיבה וואס האלט מיר ממש ביים לעבן, איך האב אנגעהויבן לעבן, און איך האב אנגעהויבן לערנען אויפן סדר הרה"קמוד (המבואר בשוחות הר"ן, סימן עו).

איך האב אבער א זאך וואס שטערט מיר זייער, דאס וואס איך האב געליינט אין די צוואה פון מוהרא"ש וואו ער שרייבט זייער שארף אויף די אלע וואס האבן אים געטשעפעט, אז דער אייבערשטער וועט נקמה נעמען אין זיי, און אזוי ווייטער. ווי אזוי קען א צדיק רעדן אזוי, צו וועלן זען שלעכטס ביי אנדערע אידן? א צדיק איז דא צו משפיע זיין נאר גוטס פאר יעדן.

איך מיינ גארנישט פערזענליך, אבער עס איז מיר שווער אנצוגיין מיטן לערנען אויפן סדר הרה"קמוד צוליב די קשיות וואס איך האב אויף מוהרא"ש, ובפרט אויף דאס וואס ער שרייבט אין זיין צוואה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, י"ד שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז א צדיק וויל נישט זען שלעכטס ביי אנדערע אידן, א צדיק וויל משפיע זיין פאר אלע

איִדן נֶאר גוטס; עס גייט אים אין לעבן אז איִדן זאלן האבן
נֶאר גוטס.

דער צדיק האט אזא שטארקע בַּח אז ער קען צוריק
ברענגען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן, וואס טוט
דער סמ"ך מ"ם? ער האט זייער מורא אויב דער צדיק וועט
אנטפלעקט ווערן, ווייל דעמאלט וועלן דאך אלע איִדן צוריק
קומען צום אייבערשטן, דערפאר מאכט ער מען זאל רעדן
שלעכטס אויפן צדיק, אזוי האלטן זיך מענטשן צוריק פון
מקורב ווערן צו אים; ער פארשטעלט דעם צדיק וואס קען
צוריק ברענגען יעדן איינעם צום אייבערשטן, אפילו מענטשן
וואס זענען שוין זייער ווייט, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט
(חיי מוהר"ן, סימן רנא): "יש לאל ידי להתזיר כל העולם ברו
למוטב", איך קען צוריק ברענגען די גאנצע וועלט צום
אייבערשטן, "ולא בלבד אנשים פשוטים", נישט נאר פשוט'ע
מענטשן קען איך צוריק ברענגען צום אייבערשטן, "אף א
אפילו צדיקים ואנשים גדולים אני יכול להתזירם למוטב",
איך קען צוריק ברענגען אלע גרויסע צדיקים צום גוטן וועג;
קומט עמלק און מאכט ליצנות אויף די אמת'ע צדיקים,
אלעס נאר צו פארשטעלן דעם אמת'ן צדיק.

אז דו וועסט נאכאמאל לערנען די צוואה מיט אן אמת'ן
בליק וועסטו זען אז דאס איז בכלל נישט שארף געשריבן,
עס איז פול מיט רחמנות; דו וועסט וויינען ווען דו וועסט
ליינען די ווערטער וואס מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה
(צוואת מוהרא"ש, אות יד): "לא יהיה לי יום אחד טוב בזה העולם,

בלי שום גזמא בלל", איך האב נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין מיין לעבן, און קיין גוזמא, "וממש בכתי בכול יום ויום", איך פלעג וויינען יעדן טאג פון מיין לעבן, "מרב צער ועגמת נפש שסבבוני מבית ומחוץ", פון די יסורים וואס איז אויף מיר אריבער - סיי פון אינדרויסן און סיי פון שטוב. מיט אלע צרות אין יסורים האט ער נישט אויפגעהערט מחזק זיין אידישע קינדער; טאג און נאכט, נאכט און טאג - האט ער געשריבן ספרים און קונטרסים פאר בחורים און מיידלעך זיי זאלן האבן מיט וואס זיך צו מחזק זיין.

איך האב נאכאמאל אפיר גענומען די צואה אויפצוזוכן וועלכע שטיקל דיר שטערט, איך ליין און איך וויין זעענדיג וואס מוהרא"ש שרייבט (שם, אות יא): "איך וויל אייך זאגן דעם ריינעם אמת, אז די אלע וואס האבן געהאט א חלק אין דעם שלעכטן נאמען וואס מען האט ארויסגעלאזט אויף מיר, זאל מקים ווערן ביי זיי דער פסוק (תהלים יב, ד): "יברת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות, אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו" - זיי וועלן אינגאנצן פארשניטן ווערן. און זיי וועלן קיינמאל נישט פארגעבן ווערן אויף דאס וואס זיי האבן געטון, דער הייליגער "רמ"א פסק'נט (אורח חיים סימן תר"ו) אז אויב מען האט ארויסגעלאזט א שלעכטן נאמען אויף א מענטש דארף מען יענעם נישט מוחל זיין. דער "מרדכי" שרייבט אז אויב מען לאזט ארויס א שלעכטן נאמען אויף א מענטש ווערט דאס קיינמאל נישט פארגעבן - "אין לו מחילה עולמית", עין שם.

דאס וואס מוהרא"ש שרייבט איז בכלל נישט שארף, דאס איז וואס דוד המלך פֿעט דעם אייבערשטן (תהלים יב, ד) אז די אלע וואס רעדן שלעכטס אויף צדיקים, זיי פארשפרייטן לשון הרע אויפן צדיק און זענען גורם אז אידישע קינדער זאלן נישט קענען תשובה טון - זאלן נישט האבן קיין חלק אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; דו שרייבסט אז דו האסט קשיות אויף מוהרא"ש, איך וויל דיר פֿרעגן, תהלים האסטו אויך אויפגעהערט זאגן, דוד המלך פֿעט אין תהלים (שם): "יִכְרַת ה' כָּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, לְשׁוֹן מְדַבֵּרַת גְּדִלוֹת, אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ", דער אייבערשטער זאל פארשניידן אלע בעלי לשון הרע, זיי זאלן נישט האבן קיין חלק לעולם הבא; האסטו אויפגעהערט צו זאגן תהלים? קוק ווייטער וואס מוהרא"ש שרייבט, פארנוואס איז ער זיי נישט מוחל? פארנוואס פֿעט ער דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי פארשניידן: "די מענטשן וועלכע האבן אויף מיר ארויסגעלאזט דעם שלעכטן נאמען האבן מיט דעם געמאכט און גורם געווען אז טויזנטער אידן זאלן נישט תשובה טון, די מענטשן וואס האבן דאס געטון זענען 'חוטאים ומחטיאים את הרבים', וואס נאר דער אייבערשטער ווייסט, און ער וועט זיכער נקמה נעמען פון זיי".

א צדיק גייט אין לעבן צוריק צו פרענגען אלע אידן צום אייבערשטן; אים גייט נישט אן אז מען רעדט אויף אים, אים שטערט נישט וואס מען טוט מיט אים, ער איז ביי זיך גארנישט, ער איז פֿטל ומבוטל צום אייבערשטן, ביים לעבן

איז ער שוין ביי זיך "שכן לעפר בתיו" (עגן סוטה ה:; לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן ט), אזוי ווי ער ליגט שוין באגראבן; ער וויל גארנישט, ער דארף גארנישט, ער איז יעדע רגע גרייט צוריק צו גיין צום אייבערשטן, ער וויל איין נאך: 'אלע אידן זאלן זיין באהאפטן צום אייבערשטן'. מוה"רא"ש פלעגט זאגן: "מיר גייט נישט אן וואס מען רעדט אויף מיר, עס גייט מיר אן אז מען האלט צוריק מענטשן פון תשובה טון; דאס וואס איך שרייב קעגן די וואס רעדן און מאכן חזק פון מיר, וואס איז נוגע פאר מיר אליינס גייט מיר נישט אן, נאר די מענטשן זענען גורם אז טויזנטער אידן זאלן נישט תשובה טון".

איך וויל דיר פֿרעגן, וואס וואלסטו געטון ווען דו זעסט מענטשן ווערן דערטרונקען אין וואסער און עס שטייט איינער און ווארפט זיי אויס שטריק זיי זאלן זיך קענען ראטעווען, קומען לצים און שניידן אפ די שטריק און אלע מענטשן אין וואסער ווערן דערטרונקען, וואס וואלסטו געטון מיט די לצים? ווי אזוי וואלסטו געקוקט אויף זיי? ווי אזוי וואלסטו געשריבן אויף זיי? זענען זיי נישט קיין רוצחים?! דאס זעלבע איז ווען איינער רעדט לשון הרע אויף ספרים און קונטרסים וואס זענען מחזק צעבראכענע בחורים און מיידלעך וואס דערטרונקען זיך, זיי פאלן אראפ אין זינד, זיי האבן נאך איין האפענונג צוריק צו קומען, דורך די ספרים און קונטרסים און עס קומען מענטשן וואס זאגן: "מען טאר נישט אריינקוקן אין די ספרים און קונטרסים", וואס זענען זיי? ווי אזוי דארף מען קוקן אויף זיי?

מיט דעם אלעם וואס מוהרא"ש האט געליטן אלע יארן פון די וואס רעדן אויף אים, בעט אונז מוהרא"ש מיר זאלן נישט מאכן קיין מחלקת און מיר זאלן זיך נישט קרייגן מיט קיינעם; אזוי ווי מוהרא"ש זשרייבט ווייטער (צואת מוהרא"ש, שם): "מיט דעם אלעם בעט איך אייך, מיינע טייערע קינדער און תלמידים, אז איר זאלט זיך נישט אריינמישן אין קיין מחלקת, איר זאלט נאר שטיל שווייגן און נישט ענטפערן פאר די וואס האבן מיך פארשעמט. דער אייבערשטער איז זיכער גערעכט מיט אלעם וואס ער טוט, איך דארף תשובה טון, און דאס טו איך טאקע, יעדן טאג טו איך נאכאמאל תשובה, ווייל נישט אומזיסט רודפ'ט מען מיך.

וואס טו איך דען? איך בין נאר מגלה דעם אייבערשטן פאר די גאנצע וועלט, אויף אזא וועג אז אפילו דער שוואכסטער און נידריגסטער מענטש זאל אויך קענען שפירן די ליכטיגקייט פונעם אייבערשטן. און דעריבער איז די מדרת הדין מקטרג אויף מיר, און די מדרת הדין גייט אריין אין די רשעים וועלכע טשעפענען מיר און קרייגן אויף מיר, און איך דארף נאר טון תשובה שלימה. ווייל אויף צו קענען מגלה זיין די ליכטיגקייט פונעם אייבערשטן אויף אזא געוואלדיגע פארנעם, דארף מען האבן א ספעציעלע זכיה פון הימל.

אבער פון אייך בעט איך אז איר זאל נאר אפשטוייגן, איר זאלט גארנישט צוריק ענטפערן פאר די אלע וואס רעדן קעגן מיר, זיי וועט שוין דער אייבערשטער פאשטראפן,

ווייל ווער עס רעדט אויף מיר וועט זיין כאפן זיינס, פריער אדער שפעטער."

אז דו האסט קשיות אויף צדיקים - זאלסטו טון וואס דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט (הנהגות האדם, סימן א) מען זאל זיך מתבודד זיין און וויינען צום אייבערשטן אויף אלע מעשים וואס מען דארף פאררעכטן, "ואז יראה בעצמו שעמדו עונותיו נגד עיניו, ויזכר את חטאתיו ועונותיו ופשעיו פהרים ונגעות", דעמאלט וועט ער די עבירות וואס גרייכט אזויפיל ווי ריזיגע בערג, "אשר מעולם לא זכר אותם אם עשה בכה". וואס פארן זיך מתבודד זיין האט ער בכלל נישט געוואוסט אז ער דארף תשובה טון אויף דעם, "בכה יעשה לא פעם ולא שתים ולא מאה פעמים, עד אשר ירחמו עליו מן השמים", אזוי זאל ער טון נישט איין מאל, נישט צוויי מאל, נישט הונדערט מאל; ער זאל זיך אזוי פירן ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן אויף אים און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג, "ויתפלל להשם יתברך שידריכהו בדרך ויורהו דרכו שלא יבקה תני תיור", ער זאל בעטן דעם אייבערשטן ער זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, ער זאל נישט פארברענגען זיינע יארן און טעג מיט נארישקייטן, ביז דער אייבערשטער וועט אים העלפן ער וועט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

הלואי זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין לערנען יעדן טאג די צנאה פון מוהרא"ש, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו לעבן מיטן אייבערשטן. בפרט אות ט, וואו מוהרא"ש

שְׁרִיבְט: "זכרו היטיב ותִּישְׁבוּ עִצְמְכֶם וְאִז תִּרְאוּ כִּי שׁוֹא תִשׁוּעַת אָדָם, וְהַכֹּל הַכֹּל הַבְּלִים", גְּעֵדֶנְקֵט גוּט און גְּעֵמֵט גוּט אַרִיין אִין אִיעֶר קָאפּ אַז אִיר הָאט קִינֶעם נִישְׁט אױף דִּי װעֵלט, עֵס אִיז אַ שָׂאד זִיךְ צו פֿאַרְלֶאזן אױף מֶענטֶשן, "אַף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְעִזּוֹר לָכֶם, וּמִכָּל שְׂכֵן שְׂאִינוּ יִכּוֹל לְהִזִּיק לָכֶם", קִינֶער קֶען אִיךְ נִישְׁט הֶעלְפֵן און זִכֶּער נִישְׁט שְׁלֵעכְטֵם טוֹן, "וְעַל כֵּן אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּחֲתוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבֻעוֹלָם, וּמִכָּל שְׂכֵן שְׂאֵל תַּחֲנִיפוּ אֶת שׁוּם בְּרִיָּה, כִּי לֹא יוֹעִיל כָּלָל, אֲפֹא עוֹד זִיךְ לָכֶם בְּבִרְיאוֹתְכֶם", דֶּערִיבֶער זֶאלט אִיר נִישְׁט מוֹרֶא הָאבֵן פֿון קִיין שׁוּם מֶענטֶש און אִיר זֶאלט זִיךְ נִישְׁט חֲנַפְנֶען צו קִינֶעם ווייל דָאס װעט אִיךְ גֶארִנִישְׁט הֶעלְפֵן, פֿאַרְקֶערט, דָאס װעט אִיךְ שְׂאטֵן צוּם גֶעזוֹנֵט, "כִּי בְּשֶׂאדָם שׁוּם בְּטַחוּנוֹ בְּבִשְׂר וָדָם, וְאַחַר כֵּךְ בְּשֶׂאִינוּ נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹנוֹ אִזִּי בָּא לִידֵי אַכְזוּבוֹת גְּדוּלוֹת עַד מָאד, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וְנוֹפֵל רוּחוֹ, וְנַחֲלֵשׁ דַּעֲתוֹ", ווייל װען מֶען פֿאַרְלֶאזט זִיךְ אױף מֶענטֶשן און דֶּערנֶאָךְ זַעט מֶען אַז יַענֶער אִיז נִישְׁט אִינְטֶערעסִירט דִּיר צו הֶעלְפֵן און עַר קֶען דִּיר נִישְׁט הֶעלְפֵן - װערט מֶען זִיעֶר אַנטװִישְׁט און זִיעֶר צֶעבֶראַכֵן, "אַבֵּל בְּזֶה שְׂמִכְנָסִים אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִז מִצְלִיחִים בְּכָל הָעֲנִינִים, כִּי אִינוּ חוֹנְפִי לְשׁוּם בְּרִיָּה, וְכֵן אִינוּ מִתְּיָרֵא מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְחֵי אֶת הַחַיִּים שְׁלֹו", אָבֶער אַז מֶען גְּלִיבְט אִינֶעם אִיבֶּערִשְׁטֵן און מֶען פֿאַרְלֶאזט זִיךְ אױף אִים - אִיז מֶען זִיעֶר מִצְלִיחַ, עֵינ שָׁם.

אִיךְ הָאף אַז דו װעסט אַפְּלֶאזן דִינֶע גֶארִישֶׁע חֲכָמָה'לֶעךָ, דו װעסט צוֹרִיך אָנהױבֵן לֶעֶרנֶען פֿלִיסיג דַעם דֶּרֶךְ

ה'לימוד, וועסטו זוכה זיין צו לערנען כל התורה בקלה. מוהרא"ש זכרנו לברכה שרייבט אין די צוואה (צואת מוהרא"ש, אות יג): "וכשתגיעו לעולם האמת אז תינכחו צדקת סדר דרך ה'לימוד של רבינו ז"ל", ווען איר וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבינ'ס 'סדר דרך ה'לימוד'; "ועל כן מה ולמה לכם להתנבח?! טעמו וראו כי טוב השם, הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים בחייכם", דעריבער זאלט איר זיך נישט טענה'ן מיט קיינעם, נאר געוואינט אייך צו לערנען לויט דעם סדר דרך ה'לימוד, דעמאלט וועט איר זען און שפירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אונז לעבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עקר ה'לימוד הוא רק לעשות רצונו יתברך ולומר על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט גארן און ווייסט אז דער עקר לימוד התורה איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עין שם.

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף דיר און אויף אלע אידן.

תתסז

פארנואס האט מוהרא"ש צוגעזאגט אזויפיל הבטחות?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די געוואלדיגע שעורים וואס זענען ממש מחי' נפשות, איך בין זיך מחי' מיט יעדע שיעור באזונדער.

איך וויל פֿרעגן פארנואס מוהרא"ש האט צוגעזאגט אזויפיל הבטחות אויף יעדע זאך, אויף ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, טראגן זיין קמיע, מקנה מלכה, דרוקן אָשר בנחל, און אזוי ווייטער.

מען טרעפט עס נישט אזוי ביי אנדערע צדיקים, פארנואס האט מוהרא"ש דאס יא געטון?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת יתרו, י"ד שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס איז אזוי שווער צו פארשטיין? חכמינו זכרונם לברכה

זאגן (בבא מציעא פה.) אויפן פסוק (ירמיה טו, יט): "וְאִם תּוֹצִיאַ

יָקָר מְזוּלָל, כִּפִּי תִהְיֶה", ווען א מענטש ברענגט צוריק

מענטשן צום אייבערשטן - "אפילו הקדוש ברוך הוא גוזר

גזרה, מבטלה בשבילו", אפילו דער אייבערשטער אליינס

מאכט א גזרה, איז ער עס מבטל צוליב דעם מענטש וואס

ברענגט צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן; מוהרא"ש
האט זיין גאנץ לעבן עוסק געווען אין צוריק ברענגען אידישע
קינדער צום אייבערשטן, איז דאך פשוט אז דער אייבערשטער
איז מבטל אלע גזירות צוליב אים.

דאס האט מען געזען און דאס זעט מען ביי אלע צדיקים
וואס האבן עוסק געווען אין צוריק ברענגען אידישע
קינדער צום אייבערשטן, זיי האבן געהאט א פח צו ברענגען
ישועות; קיינער האט זיי נישט געקענט אפהאלטן און שטיין
אין זייער וועג. אזוי ווי דער הייליגער זהר זאגט (תרומה, קכח):
"תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דתניבא ואשתדל ביה,
למשבק ארחא בישא", קום און זע: א מענטש וואס ברענגט
צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת
סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש
איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש
איז נישט זוכה; "גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק
קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה
לעיגא ותתא", דער מענטש נעמט אנועק טמאה פון דער
וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן'ס נאמען זאל ווערן
געהייליגט אויף דער וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע
וועלטן שטייען אויף זיין זכות, "וזכי למחמי בנין לבנוי", ער
איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא,
וזכי לעלמא דאתי", ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף
די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין
למידן ליה, בהאי עלמא ובפלמא דאתי", קיינער קען אים

נישט שלעכטס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שיערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

עס איז מקבל פון צדיקים אז יעדע זאך וואס מען טוט מיט מסירות נפש האט א פח צו ברענגען ישועות פאר אידישע קינדער, און מוהרא"ש האט זיך דאך א גאנץ לעבן מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער, בפרט פאר בחורים און מיידלעך - זיי צו ראטעווען פון עבירות. קיינער ווייסט נישט - אדער מאכט מען זיך ווי מען ווייסט נישט - וואס בחורים גייען אריבער, ווי זיי פאלן אין עבירות רחמנא לצלן, בחורים זענען פונם בפרית, אין הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן; קיינער האט נישט קיין ווערטער זיי צו מחזק זיין, קיינער קוקט נישט אויף זיי, ווידער מוהרא"ש האט דורכאויס זיין גאנצע לעבן געשריבן ספרים און קונטרסים זיי צו מחזק זיין, זיי צו שטארקן. מוהרא"ש האט געזאגט אז ווען ער וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט ער זיך מוסר נפש זיין פאר אלע בחורים, ער וועט טענה'ן פארן בית דין של מעלה: "וואס זענען בחורים שולדיג אז זיי פאלן אראפ אין עבירות?!" דעריבער האט מוהרא"ש צואה געלאזט (צואת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדע בחור אדער מיידל וואס דארף א שדוך און זיי וועלן קומען דא אויף מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען, אז זיי זאלן

טרעפן זייער שדוץ. און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוזאג; ווייל ער האט זיך א גאנץ לעבן מוסר גפיש געווען פאר בחורים און מיידלעך האט ער זוכה געווען ווייטער צו העלפן בחורים און מיידלעך אויף יענע וועלט.

איך האט מוהרא"ש זיך מוסר גפיש געווען צו בויען א מקוה אין יבנאל מיט מסירות גפיש; ווען מען האט נישט געלאזט בויען די מקוה אין יבנאל און דער רב אין יבנאל האט איינגערעדט אז זיין מקוה איז פשר, ער האט מכשיל געווען אלעמען מיט אסורי פרישות רחמנא לצלן, ווייל עס איז נישט געווען קיין רעגן וואסער אינעם אוצר, קומט אויס אז אלע וואס האבן זיך גע'טובל'ט האבן זיך גע'טובל'ט אין א פשוט'ע וואנע רחמנא לצלן. די פארשאלטענע רעגירונג, די מדינה של גיהנום האט נישט געלאזט בויען א מקוה, האט מוהרא"ש געבויט אינמיטן די נאכט שטילערהייט א מקוה מיט שרעקליכע פיין, דערפאר האט מוהרא"ש צוגעזאגט אז יעדע פרוי וואס וועט נוצן די "מקוה מלכה" וועט האבן קינדער, אפילו פרויען וואס קענען בדרך הטבע נישט האבן קיין קינדער וועלן זוכה זיין צו קינדער, און דאס זעט מען קלאר.

איך אליינס קען אינגעלייט וואס האבן נישט געהאט קיין קינדער, די דאקטוירים האבן זיי מייאש געווען פון האבן קינדער, אפער זיי זענען געפארן קיין יבנאל און גענוצט די סגולה, און זיי האבן זוכה געווען צו קינדער; ווייל א זאך וואס מען לייגט אריין דערין מסירות גפיש האט א פח צו פרענגען אלע סארט ישועות.

אזוי אויך מיטן דרוקן דעם ספר אשר בנחל; די בריוו האט מוהרא"ש געשריבן מיט מסירות נפש צו מחזק זיין אידישע קינדער זיי זאלן זיך צוריק קערן צום אייבערשטן, דערפאר האט דאס א פח צו ברענגען אלע ישועות און אלע רפואות. וואויל איז דעם וואס העלפט דרוקן די ספרים, וועט ער זוכה זיין צו זען אפענע ישועות און אפענע רפואות. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתסח

ווי אזוי ארבעט די סגלה צו זאגן
מסכת תענית צו ווערן א חתן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אנגעהויבן טון די סגלה פון מוהרא"ש צו זאגן מסכת תענית פרי צו טרעפן מיין שדוך; איך וויל וויסן וויפיל טעג מען דארף דאס זאגן, איז דא א בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן איבער דעם?

אויך האב איך געוואלט וויסן, אזוי ווי איך בין א פרישער מקורב, צי איך דארף אויך גיין הפצה?

איך פרויביר זיך צו שטארקן מיט די הייליגע עצות פון רבי'ן, און איך בין לעצטנס נאכאמאל געפארן צום ציון הקדוש פון מוהרא"ש אין יבנאל, און איך האב זיכער גע'פועל'ט אלעס גוטס.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט יעדן טאג גאנץ מסכת תענית,
יעדן טאג פון די שובבי"ם טעג; אין דעם זכות וועסטו
בקרוב טרעפן דיין שדוך.

דא האסטו דעם בריוו (אשר בנחל-אידיש חלק ה, מכתב תכ) וואס
מוהרא"ש האט געשיקט פאר די בחורים אנהויב שובבי"ם
שנת תשע"ב:

"בעזרת השם יתברך, יום א' לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשע"ב
שלום וברכה אל תלמידי הישיבה הקדושה "תפארת התורה"
גרם יאיר ויזרח.

היינט הייבט זיך אן די פערציג טעג פון שובבי"ם, וואס
דאס מיינט די וואכן וואס מען ליינט ש'מות ו'ארא
ב'א ב'שלה ו'תרו מ'שפטים, זאגט דער אר"י הקדוש די טעג
זענען מסוגל צו פאררעכטן אלע פגמי הברית וואס א מענטש
האט פונם געווען, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק
ב', סימן פ"ז) אז דאס איז גורם פאר א בחור עם זאל אים
שווער אנקומען טרעפן זיין בת זוג, און אויך א אינגערמאן
וועט אים אנקומען שווער די שלום בית, אבער אויב ער
וועט תשובה טון, וועט אים אלעס פארראכטן ווערן.

עם ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים אז די פערציג טעג
 דארף מען פאסטן, אבער עם איז באוואוסט אז דער
 הייליגער רבי האט אויז אנגעזאגט נישט צו פאסטן און מען
 זאל נישט נעמען פאר זיך אליין תעניתים, עם איז ענק אלע
 באוואוסט ווען איך בין געווען ביי ענק אין די ישיבה חמשה
 עשר באב, וואס איז פערציג טעג פאר ראש השנה, האב
 איך געזאגט אז די אלע וואס זיי וועלן ענדיגן יעדן טאג מסכת
 תענית, וועלן טרעפן א גוטן שדוך, און עם איז געווען קלוגע
 בחורים וואס האבן אנגענומען מיינע ווערטער און זיי האבן
 געלערנט ממש מיט מסירות נפש יעדן טאג מסכת תענית,
 אפילו עם איז זיי אנגעקומען זייער זייער שווער, און עם איז
 געווען שווערע צייטן וכו', ווי פארפלייצונגען וכו', און עם איז
 נישט געווען קיין עלעקטעריק וכו', און מען האט געדארפט
 לערנען מיט לעבט וכו', האט זיי דער בורא כל עולמים
 געהאלפן, און זיי האבן געטראפן יעדער איינער א גוטן שדוך,
 און די וואס זיי האבן נאכנישט געטראפן וכו', קען זיין אז
 זייער אמונה איז נישט געווען אזוי שטארק, איבערדעם בין
 איך מציע כאפט אריין כאטשיג די פערציג טעג - פון היינט
 אן - לערנען יעדן טאג מסכת תענית, אנשטאט צו פאסטן,
 וועט עטץ זען וואונדער איבער וואונדער דאס אלע וועלן אס
 ירצה השם טון גוטע שדוכים, נאר זיך נישט מייאש זיין".

בנוגע הפצה וכו'; יעדער איינער דארף עוסק זיין אין הפצה,
 נישט קיין חילוק פרישע מקורבים אדער אלטע

מקורבים, אזוי האט אונז דער רבי געהייסן (תני מוהר"ן, סימן תקמג; ועוד); דארפן מיר פאלגן דעם רבי'ן און רבי נתן. רבי נתן איידער ער איז נסתלק געווארן האט ער געזאגט: "עזרא הסופר גייט אנוועק פון דער וועלט, און טריף פסול איז זיך מתגבר, אזוי פיל ווי ס'איז היינט דא אלפים ורכבות טריף פסול; נאר איין בלעטל פון רבינ'ס ספרים וועט זיין א תקון אויף אלסדינג", און ער האט אויסגעפירט: "איך זאג אייך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים, עס זאל זיין 'פוצו מעינתיה חוצה'; איר זאלט זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'טרחא'".

יעדער איינער דארף טראכטן: 'ווי אזוי קען איך העלפן אריינברענגען די לימודים פון רבי'ן אין די וועלט'; מען דארף זיין שטארק מיט 'געלט', מיט 'רצון' און מיט 'טרחא'; איינער קען ברענגען געלט צו דרוקן - זאל ער ברענגען געלט, איינער קען דרוקן - זאל ער דרוקן, איינער קען גיין ביי די היינער מיט די ספרים וכו' זאל ער דאס טון; יעדער איינער דארף עוסק זיין אין דעם, נעמען א חלק אין מנהל זיין דעם אייבערשטן אויף די גאנצע וועלט.

אז דו ביסט געווען אין יבנאל ביי מוהרא"ש'ס ציון און אויסגעזאגט תהלים - וועסטו זיכער בקרוב טרעפן דיין שדוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתסט

אפזאגן א שדוך אויב די פלה וויל זיך נישט שערן די האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח אויף אלע שעורים, דער אייבערשטער זאל אייך ווייטער געבן אסאך פוחות אנצוגיין אויף לאנגע געוונטע יארן צו מזכה זיין אידישע קינדער.

איך בין א פחור, באלד דרייסיג יאר אלט, און די מסורה ביי אונז איז אז די פרויען שערן זיך אפ נאך די חתונה, אזוי האט מען זיך געפירט ביי אונז אין אלע דורות. יעצט טראגט מען מיר אן א גוטע שדוך, אבער ביי זיי אין די קהלה (א חסיד'ישע קהלה) איז דאס נישט איינגעפירט, און זיי זענען נישט מסכים זיך צו שערן.

מייע עלטערן - און אויך אנדערע - טענה'ן אז מען טאר נישט מותר זיין אויף אונזער מנהג וואס האט הייליגע מקורות, אל תמוש תורת אמה. פון די אנדערע זייט זאגן אבער אנדערע אז מען דארף יא פארקוקן און מותר זיין אויף דעם, מיט א טענה אז חתנה האבן איז א מצות עשה דאורייתא, און דאס קומט פריער.

איך ווארט אויף א שנעלע ענטפער גאר וויכטיג.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דיין שאלה איז א שווערע שאלה; פון איין זייט, איז א גרויסע סכנה אז א פרוי נאך די חתנה בלייבט מיט

אירע אייגענע האר. דאס איז א ספנה פאר איר, פאר איר מאן און פאר די קינדער. דער זהר הקדוש זאגט (נשא קכה:): "תונבא ליתי א קללה זאל קומען, 'על שהוא בר נש' אויף דעם מענטש, 'דשבק לאנתתיה' וואס לאזט זיין ווייב, 'דתתחזי משערא דרישה לבר' אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען, 'נרא הוא חד מאינן צניעותא דביתא' און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי; 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר' און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, 'לאתתקנא ביה' זיך שיינ צו מאכן, 'גרים מספנותא לביתא' איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא' און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב, 'וגרים מרה אחרא דשריא בביתא' און זי איז גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין אין איר שטוב. זאגט ווייטער דער זהר: 'מאן גרים דא' ווער איז דאס אלעס גורם? 'הוא שערא דאתחזי מרישה לבר' די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס". און פארקערט איז נאך מער, א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאל זיך נישט ארויסזען - וועט האבן אלע ברכות און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.

אבער וויסן זאלסטו אז פון די אנדערע זייט - צו זיין א בחור, איז נאך א גרעסערע ספנה. מען דארף מתנה האבן, מען דארף מקים זיין די ערשטע מצוה אין די תורה פון פרו ורבו, און אז מען האט נישט מתנה - זאגט דער

שֶׁלֶחַן עָרוֹךְ אֵינֶעם עֲרֻשְׁטֵן סִימָן אִין אַבֵּן הָעוֹר: "חֵיב כָּל אָדָם לֵשֵׂא אִשָּׁה כְּדֵי לְפָרוֹת וְלִרְבוֹת", יַעֲדֵר אִיד אִיז מְחֵיב חֲתָנָה צו הָאבֵּן און גַּעבוּירֵן קִינְדֵר, "וְכֹל מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּפָרְיָה וּרְבִיָּה בְּאֵלּוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים, וּמִמַּעַט אֶת הַדְּמוּת, וְגוֹרֵם לְשִׁכְנָה שְׁתַּסְתַּלֵּךְ מִיִּשְׂרָאֵל", און דער וואס האט נישט חֲתָנָה - אִיז אַזוֹי ווי אֵינְדער וואס פֿאַרְגִּיסט בְּלוֹט און אִיז גוֹרֵם אַז די שְׁכִינָה זאל נישט רוען צווישן די אִידן; בְּפֶרֶט אַז דו שְׂרִייבְּסט אַז דו בִּיסְט שׁוִין כְּמַעַט דְּרִיִּסִיג יָאָר - קענסטו נישט קוקן אויף גֶּאָרְנִישְׁט, דו דאַרְפְּסט שׁוִין וואס פֿריער חֲתָנָה האָבֵן.

ווען עס קומט צו טון אַ שְׂדוּךְ דאַרף מען געדענקען וואס חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זאָגן (יבמות סג): "נְחוּת דְּרָגָא וּנְסִיב אִיתְתָּא", גיי אַראָפּ אַ מְדֻרְגָה און האָב חֲתָנָה; מען דאַרף חֲתָנָה האָבֵן ווייל דער אֵיבְּעֲרֻשְׁטֵר האט געהייסן, און נישט זיין קלויבעריש, אַז מען קלויבט זיך און מען וועלט זיך - בְּלִיבְּט מען אֵינְדער אַלִּיין. אַזוֹי ווי דער הייליגער רַבִּי האט דערצײלֵט (ספּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ב): "עס אִיז געווען אַ מְלֶךְ וואס האט געבויט פֿאַלאַצן בֵּיִים ים וכו', דער מְלֶךְ האט נישט געהאט קיין ווייב - זאָגט דער רַבִּי - ווייל ער האט זיך נישט געקענט אויסקלויבן; די וואס ער האט געוואלט האט אים נישט געוואלט און אַזוֹי אױך פֿאַרְקֶערט, די וואס האָבֵן אים געוואלט האט ער נישט געוואלט"; דא אִיז דער רַבִּי מְרַמֵּז אַז מען דאַרף זיך אַכְטוֹנִג געבן נישט צו זיין קלויבעריש, נאָר אַראָפּגײן אַ שְׂטאַפֿל און חֲתָנָה האָבֵן.

אז דו האסט א שדוה, א וואוילע ערליכע מיידל - זאלסטו גיין בשמחה טון די שדוה און וואס פריער חתונה האבן מיט איר, און מיט שיינעם וועסטו איר קענען געבן צו פארשטיין דאס שיינקייט און הייליגקייט פון זיך שניידן די האר.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתע

ווי אזוי לערנט מען דעם רבינ'ס ספרים אויפן סדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אנהויבן צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים אויפן סדר פון אינעווייניג, איך וויל וויסן וואו אמצוהויבן און וואו ווייטער צו גיין.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זייער גוט אז דו ווילסט אנהויבן שעורים אין רבינ'ס ספרים, ווייל מען קען נישט זיין א ברסלב'ער חסיד נאר אז

מען לערנט די ספרים פון הייליגן רבי'ן; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצב): "פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק, געפינט זיך אין זיינע ספרים; דער וואס לערנט די ספרים פון הייליגן רבי'ן - דער איז א ברסלב'ער חסיד, און אז מען לערנט נישט דעם רבינ'ס ספרים - האט מען נישט קיין שייכות מיטן רבי'ן.

מאך זיך א שעור אין דעם הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן; אז דו פארשטייסט נישט די תורות - זאלסטו דאס זאגן אן פארשטיין, דער רבי האט אונז געגעבן א וועג צו לערנען, אז אפילו מען פארשטייט נישט - זאל מען זיך נישט אפשטעלן און זוכן צו פארשטיין (עין שיחות תר"ן, סימן עו). אז דו וועסט לערנען אביסל לקוטי מוהר"ן יעדן טאג - וועסטו אנהויבן בענקען צום אייבערשטן, דו וועסט לעבן מיט תשובה און מעשים טובים. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר ישו", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט לקוטי מוהר"ן, "ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו, ואמר בזו הלשון: 'סע וועט אים אלע אדערן טרענען'", און ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת, וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן און ער וועט ווערן אן ערליכער איד; דערפאר זאלסטו זיך מאכן א שעור צו לערנען לקוטי מוהר"ן, אין אנהויב

וועסטו אפֿשר נישט פארשטיין יעדע זאך, אָבער עס דארף דיר נישט שטערן, דו זאג די ווערטער, און ביים סוף, נאך אפאר מאל - וועסטו אנהויבן צו פארשטיין.

נאכדעם מאך זיך א שעור אין חיי מוהר"ן און אין שיחות תר"ן; רבי נתן האט געזאגט: "איך האב מער ארויסגעהאט דעם רבי'ן פון זיינע שיחות און שמועסן"; דאס וועט דיר זיין גרינגער צו פארשטיין. אז דו וועסט לערנען די שיחות פון רבי'ן וועסטו ווערן אן ערליכער איד, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קענט איר זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיינ אן ערליכער איד".

הויב אן קדם חיי מוהר"ן חלק ב', דארט וועסטו זען הערליכע שמועסן פון רבי'ן, און ווען דו וועסט עס מסים זיין - זאלסטו לערנען חלק א'.

איך מאך דיר א שעור אין ספורי מעשיות; דער רבי האט זייער אויסגעלויבט זיינע מעשיות, דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן כה) אז די מעשיות וועקט אויף א מענטש פון שלאף; אפילו איינער וואס שלאפט שוין, זיין נשמה איז שוין פארשלאפן, בבחינת 'אני ישנה', אבער דורך די מעשיות ווערט 'ולבי ער'.

איך זאלסטו לערנען ספר המדות; דער רבי האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נפתלי (וואס ער איז איינער פון

די צוויי עדים וואס דער רבי האט געשטעלט אויף תקון
הקבלתי: "מיינ ליבער הארציגער חבר, דער ספר האט מיך
געמאכט פאר א איד" (חיי מוהר"ן, סימן שעט).

זעל פולם זאלסטו לערנען ספר אשר בנחל, די בריוו וואס
מוהרא"ש האט געשריבן; דארט וועסטו טרעפן חזוק
פאר יעדן מצב, עס וועט דיך אויפהייבן פון אלע בלאטעס,
און ליכטיג מאכן פון אלע טונקלקייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תּתעא

פארוואס זאל מען נישט גיין אויף טערראפי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם כל וויל איך ארויסברענגען מיינע געפילן איבער די געוואלדיגע
שעורים און חזוק מיט וואס איר זענט מחזק אזויפיל טויזנטער אידישע
קינדער יעדן טאג, ווי אויך די געוואלדיגע בריוו וואס איר ענטפערט פאר
יעדן מיט אזא שכל הישר און א קלארקייט, ממש הפלא ופלא. איך
ליין פסדר די בריוו און איך געם דערפון אסאך חזוק, דער אייבערשטער
זאל ווייטער העלפן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איין זאך וואס איז מיר זייער אינטערעסאנט.
חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויפן פסוק "ורפא ירפא" (שמות כא, יט), "מבאן
שנתנה רשות לרפא לרפאות", דאס מיינט אז מען קען און מען דארף

גיין צו א דאקטער ווען עס פעלט אויס. און אזוי ווי ווען א מענטש האט א מחלה לא עלינו אין זיין גוף פארשטייט מען אז מען דארף גיין צו א דאקטער, די זעלבע וואלט געדארפט זיין ווען א מענטש ליידט געבען אויף זיין נפש, ער קען זיך נישט קיין עצה געבן מיט זיין ווייב, מיט זיינע קינדער, מיט אנדערע מענטשן, און אזוי ווייטער. צי ער האט א פראבלעם מיט כעס אדער אנדערע שלעכטע מדות, אדער איינער וואס האט פראבלעמען מיט פחדים, דמיונות און שלעכטע מחשבות, וואלט ער אויך געדארפט גיין צו א נפשיות'דיגער דאקטער אים צו היילן.

דערפאר וואונדער איך זיך פארנוואס איר שרייבט אלץ אויף די אלע זאכן אז די איינציגסטע עצה צו דעם איז נאר תפלה. איך פארשטיי אז אפילו ווען מען גייט זיך יא היילן דארף מען אנדאזי האבן אויך תפלה צו דעם, אזוי ווי ביי א געווענליכע מחלה וואס מען קען זיך נישט פארלאזן בלויז אויפן דאקטער, מען דארף געטן דעם אייבערשטן צו האבן א רפואה שלימה, אבער פארנוואס שרייבט דער ראש ישיבה אז נאר תפלה איז די איינציגסטע זאך צו טון?

איך האף איר וועט מיר קענען אויסקלארן די זאך, און דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט ווייטער קענען ממשיך זיין מיט די הייליגע ארבעט מיט די הרבצת התורה, מיט פיל נחת און הרחבת הדיעות.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תרו, חמשה עשר בשבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געלויבט דעם אייבערשטן אז ער האט מיך מקרב געווען צום הייליגן רבי'ן; איך האב זוכה

געווען צו מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן דורך מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, און מיך מזכה געווען איבערצוגעבן ווייטער פאר בני הנעורים די עצות פון רבי'ן. בפרט די לעצטע פאר יאר פון ווען מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז נסתלק געווארן האבן בחורים און אינגעלייט אנגעהויבן שרייבן בריוו וואו זיי דערציילן זייער ווייטאג, זייערע נסיונות און איבערגייעכצער וואס גייט אריבער אויף זיי, האט דער אייבערשטער מיך מזכה געווען צו שרייבן חזוק און עצות פון הייליגן רבי'ן.

אלע בריוו, אלע עצות און חזוק - דאס איז גענומען געווארן פון ספר הקדוש "אשר בנחל"; דאס ענטהאלט שכל פארן לעבן, עצות פארן לעבן, חזוק פארן לעבן, ווערטער פון הייליגן רבי'ן. ווען מען ווערט מקורב צום צדיק אמת באקומט מען א קלארע שכל און א לויטערע אמונה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק ב' סימן ח', אות ח): "וצריך לבקש מאד מהשם יתברך שיזכה להתקרב למנהיג אמת, כדי שיזכה לאמונה אמתית בשלמות", מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו טרעפן אן אמת'ן צדיק וואס קען צוברענגען צו האבן א ריינע קלארע אמונה, "כל המתקרבים למנהיג אמת, זוכין לאמונה ישרה דקדשה", ווייל אלע וואס זענען מקורב צו אן אמת'ן צדיק זענען זוכה צו האבן א קלארע אמונה; דאס באקומט מען ווען מען ווערט מקורב צום רבי'ן. אלע קשיות, ספקות און בלבולים גייען אנוועק און

די אמונה שיינט און לייכט, מען לעבט מיט אן אמונה
ברורה ומזוככת.

בנוגע דיין פראגע וואס איז שלעכט מיטן גיין צו מענטשן
זיך אויסהיילן דעם נפש וכו' וכו'; וויסן זאלסטו אז
רוב טעראפיסטן זענען גרויסע פארברעכערס, זיי קענען נישט
העלפן און זיי ווילן נישט העלפן, זיי זוכן נאר אויסצומעלקן
אידישע קינדער וכו' וכו'. ליידער זענען דא זייער אסאך
מענטשן וואס ליידן פחדים, דמיונות און שלעכטע מחשבות
וכו' וכו', וואס דאס קען מען נישט היילן נאר דורך אמונה.
דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ה'): "העקר הוא האמונה,
וצריך כל אחד לחפש את עצמו, ולחזק את עצמו באמונה",
דער עקר אויף וואס א מענטש דארף ארבעטן צו צוקומען
- איז אמונה, "כי יש סובלי חללים, שיש להם מכות מפלאות,
והם סובלים החללים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עס
זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און זיי
ליידן דאס נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; דאס גייט
ארויף אויף יסורי הנפש וואס מענטשן ליידן זיך נעבעך צאם,
זאגט דער רבי ווייטער: "כי על ידי נפילת האמונה, באים
מכות מפלאות שאין מועיל להם לא רפואות, ולא תפלה,
ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אמונה
און ער ליידט נעבעך פון די מחלות וואס קומט פון חסרון
אמונה, דעמאלט העלפט אים נישט קיין רפואות, עס העלפט
נישט קיין תפלה און אויך נישט זכות אבות. דאס גייט
ארויף אויף די יסורים וואס מענטשן מאכן נעבעך מיט פון

אלע סארט יסורי הנפש; עם פייניגט זיי פון אינעווייניג -
 יעדער מיט זיינע שלעכטע מחשבות, און די איינציגסטע
 רפואה אויף דעם איז אמונה.

פרעג זיך נאך ביי מענטשן וואס זענען מיד געווארן פון
 ארומלויפן צו טעראפיסטן און ביים סוף זענען זיי
 אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן, זיי האבן אנגעהויבן לעבן
 מיט אמונה, זיי לעבן מיט די עצה פון רעדן צום אייבערשטן
 אויף פראסט אידיש, אויף די אייגענע שפראך, זיי וועלן
 דיר זאגן וואס יתרו האט געזאגט (שמות יח, יא): "עתה ידעתי
 כי גדול ה' מכל האלקים"; חכמינו זכרונם לברכה זאגן
 (מכילתא יתרו א, יב) יתרו האט געדינט אלע עבודה זרה'ס, ער
 האט נישט אויסגעלאזט קיין איינס און ער האט געזען אז
 אלעס איז נארישקייטן, ער איז געקומען צו משה רבינו און
 געזאגט: "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים"; אזוי אויך
 יעצט, ווען די מענטשן לעבן מיטן רבינ'ס עצה, זיי מאכן
 'התבודדות', זאגן זיי: "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל
 האלקים", מיר ווייסן אז נאר דער אייבערשטער קען העלפן
 דעם מענטש.

עס איז נישטא קיין שום וועג ארויסצוגיין פון פחדים, דמיונות
 און שלעכטע מחשבות, עס איז נישטא קיין וועג צו
 אויפבויען 'סעלף קאנפידענס', נאר דורך 'אמונה'; נאר דער
 רבי קען אויסהיילן דעם מענטש מיט זיינע וואונדערליכע
 עצות, אזוי ווי דער רבי האט אויסגעפירט די מעשה פון די
 זיבן בעטלערס (ספורי מעשיות, מעשה יג): "און איך הייל זי"; דער

רבי האט אזויפיל חזוק און גרינגע עצות ווי אזוי א מענטש קען ארויסקריכן פון זיינע שלעכטע מחשבות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו לעבן מיטן רבי'ן, וועלן מיר זוכה זיין צו א שטארקע אמונה, וועלן מיר זיין געזונט בגוף ובנפש.

תתעב

מעג איך זיך עקשנען צו נעמען נאר א ברסלב'ע פלה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע שעורים און חזוק, דאס געבט מיר ממש לעבן.

איך הער בסדר ביי די שעורים אז מען זאל זיך נישט עקשנען און מתפלל זיין אז מען וויל דוקא א ספעציעלע שדוה, מען זאל זיך נישט אזוי שטארק קלויבן ביי א שדוה. איך בין א בחור און איך וואלט זייער שטארק געוואלט האבן א פלה פון די "בית פיגא ברסלב" סקול, ווייל איך וויל אויפשטעלן א שטוב אויף די וועג פון הייליגן רבי'ן; מעג איך זיך עקשנען ביים אייבערשטן און מתפלל זיין אז איך וויל דוקא א פלה פון די ברסלב'ע שולע?

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת יתרו, ט"ז שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מען בעט פאר א שדוך דארף מען בעטן דעם אייבערשטן
בכלליות, מען זאל זוכה זיין חתונה צו האבן און ברענגען
קינדער אזוי ווי דער אייבערשטער האט אונז באפוילן, מען
זאל זוכה זיין צו בויען אן ערליכע שטוב און זוכה זיין צו
ערליכע קינדער.

עס איז נישט בראי זיך צו עקשנען דוקא אויף א תלמידה
פון 'בית פינא'; דער עקר דארף מען בעטן אויף אן
ערליכע געזונטע מיידל מיט גוטע מידות. א מיידל וואס וויל
לעבן א תורה'דיגע לעבן, א מיידל וואס וויל פירן א אידישע
לעבן; וואס ווייסט א מענטש וואו זיין שדוך איז, אפשר איז
די שדוך ערגעץ אנדערש? דו קענסט בעטן אז זי זאל לעבן
מיט די עצות וואס מען לערנט אין בית פינא און זי זאל
זיך פירן אזוי ווי דער רבי לערנט אונז.

דאס ווייסטו דאך, אז נישט יעדער בחור וואס דריידט זיך
אין ישיבה איז א תלמיד היכל הקדש, עס איז נישט
גענוג זיך צו דרייען אין ישיבה אז מען זאל שוין אנגערויפן
ווערן א תלמיד היכל הקדש, מען דארף טון וואס מען לערנט
אין היכל הקדש; אזוי אויך, נישט יעדע מיידל וואס דרייט
זיך אין היכל הקדש ווערט פאררעכנט ווי א תלמידה וכו'.

נשטארק זיך מיט אמונה אינעם אייבערשטן, בעט אים יעדע
זאך אויף דיין פשוט'ע שפראך, וועסטו זען נסים.

תתעג

ווי אזוי קען איך אויפווייזן פאר מענטשן
אז מען דארף זיך נא שערן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב עטליכע מיטגלידער אין מיין משפחה וואס זייערע פרויען
שערן זיך נישט, און זיי ברענגען כל מיני ראיות אז מען דארף זיך נישט
שערן, זיי פרובירן אויך נאכצושלעפן אנדערע מיט זייערע שימות.

עס זעט מיר אויס אז אויב וועל איך זיי ברענגען מראה מקומות
איבער דעם חמר האסור פון זהר הקדוש וכו' - וועלן זיי פאלגן. דעריבער
בעט איך דעם ראש ישיבה שליט"א אויב עס איז מעגליך מיר צו זיין
ווי אמשנעלסטן מראה מקומות איבער דעם.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת יתרו, י"ט שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט קלוגער פון שלמה המלך; שלמה המלך איז געווען
דער חכם מכל אדם און ער זאגט אז עס איז א שאד

צו רעדן מיט לצים, א שאד צו זאגן מוסר פאר מענטשן
וואס ווילן נישט אננעמען וואס צדיקים זאגן.

אזוי זאגט שלמה המלך (משלי טו, יב): "לא יאהב לין, הוכח
לו", דער וואס שפעט אפ האט נישט ליב ווען מען
מוסר'ט אים און מען ווייזט אים ווי אזוי זיך צו פירן, "אל
חכמים, לא ילך", דעריבער גייט ער נישט צו קלוגע מענטשן,
ער וויל נישט הערן וואס זיי וועלן אים זאגן, נאך זאגט
שלמה המלך (שם יג, א): "ולין, לא שמע גערה", דער וואס
שפעט אפ האט נישט צוגעהערט קיין מוסר, ער הערט נישט
צו וואס די צדיקים זאגן.

עס איז נישט פראי זיך צו טענה'ן מיט מענטשן; אויב דו
ווילסט זיי העלפן - זאלסטו זיי מקרב זיין באופן פללי
צום הייליגן רבין. זאג זיי פון די שיינע ספרים און קונטרסים
וואס מוהרא"ש האט אונז געגעבן. געב זיי צו הערן דבורים
וואס מען רעדט אין היכל הקדוש, די זיסע וואסער, מיט
חיים וואס קוועלט פונעם נ'חל ג'זבע מ'קור ח'כמה - וועלן
זיי שוין וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

רבי נתן פלעגט שטענדיג אנזאגן זיינע תלמידים זיי זאלן
אכטונג געבן פון לצים; ער פלעגט זאגן: "די אלע וואס
האבן גערעדט, האבן זיך נישט דערהאלטן", די וואס האבן
גע'טענה'ט און זיך מתנבח געווען, זענען נאכדעם אנועקגעפאלן.

תתעד

ווי אזוי קען מען זאגן "ניין" פאר א מענטש?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א פראבלעם אז איך קען נישט זאגן "ניין" פאר א מענטש. למשל ווען א חבר בעט מיר ארויסצוגיין עסן מיט אים, אדער אויב איינער וויל בארגן געלט פון מיר, אדער ביי אנדערע פעלער; ווען עס קומט צו זאכן וואס איך וויל באמת נישט טון - וועל איך עס אבער יא טון, ווי איידער צו זאגן ניין פאר יענעם.

האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה אויף דעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת יתרו, י"ט שבט, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געב זיך זייער אכטונג זאלסט זיך נישט פארפלאנטערן דיין לעבן מיט מענטשן; מוהרא"ש האט געהאלטן אין איין חזרן מיט אונז דורכאויס אלע יארן: "א מענטש האט נישט קיינעם אויף די וועלט, אויב האט ער יא איינעם - איז עס די ווייב"; אז חברים רופן דיר עסן מיט זיי, פארן מיט זיי, גיין און קומען וכו' - זאלסטו זיך ארויסדרייען מיט חכמה

און נאר גיין מיט דיין ווייב, אז דו ווילסט אוועק פארן זיך אפרוען - פאר מיט דיין ווייב; פארן אויף וואקאציע מיט חברים און איבערלאזן די ווייב אין שטוב - איז נישט די וועג.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט זיך בעטן ביי אונז: "איך בעט אייך, גלייבט מיר, איך האב דאס שוין געזען און געלערנט אויף מיין בארד, מען דארף זיך אכטונג געבן פון מענטשן וכו'".

אפגעערעדט פון בארגן געלט און נוצן דיין נאמען וכו' וכו'; מען דארף זייער אכטונג געבן פון מענטשן וואס בארגן און באצאלן נישט, מען דארף זיך ארויסדרייען מיט חכמה.

איינער וואס איז זיך מחזק אויף עבודת השם, ער געבט דיר עצות פארן לעבן - מיט אים איז גוט זיך צו חברן, אבער אויך מיט א מאס, מיט א גרעניץ, אז יענער הויבט אן אריינקריכן אין דיין פריוואטע לעבן, דארפסטו האבן שכל זיך נישט צו לאזן אריינקריכן אין דיין פריוואטע לעבן. עס זענען דא מענטשן וואס העלפן אנדערע, און בשעת מעשה - ווען יענער איז זייער ווארעם זעענדיג ווי מען העלפט אים וכו' וכו' - געבן זיי א זעקל אויס דעם מענטש, מען בארנט פלומר'יש אסאך געלט און מיט דעם ענדיגט זיך דער ספור, השם ישמרנו.

פארנוואס גיין עסן מיט חברים? עס מיט דיין משפחה, עס מיט דיין ווייב; גיי ארויס פון דיין קטנות הדעת,

פון די קטנות וואס רופט זיך 'חברים'. בעט דעם אייבערשטן:
 "ותקננו בעצה טובה מלפניך, רבוננו של עולם געב מיר א
 גוטע עצה איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, איך זאל
 נישט ווערן פארפלאנטערט מיט נישט גוטע מענטשן; העלף
 מיר איך זאל נישט פארגעסן אז איך בין איינער אליין, איך
 האב קיינעם נישט נאר דיר איינציגער פאשעפער".

תתעה

מעג מען קויפן עפעס פון א פירמע וואס
 איז אפֿשר געווען פון די נאציס ימח שמום?"

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פֿת פארן מיר געבן לעבן. די שעורים זענען הערליך
 שוין, און איך האב זייער הנאה.

איך האב אמאל געהערט פונעם ראש ישיבה אז מען זאל נישט קויפן
 קיין זאכן וואס קומט פון די נאציס. האב איך געוואלט וויסן אויב עס
 איז א פראבלעם צו קויפן פערפיום פון קאקאו שאנעל, איז זי געווען א
 נאצי?

יישר פֿת פאר אלעם, און העלחה אויף ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע
 ארבעט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת יתרו, כ"א שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אוך האב ערהאלטן דיין פריוו.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז מען זאל נישט קויפן זאכן וואס
קומען פון די פארשאלטענע עמלקים - די דייטשן
יפה שמם.

מוהרא"ש דערציילט פון דעם גרויסן צדיק רבי יוסף חיים
זאננענפעלד זכותו יגן עלינו - דער ירושלים'ער
רב, וואס ער האט געזאגט אז ער האט מקבל פון זיינע
רבי'ס אויף די דייטשן, אז זיי זענען מזרע עמלק. און ווען
דער דייטשער קיסר ווילהעלם איז געקומען קיין ארץ ישראל
האט דער צדיק נישט געוואלט גיין אים מקבל פנים זיין,
ער האט נישט געוואלט זען דעם פנים פון אן עמלקי.

מוהרא"ש פלעגט זאגן: "הלואי וואלטן אלע תלמוד תורה'ס
און מיידל סקולם גענומען די קינדער איין מאל
א יאר צו א האלאקאוסט מוזעאום, די קינדער זאלן זען
וואס די רוצחים - די עמלקים - האבן געטון מיט אונזערע
זיידעס און באפעס"; די רוצחים, די דייטשן זענען ערגער
פון די ווילדסטע חיות! א תיה וועט נישט טישעפען א מענטש
נאר ווען עס איז הונגער, ווידער זיי, די עמלקים - האבן
גענומען אומשולדיגע מענטשן, מענער, פרויען און קינדער,
זיי געפייניגט מיט די ערגסטע פייניגונגען וואס קיין שום בר

דעת קען נישט פארשטיין ווי אזוי מען קען דאס טון; דאס
דארף מען חזר'ן מיט קינדער, זיי זאלן וויסן וואס די
פארשאלטענע גוים זענען גרייט צו טון.

דו קענסט נוצן די פערפיום קאקאו שאנעל, זי איז נישט
געווען א נאצי.

נישט קויפן קיין דייטשע פראדוקטן¹⁰

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת האזינו ב', ו' תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוזיקא"ש זאגט מען זאל נישט קויפן קיין דייטשע פראדוקטן,
מען זאל זיי נישט שטיצן, ווייל זיי האבן פארטיליגט
בלל ישראל, זיי האבן פארברענט אונזערע זיידעס און באפעס,
גע'שחט'ן איבער זעקס מיליאן אידן השם ינקם דמם; דעריבער
זאל מען נישט האבן מיט זיי צוטון, אבער אז דו האסט
שוין געקויפט - דארפסטו דאס נישט אנוועקנווארפן.

מען דארף דערציילן פאר די קומענדיגע דורות וואס די
עמלקים האבן געטון פאר אונזערע עלטערן; זיי זאלן
נישט מיינען אז די אמות העולם זענען פריינד, זיי זאלן זיך

10. קונטרס עצתו אמונה 318, פרשת בראשית, שנת תשפ"ד.

קסז אַמוּנָה תתעו עֲצָתוֹ

נישט מתחבר זיין צו זיי, נישט זיך אַנטון ווי זיי און נישט האבן מיט זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

א גמר חתימה טובה.

תתעו

מען האט מיך ארויסגעווארפן פון ישיבה ווייל איך טו דארט הפצה, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור, און איך פרוביר צו מאכן הפצה אין מיין ישיבה, צו מקרב זיין די בחורים צום הייליגן רבין. די ישיבה האט מיר זייער געווארנט אז איך זאל דאס נישט טון, איך האב עס אבער יא ווייטער געטון.

יעצט האט מען מיך ארויסגעווארפן פון ישיבה, זאגנדיג פאר מיין טאטע אז דאס איז ווייל איך פיר אן "מיסאנערישע אקטיוויטעטן" אין ישיבה, ווייל איך מאך הפצה, און זיי קענען מיך נאר צוריק געמען אויב וועל איך אויפהערן מיט די זאכן; וואס זאל איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת משפטים, כ"ב שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זאג פאר די משגיחים, מנהלים וכו' - אז דו וועסט מער נישט
טון די אלע זאכן, וועט מען דיר צוריק נעמען אין ישיבה.
און דיר זאג איך: זאלסט ווייטער ממשיך זיין מיט הפצה;
זאלסט נישט אפלאזן קיין איין זאך. זיי ממשיך בידך
שאת וביתך עוז - אבער נישט אין ישיבה, נישט איבערדרייען
די ישיבה; אז דו ווילסט גיין הפצה - טו עם נישט אין ישיבה,
אזוי וועלן זיי דיר צוריק נעמען און דו וועסט האבן א ישיבה.
דו קענסט טון הפצה אין דינע זייטיגע צייטן, איבעראל,
נאר נישט אין ישיבה.

תתעז

דארף מען פאסטן אדער נישט? ווי אזוי מאכט
מען זיך פרייליך במילתא דשטותא? ¹⁰

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלערנט אין לקוטי מוהר"ן (חלק א', סימן קעט) אז עם איז
דא אן ענין צו פאסטן תעניתים און דאס ברענגט שמחה, אבער פון די

10. נאך א בריוו איבער דעם ענין, אין ספר עצתו אמונה חלק ת, מכתב תת.

אנדערע זייט האט דאך דער רבי געזאגט: "ווער עס ווייסט פון מיר דארף נישט פאסטן, און ווער עס ווייסט נישט פון מיר וואס העלפט אים פאסטן?" ווי אזוי גייען די צוויי זאכן אינאיינעם?

איך האב איך געזען אין לקוטי מוהר"ן (חלק ב', סימן מח) אז מען דארף זיך מאכן פרייליך מיט סיי וואס, אפילו "במילתא דשטותא", ווי אזוי ארבעט דאס און ווי אזוי איז מען דאס מקיים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת משפטים, כ"ג שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט אונז נישט געלאזט פאסטן אייגענע תעניתים, נאר יום כיפור וואס איז א מצות עשה דאורייתא צו פאסטן, און די טעג וואס מיר דארפן פאסטן מדרבנן: תשעה באב, עשרה בטבת, י"ז בתמוז, תענית אסתר און צום גדליה. אבער לגבי זיך מאכן אייגענע תעניתים האט דער רבי געזאגט (עין חיי מוהר"ן, סימן תצא): "ווער עס ווייסט פון מיר דארף נישט פאסטן, און ווער עס ווייסט נישט פון מיר וואס העלפט אים פאסטן?" ווייל ווען מען ווייסט פון רבי'ן, מען פירט זיך מיט די עצה פון רעדן צום אייבערשטן, דאס וואשט אויס דעם מענטש פון אלע שמוץ און עס נעמט אראפ אלע נישט גוטע זאכן וואס האט זיך אנגעקלעבט פון די עבירות, עס פעלט נישט אויס צו פאסטן.

דאס וואס דו פֿרעגנסט, דער רבי זאגט דאך אז עס איז דא מדריוגות וואס מען קען נאר צוקומען צו דעם דורך פאסטן; קוק וואס רבי נתן בעט אין לקוטי תפלות (לקוטי תפלות חלק א', תפלה ט): "ובכן תרחם עלי, ותנפני ותורני ותלמדני, שאזכה לידע באמת איך להתנהג בענין התעניות שאני מחיב להתענות בשביל תשובה על עוונותי הרבים", רבנו של עולם העלה מיר און לערן מיר, איך זאל וויסן ווי אזוי איך זאל זיך פירן מיט תעניותים, "כי אתה לבר ידעת את כל המניעות וכל הספקות והבלבולים שיש לי על זה", ווייל נאר דו אייבערשטער ווייסט ווי שטארק איך בין צעמישט און וויפיל בלבולים איך האב אין דעם, "עד שאני יודע לתת עצות בנפשי כלל בענין זה של תעניות", איך קען זיך נישט אליינס אן עצה געבן צו וויסן אויב איך זאל פאסטן און וויפיל איך זאל פאסטן.

ביים רבי'ן איז געווען א שטיק צייט וואס דער רבי האט געהייסן אנשי שלומינו זאלן פאסטן, נאכדעם האט דער רבי געזאגט מען זאל אפלאזן די זאך פון פאסטן (אזוי ווי עס ווערט אויסגעשמועסט אין שיחות הר"ן, סימן קפה), און דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קנד) אז ער האט זוכה געווען צו אלע זיינע מדריוגות ווייל ער האט אסאך גערעדט צום אייבערשטן; און ווען ער וואלט געוואוסט צו וואס מען קען אלץ זוכה זיין דורך די הנהגה פון רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך - וואלט ער נישט אזויפיל געפאסט און געטון סיגופים וכו'.

אויף די צווייטע פראגע, ווי אזוי מען איז מקיים וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "צריך להכריח את עצמו בבה גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל, ואפילו במילי דשטותא", מען דארף זיך אנשטרענגען צו זיין פרייליך מיטן גאנצן פח און מיט וואס מען קען נאר, אפילו זיך נאריש מאכן; דאס איז מען מקיים פשוטו כמשמעו, מען דארף זיך פרייליך מאכן אויף אלע וועגן ווי אזוי מען קען נאר, אפילו זיך נאריש מאכן, אבי צו זיין פרייליך.

שטארק זיך, ווער נישט צעבראכן פון גארנישט.

תתעה

ווי אזוי קען איך מקרב זיין מיין טאטע צום רבי'ן?"

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט דארף איך זיך באדאנקען אויף די שעורים. איך בין דורכגעגאנגען אסאך שווערע נסיונות אין קדושה, און איך בין געראטעוועט געווארן נאר דורכן הערן די שעורים טאג טעגליך. אויך האב איך שוין מסים געווען צוויי מאל ששה סדרי משנה.

אויך האב איך באקומען אסאך חזק אין כיבוד אב, עס איז מיר געווען זייער שווער מכבד צו זיין מיין טאטע, ווייל ער האט פארלאנגט פון מיר זאכן וואס ער אליין טוט נישט, איך ווייס געוויסע זאכן וואס

יעדער איד איז מחיב צו טון יעדן טאג, ווי לערנען און דאווענען און לייגן תפילין - און ער טוט עס נישט. אבער מיטן ראש ישיבה'ס שעורים האב איך זיך געקענט מחזק זיין אים מכבד צו זיין ווי אזוי ער איז.

איך ווייס אז אויב ער וועט אויך אנהויבן הערן די שעורים, וועט אים עס לכאורה העלפן אין לעבן, אזוי ווי איך האב שוין געזען ביי חברים פאר וועמען איך האב עס געגעבן, אבער דער פראבלעם איז אז ער הערט נישט קיין שום שעורים, ער לערנט נישט קיין ספרים און קונטרסים, און איך האב נישט קיין וועג ווי אזוי אים צו ברענגען דערצו; איך קען נישט רעדן אפן צו אים, ער טאר נישט וויסן אז איך ווייס די אלע זאכן אויף אים, און איך דארף אכטונג געבן נישט פוגע צו זיין אין זיין פבוד.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן אן עצה ווי אזוי איך קען העלפן מיין טאטע, ער זאל אנהויבן הערן די שעורים און זיך שטעלן אויף די פיס.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת משפטים, כ"ד שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז עס איז דיר שווער צו מקיים זיין די מצוה פון ביבוד אב ואם וועסטו קריגן מער שכר אויף דעם. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה' כג): "לפום צערא - אנרא", לויט ווי שווער עס קומט אן א מצוה אלץ מער שכר באקומט מען דערויף; אפילו עס קומט דיר אן שווער דארפסטו נאכאלץ מקיים זיין די גרויסע מצוה פון ביבוד אב ואם.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קנא דבי אליהו רבה, פרק כו): "כל העולם בלאו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם", דער אייבערשטער זאגט: "די גאנצע וועלט איז מיינס - איך האב עם באשאפן, און איך בעט פון ענק גאר איין זאך, איר זאלט מכבד זיין ענקערע עלטערן".

בעט דעם אייבערשטן אז אלע זאלן וויסן פון רבינ'ס עצות; דו, דייןע קינדער, דיין גאנצע משפחה און אלע אידן - זאלן וויסן פון די זיסע עצות וואס דער רבי געבט אונז, עצות וואס משיח וועט אריינברענגען אין די וועלט. דער הייליגער רבי לערנט מיט אונז דאס וואס משיח וועט לערנען מיט אונז, דער רבי האט געזאגט (תני מזהר"ן, סימן רסו): "צווישן מיר און משיח איז נישטא קיין חילוק, איין חילוק איז דא, משיח וועט מען פאלגן, עם וועט נישט זיין קיין בחירה", משיח וועט אריינברענגען א ליכטיגקייט אין די וועלט אז יעדער איינער וועט שפירן ווי דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער איז מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר. מען וועט רעדן צום אייבערשטן - יעדער איינער וואס ער דארף, אזוי ווי עם שטייט (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא בך בושם ה'"; און יעדער וועט זען דעם אייבערשטן, אזוי ווי עם שטייט (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"; און דאס טוט שוין דער רבי מיט אונז יעצט, דער רבי ברענגט אריין אין אונז אזא געטליכקייט, אזא ליכטיגקייט אז מיר שפירן ווי דער אייבערשטער איז

מיט אונז, ביי אונז און נעבן אונז. און איינמאל מען שפירט דעם אייבערשטן הויבט מען אן רעדן צום אייבערשטן.

בעט דעם אייבערשטן פאר דייע עלטערן זיי זאלן אויך מקורב ווערן; נאר דאס זאלסטו טון, און זאלסט זיי ווייטער מכבד זיין מיטן גרעסטן מאס דרך ארץ.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

ווי אזוי העלף איך מיין טאטע וואס ליגט אין א טיפע מרה שחורה?"

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ברוך פאר די געוואלדיגע אור פון אמונה פשוטה וואס דער ראש ישיבה שליט"א פארשפרייט אויף די וועלט, בפרט צווישן היימישע חסיד'ישע קרייזן.

איך שרייב דא וועגן מיין טאטע זאל זיין געזונט, א וואילער איד אין די מיטעלע יארן, וואס איז אריינגעפאלן אין א טיפע מרה שחורה פון וואס ער קען זיך נישט ארויסזען. ער איז שוין געווען ביי דאקטוירים, טעראפיסטן, שטארקע מעדעצין, אבער גארנישט העלפט נישט. ער איז אזוי צעבראכן און מיואש פון זיין מצב, אז ער האט שוין אינגאנצן אויפגעגעבן אויף זיך רחמנא ליצלן. איך פיל אז די איינציגסטע האפענונג איז אריינצושיינען אין אים דעם רבינ'ס אור און עצות אויף א שטארקע

עצתו

תתעה

אמונה

קעה

פארנעם, ביז ער וועט זיך בעזרת ה' יתברך אינגאנצן ארויסזען פון זיין מצב; די שאלה איז ווי אזוי הויבט מען אן?

אפשר קען איך אים ברענגען צום ראש ישיבה שליט"א פאר א קורצע שמועס? פשוט צוריק אריינצוברענגען אין אים א שטיקל חיות און אים מחזק זיין אנצוגיין ווייטער; מיר זענען אויב עצות און מיר קוקן ארויס אויף ישועת השם.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת שמות, שובבי"ם, כ"ג טבת, שנת תשפ"ד לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען די מפיצים גייען אין שולן מיט די הייליגע ספרים און קונטרסים, מיט די הערליכע גליונות - לאכט מען פון זיי, און אלע זאגן 'וואס פעלט אויס די זאכן? ווער דארף חזוק? ווער איז צעבראכן? א גייע וועלט היינט געווארן, מען רעדט אזויפיל פון חזוק... מען לאכט אפ, ביז עס הויבט אן איבערגיין וואס גייט איבער... דעמאלט וויל מען חזוק; וואלט מען זיך אנגעגרייט מיטן רבינ'ס לימודים - וואלט די לעבן אריבער שיין און זיס.

יוסף הצדיק זאגט (בראשית מא, לה-לו), מען דארף זיך אנגרייטן אין די פעטע יארן, דאס מיינט מען די יונגע יארן, ווייל באלד קומט די הונגער יארן און מען וועט שטארבן, דאס איז ביי יעדן איינעם; אין די יונגע יארן טראכט מען

'וואס דארף מען רעדן אזויפיל פון אמונה? וואס דארף מען רעדן פון חזוק?' עס איז א בתינה פון די זיבן פעטע יארן, מען לאכט זיך אויס; ביז מען ווערט עלטער, אדער אפילו ווען מען איז יונג און עס הויבט אן איבערגיין אויפן מענטש וואס גייט איבער, דעמאלט זעט מען; דער וואס האט זיך אנגעגרייט מיט אסאך אמונה - דער קען אנגיין אין לעבן, און אז מען האט נישט געהערט אן א שיעור חזוק אויף אמונה - איז גאר שרעקליך, מען פאלט אריין אין עצבות און מרה שחורה, ביז די לעבן איז א טויטע לעבן.

גיי שפאצירן מיט דיין טאטע, נעם אים ארויס פון שטוב; עס איז זייער וויכטיג ארויסצוגיין פון שטוב, ווייל פון זיצן אין שטוב טעג און וואכן איז זייער נישט גוט, מען קען אינגאנצן צוגרונד גיין. גיי מיט אים שפאצירן, רעד מיט אים על דא ועל הא, דערצייל אים פון דיין לעבן, דערצייל אים פון וואס דו לערנסט, פון דיין עבודת השם, דאס וועט אים פרייליך מאכן.

גרייט זיך אן יעצט אין דינע פעטע יארן מיט אסאך חזוק אויף אמונה, לערן די הייליגער ספרים פון רבי'ן, תור דאס אן א שיעור מאל - וועסטו באקומען א קלארע לויטערע אמונה, ביז דו וועסט שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר; רעד צו אים, שמועס מיט אים, דאנק און לויב אים - אזוי וועסטו זיין שטענדיג פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתעט

זאל איך ענדערש לערנען בעיון, אדער ענדערש שנעל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען אויף די געוואלדיגע חזוק וואס איך הער שוין פאר עטליכע חדשים, עס האט מיר ממש געטוישט מיין לעבן.

איך האב א זאך וואס לאזט מיר נישט מנוחה, פלל ישראל האט לעצטנס אנגעהויבן ש"ס על הסדר, און דאס האט מיר געצויגן אויף אנצוהויבן לערנען א בלאט גמרא יעדן טאג, איך ווייס אויך פונעם סדר דרך הלימוד וואס דער הייליגע רבי האט אויפגעגעבן, אז מען קען לערנען גמרא אפילו מען זאגט בלויז די ווערטער, איך בין אבער נאכאלץ מספק אויב איך זאל ענדערש לערנען א בלאט גמרא יעדן טאג אפילו אן פארשטיין, אדער ענדערש לערנען אביסל אויף אמאל און יא פרוברן צו פארשטיין.

איך בין א מלמד און איך האב נאר אביסל צייט אין טאג צו לערנען, איך האב נישט קיין צייט פאר צוויי שעורים, איינס צו לערנען אביסל בעיון און די צווייטע צו זאגן אסאך; וואס זאל איך ענדערש טון?

דערנוויל האב איך אנגעהויבן מסכת ברכות צו לערנען א בלאט יעדן טאג, אבער איך בין נישט רואיג אויב איך גיי אויפן ריכטיגן וועג.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת משפטים, כ"ד שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז נישט קיין סתירה, מען קען טון ביידע; אפילו א מלמד האט גענוג און נאך צייט צו טון ביידע, סיי לערנען אסאך אויפן סדר דרך הלימוד און אויך האבן א שעור בעיון. אינעם זעלבן שיחה וואו דער רבי זאגט מען זאל לערנען שנעל אפילו מען פארשטייט נישט, זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן עו): "גם צריכין ללמד איזה שעור ביום, בקצת עיון", א מענטש זאל אויך האבן א שעור צו לערנען בעיון אביסל יעדן טאג.

לערן ווי אזוי עם קומט דיר אויס בעסער; קענסט לערנען שנעל, קענסט לערנען בעיון, דער עקר זאלסטו זען זיך נישט צו לאזן נארן, עם זאל נישט אריבערגיין א טאג אן לערנען די הייליגע תורה. ווען עם קומט צו גשמיות דארט לאזט זיך דער מענטש נישט נארן, קיינער גייט נישט שלאפן הונגעריגערהייט, אז מען האט נישט קיין פיש און פלייש - וועט מען עסן גרינצייג און דאס גלייכן, אזוי דארף א מענטש זיך פירן מיט לערנען תורה, זיך נישט לאזן נארן; נישט טראכטן: 'מארגן וועל איך זיין אויסגערוט וועל איך דעמאלט לערנען', 'קומענדיגע וואך וועל איך זיין מער מסדר וועל איך נעמען א חברותא', 'דעם קומענדיגן חדש ווען

אלעם וועט אריבערגיין וכו' - הויב איך אן מיט א פרישקייט צו לערנען, 'דעם אנדערן יאר וועל איך אנהויבן לערנען, דאס מיינט זיך גענארט; וואלט דער מענטש געלערנט אויפן סדר דרך הלימוד, ער וואלט נישט געקוקט אויף דעם אויב ער פארשטייט יא אדער ער פארשטייט נישט, דאן וואלט ער זוכה געווען צו לערנען יעדן טאג און ער וואלט זוכה געווען אנצוקומען אזויפיל לערנען וואס א צווייטער קומט בכלל נישט אן דורכאויס דעם גאנצן לעבן. ביי אים וועט מקנים ווערן דער פסוק (משלי לא, כה): "עז והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון"; וואס די הייליגע חכמים זכרונם לברכה דרש'נען אויף דעם (שמות רבה נג, ב): "אימתי התורה משחקת", ווען לאכט די תורה צום מענטש, ווען זעט דער מענטש וואס ער האט אלץ געטון אין זיין לעבן? "הוי ליום אחרון", ביים לעצטן טאג; דעמאלט וועלן אפיר קומען אלע פרקים משניות און דפים גמרא, דעמאלט וועט מען זען די ווארהייט פונעם סדר דרך הלימוד; דאס גרויסקייט פון די וואס האבן געפאלגט דעם רבי'ן בתמימות ופשיטות.

זיי זיך נישט מבבלבל פון קיינעם; דו זיי ממשיך מיטן לערנען יעדן טאג כאטשיג א בלאט גמרא אפילו אן פארשטיין, ווען מען וועט דיך באגלייטן ביי דיין לוי, וועט מען טראגן א ספר תורה, מען וועט נישט טראגן סתם אן ארון פון א נפטר, עס וועט זיין אן ארון הקדש, אן ארון מלא ספרים; עס וועט ליגן אינעם ארון: חמשה חומשי תורה, גביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא,

רמב"ם, טור, שלחן ערוך, אלע מדרשים, זהר ותקונים, כל ספרי רבינו וכו' וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתפ

איך האב תשובה געטון און צוריק געקומען,
ווי אזוי גייט מען ווייטער?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור וואס האט געהאט א שווערע דורכגאנג אין לעבן. איך קום פון א חסיד'ישע משפחה, מען האט מיך מחנך געווען זייער שטרענג און געצווינגען זיך צו דערנווייטערן פון די גאס, און ליידער אויך מיט א שנאה קעגן ברסלב. נאך מיין בר מצוה האב איך אנגעהויבן שפירן אז אידישקייט איז א שלעכטע זאך, און ליידער האב איך אפגעלאזט אידישקייט רחמנא לצלן, כמעט פיר יאר האב איך זיך געפירט ווי א גוי רחמנא לצלן. איך מוז דאנקען מיינע עלטערן וואס האבן מיך ווייטער מקרב געווען און נישט אוועק געווארפן דורכאויס די אלע יארן.

איין מאל האט א חבר מיינער מיר געגעבן צו זען א דרשה פונעם ראש ישיבה שליט"א און פון מוה"רא"ש, און פון דעמאלט האב איך אנגעהויבן כאפן אז אידישקייט איז נישט אזוי שלעכט, פארקערט - עס איז די בעסטע זאך אויף די וועלט. און דא קומט ווידער אריין די חשיבות פון מיינע עלטערן וואס האבן מיר געשטיצט און געהאלפן פארן צום רבי'ן אויף אומאן, כאטש וואס ביי זייער חסידות איז דאס גאר שטארק אפגעפרעגט.

עם איז מיר נישט געווען גרינג צוריק צו קומען, אבער עם האט זיך געלוינט, איך האב צוריק געלאזט וואקסן די בארד און פאות, און איך בעט דעם אייבערשטן אז איך זאל ווייטער זוכה זיין צו זיין אן אמת'ער ערליכער איד. וויפיל מאל איך זאל דאנקען דעם ראש ישיבה וועט נישט זיין גענוג, איר האט מיר ממש געראטעוועט דאס לעבן.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר קענען מדרוך זיין ווי אזוי ווייטער ממשיך צו זיין אין לעבן מיט ערליכקייט.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת משפטים, כ"ד שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז נישטא קיין שום וועג ווי אזוי מען קען אראפשרייבן דאס גרויסקייט פון דער וואס קערט זיך צוריק צום אייבערשטן, עד כדי כך אז די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן אויף (ברכות לד): "מקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורין יכולין לעמד בו", צדיקים קענען נישט אנקומען אזוי הויך וואו די מענטשן וואס טוען תשובה קומען אן; ווייל דער וואס איז געבער אראפגעפאלן אין עבירות, ער האט זיך שוין פארשמירט מיט אלע שמוץ, ער איז שוין געווען אין די טונקלסטע פלעצער השם ישמרנו, פלעצער וואו א צדיק איז קיינמאל נישט געווען, און ער האט באשאפן מיט זיינע זינד קלפות און משחיתים וואס לויפן אים נאך, זיי ווילן אים נאר צוריק שלעפן צו די אלע טונקעלע פלעצער;

מיט דעם אלעם איז ער שטארק און ער גייט נישט צוריק צו די עבירות, ער גייט נאכאמאל און נאכאמאל צוריק צום אייבערשטן מיט שטארקע קבלות, דעריבער איז ער זייער חשוב. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.): "גדולה תשובה שמנעת עד פסא הכבוד", ווען א מענטש טוט תשובה קומט ער אן ביזן פסא הכבוד; אין איין סעקונדע קען מען אנקומען פון שאול תחתית, פון די ווייטסטע פלאץ - ביזן אייבערשטן אליינס.

איך בין גרייט דיר ווייטער מחזק זיין מיט די עצות פון רבי'ן; דו זיי שטארק מיט דיין צלם אלקים, מיט דיין בארד און פאות. דיין בארד און פאות ווייזט אז דו מיינסט עם ערנסט, אז דו ווילסט זיך טאקע צוריק קערן צום אייבערשטן. זיי מכבד דיינע עלטערן וועסטו זוכה זיין צו אלע ברכות.

תתפא

אויב האב איך חתנה יונג, ווי אזוי וועל איך האבן פרנסה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון זיבעצן יאר אלט, איך הער אסאך די שעורים און איך בין זיך זייער מחנ'י, נישר פח.

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך פון חתנה האבן יונג, און איך ווייס אז אויב וועל איך בעטן מיינע עלטערן אז זיי זאלן שוין אויסהערן

שדוכים פאר מיר, וועלן זיי עס גערן טון, אבער איך אליין האב מורא חתנה צו האבן יונג, ווייל איך קען נישט טראכטן ווי אזוי איך וועל זיך קענען אויסהאלטן נאך די חתנה, ווייל מיינע עלטערן וועלן מיר נישט קענען העלפן מיט פרנסה נאך די חתנה.

איך בין איינער פון זעכצן געשוויסטער, מיינע עלטערן האבן שוין חתנה געמאכט עטליכע קינדער, אויף א ביליגן אופן, נישט מפוש ווי דער ראש ישיבה זאגט אבער נאכאלץ זייער ביליג. מיינע עלטערן האבן אויבן אלץ מחנה געווען צו זיין צופרידן מיט וואס מען האט און נישט זוכן קיין איבריגע מותרות, און דערצו איז אלעמאל פרייליך אין שטוב. זיי בארגן נישט קיין געלט און האבן נישט קיין חובות, אבער למעשה לעבן זיי זייער מצמצם, און זיי וועלן מיר נישט קענען העלפן מיט פרנסה נאך די חתנה.

דאס מיינט אז א טאג נאך די חתנה דארף איך גיין ארבעטן און שאפן געלט פאר א דירה, פאר עסן און קליידער, און אזוי ווייטער פאר אלע געברויכן. איך קען פרויף ה' לערנען, און איך וויל נישט אפלאזן דאס לערנען גלייך נאך די חתנה.

דערפאר האב איך מורא שוין חתנה צו האבן אזוי פרי, און איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען זאגן די ריכטיגע וועג ווי אזוי צו האנדלען אין לעבן.

יישר בתי

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ח שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו דארפסט נישט מורא האבן אז דו וועסט נישט האבן פרנסה; דער אייבערשטער איז מפרנס די גאנצע וועלט,

ער געבט יעדן איינעם שפייז אין צייט. דער אייבערשטער שפייזט דעם גרויסן וויזלטיר און ער שפייזט די קליינע אייער פון לייז [ניטס] (שבת קו:). חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ב.) אז די שליסל פון פרנסה איז אין די הענט פונעם אייבערשטן; קיינער קען נישט געבן פרנסה און קיינער קען נישט אוועק נעמען פרנסה - נאר דער אייבערשטער אליינס.

מורא האבן דארף מען נאר פונעם אייבערשטן; מען דארף מורא האבן אראפצופאלן אין עבירות, אז עס רעדט זיך א שדוך טאר מען דאס נישט אפשטופן אפלו איין טאג, מען דארף חתנה האבן אזוי ווי דער אייבערשטער האט אונז געהייסן. א מענטש אליין איז אין א סכנה, אזוי ווי רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות יום הכפורים הלכה א, אות א): "מי שאינו נשוי, הוא פגום בברית", ווער עס איז נישט חתנה געהאט איז פגום בברית; דערפאר דארף מען וואס שנעלער חתנה האבן לשם שמים, זיך נישט וועלן און קלויבן.

זאג דייע עלטערן אז די ווילסט שוין חתנה האבן, וועסטו זוכה זיין צו זיין אפגעהיטן פונעם יצר הרע. אזוי ווי מיר געפינען ביי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה (קדושין כט:): ווי רב חסדא האט אויסגערעכט פאר רב הונא דאס גרויסקייט פון רב המנונא אז ער איז א גרויסער מענטש, האט רב הונא געבעטן רב חסדא: איך וויל אים זען; ווען ער קומט צו דיר זאלסטו אים אהער שיקן, "כי אתא, חזייה דלא פרים סודרא", ווען רב המנונא איז געקומען האט רב

הונא געזען אז ער האט נישט קיין טלית, האט ער אים געפרעגט: "מאי טעמא לא פריסת סודרא", פארוואס גייסטו נישט מיט קיין טלית? האט אים רב המנונא געענטפערט: ווייל איך האב נאכנישט חתנה געהאט, "אהדרינהו לאפיה מיניה", האט רב הונא אנועקגעדרייט זיין פנים פון אים און אים געזאגט: "חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת", זאלסטו נישט קומען צו מיר, ווייל איך וויל נישט זען דיין פנים ביו דו האסט חתנה, "בן עשרים שנה ולא נשא אשה, כל ימיו בעבירה", ווייל אויב מען האט נישט חתנה פאר די צוואנציג יאר - וועט מען א גאנץ לעבן טון עבירות, פֿרעגט די גמרא: "בעבירה סלקא דעתך", ווי קען זיין מען וועט טון עבירות א גאנץ לעבן? איינמאל מען האט חתנה איז מען דאך אפגעהיטן פון עבירות! ענטפערט די גמרא: "אלא אימא כּל ימיו בהרהור עבירה", מען וועט א גאנץ לעבן האבן שלעכטע מחשבות; זעט מען פון דעם ווי שטארק מען דארף זיך צואיילן חתנה צו האבן, ווייל רב המנונא איז געקומען צו רב הונא און ער האט נישט געוואלט קוקן אויף זיין פנים ווייל ער האט נישט חתנה געהאט.

זארג נישט יעצט פון וואנעט דו וועסט האבן פֿרנסה; פֿרנסה וואקסט מיטן מענטש, ווי מער מען עלטערט זיך - אלץ מער געבט דער אייבערשטער פֿרנסה, אזוי זאגט דער רבי (ספר המדות אות בנים, סימן ג): "אין צריך לאדם לדאג על פֿרנסת בניו, כי כשהם גדלים, גדלה פֿרנסתם עמהם", מען דארף נישט זארגן אויף פֿרנסה, פֿרנסה וואקסט מיטן מענטש.

אז דו וועסט אוועקלייגן דיינע חכמות, דו וועסט גיין צום
 שוהד וואס פריער און דו וועסט לערנען פלייסג - וועסטו
 זען גרויסע נסים; דו וועסט האבן פרנסה בשפע און דו
 וועסט קענען לערנען ווייטער נאך דיין חתונה.

תתפב

מען לאזט מיר נישט לערנען אויפן סדר דרך הלימוד,
 זאל איך צוריקגיין אין ישיבה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווי איך האב איך שוין געשריבן^ט האט מען מיך ארויסגעווארפן פון מיין
 ישיבה, און יעצט זאגן די משגיחים אז זיי לאזן מיך צוריק נאר מיט עטליכע
 תנאים. איך מוז אויפהערן רעדן פון ברסלב אין ישיבה, איך מוז האלטן די
 סדרים פון ישיבה, איך טאר נישט לערנען אויפן סדר דרך הלימוד, נישט
 לערנען די פופצן שעורים, און דער עקר - נישט צו זאגן משניות.

מיט די צוויי ערשטע תנאים האב איך נישט קיין פראבלעם, ווייל
 גענוענליך האלט איך זיך צו די סדרי הישיבה, און אויך רעד איך נישט
 וועגן ברסלב אין ישיבה; אבער די דריטע זאך, נישט צו לערנען אויפן
 סדר דרך הלימוד, ווי אזוי קען איך מסכים זיין צו דעם?

זאל איך צוריקגיין אין ישיבה אדער נישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ח שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הבחור ... גרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין פריוו.

גיי צוריק אין ישיבה און זיי זיך מכניע פאר דייע מנידי
שעורים; זיי מיינען נישט דיין שלעכטס, זיי ווילן בסך הכל
עם זאל זיין סדר אין ישיבה, עם זאל זיין דרך ארץ אין ישיבה.
זיי וועלן דך נישט שטערן אז דו וועסט לערנען אין דייע
זייטיגע צייטן דייע שעורים, זיי וועלן זיך פרייען אז דו וועסט
אויסנוצן די צייט צו לערנען וואס דו ווילסט. דו זיי דרך ארץ דיג
און פיר זיך מיט הכנעה, ווייל ביים רבי'ן איז געווען א יסוד
"דרך ארץ"; דער רבי האט געזאגט: "ווען קיסרים און קעניגן
וואלטן געוואוסט וואס פאר א דרך ארץ איך לערן אויס פאר
מיינע תלמידים, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר
איך זאל זיי אויסלערנען דרך ארץ"; די הייליגע חכמים זאגן
(תנא דבי אליהו רבא, פרק א): "דרך ארץ קדמה לתורה", די ערשטע
זאך איז דרך ארץ און מדות טובות.

האלט מיט די שעורים אין ישיבה, און ווען אלע בחורים
טאנצן און ווילדעווען - דעמאלט זאלסטו זיצן אין
א ווינקעלע אין בית המדרש פאר דיר אליין און לערנען
דייע שעורים.

פאלג וואס איך זאג דיר; גיי צוריק אין ישיבה, ווייז הכנעה
פאר אלעמען, טענה נישט מיט קיינעם, פיר זיך אויף

אזוי ווי א ברסלב'ער חסיד פירט זיך, מיט דרך ארץ און מיט הכנעה - וועט דך קיינער נישט שטערן פון לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון רבין (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), קיינער וועט דך נישט שטערן פון פארן קיין אומאן, אלע וועלן זען דאס שיינקייט פון ברסלב'ע חסידים.

הלא אי וואלטן אלע בחורים זיך אזוי אויפגעפירט וואלט מען געקענט איינשפארן אסאך מחלקת און אסאך קריגערייען; די ישיבות וואלטן נישט געמאכט קיין עסק ווען בחורים ווילן פארן קיין אומאן, מען וואלט זיך געקענט איינשפארן די אלע עגמת נפש. די אלע ישיבות וואס ווארפן ארויס בחורים פארן פארן קיין אומאן זענען זיך די בחורים אליינס שולדיג, ווייל זיי רייצן זיך מיט די ישיבה וכו', זיי פירן זיך מיט חצפה, אלץ מיט א צודעק פאלו דאס איז ברסלב וד"ל.

תתפג

ווי לאנג וועל איך נאך דארפן ווארטן אויף מיין שדוד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם מוז איך זאגן פאמט א גרויסן יישר כח פאר אלע הערליכע דרשות, סיי פאר די בחורים און אויך פאר די מיידלעך, בפרט אין אמונה און תפלה, עם געבט צו א געוואלדיגע חיות אין מיין לעבן, און איך קען קוים ווארטן פאר נאך.

עצתו

תתפג

אמונה

קפט

איך בין א מיידל פון ניינצן יאר, און איך ווארט און בעט יעדן טאג פאר מיין שדוך. איך זאג יעדן טאג די תפלות פון מציאת הוונג, און איך פרוביר זיך צו האלטן שטארק מיט אמונה, אבער אסאך מאל גייט עס נישט; למשל ווען איך דארף גיין צו א חבר'שעם חתונה.

רוב פון מיין קלאס זענען שוין פרות אדער שוין חתונה געהאט. עס איז נאר דא נאך אפאר מיידלעך, אבער עס וועט נישט נעמען לאנג פאר זיי צו חתונה האבן. מיין פראבלעם איז אז איך האב נאך עטליכע געשוויסטער העכער מיר און נארנישט רוקט זיך נישט בנוגע שדוכים הויך די יארן. דערפאר איז מיר זייער שווער ווען איך דארף גיין צו א חתונה אדער א חתונה פון א חבר'שע.

איך ווייס נישט אויב איך מעג אזוי טראכטן, אבער איך פיל אסאך מאל ווי אפשר האט דער אייבערשטער פארגעסן פון מיר, און עס גייט אים נישט אן אז איך לייד. איך וויל אזוי שטארק קענען פארגינען א צווייטן אבער איך פיל אז עס איז נישט מעגליך, איך קום אן צו א שמחה מיט א ריזיגע שמייכל און איך טאנץ מיט, אבער קיינער קען נישט חלומ'ען וויפיל עס שטעכט מיר אינעווייניג, אזוי ווייט אז אסאך מאל מוז איך ארויסגיין אביסל צו קענען אטעמען.

עס קען נישט ווייטער אזוי אנגיין, אבער איך ווייס נישט וואס צו טון; אפשר האט דער ראש ישיבה אן עצה פאר מיר?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

חבמינו זכרונם לברכה דערציילן (פסיקתא דרב כהנא, הובא ברש"י שמות י"ח), אמאל איז געווען א מענטש וואס איז

געגאנגען א ווייטע וועג מיט זיין קינד, דאס קינד האט נישט געהאט קיין כח מער צו גיין האט אים דער טאטע גענומען אויפן אקסל, אזוי איז ער געגאנגען און געגאנגען מיטן קינד אויפן פלייצע, גייענדיג זעט דאס קינד ווי איינער פארקויפט געשמאקע עסן, בעט ער זיין טאטע ער זאל אים געבן עסן און דער טאטע האט אים געגעבן עסן, גייענדיג ווייטער בעט ער זיין טאטע אז ער דארף טרינקען און דער טאטע האט אים געקויפט א טרינק, אזוי איז געווען מיט אלעס וואס דער קינד האט געזען, ער האט געבעטן זיין טאטע זאל אים דאס קויפן און דער טאטע האט אים אלעס געגעבן, גייענדיג ווייטער האט דאס קינד געזען איינעם גיין און האט יענעם געפרעגט: "האסט אפֿשר געזען מיין טאטע? איך ווייס נישט וואו מיין טאטע איז!" ווען דער טאטע האט דאס געהערט האט ער אראפגעווארפן דאס קינד פון זיין אקסל, איז געקומען א הונט און געביסן דאס קינד.

אזוי איז געווען ווען די אידן זענען ארויס פון מצרים, דער אייבערשטער האט זיי ארויסגענומען פון מצרים, ער האט זיי געוויזן די גרויסע וואונדער, ער האט געשפאלטן דעם ים, זיי געגעבן צו עסן מן פון הימל, די ברונעם וואסער צו טרינקען און אזוי ווייטער, ביז די אידן האבן געפרעגט (שמות י"ז): "ה'יש ה' בקרבנו", דער אייבערשטער איז דא מיט אונז? דער אייבערשטער האט פארנעסן פון אונז? גלייך האט פאסירט די פרשה מיט עמלק, "ויבא עמלק" - און ער האט געביסן די אידן.

איר טראכט אז דער אייבערשטער האט פארגעסן פון אייך?
 חס ושלום, דער אייבערשטער האט נישט פארגעסן פון
 אייך, דער אייבערשטער פארגעסט נישט פון קיינעם, דער
 אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פינקטליכער חשבון.
 ווער עם טרעפט שנעל זיין שדוך און ווער עם טרעפט נישט
 גלייך זיין שדוך - אלעס איז פונעם אייבערשטן אליינס, מיר
 דארפן זיך איבערגעבן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי
 האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הרה"ק סימן רעט): "אז עם איז
 גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", האט רבי נתן
 געפרעגט: "ווי אזוי איז מען זיך מבטל?" האט דער רבי
 געזאגט: "מען פארמאכט די מויל מיט די אויגן, דאס איז
 בטול צום אייבערשטן"; דאס הייסט, ווען א מענטש פארמאכט
 די מויל - ער פֿרעגט נישט קיין קשיות, ער פארמאכט די
 אויגן - ער וויל גארנישט זען און פארשטיין, ער ווייסט אז
 דער אייבערשטער פירט די וועלט, דעמאלט איז מען זוכה
 אז אלעס ווערט גוט, דער אייבערשטער העלפט דעם מענטש
 מיט די ישועה וואס ער דארף.

פארלירט זיך נישט, זייט שטארק מיט אמונה פשוטה,
 וועט איר זען גרויסע נסים.

תתפד

ווי לאנג דארף נעמען דאס דאווענען שחרית?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וויפיל צייט דארף נעמען לכל הפחות דאס דאווענען שחרית פון הודו
ביו שמונה עשרה? איך רעד נישט פון בולל אינגעלייט, נאר פאר
ארבייטערס וואס דאווענען מיטן זיבן אזויגער מנין אינדערפרי.

יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן ווען מען דאווענט בצבור
נישט אויסצוציען דאס דאווענען פדי מען זאל נישט
שווער מאכן פארן עולם, און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין
שלחן ערוך (אורח חיים סימן נג, סעיף יא): "כל שמאריך בתפלתו
לא טוב עושה, מפני טרח הצבור", מען זאל נישט אויסציען
דאס דאווענען פדי נישט שווער צו מאכן פארן עולם; ווייל
דאס איז גורם אז מענטשן זאלן נישט קומען אין שול
דאווענען, בפרט אינדערפרי ווען מען יאגט זיך צו גיין
ארבעטן, דעמאלט דארף מען זיין זייער פארזיכטיג נישט צו
פעניען אז מען זאל קענען גיין ארבעטן.

אויך דערציילן די הייליגע תּכּמים (בּרכות לא). אויף דעם הייליגן תּנא רבי עקיבא, ווען ער האט געדאווענט ביהירות האט ער געדאווענט זייער לאנג און ווען ער האט געדאווענט מיטן עולם האט ער געדאווענט שנעל, נישט שווער צו מאכן פארן ציבור; זעט מען פון דעם אז ווען מען דאווענט זאל מען נישט אויסציען לענגער בדי נישט שווער צו מאכן פארן עולם. פון הודו ביו ברכו דארף נישט נעמען מער פון צען מינוט, און פון ברכו ביו שמונה עשרה נעמט נאך פיר - פינף מינוט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתפה

ווי אזוי קענען מיר נעמען "היכל הקדש ברסלב"
פאר אונזער וועגווייזער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס א גרויסן יישר פח פאר אלע בריוו, נגונים, און שעורים, וועלכע האבן ממש אויפגעלאכטן אונזער שטוב, איך מיט מיין מאן האלטן אלעס מיט, און דאס געבט אונז א וועג אין לעבן, מיין מאן האט באשלאסן אז נאר אין היכל הקדש ברסלב איז דא דער ריכטיגער מהלך פאר א אידישע שטוב.

מיר האבן אבער אסאך ספקות און שאלות ווי אזוי זיך צו פירן ביי אסאך זאכן, און מיר ווייסן נישט ווי אזוי אנצוקומען און קענען פֿרעגן

אלע אונזערע שאלות; מיר ווילן וויסן ווי אזוי מיר קענען אנקומען צום ראש ישיבה שליט"א אונז צו פירן אויפן ריכטיגן וועג.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וויסן זאלט איר אז נאר דורך דערנען דעם רבינ'ס ספרים קען מען האבן א שייכות מיטן רבי'ן. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצב): "פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק געפינט זיך אין זיינע ספרים; אז מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים האט מען א גלייכן וועג אין לעבן, ווייל אלע רפואות, עצות און סגולות - ליגן אין רבינ'ס תורות, אין לקוטי מוהר"ן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר ש"ו", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט זיין ספר, לקוטי מוהר"ן, "ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו", ואמר בזו הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען"; ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת - וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

אזוי אויך אז מען לערנט דעם ספר "אשר בנחל" וואס מוהרא"ש האט געשריבן, זיבעציג טויזנט בריוו - קען מען זען די גלייכע וועג אין לעבן; מען ווייסט ביי יעדע זאך ווי אזוי זיך צו פירן, ווער עס האט א פראגע קען זען אין אשר בנחל קלארע תשובות ווי אזוי זיך צו פירן. מוהרא"ש האט געזאגט אז יעדער וואס האט א שאלה זאל עפענען אן "אשר בנחל" - וואו ער וועט טרעפן א תשובה; דאס איז בדוק ומנוסה.

אויך זאלט איר זיך מאכן א שעור אין ספר "עצתו אמונה"; יעדע בריוו איז שכל פארן לעבן, יעדע בריוו איז שייך פאר יעדן מענטש, פון יעדע בריוו קען מען ארויסנעמען נאך שכל פארן לעבן. מאכט זיך א שעור דערין, יעדן טאג זאלט איר לערנען אפאר בריוו; אלע ספקות און שאלות וועלן אויך פארענטפערט ווערן. אלעס וואס שטייט אין די בריוו איז גענומען פון מוהרא"ש, פון ספר אשר בנחל, עס איז געשריבן אויף א שפראך פארן היינטיגן דור.

נאר אזוי וועט איר האבן שייכות מיט היכל הקדש, אזוי ווי מוהרא"ש האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט זיך געשמופט דוקא אנצוכאפן מוהרא"ש'ס האנט ביים טאנצן: "דו ווילסט מיד אנכאפן? לערן אשר בנחל, אזוי וועסטו מיד אנכאפן".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע ענינים.

תתפו

ווי אזוי פאררעכט מען די הארבע
עבירות פון די יונגע יארן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

פאר לאנגע יארן צוריק, אלס יונגער בחור, האב איך געטון אסאך עבירות אין פנים הברית רחמנא לצלן, ברוך ה' אז שוין פאר אסאך יארן פיר איך זיך ווי עם דארף צו זיין, איך האב מער נישט קיין שייכות מיט די אלע שלעכטע זאכן, מיין שאלה איז אבער ווי אזוי איך קען פאררעכטן די אלע שלעכטע זאכן וואס איך האב געטון אין די יונגע יארן. ווייל צדיקים האבן אונז שוין געזאגט אז תעניתים איז נישט די וועג צו פאררעכטן, וואס איז יא די וועג?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, די עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - איז פון די הארפסטע עבירות, אזוי ווי עם ווערט גע'פסק'נט (שלקו ערוך אבן העזר סימן כג, סעיף א):
"אסור להוציא שכבת זרע לבטלה. ועון זה חמור מכל עבירות שבתורה", די עבירה איז הארבער פון אלע עבירות פון די

תורה; אויף זעען מיר וואס די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (גדה יג.): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה", ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז חייב מיתה, "רבי יצחק ורבי אמי אמרי, באלו שופך דמים", רבי יצחק און רבי אמי זאגן, עס איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים, "רב אסי אמר, באלו עובד עבודת פוכבים", רב אסי זאגט, עס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

אז מען טוט נישט תשובה איז זייער ביטער, ווייל ווען דער מענטש גייט אוועק פון די וועלט בלייבן די אלע וכו' צוגעטשעפעט צו אים, זיי לאזן אים נישט אפ און זיי באגלייטן אים זיין גאנץ לעבן, ביז צום קבר. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קמא): "כשנפטר האדם הם הולכים אחר המטה", ווען דער מענטש גייט אוועק פון די וועלט דעמאלט קומען אלע קלפות און מזיקים וואס זענען באשאפן געווארן פון די עבירה און זיי באגלייטן אים, "ומקוננים עליו, כמו בגיו ממש מפין אדם", זיי קלאגן אויפן נפטר אזוי ווי די אייגענע קינדער, "רחמנא לצלן מענשים הָלָלוּ, בידוע", דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן פון אזעלכע שרעקליכע עונשים, עין שם.

זוי און ביטער איז פאר דעם מענטש וואס זינדיגט אין פגם הברית, ער רייסט זיך אפ פונעם אייבערשטן. דער זהר הקדוש זאגט (נתי ריט): "לית לך חובא בעלמא דלא אית

ליה תשובה", עם איו נישטא קיין עבירה וואס עם העלפט נישט דערויף קיין תשובה, "בר מהאי", אויסער ווען א מענטש איז פונם בברית, אויף דעם העלפט נישט קיין תשובה, "ולית לך תיביא דלא חמאן אפי שכינתא", און עם איו נישטא קיין זינדיגער מענטש וואס וועט נישט זוכה זיין צו זען דעם אייבערשטן, "בר מהאי", נאר ווער עם זינדיגט אין פגם הברית; אזוי הארב איו די עבירה פון פגם הברית.

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפגעשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, און דורך זיינע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עא): "קינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זחר וואס זאגט (וישב קפח: ויהי ריש:) אז אויב מען זינדיגט אין פגם הברית העלפט נישט קיין תשובה"; דער רבי האט געזאגט: "נאר איך פארשטיי פשט אין דעם זחר און איך זאג אז עם העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט מיט די עבירה".

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס רופט זיך 'התבודדות'; א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין מאמע לשון. מען זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער געפינט זיך נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ; א מענטש זאל דערציילן פארן אייבערשטן וואו דער יצר הרע ווארפט

אים אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל ער מאכט שוין אפ אז ער גייט זיין גוט - פאלט ער נאכאמאל צוריק אריין אין די עבירה; ווען א מענטש פירט זיך אזוי, נעמט דאס אראפ פון אים אלע עונשים און דינים.

דערפאר, אז דו ווילסט באמת פאררעכטן דייע חטאות נעורים - פאלג דעם רבי'ן; זוך דיר אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און יעדן טאג זאלסטו אהינגיין זיך אויסגיטן דיין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אריבער אויף דיר, אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין דיר, און ווי ער ווארפט דיר אראפ אין די עבירה פון פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, בעט דעם אייבערשטן:

"רבנו של עולם האב רחמנות אויף מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך האלט אין איין אראפפאלן אין פגם הברית, איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט צו טון די עבירה אז עס איז מיר שוין זייער שווער זיך ארויס צו רייסן דערפון. הייליגער באשעפער, וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך שפיר אז איך ווער פארברענט, די תאות נאוף פלאקערט אין מיר, הייליגער באשעפער ראטעווע מיך! איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד, אפער איך האלט אין איין צוריק פאלן, איך בין אזוי צעבראכן און צעקלאפט. רבנו של עולם, האב אויף מיר רחמנות, העלף מיר איך זאל פאררעכטן די שלעכטע מעשים מייע וואס איך האב פגם געווען די אלע יארן", אזוי זאלסטו

רעדן צום אייבערשטן, זאלסט אים אלעס דערציילן און גארנישט באהאלטן פון אים, וועסטו סוף כל סוף ארויסגיין פון דיין פלאנטער וואו דו ליגסט.

אנשטאט פאסטן זאלסטו זיך מאכן א שעור אין משניות; יעדן טאג זאלסטו לערנען פרקים משניות, אפילו דו פארשטייט נישט וואס דו לערנסט - דאך זאלסטו זאגן פרקים משניות יעדן טאג, דאס וועט דיך ארויסנעמען פון דיין בלאטע. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדשה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן, און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתיות, "אף על פי בן הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך" וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס, אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען רבי נתן האט געהערט די שיחה, האט ער געפרעגט דעם רבין צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן? האט דער רבי אים

געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "דו ווייסט ווי גרויס די כח פון תורה איז?! תורה איז העכער פון אלעס", אפילו א מענטש וואס ליגט נעפעך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אויב וועט ער לערנען יעדן טאג 'בד' ובד' וועט ער ווערן אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

תתפז

ווי אזוי קען איד מאכן אז מיין מאן זאל אהיימקומען צייטליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע אייערע חזוק און עצות.

איך בין א פרוי, א מאמע פון פיר פיצלעך קינדער, דער עלטסטער איז נאכנישט קיין פיר יאר אלט, און איינער פון זיי איז ליידער נישט געזונט לא עלינו. מיין מאן ברענגט ברוך ה' פרנסה אין שטוב, און אלעס פארט מיט א סדר ברוך ה'.

מיין מאנ'ס ארבעטס פלאץ איז נישט צו ווייט פון אונזער הויז, אומגעפער א פופצן מינוט צו שפאצירן, ער האט אבער א איד וואס ארבעט מיט אים וואס קען אים אהיימברענגען מיט זיין קאר א שעה שפעטער פון ווען ער דארף אהיימקומען, און מיין מאן כאפט זיך בסדר צו צו דעם, און ער ווארט אן איבריגע שעה ביי די ארבעט, צו קענען קומען מיט די קאר.

איך ווער ממש צעריסן אויף שטיקער אינדערהיים, איך דארף לויפן פון איין קינד צום צווייטן די גאנצע צייט, און איך ווארט שוין קוים אז ער זאל אהיימקומען פון די ארבעט און צולייגן אביסל א האנט, אבער כמעט יעדן טאג קומט ער אן א שעה שפעטער, מיטן זעלבן תירוץ; אז ער האט געווארט פאר די קאר.

איך האב ברוך ה' גוטהארציגע שכנים וואס לייגן צו א האנט אביסל, אבער רוב צייט דארף איך אליין זיך אפגעבן מיט די קינדער, און עס טוט מיר זייער שטארק וויי אז מיין מאן פארשטייט אפילו נישט ווי שווער איך ארבעט מיט די קינדער, ער האלט אז איך טרייב איבער און עס איז פאקט נישט אזוי געפערליך אז איך שטרענג זיך אזוי שטארק איבער אינדערהיים.

איך האב אים שוין געבעטן מיט גוטנס און מיט טרערן, אבער עס בלייבט ווייטער ביים אלטן; איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

א פרוי איז אמאל געקומען צו א רב פארלאנגען א גט, זי וויל זיך גט'ן פון איר מאן; האט דער רב איר געפרעגט פארנוואס זי וויל זיך גט'ן פון אים, האט זי געזאגט: "מיין מאן קומט אהיים זייער שפעט, איך דארף אליין זיין מיט די קינדער, איך האב שוין אלעס פרונירט אבער עס העלפט גארנישט, איך קען מער נישט אזוי אנגיין, איך וויל א גט",

זאגט איר דער רב מיט גרויס חכמה: "אז דו וועסט זיך גטן וועט ער נישט אהיימקומען פריער, עס וועט דיר נישט העלפן".

די מעשה זעט אויס ווי א וויץ אבער אז מען טראכט אריין - ליגט אין דעם זייער א טיפע חכמה, א מענטש וויל אנטלויפן פון זיינע פראבלעמען לויפט ער אריין אין טיפערע פראבלעמען. אז עס איז שווער ווען דער מאן קומט אהיים שפעט - וועט דאך זיכער זיין שווערער ווען עס וועט בכלל נישט זיין קיין טאטע אין שטוב; אז יעצט איז שווער מיט די קינדער און די ווירטשאפט אז ער קומט אהיים שפעט - וואס וועט זיין אן א מאן, אן א טאטע? וועט דאך זיין גאר ביטער!

אז איר ווילט טאקע אן עצה - זאלט איר אריינגעמען ביי זיך וואס מוהרא"ש האט געלערנט מיט אונז, מוהרא"ש האט אונז אויסגעזאגט דעם סוד ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו לעבן א גוט לעבן; דער סוד פון האבן א גוט לעבן איז - מען זאל שטענדיג האלטן קאפ און זוכן צו "זיין קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון הצלחה - נישט זוכן צו זיין גערעכט, נאר זוכן ווי מען קען זיין קלוג. שלמה המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה", א קלוגע פרוי בויט אויף איר הויז, "ואולת בניה תהרסנו", און א נארישע פרוי צעברעכט עס מיט אירע אייגענע הענט.

ווען מען הערט אייער זייט וואס איר דערציילט זענט איר הונדערט פראצענט גערעכט, אבער דא דארף מען אביסל חכמה, אביסל שכל; אז איר וועט רעדן זיין צו

אייער מאן, איר וועט אים אפּוואַרטן מיט אַ שְׁמייכל און אים אויפֿנעמען וואַרעם וכו' - וועט איר זען ווי עס וועט זיך טוישן, סיי ביי אייך און סיי ביי אים; קדם ביי אייך וועט זיך טוישן אז איר וועט נישט זיין בפֿעס, איר וועט זיך פֿרייען אויף דאס ביסל וואס ער איז יא אין שטוב, און ביי אים וועט זיך אויך טוישן; ער וועט ליב האבן אהיים צו קומען, ער וועט אהיים קומען גלייך נאך די ארבעט.

עס וועט אייך זיין זייער שווער דאס צו טון, בפֿרט ווען איר האט שוין אַ לאַנגע צייט אין אייער הארץ קעגן אים וכו' וכו'; מיט דעם אלעם פֿעט איך אייך זייער, איר פון אייער זייט זאלט רעדן שוין צו אים, זייט ווייטער וואַרעם צו אים און וואַרטס אים אפּ מיט אַ שְׁמייכל וכו'. אַ קלוגע פֿרוי האט די מעגליכקייט אינגאנצן איבערצודרייען איר מאן לטובה; איך פֿעט אייך, וואַרטס אויס אויף אַ ישועה און אנטלויפט נישט. עס איז נישט קיין חכמה צו צעברעכן אַ שטוב ווען מען קען עס נאך ראטעווען.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאגט (משלי כו, יט): "בפֿנים הפֿנים לִפְנִים, בֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם", אזוי ווי ווען מען קוקט אין וואסער זעט מען זיך - ווען מען שְׁמייכלט זעט מען אַ שְׁמייכל און ווען מען איז זייער זעט מען אַ זייערע בילד; אזוי איז דער גאנצער לעבן, אויב מען שְׁמייכלט צו אַ 'שפּיגל', זעט מען ווי איינער שְׁמייכלט צוריק און אויב מען ווייזט אַ זייערע פֿנים ווייזט יענער צוריק אַ זייערע פֿנים. דערפֿאר, זוכט נישט צו זיין גערעכט, נאר האלטס פֿאר

אייערע אויגן די ווערטער: "זיי קלוג, נישט גערעכט", איר זאלט זיין דער וואס בעט איבער און רעדט שיין.

קיינער האט נישט ליב קיין קריטיק - בפרט קריטיק פון די אייגענע ווייב; אז איר וועט שרייען אויף אייער מאן -

וועט איר גארנישט אויפטון, איר וועט נאר ערגער מאכן, ווייל די נאטור פון א מאן איז אז ער האלט זיך גרויס, מענער האבן

ליב צו זיין די בעלי בתים וכו', זיי ווילן נישט אז די ווייב זאל זיי אריינזאגן וכו' דעריבער זאלט איר רעדן צו אייער מאן

שיינערהייט, געבט אים דעם פבוד, נישט מיט א גערוועזקייט און גערעגטקייט, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי טו, א): "מענה

רַבָּה, יָשִׁיב חֲמָה", איינער וואס רעדט שיין און איידל - געמט אנועק צארן; אז איר וועט שרייען אויף אייער מאן וועט איר

גארנישט אויפטון, ער וועט נישט צוהערן וואס איר זאגט, ער וועט זיך נאר אויפרעגן און צוריק שרייען, און עס קען נאך גיין

ווייטער, אז ער וועט אנהויבן שעלטן אדער גאר הייבן הענט.

איר שרייבט אז איר האט שוין פרובירט מיט שיינעם; עס איז שווער אנצונעמען אז עס איז וואר וואס איר זאגט,

ווייל מיט שיינעם פועלט מען, קען זיין אז איר האט פרובירט צו רעדן שיין אבער אן סבלנות, אן געדולד, ווייל ווען מען

רעדט שיין און מען האט געדולד - קען מען איבערדרייען דעם שווערסטן נאטור, מען קען איבערדרייען דעם שווערסטן

מענטש, אים מאכן גוט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתפח

ווי אזוי קען איך צוריק צאלן פארן
ראש ישיבה פאר די שיינע שעורים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער הנאה פון די שעורים; מיין פרנסה האט זיך פארבעסערט,
מיין שלום בית איז בעסער געווארן, און מיין גאנצע לעבן האט זיך
געטוישט - א דאנק די שעורים.

איך וויל וויסן ווי אזוי איך קען צוריקצאלן פארן ראש ישיבה שליט"א
פאר די שיינע שעורים.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצונה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן אדאנק דעם
הייליגן רבי'ן, דארפסטו דאס פארשפרייטן פאר גאך
מענטשן - זיי זאלן אויך קענען האבן פון די גוטע לעבן.

עס איז נישט שיק די באצאלן פארן רבי'ן; דער רבי האט
זיך מוסר געווען און אלעס אוועק געגעבן אז מיר
זאלן קענען זיין ערליכע אידן, און אזוי אויך די הייליגע
תלמידים; רבי נתן האט זיך מוסר געווען אונז איבער

צו געבן דעם רבינ'ס וועג, מען האט אים גערודפ'ט, אלע האבן געקריגט אויף אים, אלע האבן גערעדט אויף אים, מען האט אים איינגעשפארט אין תפיסה - דאך האט ער זיך נישט אפגעשטעלט פון פארשפרייטן דעם הייליגן רבין.

אזוי אויך מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט אלעס אנוועק געגעבן פאר אונז, ער האט נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין זיין לעבן נאר צוליב דעם אז מיר זאלן וויסן ווי אזוי מען קען לעבן מיטן אייבערשטן, מיר זאלן וויסן ווי אזוי צו לעבן מיט א ווייב, מיר זאלן האבן א וועג צו לערנען די הייליגע תורה; ווי איז שידוך צו באצאלן? אז מען באקומט לעבן איז נישט שידוך צו באצאלן, מיר קענען נאר איין זאך טון: "ווייטער גיין אין די וועגן, ווייטער פארשפרייטן די ליכטיגקייט פאר אנדערע".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתפט

א סמארטפאון איז טאקע אזוי געפערליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס הערט די שיעורים, און איך וויל זיך זייער שטארק באדאנקען פאר אלע שיעורים, ספעציעל פאר די חנוכה אונגט שיעור, וואס

דארט האט איר געזינגען א ליד פון א קינד וואס זינגט צו איר מאמע אז זי זאל נישט זיין אזוי סאך פארנומען מיט איר סמארטפאון, נאר זיך ענדערש אפגעבן מיט איר.

כאטש וואס איך האב ברוך ה' נישט קיין סמארטפאון, אבער היינט איז דא אזויפיל סאךט האטליינס פון משפחה, חבר'טעס, און נאך, און דאס נעמט אויך אנועק די אויפמערקזאמקייט פון די קינדער, און דער שעור מיטן ליד האט מיר געגעבן אסאך חזוק אז איך זאל אלעס אפלאזן און זיך בעסער אפגעבן מיט מיינע קינדער.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחיל'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מיר האבן אין אונזער דור א צרה וואס האט שוין חרוב געמאכט זייער אסאך אידישע שטיבער, דאס איז דער קליינער טעלעפאן וכדומה; מען קען האבן א קליינעם טעלעפאן און זען אין דעם שמוץ פון די גאנצע וועלט רחמנא לצלן, דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען אראפנווארפן אידישע קינדער, בחורים און מיידלעך, גרינגערהייט; אנשטאט דארפן ארבעטן טאג און נאכט זיי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער, האט ער היינט א גרינגע וועג, דער בחור און מיידל קויפט זיך א

סמארטפאון אדער א טעבלעט וכדומה לזה, דארפן זיי שוין
אין ערגעץ נישט גיין, מען קען זיצן ביי זיך באהאלטן און
זען אלע שמוץ וואס איז דא אויף די וועלט רחמנא לצלן.

דער יצר הרע שטעלט אן א זיסע פנים, דער טעלעפאן
זעט אויס זייער זיס, זייער געשמאק, דאס איז א וועג
ווי אזוי אריין צו נארן מענטשן; אזוי ווי מען שטעלט אראפ
סם פאר מיין, מען לייגט ארויף אויף דעם זיסע זאכן און
די מיין לעקן דאס אפ מיט גרויס אפעטיט, אבער נאכדעם
ווערן זיי פאר'סמ'ט - אזוי איז מיט די אלע פלים, עס זעט
אויס זיס, עס זעט אויס געשמאק און אד און וויי ווער עס
ווערט אריינגעכאפט דערין.

וואס זאל איך איך זאגן, די אלע וואס זענען אויבער חכמים
זיי פארשטייען אז מען קען האבן אין שטוב די פלים
מפלים שונים וכו' וכו', באצאלן נאכדעם זייער טייער, די
פלים האבן שוין חרוב געמאכט זייער אסאך שטיבער.

וואויל איז דעם וואס פאלגט וואס צדיקים זאגן, מען נעמט
נישט אריין אין שטוב די אלע פלים אפילו פאר
פרנסה, די שטוב האלט מען זויבער און ריין פארן אייבערשטן;
וועלן זיי זוכה זיין צו זען נחת ביי זייערע קינדער.

תתצ

קיינער דארף מיך נישט, ווי אזוי
קען איך זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער צעבראכן, איך שפיר אז קיינער דארף מיך נישט, איך
שפיר זיך אינגאנצן אליין, און איך האב מער נישט קיין פח ווייטער
אנצוגיין אין לעבן.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיך מתוק זיין?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו שרייבסט: "קיינער דארף מיך נישט" און דו ביסט זייער
צעבראכן דערפון.

לאמיר זאגן עם איז טאקע אזוי, קיינער דארף דיך נישט
האבן, אבער פארנוואס זאלסטו זיין צעבראכן פון
דעם? דער אייבערשטער דארף דיך זא און אז דער
אייבערשטער דארף דיך האבן - דארפסטו שוין נישט קיינעם
אויף דער וועלט; ווייל וואס נאך דארף א מענטש? נאר

איין זאך, ער זאל שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים; מער פון דעם איז נישטא, מער פון דעם דארף נישט א מענטש.

א מענטש דארף לעבן מיט אזא שטארקע אמונה, ער זאל שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים, עס זאל אים נישט אנגיין קיין שום אנדערע זאך אויף דער וועלט, די גאנצע חיות פונעם מענטש דארף זיין פון דעם אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט און ער איז מחי' די גאנצע וועלט, דומם, צומת, חי, מדבר - אלעס איז דער אייבערשטער, אלעס איז ער און ער איז אלעס; דאס איז די בעסטע זאך אויף די וועלט.

נעם די עצה פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה: "התבודדות", א מענטש זאל גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ט) אז ווען א מענטש רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, קומט דער אייבערשטער פביכול און שטייט אנטקעגן דעם מענטש און הערט אים יעדעס ווארט וואס ער רעדט.

לעב מיט די עצה וועסטו קיינמאל נישט שפירן ווי דו ביסט איינער אליין.

תתצא

ווי אזוי קען מען טוישן די שלום בית צום גוטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט מיטטיילן דעם גרויסן נס וואס האט פאסירט אין מיין לעבן. איך האב שוין התנה געהאט פאר א שיינע פאר יאר צוריק, און פאר א לאנגע צייט האב איך געהאט אסאך שוועריקייטן מיט מיין מאן. איך האב געפילט אז עס איז מיר באשערט צו לעבן מיט א מאן וואס איז נישט אינטערעסירט אין מיר און האט מיך נישט צו שטארק ליב, ער האט בעסער ליב געהאט די גאנצע וועלט חוץ מיר.

דער מצב פון מיין שלום בית האט מיר שרעקליך געשטערט, איך האב אבער געשפירט ווי עס איז גארנישט דא צו טון דערצו, איך בין אריבער זייער שווערע צייטן, און איך האב געטראכט אז איך דארף פשוט שלום מאכן מיט די מצב. ער האט נישט אויפגעהויבן א פינגער מיר צו העלפן אין שטוב, קיינמאל נישט געווען אינטערעסירט מיר מחזק צו זיין. איך וואלט שוין לאנג אהיימגעלאפן צו מיינע עלטערן, אבער ברוך ה' אז איך בין נישט געקומען פון צו א געוונטע שטוב, דערפאר האב איך בכלל קיינמאל נישט געטראכט פון אהיים גיין, ווייל דארט האט מען מיר זייער צעקלאפט.

ביז איין טאג ווען עס איז געשען דער גרויסער נס אז איך און מיין מאן האבן אנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, און מיר זענען מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן. איך דאנק דעם אייבערשטן אויף דעם, אונזער גאנצע לעבן האט זיך ממש געטוישט, איך האב נישט גענוג ווערטער עס ארויסצוגעבן. מיין מאן האט זיך פלוצלונג אנגעהויבן אינטערעסירן און טראכטן וועגן מיר, ער רעדט שוין צו מיר, ער האט מיך ליב, און ער האט מיר אנגעהויבן העלפן אינדערהיים.

עם האט אויסגעזען ממש ווי א חלום, איך האב נישט געקענט גלייבן מיינע אויגן, אבער עס איז דאך א פאקט, עס איז ממש א ריווינער גס, איך שפיר זיך ווי נאכאמאל חתונה געהאט, מיר זענען ביידע צוויי נייע מענטשן.

א גרויסן יישר פת ראש ישיבה פאר די הערליכע שעורים וואס האט געראטעוועט אונזער לעבן, איך פיל זיך גליקליך און אויסגעהיילט מיט די אלע זיסע עצות.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן פת אויף ווייטער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עם איז ממש אזוי ווי איר שרייבט; ווען מען הויבט אן הערן דעם רבינ'ס ווערטער באקומט מען שכל, מען ווערט א נייער מענטש, מען הויבט אן לעבן א פרייליכע לעבן, מען הויבט אן לעבן אן עכטע לעבן; ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס דער רבי לערנט מיט זיינע מענטשן - וואלטן אלע געקומען צום רבינ', אלע וואלטן געלערנט דעם רבינ'ס ספרים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר, סימן רצב): "העולם ראוי שיתמחו עצמן על האהבה שבינינו", די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס וועט זיין צווישן אייך; דאס גייט אויך ארויף אויף א ברסלב'ע שטוב, די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די ליבשאפט וואס איז דא

אין א ברסלב'ע שטוב, מען לעבט מיט ליבשאפט איינער מיטן צווייטן - וואס מען זעט נישט ביי אנדערע. לידער הערט מען און מען זעט ביי זייער פיל משפחות אז מען לעבט נישט איינער מיטן צווייטן אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן; מען קריגט זיך, מען בארעדט זיך, דער מאן מאכט חזק פון די ווייב פאר זיינע חברים, ער זוכט ווי ער קען איר אויסנארן און זאגן ליגנט, ער וויל נישט אהיימקומען, ער זוכט פירוצים וואס ער קען איר זאגן, און ביי די ווייב איז אויך אזוי, זי רעדט מיט אירע חבר'טעס אלע פרינואטע זאכן פון איר מאן, און עס איז נישטא קיין ליבשאפט. אבער ווען מען לעבט מיטן צדיק, מען הערט זיך צו צום הייליגן רבינ'ס דבורים, דאן ווערט ממש מקים וואס דער רבי זאגט: "העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבינינו", די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס וועט זיין צווישן אייך.

וואויל איז דעם וואס לעבט בשלום, מען געבט נאך איינער דעם צווייטן, מען זוכט דאס גוטס איינער ביים צווייטן; די וועלן האבן אלע ברכות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יז.): "איש ואשה, זכו, שכינה ביניהן", ווען מען לעבט בשלום דעמאלט איז מען זוכה אז די שכינה רוט אין שטוב, ווייל דעם אייבערשטנס נאמען איז 'שלום' (שבת י:), און אז מען איז בשלום איז דא השראת השכינה, מען איז זוכה צו אלע ברכות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתצב

דארף איך טאקע אוועקווארפן מיין סמארטפאון?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אזויפיל מאל ביי שעורים ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט איבער די שעדליכקייט פון האבן א סמארטפאון, דאס געבט מיר חשק אוועקצואווארפן מיין סמארטפאון, אבער פון די אנדערע זייט פארשטיי איך נישט מיט מיין קליינעם קאפ וואס עס איז אזוי שלעכט מיט דעם.

איך דארף עס טאקע נישט פאר ביזנעס, אבער איך האב א גוטע פילטער דערויף, און איך נויץ עס זיך אויסצולופטערן, צו שפילן געזימס, קוקן ווידאוס, הערן מוזיק, שרייבן נאטיצן, מאפעס, נייעס, און אזוי ווייטער, און אסאך מאל נויץ איך עס אויך צו לערנען דערויף.

עס איז מיר זייער באקוועם, ווייל איך קען אלץ באקומען אלע אינפארמאציע וואס איך וויל. איך נויץ עס נישט פאר שלעכטע זאכן, און דערפאר וויל איך פרעגן אויב איך זאל עס טאקע אוועקווארפן, אדער קען איך עס ווייטער האלטן.

איך וועל טון וואס דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר הייסן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תצוה, ח' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען דו זאלסט וויסן וויפיל צרות די אינטערנעט ברענגט אין אידישע שטיבער - וואלסטו דאס נישט געהאלטן

קיים איין טאג מיט דיר. אינטערנעט איז א צרה פאר אונזער דור, דאס האט שוין חרוב געמאכט זייער אסאך אידישע שטיבער; אן א שעור אידישע שטיבער זענען שוין צעבראכן געווארן פון דעם.

וואס זאל איך דיר זאגן, דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן א גרינגע וועג ווי אזוי ער קען אראפנווארפן אידישע קינדער גרינגערהייט; אנשטאט דארפן ארבעטן אויף מענטשן זיי צו שלעפן אויף נישט גוטע פלעצער, האט ער היינט א גרינגע וועג, ער רעדט צו א בחור ער זאל זיך קויפן א סמארטפאון אדער א טעבלעט וכדומה לזה, און ער דארף שוין מער נישט ארבעטן אים צוצורעדן צו עבירות, מען דארף שוין נישט גיין אין ערגעץ, מען זיצט אין שטוב אדער אין אפיס וכדומה באהאלטענערהייט און מען קוקט אלע שמוץ וואס איז פארהאן אויף די וועלט רחמנא לצלן.

איך בעט דיר זייער, זיי נישט קלונער פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו און אלע אנדערע צדיקים וואס האבן אזויפיל גערעדט מען זאל נישט האבן קיין שום שייכות מיט דעם, ווייל דאס געמט אוועק די לעבן פונעם מענטש. אזוי ווי רבי אברהם בן רבי נחמן האט געזאגט: "דער סמ"ך מ"ם וויל נישט צונעמען פונעם מענטש בלויז זיין רוחניות, ער וויל אים אויך צונעמען זיין גשמיות - זיין לעבן אויף די וועלט, ער וויל אים הרגענען אינגאנצן"; דאס פאסירט ווען מען קוקט שמוץ רחמנא לצלן, מען פארלירט דעם מת, און אז

מען האט ג'ישט קיין מ'ח האט מען גארנישט, פֿרעג איך
דיר: "צי וואס דארפסטו דעם צֿרה?!"

איך האף אז דו וועסט אָננעמען די ווערטער, דו וועסט אַוועק
וואַרפֿן דייע פֿל'ים; דו דארפסט עס ג'ישט האַפֿן, דו
שְׂרײַבסט אַליינס אז דו דארפסט עס ג'ישט פֿאַר פֿרֿנסה.

תתצג

קענט איר מיר געבן חזוק אָנצוגיין מיט מיין שעור אין גמרא?

שאלה:

לְכַבֵּד דַּעַר רֹאשׁ יְשׁוּבָה שְׁלִיט"א,

איך האב ברוך ה' אָנגעהויבן אַ שעור אין ש"ס מיט די שעורים פֿונעם
ראש ישיבה שְׁלִיט"א, אויסער אַנדערע שעורים אין גמרא וואס איך האב
יעדן טאג ברוך ה'.

איך דארף אַ בֿרָכָה און חזוק ווייטער אָנצוגיין מיט מייע שעורים.

יִישׁר בַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פֿרשת תצוה, ח' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן

לְכַבֵּד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר וואס דו לערנסט יעדן טאג דעם בלאט
גמרא, דאס וועט דיך ראטעווען פון אלעם שְׁלַעכְכָּטִים.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה ז) דער בארג האט געזאגט פארן קעניג אז ער דארף נישט מורא האבן פון די אלע מענטשן וואס ווילן אים הרג'ענען: "כל זמן דער דף באשיצט דיר דארפסטו קיין מורא נישט האבן"; דאס גייט ארויף אויפן דף גמרא, ווען מען לערנט יעדן טאג א בלאט גמרא - ווערט מען געראטעוועט פון שלעכטס.

ווען א מענטש לערנט תורה וועט אים די תורה העלפן אין אלע שווערע מצבים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תניינא טו): אז דער טאכטער פון אחר - א תנא וואס איז געווארן אן אפיקורס] איז געקומען צו רבינו הקדוש, זי האט געבעטן: "רבי, פרנסני", רבי, געבט מיר עפעס עסן, האט רבינו הקדוש איר געפרעגט: "בת מי את?", וועמענס טאכטער ביסטו? האט זי געענטפערט: "בתו של אחר אני", איך בין א טאכטער פון אחר, האט רבינו הקדוש געזאגט מיט וואונדער: "עדין יש מזרעו בעולם", ער האט נאך קינדער דא אויף די וועלט? עס שטייט דאך (איוב יח, יט): "לא גין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו", עס וועט נישט בלייבן קיין קינדער און אייניקלעך פון דעם רשע! האט זי זיך אנגערופן צו רבינו הקדוש און אים געבעטן: "זכר לתורתו ואל תזכר מעשיו", איך בעט דעם רבין זאל געדענקען די תורה וואס ער האט געלערנט און נישט געדענקען זיינע שלעכטע מעשים. ווען זי האט דאס ארויסגעזאגט איז אראפגעקומען א פייער פון הימל און פארברענט דאס בענקל פון רבינו הקדוש, זיך אנצונעמען פאר אים, האט רבינו

הקדוש זייער געוויינט און געזאגט: "ומה למתנגנין ביה ביה, למשתבחין ביה על אחת כמה וכמה", מה דאך ווען א רשע לערנט תורה קומט די תורה און נעמט זיך אן פאר אים, איז דאך אנדאי און אנדאי ווען ערליכע אידן וואס גלייבן אינעם אייבערשטן לערנען תורה, וועט זיך זיכער די תורה אננעמען פאר זיי.

זיי שטארק מיטן בלאט גמרא - אזוי ווי לייגן תפילין; מוהרא"ש ברענגט פון דעם גרויסן גאון רבי שעפטיל זכר צדיק לברכה, דער זון פונעם של"ה הקדוש זכותו יגן עלינו, וואס ער שרייבט אין זיין צוואה (בסוף ספר יש נוחלין): "לערנען א בלאט גמרא יעדן טאג דארף זיין א חיוב פארן מענטש אזוי ווי אנטון תפילין יעדן טאג".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתצד

וואס איז די עצה צו בלייבן מקשר צום צדיק?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די הערליכע בריוון, עס איז מיר אזוי שטארק מחזק. און ספעציעל א יישר פח פאר די הערליכע טעגליכע שעורים, עס האט געטוישט מיין לעבן. איך האב שוין געענדיגט אסאך מסכתות הש"ס, און איך האב שוין געענדיגט אסאך מאל משניות.

איך האב געענען א ווידיאו פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, איך דערקען דארט מענטשן וואס מען זעט זיי שוין נישט מער אין היכל הקדש, איך ציטער איך זאל חס ושלום נישט קאלט ווערן און אויך איבערלאזן דעם הייליגן פלאץ; וואס איז די עצה צו בלייבן מקשר צום צדיק?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ט' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן סב): "יעדעס מאל מען קומט צום צדיק דארף עס זיין מיט א פרישקייט, מען זאל טראכטן דאס איז די ערשטע מאל וואס איך גיי צום צדיק"; מען דארף געדענקען ווער מען איז, ווי אזוי מיר קוקן אויס אן דעם רבי'ן, דעמאלט וועט מען בלייבן שטענדיג מקשר צום הייליגן רבי'ן.

אז דו ווילסט בלייבן מקשר צום הייליגן רבי'ן - זאלסטו זיך מתבודד זיין יעדן טאג; זאלסט יעדן טאג דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון אזא רבי וואס איז אונז מתי', און בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט בלייבן צוגעבינדן צום רבי'ן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, בעט: "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל שטענדיג בלייבן צוגעבינדן צום הייליגן רבי'ן; העלה מיר איך זאל זיך נישט

אפקילן, מיין שייכות צום רבי'ן זאל זיין פריש, איך זאל
נישט ווערן אפגעקילט".

נאך אן עצה צו בלייבן מקשר צום רבי'ן, זאלסט זיך מאכן
א שעור אין רבינ'ס ספרים; מאך זיך א שעור אין
ספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן,
סימן שמט): "יכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי
למוד הספר של"ו, אז מען לערנט לקוטי מוהר"ן איז מען
זוכה צו ווערן אן אמת'ער בעל תשובה, וואמר שמי שישב
ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת",
נאך האט דער רבי געזאגט, ווער עם וועט לערנען זיין ספר
מיט אן אמת, "אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות
לבבו", וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער
וועט ווערן אן ערליכער איד; וואמר בזו הלשון: "סע וועט
אים אלע אדערן טרענען".

אזיך זאלסטו לערנען די שמועסן פון רבי'ן: חיי מוהר"ן און
שיחות הר"ן; דער הייליגער רבי האט געזאגט (שם, סימן
שנח): "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען
זיין אן ערליכער איד, און נישט סתם אן ערליכער איד נאר
אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד".

ובעקר זאלסטו לערנען יעדן טאג אן קיין אויסנאם "ספר
אשר בנחל"; בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן
פאר אונז. אז מען לערנט אשר בנחל איז אזוי ווי מען
לערנט אלע ספרים פון רבי'ן און רבי נתן; אשר בנחל איז

דער תמצית פון רבינ'ס ספרים, ווען מען לערנט די בריוו ווערט מען צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

מוהרא"ש האט דערציילט אז מען האט אמאל אויסגעלויבט פאר רבי נתן דעם ספר 'שני לוחות הברית' פונעם של"ה הקדוש זכותו יגן עלינו, אז דאס איז ממש א "כל בו", ווייל עס פארמאגט אין זיך אלעס: דרוש; חסידות וכו'; האט זיך רבי נתן אויסגעדרוקט אויף זיינע ספרים 'לקוטי הלכות': "מיינע ספרים איז דעם אייבערשטנס גן עדן", ווייל ווען מען לערנט לקוטי הלכות ווערט מען אזוי מחונק מען שפירט זיך ווי אין גן עדן; און מוהרא"ש האט אויסגעפירט: "דער ספר אשר בנחל איז דער אייבערשטער אליינס", ווייל מען קען נישט טרעפן נאך א ספר וואס זאל זיין אזא שטיק געטליכקייט אזוי ווי דער ספר; וואו מען עפנט נאר אויף דעם ספר, יעדע איינציגסטע בריוו - זעט מען די לויטערע ריינע אמונה און מען הויבט אן בענקען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתצה

איז דעם רבינ'ס ציון אויף געמאכט פאר פרויען?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זייער שטארק פארן קיין אומאן מיט מיין ווייב אינמיטן די יאר, איך וויל וויסן אויב דאס זאגן תקון הכללי ביים ציון איז אויך געמאכט פאר פרויען, און וואס קען איך איר זאגן אז זי זאל אויך וועלן אהינפארן מיט מיר?

יישר פת פאר אלע שעורים און בריוו, דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט ווייטער זוכה זיין מקרב צו זיין אידישע קינדער צו אונזער טאטע אין הימל.

יישר פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ט' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט (תני מוה"ר"ן, סימן רכה) אז ווער עם וועט קומען צו זיין ציון, ער וועט זאגן דעם תקון הכללי, די צען קאפיטלעך תהלים [קאפיטל טז, לב, מא, מב, נט, עו, צ, קה, קלו, קנ] און געבן א פרוטה לצדקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות:

"וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט אים א טובה צו טון, ביי די פאות וועל איך אים ארויסנעמען פון שאול תחתית", די הבטחה פון רבין איז סיי פאר מענער און סיי פאר פרויען; ווער עס קומט קיין אומאן און זאגט די צען קאפיטלעך תהלים וועט דער רבי אים מתקן זיין.

זואויל איז דעם וואס איז זוכה צו זיין כאטשיג איין מאל אין לעבן ביים רבינ'ס ציון, נישט קיין חילוק מענער אדער פרויען, בחורים אדער מיידלעך; דעם רבינ'ס ציון איז פאר יעדן איינעם, דער רבי איז מתקן יעדנ'ס נשמה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתצו

זאל איך פאלגן מיין טאטע און
אראפנעמען מיין בארד און פאות?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע שעורים און תזוק, איך בין זיך מתח' דערמיט, און איך בין זיכער אז נאך פילע אידן זענען זיך מתח' און מתזוק דערמיט.

איך בין א בחור פון אכצן יאר, איך וויל פרעגן צוויי זאכן. איך האב ברוך ה' א בארד און פאות, אבער מיין טאטע וויל זייער איך זאל עס אראפנעמען, דארף איך אים פאלגן?

צנווייטגס וויל איך פֿרעגן, אזוי ווי מיין ברודער גייט חתונה האבן בקרוב, און איך ווייס אז ביי די חתונה וועט נישט זיין קיין צניעות און ערליכקייט, וואס זאל איך טון? זאל איך גיין צו די חתונה אדער נישט?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקהל-פקודי, י"ט אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנדא זאלסטו בלייבן מיט דיין בארד און פאות; קוק וואס דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי מלכות גלות מלכה ג', אות ב'): "עקר תדת ישראל ועקר היתדות תלוי בזקן ופאות", די בארד און פאות איז אן עקר פון א איד און פון דאס גאנצע אידישקייט, "ובהם נכר היהודי כי הוא מזרע ברוך ה', מזרע ישראל", און מען דערקענט א איד דורך זיין בארד און פאות אז ער איז א אידיש קינד. "ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפר, חס ושלום, באלקי ישראל", און ווער עס וויל חס ושלום לייקענען אינעם אייבערשטן, "תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות", די ערשטע זאך נעמט ער אראפ זיין בארד און פאות, "כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", ווייל דאס גאנצע אידישקייט איז אנגעהאנגען אינעם בארד און פאות; קוק אריין דארט זיינע הייליגע ווערטער מער באריכות.

זיי מכבד דייןע עלטערן; טענה זיך נישט מיט דיין טאטע, ווען ער רעדט צו דיר זאלסטו אים אויסהערן מיט דרך ארץ און בלייבן שטיל, אבער חס ושלום שניידן די בארד און פאות. מען דארף מכבד זיין טאטע מאמע אזוי ווי דער אייבערשטער האט אונז געהייסן (ויקרא יט. ג): "איש אמו ואביו תיראו", מען דארף מורא האבן פון טאטע מאמע, און אין די זעלבע צייט (שם, שם): "ואת שבתתי תשמרו", דארף מען היטן שבת. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יבמות ה: הובא ברש"י ויקרא, שם): "אם יאמר לך חלל את השבת אל תשמע לו", אויב ער הייסט דיר מחלל שבת זיין זאלסטו אים נישט פאלגן, און אזוי איז מיט אלע אנדערע מצוות.

בנוגע גיין צו די שמחה וכו'; אנדאי זאלסטו גיין, זאלסט זיין א חלק פון די משפחה. מיט חכמה זאלסטו זען ווען צו זיין איגעווייניג און ווען ארויסצוגיין, בשעת קבלת פנים און חופה זאלסטו דארט זיין, און בשעת מען טאנצט בתערובות רחמנא לצלן זאלסטו ארויסגיין אינדרויסן; אלעס אן קיין רעש אן קיין טומל, קיינער דארף נישט וויסן צי דו ביסט יא דארט צי נישט, מען גייט ארויס און מען קומט אריין אלעס מיט חכמה.

אז דו וועסט זיך פירן מיט שכל און מיט געלאסנקייט וועסטו גורם זיין אז דיין גאנצע משפחה וועלן צוביסליך ווערן מער און מער ערליך, דו וועסט אלעמען צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

תתצו

זאל איך שערן די האר, כאטש עס איז
נישט איינגעפירט אין מיין משפחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך ביי די דרשות פאר פרויען איבער דאס גרויסקייט פון זיך אפשערן די האר. אין מיין משפחה און אין מיין מאנ'ס משפחה איז נישט פארהאן אזא זאך; פארקערט, מען איז זייער מקפיד זיך נישט צו שערן, און מען איז זיך נישט משהך מיט איינעם וואס שערט זיך יא. אבער נאכן הערן אזויפיל איבער די חשיבות דערפון טראכט איך אויב עס איז גוגע אויך פאר מיר, אדער איז דאס ביי מיר ווי "אל תמש תורת אמת" (משלי א. ח), און איך טאר דאס נישט טון; זאל איך בכלל פרויבירן צו רעדן צו מיין מאן איבער דעם? כאטש וואס איך בין זיכער אז ער וועט נישט מסכים זיין, און ער וועט מיך אנקוקן זייער מאדנע בלויז פארן פרעגן.

ברוך ה' אז איך בין זייער מקפיד עס זאל זיך חס ושלום נישט ארויסזען מיין האר, עס איז זייער גוט צוגעדעקט אזוי ווי מען דארף. און אויסערדעם טו איך נאך א מצוה מיט די האר, אז איך שער זיך נישט נאר ערשט ווען עס איז זייער לאנג, און דאן בין איך מגדב די האר צו נוצן פאר קינדער וואס האבן יענע מחלה רחמנא לצלן.

איך וועל זיך פרייען צו הערן וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט וועגן דעם.

יישר בתי

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקהל-פקודי, י"ט אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר דארפט נישט רעדן מיט אייערע עלטערן פון דעם און
איר זענט נישט עובר אויף (משלי א. ח): "ואל תפיש תורת
אמך" מיטן אפשערן די האר; פארקערט דאס וואס איר
שערט זיך אפ, דאס איז "ואל תפיש תורת אמך"; ואל תפיש
תורת אמך מיינט מען נישט די מאמע, מען מיינט מען
זאל נישט אפלאזן די וועג פון אונזערע הייליגע חכמים, די
וועג פון די הייליגע תורה. און אז די הייליגע חכמים פון
אלע דורות האבן געזאגט (רש"י שם) מען זאל זיך שערן -
דארף מען זיך שערן.

דאס וואס איר זאגט אז די פוילישע אידן האבן א מסורה
זיך נישט צו שערן די האר - איז נישט אמת; אלע
פרויען פון פוילן האבן זיך געשוירן די האר נאך די חתונה,
אין פוילן האט מען נאך מער מקפיד געווען אויף דעם ווי
אין אונגארן, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין ספר שאלות
ותשובות מהרי"ץ (חלק א. סימן קכו): "בפולין החמירו עוד הנשים
להקיף ראשן שלא ישאר שום שער", אין פוילן האט מען
נאך מער אכטונג געגעבן זיך אפצושערן, עס זאל נישט
בלייבן קיין שום האר; נאר שפעטער האבן די גוים ארויסגעגעבן
א גזרה אויף אידישע פרויען זיי זאלן זיך נישט שערן.

אינעם זכות וואס איר גייט טון די גרויסע מצוה פון זיך אפשערן די האר זאלט איר זוכה זיין צו אלע ברכות און צו אלע גוטס וואס מען איז זוכה דורכדעם.

תתצה

וואס טוט מען ווען מען קען זיך אליין נישט ליידן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי פון ... וואס הערט די טייערע דרשות, און איך טראכט אז אפשר וועט איר מיר קענען העלפן, ווייל איך קען זיך אליין נישט העלפן.

איך האב ברוך ה' א שיינע לעבן, א וואוילער מאן מיט זיסע קינדער. אבער פון ווען איך בין קליין, קען איך זיך אליין נישט ליידן, איך האב זיך פינט, איך האב אויף זיך מורא'דיגע קריטיק, יעדע זאך וואס איך טו בין איך נישט צופרידן און עס איז נישט גוט. איך האב נישט קיין ספוק פון קיין שום זאך, און זאכן וואס איך טראכט אז איך וועל יא האבן פון דעם ספוק, איז נישט שייך צו טון פאר א מאמע מיט קינדער.

יארן צוריק האב איך פרובירט צו גיין אויף טעראפי, עס האט אבער גארנישט געהאלפן, נאר מיר געמאכט טראכטן נארישקייטן אז איך דארף זיך גט'ן וכדומה, נאר דער אייבערשטער האט אפגעהיטן אז מיין לעבן זאל נישט חרוב ווערן. אבער יעצט בין איך אנגעקומען צו א ביטערע מצב אז איך האב נישט קיין טעם אין לעבן, איך וויל מער נישט לעבן, איך קען מער נישט ליידן וואס איך לייד פון זיך אליין. איך האב נישט קיין מחשבות פון זיך געמען דאס לעבן חס ושלום, סוף כל סוף האב

איך אביסל יראת שמים (איך האף אזוי), אבער איך וויל נישט לעבן, איך קען מער נישט געמען מיין מצב.

די וואך האב איך פֿרובירט צו רעדן מיט איינעם וואס איך האב געטראכט אז ער וועט מיר קענען העלפֿן, איך האב נישט גערעדט אזוי אָפֿן, אָבער גוט געגעבן צו פֿארשטיין אז עס איז מיר פינסטער, און יענער האט זיך בכלל נישט וואוסנדיג געמאכט, און דאס האט מיר נאך מער אַעבראָן, פֿון די בושָה פֿון זיך אליין האב איך געפֿילט ווי איך גיי מִכֵּשׁ אויס, איך בין געווען פֿארגליווערט פֿאר עטליכע טעג.

איך הער ווי דער ראש ישיבה זאגט מען זאל רעדן צום אייבערשטן, איך רעד מיט אים אסאך, איך דערצייל אים, איך בעט זיך ביי אים ער זאל שוין רחמנות האבן אויף מיר, אָבער עס העלפֿט גארנישט, מיין מצב ווערט ערגער און ערגער; אָפֿשר וועט דער ראש ישיבה האבן פֿאר מיר אן עצה?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל-פקודי, כ' אדר, שנת תש"פ לפֿרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר דארפֿט זיך זייער שטארקן מיט אלע כוחות צו זיין פֿרייליך; איר דארפֿט זוכן גוטס אין אייער לעבן און זיך מיט דעם פֿרייליך מאכן. דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצנה צו זיין שטענדיג פֿרייליך; אויף דעם פֿלעגט רבי נחמן טולטשינער זכרונזו לברכה זאגן:

"אז דער רבי האט אונז געהייסן זיין פרייליך, מן הסתם איז דא מיט וואס צו זיין פרייליך".

אלע פראבלעמען וואס מענטשן האבן - נעמט זיך פון עצבות און מרה שחורה; עצבות פארמאכט דעם מוח מען זאל נישט קענען טראכטן פונעם אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (שם, סימן ט): "מה שחעולם רחוקים מהשם יתברך, ואינם מתקרבים אליו יתברך", פארוואס זענען מענטשן אזוי געפאלן ביי זיך און זענען נישט נאנט צום אייבערשטן? "הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מושבין עצמן", ווייל מען האט נישט קיין ישוב הדעת - מען טראכט נישט פון תכלית; זאגט אבער דער רבי, ווי אזוי קען מען זוכה זיין צו ישוב הדעת און צו א קלארע מוח צו וויסן וואס מען האט צו טון אויף דער וועלט? "אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח בראונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו", ווען מען איז נישט פרייליך קען מען נישט טראכטן גוטע זאכן, מען קען נישט טראכטן גוט, מען טראכט א גאנצן צייט נאר שלעכטע מחשבות. "רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח בראונו, ויוכל לישוב דעתו", אבער אז מען איז פרייליך דעמאלט קען מען בייגן די מחשבות צו טראכטן גוט, "כי שמחה הוא עולם החרות", אז א מענטש איז בשמחה איז ער א פרייער מענטש און דער מוח איז אים נישט מצמצם, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נה, יב): "כי בשמחה תצאו", מיט שמחה גייט מען ארויס, "שעל ידי שמחה נעשין בן חורין, ויוצאין מן הגלות", ווייל א פרייליכער מענטש איז פריי, פריי פון אלע פארמאכטקייטן.

איך זרײב אייך א קליינע תּפּלֶה וואס איר זאלט בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג; נישט איין מאל א טאג און נישט צוויי מאל, נאר יעדעס מאל עס קומען אריין אין אייך די שלעכטע מחשבות, איר הויבט אן טראכטן שלעכטס, איר הויבט אן זיך פיינט צו האבן און זיך נישט ליידיגן; זאלט איר נעמען די תּפּלֶה און בעטן דעם אייבערשטן, וועט איר זען ביז א קורצע צייט אז איר וועט זיך ליב האבן, איר וועט וועלן לעבן, איר וועט הנאה האבן יעדע רגע פון די שיינע וועלט וואס דער אייבערשטער האט באשאפן.

דא האט איר די תּפּלֶה:

"גרויסער באשעפער, איך דאנק דיר פאר אלעם גוטס וואס דו געבסט מיר, איך דאנק דיר פאר מיין שיינע לעבן וואס דו האסט מיר געגעבן; פאר מיין טייערער מאן, פאר מייע ליבטיגע קינדער און פאר אלעם גוטס וואס דו געבסט מיר.

הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך און איך זאל הנאה האבן פון מיין שיינע לעבן; וואס זאל איך טון אז איך האב נישט הנאה פון מיין לעבן, איך בין אזוי שטארק דעפרעסט און איך ווילן א גאנצן טאג, עס קומען אריין אין מיר שלעכטע מחשבות פון וועלכע איך קען נישט פטור ווערן.

דערפאר בעט איך דיר טאטע זיסער, העלף מיר איך זאל האבן אמונה און איך זאל לעבן מיט אמונה; איך זאל לעבן מיט דיר און דיך שפירן. הייליגער באשעפער,

עם איז מיר אזוי ענג, מיין קאפ דרייט זיך מיר א נאנצן טאג מיט שלעכטע מחשבות, איך טראכט א נאנצן טאג נאר שלעכטס אויף מיר. פון מינע יונגע יארן האב איך זיך נישט ליב, איך האב זיך פיינט איך קען זיך נישט ליידן; איך זע נישט קיין שום וועג וואס זאל מיך פרייליך מאכן, איך שפיר זיך ווי איך בין געפאנגען ביי די נישט גוטע, וואס איך טו איז אן קיין טעם אן קיין פרייליכקייט.

איך בעט דיר אייבערשטער, טאטע זיסער, האב אויף מיר רחמנות! העלף מיר איך זאל זיין פרייליך און זיך ליב האבן, איך זאל זיך קענען ליידן, איך זאל טראכטן נאר פאזעטיוו, איך זאל נישט טראכטן שלעכטע מחשבות; העלף מיר איך זאל זיך נישט פאשולדיגן נאר איך זאל געדענקען אז אלעס קומט פון דיר.

פאשעפער, זע מינע טרערן, זע ווי איך וויין, זע מיין צעבראכן הארץ; 'אפה חונן לאדם דעת' - דו גרויסער פאשעפער געבסט שכל פאר יעדן איינעם, זמלמד לאנוש בינה' - דו געבסט פארשטאנד פאר אלעמען, בעט איך דיר טאטע: 'חננו מאתך חכמה בינה ודעת', געב מיר אויך שכל און פארשטאנד איך זאל זיך נישט פייניגן.

פאשעפער, אסאך מאל שפיר איך ווי מיין לעבן איז מיר גארנישט ווערד; איך טראכט שלעכטע מחשבות, איך וויל אנטלויפן פון מיין לעבן, אבער איך ווייס דאך דעם אמת אז עס איז נישטא וואו צו אנטלויפן, נאר צו דיר טאטע זיסער.

דערפאר קום איך צו דיר און איך בעט דיר: העלף מיר!
העלף מיר בזכות דיינע צדיקים וואס האבן זיך
מוסר נפש געווען זייער גאנצע לעבן פאר דיינעם וועגן;
העלף מיר בזכות די אבות הקדושים אברהם יצחק און
יעקב, העלף מיר בזכות די אמהות הקדושות שרה רבקה
רחל און לאה, און בזכות דער הייליגער רבי רבינו נחמן
מברסלב זכותו יגן עלינו, בזכות זיין תלמיד רבי נתן זכותו
יגן עלינו און בזכות מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, אמן".

די תפלה זאלט איר זאגן יעדן טאג, וועט איר זען ביז א
קורצע צייט אז אלעס וועט זיך איבערדרייען צום גוטן,
איר וועט זיך ליב האבן, איר וועט זיין פרייליך און צופרידן.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתצט

וואס דארף מען טון וועגן די קאראנע ווירוס?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

די גאנצע וועלט איז איינגעהילט אין א פחד איבער די קאראנע ווירוס,
ווי אזוי דארפן מיר זיך פירן איבער דעם, לויט די לימודים פון הייליגן
רבין און פון מוהרא"ש?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל-פקודי, כ' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אוך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען טאר זיך נישט פארלירן; מען דארף וויסן און געדענקען
אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פינקטליכער
חשבון. עס איז נישטא קיין שום פערצופאל, קיין שום זאך
פאסירט נישט פון זיך אליין; יעדע זאך וואס פאסירט איז
דער אייבערשטער אליינס, דעריבער טאר מען נישט אריינגיין
אין פחדים און שרעק.

ווען מען נעמט אריין אין זיך די אמונה, מען ווייסט און
מען געדענקט אז אלעס איז דער אייבערשטער - דומם,
צומח, חי, מדבר; אלעס איז עצם עצמיות חיות אלוקותו
יתברך, אלעס איז א לבוש פונעם אייבערשטן - דעמאלט
לעבט מען א רואיגע לעבן, מען ווערט נישט פארלוירן און
דערשראקן פון קיין שום זאך וואס פאסירט, ווייל וואס עס
זאל נאר פאסירן ווייסט מען אז דער אייבערשטער האט
דאס געברענגט.

די עצה געראטעוועט צו ווערן פון די קרענק איז אז מען
זאל זיך מתבודד זיין יעדן טאג, מען זאל זיך אויסגיין
דאס הארץ צום אייבערשטן, שמועסן מיט אים אזוי ווי מען
שמועסט מיט א גוטער חבר. אלע לענדער זאגן דאס פאר
די באפעלקערונג; מען זאל זיך מתבודד זיין, מען זאל זיך

אינשפארן אין שטוב, מען זאל זיין אפגעזונדערט פון מענטשן.
 זעט מען פון דעם א שטיקל רמו וואס דער אייבערשטער
 וויל פון אונז, מיר זאלן זיך אביסל מיטש זיין, אביסל טראכטן:
 'וואס טו איך אויף די וועלט? וואס איז דער תכלית פון
 אלע תאוות?'

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן י'): "והעקר
 להשתדל לישוב עצמו היטב מה התכלית מכל התאוות
 ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף הן תאוות
 שחוץ לגוף, כגון כבוד", דער עקר דארף מען זיך פארעכענען
 יעדן טאג און זיך פֿרעגן: 'וואס? וואס איז דער תכלית פון
 אלע תאוות און אלע נארישקייטן, וואס וועל איך האבן פון
 נאכלויפן אלע מיינע גליסטענישן?' "וואו בודאי ישוב אל
 ה", אז מען טראכט אריין מיט א קלארע קאפ זעט מען
 אז אלעס איז טאקע נארישקייטן און מען קערט זיך צוריק
 צום אייבערשטן.

אז דו וועסט זיך פירן מיט די הנהגה, דו וועסט יעדן
 טאג גיין אביסל אין א זייט רעדן צום אייבערשטן
 אויף דיין שפראך, דו וועסט מיט אים שמועסן אזוי ווי
 מען שמועסט מיט א גוטער פריינד, דו וועסט אים בעטן
 ער זאל רחמנות האבן אויף דיר - וועסטו שפירן א זיסע
 טעם אין לעבן; די גאנצע לעבן וועט דיר אנדערש ווערן,
 אלע פחדים וועלן צוביסלעך אנוועק גיין, דו וועסט שפירן
 אויף די וועלט וואס גרויסע צדיקים זענען זוכה צו שפירן

אויבן אין הימל אין גן עדן, די זיסע איינגענעמע ליכטיגקייט
פונעם אייבערשטן אליינס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתק

איך האב אלעס פארלוירן, ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א נאנטער חבר וואס פֿרענגט מיר פֿסדר די עצתו אמונה
און די גליונות, איך בין זיך מחו' דערמיט. איך האב געזען דארט אז
עס איז דא א וועג פאר יעדן צו לערנען תורה יעדן טאג, דאס האט
מיר געגעבן השק זיך צוריק צו כאפן צו די הייליגע תורה, אבער היינט
קען איך שוין מער נישט לערנען בכלל.

מיט אפאר יאר צוריק האב איך געהאט זייער גרויס הצלחה אין
פֿרנסה, איך בין געווען א גרויסער עושר, אבער פאר דריי יאר צוריק
בין איך צוריק געקומען פון א בינעס טריפ, און אויפן פֿליגער האב איך
געטראפן א היימישער אינגערמאן, און ער האט מיך אריינגעדרייט אין
א שלעכטע בינעס, אזוי אז ביז אפאר וואכן ווען איך האב אנגעהויבן
כאפן וואס טוט זיך, בין איך שוין געווען א גרויסער בעל חוב, און ביז
היינט זינק איך אין חובות.

איך בין געווארן אזוי שטארק צעפראכן און דעפֿרעסט, אז אפילו די
שעור וואס איך פֿלעג האבן יעדע נאכט - האב איך אויך אויפגעגעבן,
און איך דאווען יעדן טאג שפעט אין טאג אריין, רוב טעג אן מנין, ווייל

איך קען זיך מ'מש נישט צוזאמנעמען, איך זע נישט ווי אזוי איך קען
בכלל ארויסקריכן פון די פראבלעמען, און איך קען נישט געמען אויף
מיר יעצט קיין שעורים.

איך פיל ווי מ'זיין לעבן איז טונקל, און איך בעט זייער דעם ראש
ישיבה אויב ער קען מיר געבן אן עצה ווי אזוי איך קען ארויסקריכן פון
מיינע צרות.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"א אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פארליר זיך נישט; פון יעדע פראבלעם איז דא א וועג
ארויס. עס זענען דא אן א שעור מענטשן וואס
זענען אריינגעדרייט געווארן אין שלעכטע געשעפטן און זיי
האבן זיך דערהאלטן מיט אלע כוחות, זיי האבן נישט פארלוירן
די אמונה, זיי האבן ווייטער ממשיך געווען מיט זייער עבודת
השם, מיט לערנען יעדן טאג, דאווענען און טון מצוות ומעשים
טובים - און ביים סוף האבן זיי זוכה געווען צו גרויס הצלחה.

דער רבי האט דערציילט (ספר פוכבי אור ספורים נפלאים, ב) עס איז
געווען אן ארעמאן וואס האט זיך מפרנס געווען פון
פארקויפן ערד צו מאכן דערפון ליים, ער פלעגט אויפזוכן
די ספעציעלע זאמד וואס מען מאכט פון דעם ליים - און
ער פלעגט דאס פארקויפן.

איינמאל בשעת'ן גראבן האט ער געטראפן זייער א טייערע שטיין, ער האט געוואלט פארקויפן דעם שטיין, האבן אים די צירונג סוחרים געזאגט אז דאס איז ווערד אזוי סאך געלט, אז עס איז נישט דא אין די גאנצע מדינה איינער וואס זאל האבן דאס געלט צו קענען באצאלן פאר אזא טייערע דימאנט שטיין, גאר אין לאנדאן אינעם עיר המלוכה וועט מען קענען אפקויפן פון אים דעם שטיין.

וויבאלד ער איז געווען זייער ארעם, ער האט נישט געהאט קיין געלט צו פארן קיין לאנדאן, האט ער פארקויפט אלעס וואס ער האט פארמאגט, ביז ער האט צוזאמגעקליבן אביסל געלט, און ער האט מיט די געלט געדינגען א פערד און וואגן וואס זאל אים פירן צום ים פארט.

ווען ער איז אנגעקומען צום פארט האט ער שוין נישט געהאט קיין געלט פאר א טיקעט, און ווען ער האט געוואלט ארויפגיין אויפן שיף וואס פארט קיין לאנדאן האט מען אים נישט ארויפגעלאזט ווייל ער האט נישט געהאט קיין געלט. האט ער געבעטן מען זאל אים צולאזן צום שיפס קאפיטאן, ער האט געוויזן דעם דימאנט שטיין פארן שיפס קאפיטאן, און ער האט אים געזאגט אז ער איז גאר א גרויסער ביזנעס מאן און ער האנדלט מיטן קעניג. גלייך האט אים דער שיפס קאפיטאן ארויפגעלאזט אויפן שיף און ער האט געהייסן די משרתים מען זאל אים געבן דעם שענסטן צימער און אים מכבד זיין מיט גרויס פבוד.

דער איד פלעגט זיך שפילן מיטן דימאנט שטיין בשעת ער האט געגעסן, דאס פלעגט אים מאכן אפעטיטליך, ביז איינמאל האט ער איינגעדרימלט אינמיטן עסן, און ער האט נישט באמערקט ווי דער משרת רוימט אפ דעם טיש מיטן דימאנט אינאיינעם, און האט אלעס אריינגעווארפן אין וואסער. דער איד וועקט זיך אויף און זעט אז ער האט אלעס פארלוירן... ער איז געווארן זייער צעבראכן, ער איז שיער נישט אראפ פון זינען, ער האט געטראכט צו זיך: 'יעצט ווען דער שיפס קאפיטאן וועט זיך דערוויסן אז איך האב גארנישט וועט ער מיך אריינעווארפן אין וואסער, וואס קען איך דא טון?' האט ער אפגעמאכט ביי זיך אז ער וועט זיך מאכן פרייליך, ער וועט זיך מאכן פאלו ער איז רייך און ער האט נאכאלץ ביי זיך דעם דימאנט שטיין.

דער שיפס קאפיטאן פלעגט אלץ אריינקומען צו אים אין צימער שמועסן מיט אים, און דער איד האט זיך ווייטער געמאכט פרייליך פינקט אזוי ווי פריער; איין טאג זאגט אים דער שיפס קאפיטאן: "איך זע אז דו ביסט א קלוגער מענטש, וויל איך דיך פארטרויען מיט א גרויסן סוד, איך האב דא אינעם שיף אסאך סחורה וואס איך קען נישט אריינברענגען אין לאנדאן, וויל מען איז מיר חושד אז איך גנב'ע דאס, איך וועל עס איבערשרייבן אויף דיין נאמען און מיר וועלן זיך שפעטער פאררעכענען"; אזוי האבן זיי געטון. נאכן אנקומען קיין לאנדאן האט דער שיפס קאפיטאן געבאפט א הארץ אטאקע, דער איד איז געבליבן מיט אלע פארמעגנס

וואס ער האט אים איבערגעשריבן און ער איז געווארן א גרויסער עושר.

דער רבי האט אויסגעפירט די מעשה מיט די ווערטער: "די דימאנט שטיין איז נישט געווען דעם איד'ס, והא רא' ער האט דאס פארלוירן; די סחורה פונעם שיף האט געהערט פארן איד והא רא' ער האט דאס באקומען; און ווי אזוי איז ער געווארן אזוי רייך? נאר ווייל ער האט זיך דערהאלטן".

דער רבי האט נישט אויסגעפירט דעם נמשל, ווייל יעדער איינער האט אן אנדערע נמשל, און אפילו ביים מענטש אליינס טוישט זיך דער נמשל יעדע שטיק צייט; איינער פארלירט זיין געלט, איינער פארלירט א שדוד, איינער פארלירט קינדער, דארף מען געדענקען וואס דער איד האט געטון ווען ער האט פארלוירן דעם דימאנט שטיין, ער האט זיך געמאכט פרייליך, ער האט ווייטער געשפילט עושר, ער האט ווייטער גערעדט מיטן שיפס קאפיטאן כאלו מען מיינט נישט אים, דערפאר האט ער זוכה געווען צו ווערן רייך וכו'.

אז דו האסט פארלוירן אסאך געלט דורך דעם שווינדלער וכו' - זאלסטו גלייבן באמונה שלמה אז אזוי האט געדארפט זיין, טראכט נישט פונעם עבר; דאס וואס איז געווען איז געווען, טראכט פון דיין עתיד. אז דו וועסט זיך דערהאלטן, דו וועסט נישט אויפגעבן, דו וועסט ווייטער פירן דיין לעבן, אנגיין מיט דיין עבודת השם; דו וועסט גיין אין שול דאווענען מיט שמחה, דו וועסט זיך מאכן שעורים;

אביסל חומש רש"י מיט תרגום יעדן טאג, אביסל משניות,
גמרא און הלכה - וועסטו זען גרויסע נסים וואס דער
אייבערשטער וועט טון מיט דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תקא

איך האב שרעקליכע פחדים פון די קאראנע ווירוס,
ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ציטער געפערליך פון די קאראנע ווירוס, עס זעט מיר אויס ווי
די וועלט ענדיגט זיך, עס ווערט אויס וועלט. איך בין א גאנצן טאג
אונטער פאניק און שרעק; איך רעד צום אייבערשטן, איך בעט דעם
אייבערשטן, איך ווייס אז ער איז דא, ער הערט און ער זעט און ער
ווייסט אלעס - נאכאלץ בין איך אבער נאך אין א שרעקליכע פאניק
און אין שרעק פסדר.

איך דארף התחזקות, דער ראש ישיבה זאל אבער פארשטיין אז סתם
התחזקות וועט מיר נישט העלפן, ווייל איך זע אז איך דארף פארוואגן
מיין ווייב און קינדער, אבער אין די זעלבע צייט דארף איך זיך קדם
אליין פארוואגן, און איך קען ממש נישט קומען צו זיך. איך ליג אין
בעט מאכטלאז, אויב די קאראנע ווירוס האט איינעם געהרג'ט, איז עס
מיה, איך בין ממש א טויטער.

עצתו

תקא

אמונה

רמג

מיין ווייב ווייכט נישט וואס איז געשען מיט מיר, איך וויל איר נישט זאגן אז איך בין פשוט אין א שרעקליכע פחד פון די קאראנע וויירוס, ווייל איך וויל איר נישט מער דערשרעקן, גענוג וואס איך בין אזוי דערשראקן, זאג איך איר אז איך פיל סתם אזוי נישט גוט.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען פארוואיגן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' ותרבה - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"א אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות בטחון, סימן א): "מי שיש לו בטחון, אין לו שום פחד", ווער עס האט בטחון אינעם אייבערשטן דער האט נישט קיין שום שרעק; ער שרעקט זיך נישט פון קיין שום זאך ווייל ער האט בטחון אינעם אייבערשטן. ער גלייבט אז דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער היט מיד, דער אייבערשטער מאכט אלעס און טוט אלעס און עס קען גארנישט פאסירן אן אים'.

דער וואס האט בטחון - פארזיכערט זיך אינעם אייבערשטן אזוי ווי א קינד פארזיכערט זיך אין זיין טאטע. מען זעט ביי א קינד, ווען ער גייט אין גאס מיט זיין פאטער און עס קומט צו גיין א שרעקעדיגע מענטש אדער א שרעקעדיגע חיה, כאפט דאס קינד אן דעם טאטן און קוועטשט

אים די האנט אן קיין מורא; אזוי איז מיטן מענטש וואס האט בטחון, ער כאפט זיך אן אינעם אייבערשטן, דאן האט ער נישט קיין שום פחד און מורא פון קיין שום זאך אויף די וועלט.

מיין ליבער ברודער, איך בעט דיר זייער זאלסט אנהויבן לעבן מיטן רבינ'ס עצות; ווען מען נעמט דעם רבינ'ס עצות, מען הויבט אן פאלגן דעם רבי'ן - קריכט מען ארויס פון יעדע איינציגסטע פראבלעם. דער רבי האט עצות פאר יעדן איינעם, אפילו מענטשן וואס האבן פחדים און ליידן נעבעך אויף שווערע גייסטישע מחלות, זיי ליידן פון שלעכטע מחשבות; אלעס גייט אוועק אויב מען פאלגט דעם רבי'ן.

די עצה פון רבי'ן איז "אמונה"; דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן ה'): "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לתפש את עצמו ולחזק את עצמו באמונה", דער עקר אויף וואס א מענטש דארף ארבעטן צוצוקומען - איז אמונה, "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מפות מפלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות, זיי ליידן דאס נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; דאס גייט ארויף אויף יסורי הנפש וואס מענטשן ליידן זיך נעבעך צונאם, זאגט דער רבי ווייטער: "כי על ידי נפילת האמונה, באים מפות מפלאות שאין מועיל להם, לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אמונה און ער ליידט נעבעך פון

די מחלות וואס קומט פון חסרון אמונה, דעמאלט העלפט אים נישט קיין רפואות, עס העלפט נישט קיין תפלה און אויך נישט זכות אבות. דאס גייט ארויף אויף די יסורים וואס מענטשן מאכן מיט פון פחדים און אומזיסטיגע שרעק און אלע סארט יסורי הנפש; עס פייניגט זיי פון אינעווייניג - יעדער מיט זיינע שלעכטע מחשבות, און די איינציגסטע רפואה אויף דעם איז אמונה.

ווען א מענטש נעמט אריין אין זיך די אמונה; ער ווייסט אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער איז: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל", לעבט ער א רואיג לעבן. מוהרא"ש זכרנו לברכה האט פארפאסט א נגון אויף די ווערטער ווען ער פלעגט גיין אין וואלד רעדן צום אייבערשטן, עס איז אים געווען זייער שווער אין אנהויב, ער האט מורא געהאט צו זיין אליין אין וואלד, פון די חיות וכו', האט ער זיך אונטערגעזינגען די ווערטער: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם". ער האט דאס גע'חזר'ט אן א שיעור ביז ער האט שוין נישט געהאט קיין שום פחד פון קיינעם, ער האט אנגעהויבן לעבן מיט אזא שטארקע אמונה אז גארנישט האט אים דערשראקן און גארנישט האט אים געשטערט. פון דעם איז געווארן די שיינע נגון פון: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום

מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו
של עולם".

מיין ליבער הארציגער ברודער, ווען א מענטש לעבט מיט
אמונה ווערט אים שטארק זיינע גערוון; אזוי אויך
פארקערט, אויב א מענטש האט נישט קיין שטארקע אמונה,
ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, ער מיינט אז זאכן פאסירן
סתם אזוי אן קיין חשבון, ער מיינט אז עס איז דא טבע,
מקרה און מזל - אזא מענטש לעבט שטענדיג מיט פחדים,
מיט שלעכטע מחשבות; מען פאשולדיגט זיך פסדר, און פון
דעם קומען אלע גערוון קראנקהייטן לא עלינו ולא עליכם,
די איינציגסטע רפואה פאר די וואס ליידן אויף די גערוון
איז נאר "אמונה".

איך בעט דיר זייער, שטארק זיך מיט אמונה; א גאנצן
טאג זאלסטו נאר זינגען נגונים פון אמונה נאכאמאל
און נאכאמאל, ביז עס וועט ווערן איינגעפאקן אין דיר אז
אלעס איז דער אייבערשטער. דעמאלט וועט אוועק גיין פון
דיר אלע פחדים, דו וועסט נישט ליגן אין בעט פון שרעק,
דו וועסט קענען אנגיין מיט די טאג טעגליכע ארבעט, דו
וועסט וויסן אז אלעס אלעס איז דער הייליגער באשעפער
און מען קען זיך נישט געבן קיין ריר אן דעם וואס דער
אייבערשטער זאל הייסן.

ליין דעם בריוו איין מאל און צוויי מאל און דריי מאל, אן
א שיעור מאל - ביז דו וועסט אויסגעלייזט ווערן פון

דיינע זשערעק, דו וועסט זיין א פרייער מענטש, דו וועסט
 זשפירן די זיסע, געשמאקע, איינגענעמע טעם וואס צדיקים
 זשפירן אויף די וועלט און יענע וועלט.

תתקב

מעג מען מאכן א גורל צו וויסן וואס צו טון?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים וואס זענען מיר ממש מחני'.

איך האב אסאך מאל שאלות און ספקות וואס צו טון און איך פיר
 זיך צו זאגן א קאפיטל הנהלים און מאכן א גורל וואס צו טון, און איך
 טו לויט ווי דער גורל קומט אויס, וויל איך פרעגן אויב עס איז ריכטיג
 אזוי צו טון.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקרא, כ"ז אדר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז א קלארע הלכה אז מען טאר נישט מאכן א גורל.
 דער הייליגער מחבר זאגט (יורה דעה סימן קעט, סעיף א): "אין
 שואלים בחזים בפוכבים ולא בגורלות", מען טאר נישט

מאכן א גורל צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה (דברים יח, יג): "תמים תהיה עם ה' אלקיך", מען דארף זיך פירן בתמימות מיטן אייבערשטן. תהלים זאלסטו ווייטער זאגן: יעדעס מאל דו האסט א ספק וואס צו טון זאלסטו נעמען דעם תהלים און זאגן אפאר קאפיטלעך תהלים און בעטן דעם אייבערשטן אויף דיין שפראך, אויף דיין מאמע לשון: "רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל וויסן וואס צו טון, יא אדער גיין, אדער אדער אהין, שווארץ אדער ווייס"; וועסטו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

דאס איז די עצה וואס דער רבי געבט אונז, מיר זאלן בעטן דעם אייבערשטן איין מאל און נאכאמאל און א דריטע מאל: "רבנו של עולם, געב מיר א גוטע עצה איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן". רבי נתן דערציילט (שיחות הר"ן, סימן רלח) דער רבי האט אמאל געהערט ווי איינער דאווענט מעריב און ער כאפט אפ די ווערטער: 'ותקננו בעצה טובה מלפניך' האט דער רבי געזאגט: "די ווערטער פון 'ותקננו בעצה טובה מלפניך' דארף מען דאך זאגן מיט גרויס בונה, דאס איז זייער א חשוב'ע תפלה"; ווייל דער עקר פראבלעם איז אז מען ווייסט נישט וואס צו טון, מען האט אויף יעדע זאך ספקות צי מען זאל טון אזוי צי אזוי, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "ותקננו בעצה טובה מלפניך, רבנו של עולם געב מיר א גוטע עצה איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן". אזוי זאלסטו טון; אז דו

עצתו

תתקו

אמונה

רמט

קענסט זיך נישט קיין עצה געבן זאלסטו זשייען צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם טאטע זיסער, געב מיר א גוטע עצה, איך זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקו

ענדערש לערנען שנעל און אסאך, אדער
ענדערש ווייניגער און קלארער?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישט פת פאר די שעורים, איך הער לעצטנס אסאך שעורים און עם האט מיר פיל געהאלפן אין לעבן, ספעציעל פאר שלום בית, און דער סדר דרך הלימוד האט מיר געמאכט צוריק עפענען די הייליגע תורה און אנהויבן לערנען פלייסניג.

איך וויל איך דערציילן איבער א בחור וואס איך קען, וואס צוויי פון זיינע ברודער זענען ליידער אנועקגעפאלן פון אידישקייט און ער האט שוין אויך געהאלטן אויפן וועג אהין, ער האט זיך ארומגעדרייט ליידיג אן קיין שום תוכן און איז נאר געווען פארנומען זיך צו קריגן מיט די הנהלה פון זיין ישיבה. לעצטנס איז ער געוואויר געווארן פון די שעורים און זיין לעבן האט זיך ממש אינגאנצן געטוישט פון הימל ביי ערד, ער האט אנגעהויבן זאגן משניות, גמרא, מעביר סדרה זיין, און אזוי ווייטער. איך מיינ אז פאר דעם בחור אליין האט זיך שוין געלוינט דעם גאנצן טעלעפאן לייך.

יעצט צו מיין שאלה, איך האב אנגעהויבן לערנען גמרא אויפן סדר דרך הלימוד, אבער יעדע שטיק צייט קומט מיר אריין מתשבות אז איך קען יא פארשטיין, און אזוי גייט עס אז איך לערן שנעל א דריי בלאט און נאכדעם הויב איך אן לערנען אביסל שטייט איין בלאט, און נאכדעם ווער איך גערנוועזן און איך רוק זיך ווייטער שנעל דריי בלאט, און נאכדעם ווייטער אביסל שטייט, אזוי גייט עס נאכאמאל און נאכאמאל און איך ווער אינגאנצן צעמישט ווי אזוי איך זאל זיך אומגיין, ווייל איך וויל יא קענען אנקומען אסאך בלעטער; וואס זאל איך טון?

יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקרא, כ"ז אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מאך זיך צוויי שעורים. איין שעור זאלסטו לערנען שטייטליך; זאלסט פרובירן צו פארשטיין וואס דו לערנסט, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט מען זאל האבן א שעור יעדן טאג צו לערנען בעיון, פארשטייט זיך נישט צו שטארק קנועטשן נאר פרובירן צו פארשטיין.

נאכדעם זאלסטו זיך מאכן שעורים צו לערנען בגירסא אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן וואס זאגט מען זאל לערנען אסאך אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, מען זאל זאגן די ווערטער פון די תורה. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאינ צריכין בלמוד רק האמירה לבר, לומר הדברים בסדר", אפילו מען פארשטייט

גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יבנים מחו בהלמוד ויאמר בסדר בזריוות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי בן לא יוכל לעמוד על פונתו, מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל - איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת סג; עבודה זרה יט.): 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קיט, ב): 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קדם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שצומד, לגמורם, ולחזור להתחיל, ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה

זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאגט דארט ווייטער: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלימוד, פי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול, פי זה מבליבל מאד מן הלימוד", דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך און פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וכמה בני אדם פסקו מלימודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שבהם, ומאומה לא נשאר בהם", און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'.

"אבל בשירגיל עצמו ללמד במהירות פנזכר לעיל, בלי דקדוקים הרבה, התורה התקנים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים בלם, ותנ"ך, ומדרשים, וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים בלם", אבער אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און ער

וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים, און זהר הקדוש, "וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרנו לברכה, שטוב לאדם שיעבר בתויו בכל הספרים של התורה הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען כל התורה בולה, עין שם.

אז דו וועסט האבן באזונדערע שעורים - וועסטו נישט ווערן מבולבל וכו', דו וועסט זיין מסדר און דו וועסט זוכה זיין אנצוקומען צו לערנען די גאנצע תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקד

מען טראגט מיר אן א שדוף, און זיי ווילן
איך זאל לערנען אין פולל, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט דארף איך זיך באדאנקען פאר אלע חזוק וואס איך באקום פון אייך, א גרויסן נישט פח.

לעצטנס האט מען מיר אנגעטראגן א שדוף און די מיידל'ס משפחה פרעגט אויב איך גיי לערנען אין פולל נאך די חתונה פאר עטליכע יאר. איך שפיר אז איך בין נישט געמאכט פאר דעם, איך ארבעט שוין יעצט רוב טאג, און איך האב שעורים צו לערנען עטליכע שעה אין טאג. איך מיינ אז אויב וועל איך נישט ויצן א גאנצן טאג אין פולל, איך וועל נאר האבן שעורי

תורה צופרי און ביינאכט, וועט זי מיר נישט ארויפקוקן, ווייל איר האט מען אזוי מתנה געווען, אז עס איז נאר חשוב אויב מען לערנט א גאנצן טאג.

וואס זאל איך טון?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ג' פרשת ויקרא, כ"ח אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען רעדט דיר א שוהך און די איינציגסטע פראבלעם
איז יא פולל אדער נישט פולל - זאלסטו זיך נישט
אפהאלטן צו טון דעם שוהך.

נאך די חתנה וועסטו זיך קובע זיין צו לערנען און אויך
וועסטו ברענגען פרנסה; חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(אבות ב, ב): "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שגייעת שניהם
משפחת עון", עס איז גוט מען זאל לערנען און ארבעטן,
אזוי איז נישטא קיין צייט צו טון נארישקייטן.

מען קען ארבעטן און אין די זעלבע צייט אויסנוצן די צייט,
לערנען פלייסג יעדע מינוט וואס מען האט, און מען
קען זיצן אין פולל און בטל'ן די צייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפשטעלן א שיינע
אידישע ערליכע שטוב.

תתקה

מיין אינגל געמט יעדע מצוה מיט צופיל דרוק,
ווי אזוי העלף איך אים?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר פה פאר די דרשות און תזוק, זיי מאכן מיר קלאר דעם מח
און ווארעמען אן מיין הארץ.

איך וויל פֿרעגן ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט מיין אכט יעריג אינגל וואס
האט לעצטנס אסאך אבסעסיעס. ער וואשט בסדר די הענט ער זאל
נישט זיין טמא, ער האלט אין איין מאכן חשבונות אויב ער האט געטון
אן עבירה, אפשר האט ער פארגעסן צו מאכן ברכות און אזוי ווייטער.
ער האלט אין איין תשובה טון, ער בעט בסדר איבער זיינע געשוויסטער,
אבער אלעס מיט א געוואלדיגע דרוק און פֿרעשור.

ווי אזוי האנדלט מען מיט אים?

יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקרא, כ"ח אדר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט צו קינדער;
בפרט ווען מען לערנט מיט זיי מצות דארף מען
אכטונג געבן ווי אזוי מען ליינט זיי דאס אריין, זיי זאלן

דאס נישט נעמען מיט נערוון, זיי זאלן נישט טון די מצות מיט חכמות וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק דמיונות ושטויות ובלבולים גדולים", ווייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הויבט אן דינען דעם אייבערשטן זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטויות און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר: 'וחי בהם, ולא שימות בהם', פי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספקות זענען שטענדיג מספק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - די האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שבהם", זיי זענען שטענדיג דעפרעסט, זיי לעבן אלץ אין ספקות, און די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחורה.

יעצט ווען עס איז שוין אריין אין אים מיט א פּרעשור, ער טוט די מצות מיט מרה שחורה, קען מען דאס נאר

ארויסנעמען מיט חכמה, מען קען נישט חזק מאכן פון אים אדער אים גייטן צו טון אנדערש, מען דארף זען מיט חכמה דאס ארויסצונעמען; אים אויפהייבן מיט גוטע ווערטער, אים אויסלויבן ווי וואויל ער איז און ווי טייער ער איז - דורכדעם וועט אוועק פאלן די גערונן. ווען ער וואשט זיך די הענט נאכאמאל און נאכאמאל זאל מען אים זאגן וואס דער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה, סימן כו): "מי שפנקתו בכל עת ידיו, על ידי זה מזה את לבו", ווער עס וואשט זיך כסדר זיינע הענט מיט דעם וואשט ער זיך אפ זיין הארץ; און ווען ער מאכט זיך א חשבון הנפש וכו' דארף מען אים אויסלויבן ווי ער לעבט מיטן אייבערשטן; ווען ער בעט איבער די געשוויסטער זאל מען דאס אויסלויבן, דאס גרויסקייט פון אכטונג געבן אויף אנדערע, און אזוי ווייטער; מען דארף מאכן אן עסק פון אים לטובה, אזוי וועט אוועק פאלן אלע גערונן. ווייל גערונן גייט נישט צוזאמען מיט שמחה; שמחה שטופט אוועק עצבות און מרה שחורה.

בעסער וואלט געווען ווען עס איז נישטא די גאנצע פרעשור, אבער אז עס איז שוין דא קען מען זיך נישט קרייגן מיט די סארט יצר הרע, מען דארף זען מיט חכמה ווי אזוי מען ווערט פטור דערפון.

תתקו

וואס טוט מען מיט א קליין קינד וואס זאגט ליגנט?

שאלה:

לקבול דער ראש ושיבה שליט"א,

ווי אזוי דארף מען זיך פירן מיט א פיר יעריג קינד, וואס האלט אין איין זאגן ליגנט, און מאכט אויף מעשיות?

יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אסאך מאל האבן קינדער מורא צו זאגן דעם אמת, זיי האבן מורא אז מען וועט זיי געבן א שטראף וכו', דעריבער מאכן זיי אויף מעשיות וואס זענען נישט אמת; די עצה פאר דעם איז מען זאל זאגן פארן קינד: "אויב דו וועסט זאגן אמת וועסטו נישט באקומען קיין שטראף, אבער אויב דו וועסט זאגן ליגנט וועט מען דיר דארפן געבן א שטראף", דעמאלט וועלן זיי זאגן דעם אמת.

צום ביישפיל, מען טרעפט אמאל ביי קינדער א טייערע חפץ אדער געלט און ווען מען פרעגט זיי פון וואו זיי

האבן דאס, הויבן זיי אן מאכן א מעשה וכו'; דארף מען זאגן פארן קינד: "אויב וועסטו זאגן דעם אמת וועט מען גארנישט טון, אבער אויב וועסטו זאגן ליגנט וועט מען דארפן געבן א שטראף"; מען דארף העלפן דאס קינד זאגן דעם אמת, מען פֿרעגט: "פון וועם האסטו דאס גע'גנב'עט? פון וואו האסטו דאס גענומען?" ביז דער אמת קומט ארויס, דאס קינד איז מודה פון וואו ער האט דאס גענומען, דעמאלט לערנט מען זיי אויס צוריק צו געבן און מען רעדט צו זיי אז מען טאר נישט גנב'ענען, מען דערציילט זיי מעשיות איבער די הארבקייט פון גניבה.

דער עקר זאלסטו געדענקען אז חנוך איז א לאנגע ארבעט, עס גייט נישט אין איין מינוט; חנוך איז א לאנגע וועג אבער ביים סוף איז דאס א קורצע וועג. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (עירובין נג:) רבי יהושע בן חנניה האט געזאגט: קיינער האט מיד נישט איבער געקלוגט אזוי ווי דער קינד וואס האט מיר געענטפערט ווען איך האב אים געבעטן ער זאל מיר ווייזן דעם אריינגאנג צום שטאט, דער קינד האט מיר געזאגט אז עס איז פארהאן צוויי וועגן, א קורצע-לאנגע וועג און א לאנגע-קורצע וועג; איך האב נישט פארשטאנען וואס ער מיינט, האט מיר דער קינד מסביר געווען אז עס זענען פארהאן צוויי וועגן, איין וועג זעט אויס צו זיין אין אנהויב גרינג אבער שפעטער איז דאס א לאנגע שווערע וועג, מען קען נישט אנקומען צום שטאט, נאכדעם איז פארהאן א שווערע וועג אבער ביים

סוף איז דאס גרינג; דאס איז חנוך, ווער עס ארבעט שווער
 ביים אנהויב, ווען די קינדער זענען קליין געבט ער זיך אפ
 מיט זיי, אפילו עס איז שווער, עס איז נישט גרינג - דאך
 ארבעט ער מיט די קינדער, וועט ער ביים סוף האבן א
 גרינגע ארבעט, ער וועט זען נחת ביי זיי, אבער אז מען
 געמט די גרינגע וועג אין אנהויב, מען איז נישט מתחיל די
 קינדער, מען לאזט זיי טון וואס זיי ווילן, וועט ביים סוף
 זיין זייער שווער.

זעל פולם דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף
 גוטע קינדער. מוהרא"ש האט דערציילט, א איד איז
 אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן
 א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים
 גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט
 און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז
 דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט
 יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע
 קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען אסאך נחת פון
 דינע קינדער.

תתקו

ווי אזוי לערנט מען שלחן ערוך אויפן סדר דרך הלימוד?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר כח פאר אלע חזוק וואס איך באקום פון די דרשות, ובפרט יעצט ווען איך לערן שוין א שטיק צייט אויפן סדר דרך הלימוד, איך בין מעביר סדרה יעדן טאג און איך האב שוין געענדיגט עטליכע מסכתות הש"ס; א גרויסן יישר כח.

איך האב געוואלט פֿרעגן ווי אזוי מען לערנט שלחן ערוך אויפן סדר דרך הלימוד. יעצט וויל איך לערנען הלכות פסח, און איך ווייס נישט אויב איך זאל לערנען בלויז מחבר רמ"א, אדער מיט משנה ברורה, אדער נאר מיט באר היטב, ווייל איך האב נישט צופיל צייט פאר דעם.

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תש"פ לפֿרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל לערנען שלחן ערוך יעדן טאג, אזוי ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראל מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים ולא יעבר, ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף 'שלחן ערוך' באיזה מקום

שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך, כי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו", יעדער איד דארף לערנען יעדן טאג שלחן ערוך חק ולא יעבור, אפילו מען האט נישט קיין צייט, מען איז אן אגס, דאך זאל מען לערנען א סעיף אין שלחן ערוך אפילו שלא בסדרן, ווייל יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג פון זיין לעבן שלחן ערוך - זאל זיין וואס זאל זיין, "וכשאינו אנוס ילמד בסדר כל הארבעה שלחן ערוך מדי יום ביומו, וכשיגמר ויסים הארבעה שלחן ערוך יחזר ויתחיל ללמוד בסדר, וכן ינהג כל ימי חייו", און ווען ער איז נישט קיין אגס זאל ער זען צו לערנען אויף א סדר, יעדן טאג אביסל, ביז ער וועט ענדיגן גאנץ שלחן ערוך, און נאכדעם זאל ער אנהויבן נאכאמאל שלחן ערוך. אזוי זאל מען זיך פירן א גאנץ לעבן.

עס איז פדאי צו האבן צוויי שעורים אין שלחן ערוך; דער רבי האט געוואלט מען זאל האבן צוויי שעורים אין הלכה, איין שעור אין שלחן ערוך הקטנים - דאס איז "מחבר און רמ"א", און נאכדעם נאך א שעור אין שלחן ערוך הגדולים - א שעור אין שלחן ערוך מיט אלע פוסקים וואס זענען געדרוקט ארום דעם שלחן ערוך; טורי זהב, מגן אברהם וכו'. מאך זיך צוויי שעורים, איין שעור מחבר רמ"א; אנשי שלומינו פירן זיך צו לערנען יעדן טאג מיט טלית ותפילין דרבנו תם אביסל הלכה, דאס פלעגט זיין דער סימן פון א ברסלב'ער חסיד - אז ער האלט אין טלית בייטל א קליינעם 'שלחן ערוך'. די אנדערע שעור זאלסטו לערנען לויטן סדר

אין שלחן ערוך מיט אלע נושאי פלים ביו הלכה למעשה, און פאר א יום טוב זאלסטו לערנען די הלכות פונעם יום טוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיכה ז, טו): "בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תתקח

וואס טוט מען ווען מען קען נישט גיין אין מקוה?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר אלע שעורים און חזוק וואס איך הער שוין א לאנגע צייט, יעצט אין די שווערע אָנגעצויגענע צייט פון די קאראנע ווירוס קומט עס דאס מערסטע צוניין, און מען זעט אז די גאנצע וועלט מוז יעצט צוקומען צו די עצות. מען דארף זיצן אינדערהיים און פארברענגען מיט די ווייב און קינדער, מען קען נישט ארויסגיין מיט חברים. יעצט דארף די ווייב נאך פיל מער גוטע ווערטער און חזוק, און מיט די עצות פונעם ראש ישיבה שליט"א ווייסט מען ווי אזוי דאס צו טון. דער סדר דרום הלימוד איז דאך ממש א ישועה אין די יעצטיגע צייט ווען מען זיצט אינדערהיים.

אפילו ווען איך קען נישט גיין דאווענען מיט מנין, ווייס איך אפער אז דער אייבערשטער איז מיט מיר אלעמאל, און איך קען אלץ און איבעראל דאווענען און רעדן צו אים.

מען זעט אז מענטשן מאכן יעצט התנה אינדערהיים מיט קוים א מגין אידן, אן די אלע איבריגע נארישקייטן.

איך האב געטראכט נאך א זאך, עס זענען דא ברוסלב'ע פרויען וואס שיקן די מענער קיין אומאן אויף ראש השנה, אפילו זיי דארפן דעמאלט האבן וכו', און יעצט זעט מען אז פילע הונדערטער פרויען זענען גענאנגען אין שפיטאל האבן - אן די מענער, ווייל מען לאזט נישט די מענער מיטקומען אין שפיטאל.

איך האב געוואלט פֿרעגן וואס מען קען טון ווען מען דארף גיין אין מקנה, און מען קען נישט; איז דא עפעס אן עצה אויף דעם?
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען קען נישט גיין אין מקנה - קען מען יוצא זיין מיט ט' קבין; לאז רינען די וואסער פון שויער אויף דיר פאר בערך פינף מינוט, דאס וועט זיין במקום מקנה. פארשטייט זיך אז דאס העלפט נאר פאר א מאן און נאר ווען מען האט נישט קיין מקנה.

דער עקר דארף מען זיך שטארקן מיט שמחה; שמחה איז א היילונג פאר אלע מחלות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן סלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל

בחו", און אנוועק נעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע כוחות. "וכל החולאת הבאין על האדם, בָּרָם בָּאין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס קומען אויפן מענטש קומט נאר צוליב עצבות און מרה שחורה. און דער רבי זאגט ווייטער: "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה", אויך די דאקטוירים זענען מודה אז אלע פראבלעמען און קרענק קומען פון נישט זיין פרייליך, און שמחה איז א רפואה פאר אלע קרענק; ווען א מענטש איז פרייליך - נעמט ער אנוועק פון זיך אלע צרות און יסורים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קט"ו): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים", און צו (מיכה ה טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תתקט

דארף מען זיך אנשטרענגען אין די יעצטיגע צייטן צו טרעפן א מנין און מקוה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די שעורים וואס נעבט מיר חזק בסדר. איך וואוין נישט אין אמעריקע, אבער אויך דא קומט אן די גליונות און די עצתו אמונה, און מיר האלטן מיט די שעורים אויפן טעלעפאן.

יעצט איז דא פארשפארט אלע ישיבות, חדרים, בתי מדרשים און מקנאות, צוליב די קאראנע ווירוס. עס איז זייער שווער צו טרעפן א מגין און א מקנה, וויל איך וויסן וויפיל איך דארף זיך אנשטרענגען יא צו זוכן א מקנה און א מגין?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די ערשטע זאך דארפן מיר וויסן און פארשפרייטן פאר יעדן איינעם אז מיר אידישע קינדער לעבן מיטן אייבערשטן און מיר פארנעסן נישט קיין איין רגע פונעם אייבערשטן. מיר וויסן און גלייבן אז ער און נאר ער פירט די וועלט, קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליין; אלעס אלעס איז ער אליין וואס פירט די וועלט מיט א פינקטליכער חשבון, ער פירט דאס מיט גערעכטיגקייט.

ווען מען לעבט מיט אמונה ווערט מען נישט פארלוירן פון קיין שום זאך; מען לעבט מיט בטחון אינעם אייבערשטן וואס ער געבט לעבן און ער וועט אונז העלפן מיר זאלן פטור ווען פון די מחלה פון קאראנע און פון אלע מחלות וחקלאים רעים.

יַעֲצֵט דארפן מיר מְקַיֵּם זיין וואס דער נביא זאגט (ישעיה כו, ב): "לֵךְ עִמִּי בֵּא בְחֵרְרִיךָ וּסְגֵר דְּלִתְךָ בְּעֵדָה, חֲבִי כְּמַעַט רַגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם"; עס איז א צייט וואס מיר דארפן בלייבן אין שטוב, עס איז נישט קיין צייט פון זיך דרייען אין גאס וכו'. מיר דארפן זיך מתבודד זיין, פֿעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, אלע אידן זאלן זיין געוונט און שטארק.

יַעֲצֵט ווען אלע מקנאות זענען פארשלאסן קען מען נוצן ט' קבין וואסער אנשטאט מקנה, פארשטייט זיך נאר פאר מענער און נאר ווילאנג עס איז נישטא קיין מקנאות.

אז מען האט נישט קיין מנין דאווענט מען אן מנין, דער אייבערשטער זעט און ווייסט ווי שטארק מען וויל דאווענען מיט מנין און ער נעמט עס אן אזוי ווי מען דאווענט מיט מנין.

דער אייבערשטער זאל שוין רחמנות האבן אויף אונז און אונז שיקן דעם גואל צדק, משיח צדקנו זאל אונז אויסלייזן פונעם ביטערן גלות, עס זאל מְקַיֵּם ווערן (מיכה ז, ט): "בִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", און ער זאל אונז אהיים טראגן קיין ארץ ישראל וואו מיר וועלן זוכה זיין צו (פסחים קמז): "וְנֹאכַל שֶׁם מִן הַזֹּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תתקי

מיינע עלטערן רעדן קעגן מיין רבי,
מעג איך זיי ענטפערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וייט איך האב אנגעהויבן הערן דעם ראש ישיבה שליט"א'ס דרשות, האב איך אנגעהויבן זייער גוהר צו זיין אין פיבוד אב ואם, מכבוד זיין מיינע עלטערן און נישט צוריק ענטפערן ווען זיי שרייען מיד און.

איך האב אפער געוואלט וויסן וואס די הלכה איז ווען מיינע עלטערן שרייען אויף מיר אז מיין רבי איז נישט קיין רבי, און נאך אזעלכע סארט נישט שיינע לשונות אויף דעם פלאץ וואו איך דריי זיך. מעג איך זיי שיינערהייט זאגן אז דאס איז מיין רבי און איך טאר נישט הערן רעדן קעגן אים, אדער עפעס ענליכס, אויף אן איידעלע וועג, אדער זאל איך ענדערש אפשווייגן אזוי ווי אויף די אנדערע בוינות וואס איך כאפ פסדר?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס נישט ווער דיין רבי איז און אין וועלכע פלאץ דו דרייסט זיך; אויב איז דיין רבי דער הייליגער רבי און דו דרייסט זיך אין היכל הקדש זאלסטו אונדאי נישט ענטפערן ווען מען שרייט און מען שפעט פון אונז. אז דו

וועסט נישט ענטפערן ווען מען פארשעמט דיר - וועסטו זוכה זיין צו די ריכטיגע תשובה. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו): "ועקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק", אז מען ווערט פארשעמט און מען שווייגט אפ - דאס איז דער עקר ווי אזוי מען טוט תשובה.

אונזער זאך איז אפשווייגן ווען מען האט א בזיון. מוהרא"ש האט דערציילט אז אמאל איז דער טשערנינער רב זכר צדיק לברכה געגאנגען מיט איינעם פון אנשי שלומינו צום הייליגן רבינ'ס ציון, אויפן וועג איז צוגעקומען א מתנגד און געווארפן אויפן טשערנינער רב א שטיק צואה, דער טשערנינער רב איז געגאנגען מיט א שיינע זיידענע בעקיטשע און די בעקיטשע איז פארשמירט געווארן, ער האט זיך אבער נישט וואוסנדיג געמאכט נאר ער איז ווייטער געגאנגען, אבער דער אנדערער וואס איז מיטגעגאנגען מיט אים האט זיך אויסגעדרייט צום מתנגד און אנגעפאנגען שרייען: "שגין!" וכו' און דער מתנגד האט צוריק געשריגן וכו'. האט דער טשערנינער רב אים אנגעכאפט און געזאגט: "שווייג, דאס איז דאך אונזער זאך", און ער האט צוגעלייגט: "איב א מענטש שווייגט אפ אויף בזיונות איז ער זוכה צו גאר שיינע זאכן אויף די וועלט".

ענטפער נישט קיינעם, בפרט דייע עלטערן; אז דייע עלטערן רעדן אויפן רבי'ן און אויף ברסלב'ער חסידים - זאלסטו זיך האלטן שטיל און געלאסן, מיט דעם וועסטו אפשטילן אלע מחלקת און קריגערייען. קיינער וועט

דיר נישט קענען אפשנוואכן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה, סימן לה): "מי שהוא עצור במדין, לא יוכל אותו שום אדם", ווער עס ענטפערט נישט און רעדט נישט, קען אים קיינער נישט בייקומען.

אין זכות וואס דו געבסט אכטונג אויף די פבוד פון דיינע עלטערן - וועסטו זוכה זיין צו אריכות ימים ושנים, דו וועסט זוכה זיין צו די וועלט און יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קט"ו): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים", און צו (מזכה ז' טו): "בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תקיא

א מיידל וואס ארבעט קען נעמען דאס געלט פאר זיך,
אדער געבן פאר די עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל, און כאטש וואס איך גיי נישט אין די "בית פינא" סקול, איז אבער מיין גאנצער מוח דארט, איך הער די שיעורים און דאס איז מיין וועגווייזער אין לעבן. ספעציעל וויל איך זיך באדאנקען פאר די פארשטעלונג "דער בערגער און דער ארעמאן", פון וואס איך האב גאר שטארק הנאה געהאט.

איך בין א לערערין און איך פארדין געלט, האב איך געוואלט וויסן וואס איך דארף טון מיט די געלט; זאל איך עם אנוועקלייגן פאר מיר אויף נאך די חתונה, אדער זאל איך עם געבן פאר מיין טאטע? און די זעלבע שאלה האב איך אויך אויף די טיפס וואס איך באקום חנוכה און פורים.

אויך קומט מיר אויס אסאך מאל אז איך וויל זיך עפעס קויפן, ווי למשל א קאמערע אדער עפעס אנדערש, מעג איך דאס קויפן פון מיין אייגן געלט?

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן

... תתנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז אייער לעבן נעמט איר פון רבי'ן, דער רבי איז אייער וועגווייזער; ווער עם לעבט מיטן רבי'ן - לעבט א לעבן, מען לעבט מיט א שטארקע אמונה אינעם אייבערשטן, ווייל מיט א צדיק האט מען א לויטערע אמונה, מען שפירט דעם אייבערשטן אזוי קלאר - ווי מען זעט דאס מיט די אויגן, די גאנצע לעבן איז גרינגער מיט אמונה.

ביז אייער חתונה זאלט איר געבן אייער געלט פאר אייערע עלטערן; איר וואוינט דאך ביי זיי, איר לעבט דאך אויף זייער חשבון, זאלט איר זיי געבן אייערע פארדינסטן און וואס איר דארפט זאלט איר זיי פֿרעגן און בעטן, וועלן זיי איך געבן.

אז אייער גאנצע מח' איז אין בית פינא דארפט איר זיך פירן ווי די תלמידות פון בית פינא; איר זאלט זאגן יעדן טאג דעם יום תהלים, אזוי וועט איר ענדיגן יעדע וואך דעם ספר תהלים, וועט איר זען גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט מאכן מיט אייך. געלויבט דעם אייבערשטן אז אלע תלמידות פון בית פינא פרויבירן זייער שטארק צו זאגן יעדן טאג דעם יום תהלים, אזוי ווי דער רבי האט אונז געהייסן (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עג; שיחות ה"ן, סימן כג; ועוד).

בשעת איר זאגט די קאפיטלעך תהלים זאלט איר אריינפלעכטן אייערע אייגענע תפילות צום אייבערשטן אויף אידיש; וואס איר דארפט און וואס איר ווילט זאלט איר אים בעטן אויף פראסט אידיש, וועט איר זען גרויסע וואונדער. אז פרייליכן יום טוב.

תקניב

ווי אזוי שטארקט מען זיך צו רעדן צום אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך מחנ' און מחזק מיט די דרשות און עצות צו יעדע צייט, א גרויסן יישר פח.

איך ווייס און איך פארשטיי די וויכטיגקייט פון רעדן און בעטן דעם אייבערשטן יעדע וואך, און אלס א מאמע פון קינדער האב איך גענוג

עצתו

תתקייב

אמונה

רעג

און נאך וואס צו בעטן, פונדעקסטוועגן האב איך אבער נישט קיין געפיל צו רעדן צום אייבערשטן, וויפיל איך הער וועגן דעם און איך געם זיך אונטער אז איך גיי עס טון, ווען עס קומט אבער למעשה רעד איך נישט צום אייבערשטן: איז דא אן עצה אויף דעם?

אויך לייד איך אסאך פון פוילקייט, און איך זוך אן עצה ווי אזוי זיך צו שטארקן אויף דעם.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תח"ל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך וועל איך קדם ענטפערן אויף אייער צווייטע פראגע.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קפט) מען דארף זיך זייער אכטונג געבן פון עצבות און עצלות, ווייל דער גאנצער ב"ח פונעם סמ"ך מ"ם איז עצבות און עצלות, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה סה, כה): "וְנָחַשׁ עֵפֶר לְחַמוֹ", דעם שלאנג'ס עסן איז ערד; דער שלאנג איז דער סמ"ך מ"ם, זיין זאך איז ערד, וואס פון ערד קומט די שלעכטע נאטורן פון פוילקייט און צוגעלייגטקייט, דער סמ"ך מ"ם זוכט אריין צו ברענגען אין מענטשן די נאטורן וואס קומט פון ערד.

ווען מען האט די שלעכטע נאטורן פון דעפרעסיע און פוילקייט, דארף מען געמען די עצה וואס רבי נתן

זאגט (לקושי הלכות תפלין ה' הלכה ה', אות מ), די עצת פון אמונה; אמונה קומט אויך פון ערד, עס איז אבער פון הייליגע ערד, אזוי ווי עס שטייט (תהלים לו, ג): "שכן ארץ ורעה אמונה"; אז מען האט אמונה הויבט מען אן באקומען חיות, מען וויל לעבן, מען וויל אויפטון, מען וויל וואקסן, מען וויל מצליח זיין; אמונה הייבט דעם מוט פונעם מענטש.

דערפאר אז איר שרייבט אז איר זענט פויל, איר האט נישט קיין מוט, זאלט איר זיך שטארקן אין אמונה, איר זאלט רעדן פון אמונה מיט אנדערע און אויך מיט זיך אליינס. אזוי אויך איז פדאי איר זאלט הערן נגונים פון אמונה, דורכדעם וועט ביי אייך געשטארקט ווערן דער מוט, איר וועט האבן חשק צו טון אייער ארבעט מיט א חשק און זריוות.

דאס וועט שוין זיין אן עצת פאר אייער ערשטע פראגע, וואס צו טון צו זיין שטארק אין תפלה; ווייל אז מען האט א שטארקע אמונה, מען גלייבט אז דער אייבערשטער איז דא, מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר, דעמאלט רעדט מען גרינג צו אים. ווען א מענטש גלייבט אז דער אייבערשטער שטייט געבן אים און הערט צו וואס ער בעט אים, וואלט ער געדאווענט יעדעס ווארט מיט פונה. די סבה פארוואס מען איז מזלזל אין תפלה איז ווייל מען האט נישט די אמונה אז דער אייבערשטער געפינט זיך דא. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק א', סימן סב): "ובאמת, אם הנה יודע האדם ידיעה בלב שלם שפלא כל הארץ כבודו, והקדוש

ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה, ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לבנות את דבריו, ווען א מענטש וואלט ווען געוואוסט ביי זיך קלאר אז דער אייבערשטער שטייט נעבן אים בשעת ער דאווענט און ער הערט צו יעדעס ווארט וואס ער בעט אים - וואלט ער געדאווענט אזוי ווי עס דארף צו זיין און ער וואלט מבין געווען יעדע איינציגע ווארט ווי אזוי ער זאגט עס ארויס.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים", און צו (מיכה ו, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

א פרייליכן יום טוב.

תתקיג

ווי אזוי גייט מען ארויס פון א שלעכטע גיסטע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם מוז איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שעורים, וואס העלפן מיר אזויפיל אין אלע תחומים אין לעבן, דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן בכפל כפלים.

איך בין א מענטש וואס טוישט פסדר די גיסטע, אמאל בין איך אין א גוטע גיסטע און אמאל אין א שלעכטע, און דאס שטערט מיר זייער. איך וויל אלץ זיין גוטמוטיג און אויפגעלייגט, אבער ווען איך פאל אריין

אין א שלעכטע גיסקטע, קען איך זיך מממש גישט ארויסזען דערפון. ווען עס קומט מיר אויס צו לערנען אסאך, אדער צו טון עפעס א ספעציעלע גוטע זאך, דאן ווער איך פרייליך און צופרידן, אבער ביז דאן דארף איך אויך אן עצת.

ווי אזוי קען איך זיך האלטן אלץ בשמחה און אין א גוטע מוט?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "טבע האדם למשך עצמו למרה שחרה ועצבות", דער נאטור פונעם מענטש איז זיך צו ציען צו זיין אין א שלעכטע גוסטע, "מחמת פגעי ומקרי הזמן וכל אדם מלא יסורים", ווייל עס גייט אריבער אויף יעדן איינעם שוועריקייטן, יעדער איז אנגעפילט מיט יסורים, "על כן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד", דעריבער דארף מען זיך שטארקן און פרובירן מיט אלע כוחות צו זיין שטענדיג פרייליך, זיין אין א גוטע גיסקטע, "ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל, ואפלו במלי דשמותא", מען דארף זיך פרייליך מאכן מיט וואס מען קען נאר, אפלו מיט נארישע זאכן, אבי צו זיין פרייליך.

זעט מען פון דעם אז דאס איז נישט דיין פּריוואַטע פּראַבלעם, אז דו פּאַלסט בּסדר אַרײַן אין אַ נישט גוטע גיסטע, נאַר דאס איז בײַ יעדן אײנעם אַזױ; דאס איז דער נאַטור פונעם מענטש, זיך צו ציען צו זײַן דערביטערט און פּאַזאַרנט, און מיר אלע דאַרפן פּאַלגן דעם רבי'ן זיך צו פּרײליך מאַכן מיט וואס אימער, מיט יעדע זאַך, אפּילו מיט נאַרײשקײטן.

די בעסטע עצה צו זײַן פּרײליך איז בעטן אויף דעם יעדן טאַג; בעט דעם אײבערשטן אז דו זאַלסט זוכה זײַן צו זײַן פּרײליך, בעט די תּפּילה:

"רבּוננו של עולם העלף מיר איך זאל שטענדיג זײַן נאַר פּרײליך, איך זאל נישט ארײנפּאַלן אין קײן שלעכטע גיסטע, איך זאל נישט פּאַרנעסן דאס גוטס וואס דו געבסט מיר, איך זאל שטענדיג געדענקען אז דו ביסט מיט מיר.

הײליגער באשעפער האב אויף מיר רחמנות, איך שפּיר זיך ווי צוויי מענטשן; אײן מינוט בין איך פּרײליך און די אנדערע מינוט פּאַל איך ארײַן אין אַ דעפּרעסיע, אײן מינוט בין איך רואיג און די אנדערע מינוט בין איך אומרואיג; איך וויל אַזױ שטאַרק זײַן פּרײליך, רואיג אין אַ גוטע גיסטע, העלף מיר איך זאל זיך קענען שטאַרקן אויפן ספּ'ך מ'ס וואס וויל מײך נאַר דערשרעקן און דערביטערן, מיר צונעמען מײן רואיגע לעבן.

העלף מיר בּזכות דײנע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפּש געווען פאַר דײנעט וועגן, בּזכות רבי שמעון בר

יִזְחָא, בְּזִכּוֹת רַבִּי יִצְחָק לִזְרִיא אֲשֶׁכְנוּי, בְּזִכּוֹת רַבִּי יִשְׂרָאֵל
 בְּעַל שֵׁם טוֹב, בְּזִכּוֹת רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְא מְבַרְסֶלֶב, בְּזִכּוֹת
 רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, בְּזִכּוֹת רַבִּינוּ אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה מְבַרְסֶלֶב.
 יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְנוֹאֲלִי, אָמֵן
 בֶּן יְהִי רַצּוֹן".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים
 קט"ז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים", און צו (מ"ב
 ה' טו): "בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

תתקיד

נאכן חוזה מאכן פון ברסלב אזוי לאנג,
 האט עס יעצט מיד געראטעוועט!

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

את חטאי אני מזכיר היום, איך בין אלעמאל אנועקגעשטאנען פון
 ברסלב, איך פלעג אלץ חוזה מאכן פון די מענטשן וואס טיילן אויס די
 ברסלב'ע קונטרסים, אבער יעצט ווען איך זיין שוין אזוי לאנג אינדערהיים
 מיט מיין ווייב און קינדער, איך בין איינגעהילט אין שרעק פון די קאראנע
 ווירוס, האב איך זיך געבראכן און אנגערופן די טעלעפאן ליין פון "קול
 ברסלב", און איך בין זיך ממש מחי' מיט די שעורים און חוזה, עס האט
 מיר ממש צוריק געברענגט דעם קאליר אויפן פנים, און איך האב אויך
 געבעטן מיין ווייב זי זאל נאר רופן "קול ברסלב", זי זאל נישט רופן די
 נייעס האטליינס וואס דערשרעקן אזוי שטארק און לאזן נישט לעבן.

פאר דריי יאר צוריק איז אנגעקומען צו מיר אינדערהיים א ברסלב'ע קונטרס, איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך האב עס נישט ארויסגעווארפן אין לויף פון די צייט, אבער יעצט האב איך עס אפירגעקראצט, און איך זע אז דער אייבערשטער האט עס צוגעגרייט ממש פאר מיר, עס רעדט צו מיין הארץ, איך ליין דארט ממש וואס איך דארף יעצט הערן, און עס איז ווי נערוון טאבלעטן פאר מיר אין די יעצטיגע שווערע צייט.

איך וויל איך זייער שטארק איבערבעטן אז איך האב אזוי אוועקגעמאכט און חזק געמאכט פון ברסלב פון אלע יארן, ווייל היינט שפיר איך אז איך קען ממש נישט אנגיין אין לעבן אן דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס ברסלב איז - וואלטן אלע געקומען צום רבין, אלע וואלטן געלערנט דעם רבינ'ס ספרים; וואס קען מען טון אז דעם רבינ'ס זאך גייט מיט בזיונות, עס איז א געשפעט.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה ז', מזכוכ ועכביש) ווי פאר זיין נשמה איז אראפגעקומען אויף די וועלט, האט דער סמ"ך מ"ם געשריגן: "רבנו של עולם, אויב די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארנוואס האסטו מיך באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די

נשמה מוז אראפקומען אויף די וועלט, דו גיי און זוך דיר אן עצה", איז ער אוועקגעגאנגען און איז דערנאך צוריק געקומען מיט אן אלטיטשקן אן איינגעבויענעם, זיי האבן געלאכט און געזאגט: "די נשמה קען שוין אראפגיין, מיר האבן שוין אן עצה".

מוזקרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט (בספר נהרי אפרסמון, שם): "וואס פאר אן עצה האבן זיי זיך געטראפן? לאכן - מען לאכט פונעם רבין, מען שפעט אפ פון א ברסלב'ער חסיד", דאס איז די עצה; דער סמ"ך מ"ם מאכט זיכער אז מען זאל נישט מקורב ווערן צום רבין דורכדעם וואס ער מאכט א געשפעט פונעם הייליגן רבין. ווען ער זעט אז דער רבי איז מתקן אלעמען, דער רבי האט א שפראך צו אלע געפאלענע, אזוי ווי דער מציאות איז, ווען מען קומט קיין אומאן צינדט זיך אן אינעם מענטש אן אינערליכער פייער, דער מענטש הויבט אן בענקען צום אייבערשטן; וואס טוט דער סמ"ך מ"ם? ער לאכט אפ פון דעם און מאכט א געשפעט, ער פארשפרייט בילדער פון אינטערעסאנטע מענטשן וכו', אזוי האלט ער צוריק מענטשן פון קומען קיין אומאן.

די אלע וואס רעדן און שפעטן פון ברסלב - שפעטן נישט פון ברסלב; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קפב): "מען קריגט נישט אויף מיר, מען האט זיך נאר אויסגעשניצט א מענטש און אויף אים קריגט מען, איך קריג אויך אויף דעם מענטש, אויף אזא מענטש וואס טוט אזעלכע זאכן

וואס טויגן נישט קריג איד איד; "מענטשן ווייסן נישט וואס
 ברסלב איז, מען מיינט אז דאס איז א פלאץ פון משוגעים,
 א פלאץ פון עזות פנימ'ער; באמת איז דאס א פלאץ פון
 ווערן נאנט צום אייבערשטן, א פלאץ פון ווערן אן ערליכער
 איד, א פלאץ צו קענען לעבן דא אויף די וועלט א לעבן
 פון גן עדן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתקטו

וואס קען מען טון ווען די קאראנע
 ווירוס בוזשעוועט?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד הער פסדר פון נאך און נאך אידן וואס גייען ליידער אנוועק פון
 די וועלט פון די קאראנע ווירוס, עם הערשט ממש א געפערליכער פחד;
 וואס דארפן מיר טון אין אזא צייט? איז בכלל דא עפעס צו טון? אפשר
 דארף מען גוזר תענית זיין?

ווי אזוי קען מען זיך מחזק זיין אין אזא צייט? און ווי אזוי איז מען
 מחזק די ווייב און קינדער?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אוך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס פֿרעגסטו צי עס איז בכלל דא עפעס וואס צו טון?
אודאי איז דא וואס צו טון, מען דארף תשובה טון!
יעדער איינער דארף זיך מאכן א חשבון הנפש און פאררעכטן
וואס מען דארף פאררעכטן. ווייל ווען עס קומט שוועריקייטן
אויף די וועלט איז אלעס נאר אונז אויפצואוועקן פון שלאף,
מיר זאלן תשובה טון און חס ושלום זאגן אז די צרה קומט
פון זיך אליין; עס איז א טבע, מקרה, מזל.

ווער עס זאגט אז די קאראנע ווירוס קומט פון זיך אליין
- דער איז אן אכזר, א רוצח; ווייל אז מען טוט נישט
תשובה, מען קוקט דאס אן ווי א זאך וואס וועט אריבערגיין
- וועט מאכן אז עס זאל קומען נאך צרות רחמנא לצלן.

ווי מעג א איד פֿרעגן אזא שאַלה, צי עס איז דא וואס צו
טון? אודאי איז דא וואס צו טון, מיר דארפן תשובה
טון. די תורה זאגט (רמב"ם הלכות תעניות, פרק א) ווען עס קומט
א צרה דארף מען וויסן אז דאס איז צוליב אונזערע מעשים
וואס מיר דארפן פאררעכטן, אזוי ווי דער נביא זאגט (ירמיה
ה, כה): "עונותיכם הפו אלה וחסאותיכם מנעו הטוב מכם",
אייערע עבירות האט דאס אלעס געברענגט און אוועקגענומען
אלע גוטס, און דער וואס זאגט: "ממנהג העולם ארע לנו,

וְצָרָה זֹאת נִקְרָה נִקְרִית", דָּאס איז די סֵדֶר פֿון די וועלט, עס פֿאַסירט אזוי וכו' - "הָרִי זֶה הָרֶדֶת אֲכֹרִיּוֹת, וְגוֹרְמַת לָהֶם לְהִדְבֵּק בְּמַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים", איז אן אכזר, "ותוסיף הצרה צרות אחרות", און דאס וועט פֿרענגען חס ושלום נאך צרות, אזוי ווי עס שטייט אין די תּוֹרָה (ויקרא כו, כז-כח): "וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי, וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קָרִי", אויב איך וועל פֿרענגען צרות - זאגט דער אייבערשטער - און איר וועט זאגן אז דאס איז געקומען פֿון זיך אליין - וועל איך פֿרענגען נאך צרות.

דֵּעֲרִיבֶּער אז מיר שטייען אין אזא צייט דארף זיך יעדער איינער מתבונן זיין וואס ער דארף פֿאַררעכטן. און זיך פֿאַרנעמען צו טון גוטע מעשים, דורכדעם וועלן מיר געהאלפֿן ווערן מיט נסים; די מחלה פֿון קאראנע און אלע אנדערע מחלות מיט וואס אידישע קינדער מוטשען זיך וועט אנוועק גענומען ווערן פֿון אונז, אזוי ווי עס שטייט אין די תּוֹרָה (שמות טו, כו): "כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שִׁמַּתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רַפָּאָךְ".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תתקטז

מעג מען הערן נגונים פון אמונה אין די ספירה טעג
אין די יעצטיגע שווערע צייטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל איך זיך זייער באדאנקען אויף דעם וואס איר זענט
זיך מוסר נפש מחזק צו זיין אידישע קינדער, דער אייבערשטער זאל
איך געבן ווייטער אסאך ברוך אנטווייגן מיט די הייליגע ארבעט.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב אין די יעצטיגע שווערע קאראנע צייטן
מעג מען הערן די נגונים פון אמונה, צום ביישפיל די אלבומס "שאנץ
מיט אמונה" און די אנדערע נגונים פון אמונה - אין די טעג פון ספירה?

די נגונים זענען מיר ממש מחני' און געבן מיר לעבן, אן די נגונים
ווער איך ממש פארטרוקנט און פארגליווערט; מעג איך עס הערן אין
די ספירה טעג?

יישר ברוך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין די ספירה טעג האלטן מיר אבילות אויף די פיר און
צוואנציג טויזנט תלמידים פון דעם הייליגן תנא רבי
עקיבא וואס זיי זענען אויסגעשטארבן אין די טעג פון ספירה.

אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (יבמות סב:): "שנים
עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא", פיר און
צוואנציג טויזנט תלמידים האט רבי עקיבא געהאט, "ובין
מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם
שמים", און אלע פון זיי זענען געשטארבן אין איין צייט, ווייל
זיי האבן זיך נישט מכבד געווען איינער דעם צווייטן, און
די וועלט איז געווען דעמאלט וויסט פון תורה.

אבער עס ווערט געברענגט אין די פוסקים (ספר אשר בנחל;
שאלות ותשובות ברסלב) אז א מענטש וואס איז בעצבות
ובמרה שחורה מעג הערן שטילערהייט פאר זיך מוזיק, זיך
אויפצולעבן; בפרט נגונים וואס זענען מחזק אין אמונה, עס
געבט לעבן פארן מענטש, ווען מען הערט דאס - קען מען
הערן פאר זיך מוזיק.

בבלל איז זייער גוט צו הערן מוזיק, לעבעדיגע נגונים; אזוי
ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רעג): "טוב להאדם
להרגיל את עצמו, שיוכל להחיות את עצמו עם איזה נגון,
כי נגון הוא דבר גדול ונבונה מאד מאד, ויש לו פת גדול
לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך", מיט א נגון
קען מען זיך עפענען דאס הארץ צום אייבערשטן; דערפאר
איז גוט צו זינגען נגונים וואס זענען מעורר דעם מענטש צום
אייבערשטן.

דער עקר דארפן מיר פאררעכטן אין די טעג דער ענין פון
בין אדם לחברו; אכטונג געבן אויף א צווייטן, אכטונג

געבן אויף יענעמ'ס געפילן; אזוי וועלן מיר זוכה זיין צו ווערן
אויסגעלייזט פון אונזער גלות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקיו

ווי אזוי קען איך זיך באדאנקען פאר די
הערליכע לעבן וואס איך האב באקומען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך זייער באדאנקען אויף די געוואלדיגע שעורים וואס העלפן
מיר אזויפיל אין לעבן אין אלע הינזיכטן; זייט איך האב אנגעהויבן הערן
די שעורים, מיט בערך א האלב יאר צוריק, האט זיך מיין גאנצע לעבן
געטוישט צום גוטן, איך האב פשוט אנגעהויבן לעבן.

ספעציעל דארף איך זיך באדאנקען פאר די וואונדערליכע סדר הרה"ק
הקימור. אלס בחור אין ישיבה גדולה האב איך ליידער פכעט נישט
געעפנט קיין גמרא, נאך די חתונה האב איך פרובירט צו מאכן א שעור
מיט א חברותא יעדע נאכט, אבער עס איז אלץ געווען פארשידענע סבות
און שטערונגען אז מיר האבן נישט געקענט לערנען געהעריג, זייט דעמאלט
האב איך שוין אנגעהויבן זעקס מסכתות, אבער קיין איינס האב איך
נישט זוכה געווען צו ענדיגן.

ביז ווען דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף מיר און איך
האב געמראפן די דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך האב

מחליט געווען צו פאלגן, און דעם שבת גיי איך אס ירצה ה' פראווען
א גרויסע סיום אויף מסכת ברכות!

איך בין שוין פיר און צוואנציג יאר אלט, און דאס איז די ערשטע
מאל אין מיין לעבן וואס איך ענדיג א מסכתא פון דעקל צו דעקל, אין
צוגאב צו דעם וואס איך זאג תהלים יעדן טאג און איך בין מעביר סדרה.
לעצטנס האב איך געטראפן א מפיץ וואס האט מיר געגעבן אויך ספרים
און קונטרסים, און איך בין זיך ממש מחי'.

איך קען זיך נישט גענוג באדאנקען אויף די שיינע זיסע לעבן וואס
איך האב באקומען פון אייך.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

יישר פח פאר דעם שיינעם בריוו וכו'.

זייסן זאלסטו אז דער דרך הלימוד איז נישט מיין דרך
הלימוד, דאס איז פון הייליגן רבי'ן; דער יישר פח
קומט זיך פארן רבי'ן און באזונדער פאר מוהרא"ש וואס
האט דאס אנטפלעקט פאר די וועלט.

ווער עס הויבט אן צו לערנען אויף דעם וועג עפנט זיך
אויף פאר אים א נייע וועלט; מען זעט אז עס איז
דא פאר יעדן איינעם א וועג צו לערנען און צו ענדיגן די
גאנצע תורה. אפילו מען פארשטייט נישט אין אנהויב וואס

מען לערנט - לערנט מען ווייטער אן פארשטיין ביז מען
 איז זוכה צו פארשטיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן,
 סימן עו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבה, לומר הדברים
 בסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די
 ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין,
 מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען
 פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז
 מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער
 צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער
 בסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם
 לא יבין תבף, יבין אחר כף, ואם ישארו איזה דברים, שאף
 על פי בן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך", און אויב
 מען פארשטייט נישט ביים ערשטן מאל, וועט מען פארשטיין
 ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם
 צווייטן מאל - איז אויך גארנישט, ווייל חכמינו זכרונם לברכה
 זאגן (שבת סג.) אז א מענטש זאל קדם אסאך זאגן די ווערטער
 פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער
 לערנט, און דערנאך זאל מען לערנען צו פארשטיין, ווייל
 אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה
 זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע
 זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

עס איז נישט שיק צו פארשטיין דעם דרך הלימוד, מען
 דארף עס אויספרובירן; אז מען פרובירט דאס אויס
 איז ממש מחי' נפשות. מען הויבט אן לערנען און מען

שְׁטַעַלְט זיך גיִשְׁט אָפּ פֿאַר גאַרנישט אויף דער וועלט, ווייל געווענליך ווען מען לערנט וויל מען פארשטיין, און אז מען פארשטייט גיִשְׁט - ווערט מען צעבראכן און מען הערט אויף לערנען, דעריבער האט דער רבי זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, מען זאל גיִשְׁט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך און פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין.

ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען. זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט, אנדערש איז ווען דער מענטש געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און ער וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך, מיט אלע מדרשים און זמר הקדוש, אזוי ווי דער רבי האט געוואלט, אז מיר זאלן דורך לערנען פל התורה פולה.

דער איבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקיה

וואס מיינט אז מען טאר נישט הערן זינגען פון א רשע?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס מיינט דאס וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ג) אז מען זאל נישט הערן זינגען פון א מנגן רשע?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס [איז] זייער פשוט צו פארשטיין; ווען דער רשע זינגט נגונים זינגט ער נגונים פון ניבול פה, יעדע נגון וואס ער זינגט איז איין שטיק שמוץ, קומט אויס אז ווען מען הערט א רשע זינגען - איז דאס שווער פאר עבודת השם, מען הויבט אן האבן שלעכטע מחשבות, נאכדעם באקומט מען א שלעכטע דבור, מען זינגט מיט די שמוציגע נגונים - ביז מען פאלט אראפ אין פנים הברית רחמנא לצלן. דערפאר זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ג): "מי שישומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא", ווער עס הערט נגונים פון א נישט ערליכער זינגער - וועט אים אנקומען

שווער צו דינען דעם אייבערשטן, "וכששומע ממנען בשר והגון, אזי טוב לו", אבער אויב מען הערט נגונים פון אן ערליכער איד - וועט עס אים צוהעלפן צו עבודת השם, ווייל דער ערליכער איד זינגט זיינע נגונים פון אמונה, פון התחזקות, פסוקים געפלאכטן מיט בטחון.

דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן וואס פאר א נגונים מען הערט, עס זאל נישט שאטן פארן מענטש.

נישט נאר ביי נגונים דארף מען אכטונג געבן, נאר מען דארף אויך אכטונג געבן מיט וועם מען רעדט. ווייל רבי נתן זאגט (לקוטי הלבות אפוטרופוס, הלכה ג) נישט נאר א נגון פון א רשע שאדט פאר עבודת השם, נאר אפילו סתם הערן דעם קול פון א רשע איז א גרויסע סכנה. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן מג): "הדבורים של רשע שהוא בר דעת מולידים נאוף בהשומע", עין שם, ווען מען רעדט מיט א רשע, איינער וואס גלייבט נישט אינעם אייבערשטן - קען ער שעדיגן דעם מענטש, ער קען אריינברענגען אינעם מענטש ער זאל אויך פארלירן די אמונה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקיט

ווי אזוי האלט מען זיך רואיג נישט
צו שלאגן די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס וויל איך זיך זייער באדאנקען פאר די פילע עצות און חזוק וואס איך באקום פון די געוואלדיגע שעורים, עס האט ממש געטוישט מיין לעבן צום גוטן. אויך האב איך ברוך ה' זוכה געווען דעם פארגאנגענעם יאר צו מעביר סדרה זיין יעדע וואך מיט די עצה פון מעביר סדרה זיין יעדן טאג אביסל, איך האב ברוך ה' געענדיגט משניות, און יעצט לערן איך ש"ס - אלעס אין אייער זכות.

איך הער אסאך פונעם ראש ישיבה שליט"א אז מען זאל נישט שלאגן די קינדער, איך פרוביר זייער שטארק דאס איינצוהאלטן, אבער עס קען זיך אמאל מאכן נאך א שווערע טאג ארבעט, און די קינדער ווייסן פינקטליך ווי אזוי מיר אויפצורעגן, ברוך ה' אז עס מאכט זיך נישט אפט, אבער עס קען געשען אז איך זאל זיך פארלירן און שלאגן. איז מיין שאלה ווי אזוי צו האנדלען נאכדעם, ווי אזוי דאס צו פאררעכטן; זאל איך זיי איבערבעטן? זאל איך זיי זאגן אז איך האב געטון נישט ריכטיג? ווי אזוי פאררעכט מען דאס?

נאכאמאל א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם, דער ראש ישיבה קען מיר בכלל נישט, און איך קען נישט אזוי גוט דעם ראש ישיבה, און פונדעסטוועגן באקום איך אזויפיל חזוק אין לעבן פונעם ראש ישיבה.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שלאנג קינדער איז נישט קיין שום שכל, עס איז נאר
אויסצופלאזן די אנגעצויגענע נערוון; דעריבער זאלסטו
אכטונג געבן נישט צו שלאנג דייע קינדער און זיכער נישט
שלאנג פון איבערגעשטרענגטקייט, ווייל אויב מען שלאגט די
קינדער ווען מען איז איבערגעשטרענגט און פארלוירן - קען
דאס זיין א גרויסע סכנה, מען קען זיי מאכן בעלי מומין פאר
א גאנץ לעבן. אזוי ווי עס האט פאסירט מיטן הייליגן צאנזער
רב זכותו יגן עלינו ווען ער איז געווען א יונג קינד, ער האט
איבערגעדרייט א שווערע באנק און דער מלמד זיינער איז
געווען איבערגעשטרענגט און אומגעדולדיג, ער איז געווארן
בכעס אויפן קליינעם חיימ'ל און אנגעהויבן טאנצן אויפן באנק
וואס איז געלעגן אויף זיין פוס, ער האט געשפרינגען דערויף
און געשריגן: "פארנוואס האסטו איבערגעדרייט דעם באנק?!"
שפעטער ווען חיימ'ל איז אהיימגעקומען האט ער מורא געהאט
צו דערציילן פאר זיין טאטע וואס האט פאסירט אין חדר,
אזוי איז ער געבליבן מיט א פארנווייטאגטע פוס פל ימיו.

נישטא אזא זאך צו שלאנג די קינדער ווען מען איז פארלוירן
אדער איבערגעשטרענגט; א מענטש אן שכל שלאגט
די קינדער ווען ער איז איבערגעשטרענגט, אזוי ווי דער רבי

זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן צו): "מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשכל דקדושה", ווער עס האט נישט רחמנות אויף זיינע קינדער איז א סימן אז ער האט נישט קיין שכל, נישטא אזא זאך ווי שלאגן ווען מען איז מיד וכו'.

אין פאל מען דארף געבן א פעטשיל פארן קינד, ווען ער פירט זיך מיט חצפה אדער ווען ער טוט ספנה'דיגע זאכן, דארף דאס זיין מיט ישוב הודעת, אן קיין פארלוירנקייט און אן קיין איבערגעשטרענגטקייט, ווייל אז מען שלאגט פון פארלוירנקייט אדער פון פעס - איז דאס בכלל נישט קיין חנוך; אפילו מען רעדט זיך איין בשעת מעשה אז דאס איז חנוך, דארף מען וויסן אז דאס איז נישט קיין חנוך, גאר די פעס און די גערוון זאגן און רעדן איין דעם מענטש: 'יעצט דארף מען שלאגן', 'יעצט דארף מען פראסקענען'.

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן אויף ערליכע קינדער. מען האט געפרעגט דעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי האט ער זוכה געווען צו אזעלכע גוטע קינדער, האט דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו געענטפערט: "יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תקון חצות האב איך אנגעפילט א פוס מיט טרערן און איך האב געבעטן פאר גוטע קינדער"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו ערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקב

ווי אזוי קען איך מאכן אז מיינע
טעכטער זאלן דאווענען?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך מחנ' מיט די שעורים, עס געבט מיר פיל חזק אין לעבן.

מיינע טעכטער זענען ברוך ה' זייער וואויל, זיי פאלגן, זיי העלפן מיט די שטוב ארבעט מיט א געוואלדיגע געטריישאפט, און איך דאנק דעם אייבערשטן דערפאר. עס איז אבער דא איין זאך וואס באדערט מיר זייער, איך בין אויפגעוואקסן אין א היימישע שטוב, און ביי אונז האבן די מיידלעך אלעמאל געדאווענט פרייטאג צו נאכטס און שבת אינדערפרי, דער גאנצער שבת האט זיך געדרייט אויפן דאווענען, מיט א געשמאק און א חיות, ווי אויך האבן מיר זען אינדערפרי געזאגט ברכות. פאר מיינע טעכטער פאלט אבער בכלל נישט איין צו דאווענען, אפילו אין דער וואכן, זיי ווייסן אז פרויען זענען פטור פון דאווענען און שוין.

איך ווייס נישט אויב עס פעלט זיי יראת שמים, אדער ווייסן זיי פשוט נישט ווי אזוי זיך צו פירן, אדער אפשר בין איך דער וואס ווייסט נישט ריכטיג, אפשר דארפן זיי טאקע גארנישט דאווענען.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר זאגן ווי אזוי איך דארף באהאנדלען די זאך.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אמאל איז געווען א אידענע וואס איז געקומען צום רב
מיט אן עגליכע בקשה וואס איר האט, זי האט זיך
באקלאגט אז זי ווייסט נישט פארנוואס ביי איר איז אנדערש
ווי ביי איר מאמע, ביי איר מאמע עליה השלום פלעגט
שטענדיג וואקסן אין גארטן הינטערן שטוב טאמאטעס,
איגערקעס, פאפריקע וכו', עס איז געווען אזוי געשמאק; ווען
מען איז אויפגעשטאנען אינדערפרי פלעגט מען גיין ארויסנעמען
פרישע גרינס, מען פלעגט זיך ממש דערקוויקן, ביי מיר -
וויינט די פרוי - וואקסט נישט קיין שום גרינס; זי האט
געוויינט און געבעטן אן עצה. האט דער רב איר געענטפערט
מיט א שמייכל: "אייער מאמע עליה השלום פלעגט פלאנצן,
זי האט געאקערט, געזייט און באוואסערט, איז נאכדעם
ארויסגעקומען פיינע גרינס, אז איר ווילט האבן פיינע גרינס
זאלט איר זיך באפלייסן מיטן פלאנצן וכו' - וועט ביי אייך
איך וואקסן".

דאס זעלבע זאג איך אייך, קינדער וואקסן נישט פון זיך אליין,
מען דארף אסאך הארעווען צו זען שיינע פרות. אזוי ווי
ווען מען פלאנצט איז דא ווייכע ערד און הארטע ערד, אזוי
איז מיט קינדער. יעדעס קינד איז א באזונדערע וועלט פאר
זיך, ביי איינעם זעט מען שנעלער די פרות און ביי א צווייטן

נעמט דאס אביסל לענגער, אָבער דאס איז זיכער, אז מען אָקערט און מען פֿלאַנצט - זעט מען שיינע פֿרות.

קינדער דאווענען נישט פון זיך אליין, מען דארף זיי זאגן איין מאל און א צווייטע מאל און א דריטע מאל, טויזנט מאל איז ווייניג געזאגט - ביז זיי הויבן אן דאווענען פון זיך אליין. אייער מאמע האט אין אייך אריינגעלייגט א גוטע חנוכה, זי האט אייך מחנך געווען צו דאווענען, דאס דארפט איר נאכמאכן; איר דארפט רעדן מיט די קינדער, זיי זאגן: "זעצט דארף מען דאווענען"; די קינדער וועלן מן הסתם נישט הערן ווי איר רעדט צו זיי, זיי וועלן זיין פארנומען מיט זייערע זאכן; איינער מיט ליינען, א צווייטער מיט שפילן, אזוי ווי די געזונטע נאטור ביי קינדער איז, אז זיי הערן נישט; זאלט איר דאס נאכאמאל זאגן, מיט אביסל א העכערע קול, ביז זיי וועלן זען אז מען דארף פאלגן און זיי וועלן דאווענען.

עס איז בכלל נישט קיין שאלה צי מיידלעך דארפן דאווענען, אונדאי דארפן מיידלעך דאווענען, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כ:): "ותיבין בתפלה", פרויען זענען מחויב צו דאווענען; און אז זיי ווילן נישט דאווענען דארפט איר נישט ווערן פארלוירן, נאר זיי זאגן נאכאמאל און נאכאמאל ביז זיי וועלן דאווענען און אויסוואקסן ערליכע אידן.

ווען איר צינדט אן די שבת ליכט זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן מיט די הענט אויפן פנים, איר זאלט נישט שוינען קיין טרערן; בעטם:

"הייליגער באשעפער איך דאנק דיר פאר מיין לעבן, פאר
מיין מאן, פאר מיינע קינדער און פאר אלעם
וואס די טוסנט מיט מיר.

הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו
קינדער צדיקים, קינדער וואס וועלן דיר דינען,
קינדער וואס וועלן לערנען און דאווענען און זיך פירן מיט
יראת שמים; טאטע זיסער לייג אריין א זיסע טעם אין מיינע
קינדער זיי זאלן ליב האבן צו דאווענען, זיי זאלן ליב האבן
דעם סדור, זיי זאלן שפירן ווי דער סדור איז זייער לעבן,
וואס זיי דארפן אין לעבן זאלן זיי נאר פֿעטן פון דיר.

נעם אן מיין געפֿעט בזכות די הייליגע צדיקים וואס האבן
אזעק געגעבן זייער לעבן פאר דיין פֿבוד וועגן, יהיו
לרצון אמרי פי וְהגיון לבי לפניה ה' צורי וְגאלי".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתקנא

מעג מען געבן פאר קינדער צו ליינען מאגאזינען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב פֿרוה ד' עטליכע אינגלעך אין שטוב און ווען עס קומט די
לאנגע שבתים - אמאל איז עס פֿרייטאג צו נאכטס און אמאל שבת

נאכמיטאג - זוכן זיי מיט וואס זיך אויסצולופטערן. עס קומען ארויס יעדע וואך מאנאזיגען, אויסגאבעס פון ערליכע שרייבער - ספעציעל פאר קינדער, איז מיין שאלה אויב עס איז געזונט און אויסגעהאלטן צו געבן פאר די קינדער די אלע סארט ליין מאטריאל?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז בעסער נישט אריין צו נעמען אין שטוב קיין שום מאנאזיגן; נישט קיין נפקא מינה וואס פאר א סארט.

עס איז דא גענוג וואס צו טון מיט די קינדער; אפילו אין די לאנגע שבתים און לאנגע פרייטאג נאכמיטאגס איז דא וואס מען קען טון מיט זיי. צום ביישפיל אז די עלטערן לייגן זיך שלאפן איז גוט אז די קינדער זאלן זיך אויך אראפלייגן, אז די עלטערן שמועסן - קענען די קינדער מיט שמועסן, אז מען גייט שפאצירן - נעמט מען זיי מיט אויפן שפאציר וכו'; מען דערציילט זיי שיינע מעשיות און מען פארברענגט שיין צוזאמען וכו'.

היינט זענען דא אזויפיל מעשה ביכלעך פון צדיקים פאר קינדער אין אלע יארגענג; דאס איז די בעסטע זאך צו געבן פאר קינדער צו ליינען, ענדערש און בעסער ווי זיי אנשטאפן מיט די זאכן.

וואויל איז דעם וואס נעמט זיין גאנצע שכל נאר פון די תורה און פון צדיקים; ער ליינט נישט קיין שום צייטונג און מאגאזין, דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו האבן נחת ביי די קינדער און איניקלעך.

תקכב

ווי אזוי לערנט מען אויס קינדער זיך צו פירן איידל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר אלע שעורים, ספעציעל פאר די שעורים פאר פרויען וואס האבן מיר געהאלפן א געוואלד, עס האט געהאלפן אויפבויען מיין שטוב, און איך האב א הערליכע שלום בית מיט מיין מאן לכבוד די שעורים.

מיר האבן ברוך ה' ליכטיגע קינדער מיט אסאך ענגעליגע, יעצט ווען מען זיצט אינדערהיים מיט די קינדער האבן מיר געקויפט אסאך ערליי שפילצייג און ארטס און קרעפטס, און מיר שפילן אסאך מיט די קינדער.

איך האב אבער א פראבלעם אז איך זע אז די קינדער פירן זיך נישט איידל, און רירן אן אויף נישט איידעלע פלעצער, און וויפיל מיר האבן שוין גערעדט צו זיי וועגן דעם זייער שטרענג - האט עס נישט געהאלפן.

די שאלה איז וואס מיר דארפן טון ווייטער, מער זאגן? שרייען? אדער נאך מער פון דעם? בפרט יעצט ווען די קינדער זענען א גאנצן טאג אינדערהיים, מוזן מיר וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תה'.

אך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מען דארף אויסלערנען קינדער פון ווען זיי זענען נאך גאר
יונג אז מען טאר נישט לייגן די הענט אויפן אות
ברית קדש; פון ווען זיי זענען נאך גאר קליין דארף מען
זיי זאגן אן א שיעור מאל: "דא טאר מען נישט לייגן די
הענט, דער אייבערשטער לאזט נישט אנרירן", און אויב מען
זעט אז זיי פירן זיך נישט איידל וכו' - געבט מען א פעטשיל
אויף די הענט און מען זאגט נאכאמאל מיט א שטרענגע
טאן: "דא טאר מען נישט לייגן די הענט!" ביז זיי פארשטייען
אז דאס איז זייער א הארבע זאך, וועלן זיי זיך היטן און
אויפואקסן הייליג.

נעמט אריין דעם פלל, ווי יונגער מען הויבט אן מחנך זיין
די קינדער - אלץ גרינגער וועט זיין די ארבעט מיט
זיי שפעטער, אבער אז מען איז נישט מחנך די קינדער ווען
זיי זענען נאך יונג, מען טראכט אז זיי זענען נאך קליינשיג
וכו' וכו' - דעמאלט איז זייער שווער שפעטער, בפרט אין
קדשה; אז מען זאגט נישט אן די קינדער יונגעהייט פון
וואס מען דארף זיך היטן - איז זייער שווער שפעטער.

דער עקר זאלט איר אסאך בעטן דעם אייבערשטן פאר
אייערע דורות, אז די קינדער זאלן זיין ערליך און

הייליג, זיי זאלן קיינמאל נישט פונגם זיין אין קיין שום מדה און זיי זאלן זיין אפגעהיטן אין קדושה, ווייל תפלה איז די איינציגסטע זאך וואס איז א זיכערע עצה, אלע עצות וואס מען געבט פארן מענטש איז א ספק צי עס וועט נישט ערגער מאכן און א ספק ספיקא צי עס וועט העלפן; פאר איינעם העלפט עס יא און פאר א צווייטן העלפט עס נישט, עס מאכט אים נאר ערגער, אבער תפלה - דאס איז אן עצה פאר יעדן, דאס איז א זיכערע עצה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לב.): "כל המאריך בתפלתו", ווען א מענטש בעט דעם אייבערשטן און טרעט נישט אפ פון דעם, ער בעט און בעט און מוטשעט - "אין תפלתו חונרת ריקם", וועט ער נישט אוועק גיין מיט לידיגע הענט, ער וועט געהאלפן ווערן; בפרט א אידישע מאמע וואס בעט דעם אייבערשטן טאג און נאכט: "הייליגער באשעפער, געב מיר הייליגע קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט, העלף מיר אז מיינע קינדער זאלן קיינמאל נישט פונגם זיין בברית, זיי זאלן אויסזאקסן ריין", זי בעט אויף איר שפראך טאג און נאכט פאר אירע קינדער - וועט זי זוכה זיין צו ליכטיגע קינדער, בנים צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקבג

איך בין נישט צופרידן אינדערהיים
און אין ישיבה, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס וויל איך זיך באדאנקען פאר די שעורים וואס געבט מיר
ממש לעבן.

איך בין א בחור פון זעכצן יאר אלט, די שלום בית ביי מייע עלטערן
איז נישט אזוי גוט, עס האט מיר זייער וויי געטון צו זען ווי מייע עלטערן
קריגן זיך ארום, דערפאר בין איך אנוועקגעפארן לערנען אין א ישיבה אין
א צווייטע שטאט, האפנדיג אז דארט וועט מיר זיין רואיגער און געשמאקער.

למעשה איז עס אבער נישט ממש אזוי, די ישיבה וואו איך בין
געגאנגען איז זייער שטרענג און איך האב נישט אזוי הנאה דארט צו
זיין. סיי די סדרים זענען זייער שטרענג, מען דארף זיצן אויף איין פלאץ
פמעט די גאנצע סדר, און סיי אין דארמעטארי איז זייער שטרענג, אויב
טו איך איין קליינע זאך וועט מיר דער משגיח מוטשען פאר די קומענדיגע
פאר טעג אזוי ווי איך וואלט געטון די גרעסטע עבירה.

אויסער דעם האב איך שווערע נסיונות אין קדושה, איך דארף זיך
רייסן יעדעס מאל איך גיי אין גאס, און איך בין שוין פיל מאל נכשל
געווארן אין פנים הברית רחמנא ליצלן, און דאס איז שוין יעצט ווען איך
בין נאך יונג, וואס וועט שוין זיין ווען איך וועל ווערן עלטער?

איך וויל זייער שטארק אריינגיין אין אייער ישיבה, זאל איך דאס
טון? אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א מוזק זיין און געבן עצות
ווי אזוי צו זיין אן ערליכער איד.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הפחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז אפילו דו פאלסט אראפ אין פגם הברית
- הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - איז דא א וועג
פאר דיר צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור
און אונז געשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה וואס ער
פארעט זיך מיט אונז, מיט די אלע וואס ליגן געבעד אין
עבירות און קענען זיך פון דעם נישט ארויסזען; דער רבי
קומט און ווייזט אונז די רחמנות פונעם אייבערשטן, ווי שטארק
ער האט אונז ליב, ווי דער אייבערשטער ווארט אז דער
מענטש זאל קומען צו אים, זיך אויסוויינען און תשובה טון.

דעריבער בעט איך דיר מיין טייערער ליבער ברודער,
פאלג דעם רבי'ן און נעם די עצה פון רבי'ן; גיי
זוך אויף א ווינקעלע וואו קיינער זעט דיך נישט און קיינער
ווייסט נישט וואס דו טוסט דארט און הויב זיך אן עפענען
פארן אייבערשטן, זאג אים דיין שווערע לעבן, דערצייל אים
פארוואס דו ביסט אנוועק געפארן פון שטוב, אז דו האסט
נישט געקענט צוקוקן ווי דיין טאטע און מאמע קריגן זיך,
זאג אים: "הייליגער באשעפער עכט וויל איך זיין גוט, איך
וויל נישט טון די עקלדיגע עבירה, איך וויל נישט פונם זיין

בברית, אבער איך בין אזוי צעבראכן; אין שטוב איז מיר געווען ביטער, יעצט אין ישיבה איז מיר נמאס, די משגיחים מוטשען, ועל בולם מיין גרעסטע מוטשע - איז דער יצר הרע וואס מוטשעט מיר, ער לאזט מיך נישט אפ, ער פלאקערט אין מיר; עם ברענט אין מיר א פייער פון עבירות. אייבערשטער זיי מיר מזחל אויף מייןע זינד, זיי מיר מזחל אויף מייןע עבירות, גלייב מיר אייבערשטער אז איך וויל זיין גוט, איך גיי זיין גוט, אבער איך ווייס נישט וואס צו טון, יעדעס מאל מאך איך אפ: 'פון יעצט בין איך וואויל; פון יעצט איז געענדיגט מיט אלע שלעכטס' און ווייטער טרעף איך זיך פוגם זיין".

ווען א מענטש וויינט זיך אויס צום אייבערשטן, ער זאגט: "רבנו של עולם, חטאתי, איך האב געזינדיגט", און ער האט תרטה אויף זיינע מעשים - נעמט אים דער אייבערשטער גלייך צוריק. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עין במדבר רבה כ, טו): "בלעם הנה רשע ערום, ויודע שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בוי", ווען בלעם האט געזען ווי דער מלאך שטייט פאר אים מיט א שווערד און וויל אים הרגענען - האט ער גלייך געזאגט: "חטאתי, איך האב געזינדיגט", ווייל ער האט געוואוסט דעם סוד אז ווער עס איז זיך מתודה און זאגט: "חטאתי" - קען אים קיינער נישט שלעכטס טון, אפילו א מלאך קען אים נישט אנרירן, דעריבער האט ער גלייך ארויסגעזאגט דעם ווארט "חטאתי", אז דער מלאך זאל אים נישט קענען שלעכטס טון.

שְׁטאַרק זיך מיט התבודדות, דער אייבערשטער האט ליב
ווען מען טענה'ט זיך אויס כּבֿיכּוֹל מיט אים, מען
בעט אים ער זאל מוחל זיין. בּפֿרט בּחורים וואס זיי זענען
אזוי צעבֿראכֿן, קיינער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף
זיי, זיי ווילן חתנה האבן, קיינער גלייבט זיי נישט; קיינער
ווייסט נישט וואס א בּחור גייט אריבער, נאר די אַמת'ע
צדיקים - זיי טענה'ן פאר די בּחורים פארן בית דין של מעלה,
אזוי ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט שטענדיג זאגן: "איך
וועל טענה'ן אויבן אין הימל פארן בית דין של מעלה אז
בּחורים זענען נישט שולדיג, בּחורים זענען וואויל, דאס וואס
זיי פאלן אין עבירות, זיי זענען פוגם אין פגם הברית, זיי פאלן
אראפ אין עשרה בתרין דמסאבותא - דאס איז ווייל זיי דארפן
חתנה האבן, מען קען זיי נישט געבן קיין ענש".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

תתקבד

איך האב ברוך השם חתנה געהאט,
אבער איך פאל נאכאלץ אראפ

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב חתנה געהאט אפאר יאר צוריק, פאר בערך א האלב יאר
צוריק בין איך אנגעקומען צו די חזק יומי און די דרשות, און פון

דעמאלט האט זיך מיין לעבן געטוישט אין אלע הינזיכטן, בפרט אין אמונה און אין שלום בית, און אזוי ווייטער.

איך האב אבער איין זאך אויף וואס איך דארף נאך אסאך חזוק, ליידער ליג איך נאך אין בלאטע, איך פאל אסאך אין קרשה, ליידער פאל איך נאכאלץ דורך אין פגם הברית רחמנא ליצלן, און וויפיל איך פרוביר זיך צו שטארקן גייט עס מיר נישט. איך האב שוין פארנאסן טייכן טרערן פארן אייבערשטן, איך בין אבער נאכנישט געהאלפן גענוארן.

איך האב עס נישט דערציילט פאר קיינעם, איך שרייב עס אבער פאר איך ווייל איך שפיר אז איר וועט מיר קענען געבן א וועג ארויס דערפון מיטן אייבערשטן'ס הילף.

איך ווארט זייער שטארק צו הערן פון אייך תדרכה וואס צו טון.

יישר ברוך

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו האסט א ווייב, דו האסט חתנה געהאט און נאכאלץ פאלסטו אראפ אין הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, קען זיין אז מען האט דיר געגעבן א פארדרייטע תורה; ליידער ליידער זענען פארהאן מדרכים וואס זענען מדרוך חתנים צו לעבן מיט פרישות, מען פארדרייט זיי דאס לעבן

און דאס איז גורם אז אינגעלייט זאלן פאלן אין עבירות
רחמנא לצלן.

דערפאר בעט איד דיר זייער, שפיי אויס אלע פאלשע
לימודים וואס מען האט דיר געלערנט. אונזער
וועג ווייזער איז די הייליגע תורה; נעם דעם שלחן ערוך
פאר דיין וועג ווייזער, אזוי ווי מוהרא"ש פלעגט שטענדיג
דערציילן אז מען האט געפרעגט דעם חזון איש זכותו יגן
עלינו צי היינט איז דא די אורים ותומים, האט ער געענטפערט:
"מיין אורים ותומים איז דער שלחן ערוך; ווען איד דארף
וויסן ווי אזוי זיך צו פירן קוק איד אין שלחן ערוך".

אנטלויף פון די מנגלים וואס שטעלן זיך אהער ווי פרומע
מענטשן און זיי נארן אריין אומשולדיגע אינגעלייט
און וויבלעך מיט זייערע פאלשע הדרכות, וועסטו שוין נישט
פאלן אין פגם הברית.

עס איז נישט שיק צו שרייבן אין א בריוו ווי אזוי צו לעבן
מיט א ווייב על פי תורה, מפני הצניעות; נעם די
הייליגע גמרא מיטן שלחן ערוך - וועסטו זען ווי אזוי מען
קען לעבן א ריינע לעבן אן אראפפאלן אין עבירות.

הרב הקדוש רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין זכרונו
לברכה (בעל מחבר ספר "באור הפקוטים") ווען מען
פלעגט אים בעטן הדרכות בדברים שפינו לבינה וכו', פלעגט
ער זאגן איין זאך: "קינדערלעך, היט אייך פון בריתות",
געבט אכטונג נישט נכשל צו ווערן אין בריתות; ווען מען

מעג, מעג מען אלעס וכו'; און מען זאל זיך נישט מבלבל זיין פון קיין שום זאך אויף די וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקבה

איז תקון חצות געמאכט אויך פאר פשוט'ע אידן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלערנט אין לקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן קמט) איבער דאס גרויסקייט פון תקון חצות, האב איך געוואלט פֿרעגן ווי אזוי דאס ארבעט, ווען און וואס זאגט מען? און צי איז עס נישט געמאכט נאר פאר געהויבענע אידן עוברי ה' ווייל איך קען נישט קיין מענטשן וואס שטייען אויף חצות.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען אויסקלארן איבער דעם ענין פון אויפשטיין און זאגן תקון חצות.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפֿרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מענטשן האלטן זיך צוריק פון זאגן "תקון חצות" ווייל מען מיינט אז דאס איז נאר געמאכט פאר גרויסע

צדיקים; די מעשה ביבלעך לייגן אראפ תקון חצות פארן דאס איז א שרעקעדיגע זאך, מען צינדט אן א ליכט און מען זיצט אויף דער ערד מיט א זאק וכו'; מען לייגט דאס אראפ אזוי דראמאטיש און מען מיינט אז דאס איז נאר פאר צדיקים וואס זענען זייער גרויס וכו'. אבער עס איז נישט אזוי, תקון חצות דארף יעדער איינער זאגן, דאס איז אן הלכה אינעם ערשטן סימן אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן א, סעיף ב) און אזוי טוען אלע ברסלב'ער חסידים, מען זאגט יעדע נאכט תקון חצות.

אז מען קען זיך איינפירן צו גיין שלאפן פרי און אויפשטיין פרי - איז אנדאי דאס די וועג, אבער דער מציאות ווייזט אז היינטיגע צייטן האט זיך די וועלט צוגעוואוינט אז מען גייט שלאפן שפעט; דעריבער האט אונז מוהרא"ש זכרוננו לברכה געגעבן אן עצה אז מיר זאלן זיך צוגעוואוינען צו זאגן תקון חצות פאר מיר גייען שלאפן, עס קומט סיי ווי אויס רוב מאל צו גיין שלאפן נאך חצות.

תקון רחל איז צוויי קאפיטלעך (תהלים קאפיטל קלז): על נהרות בבל און (קאפיטל עט): מזמור לאסף. דערנאך זאגט מען (איכה ה): זכור ה' מה הנה לנו, נאכדעם זאגט מען תקון לאה (קאפיטל כד): לדוד מזמור, (קאפיטל מב): כאיל תערג, (קאפיטל מג): שפטני, (קאפיטל ב): יענה ה', (קאפיטל סז): למנצח בנגינות, (קאפיטל קיא): אודה ה', (קאפיטל נא): בבוא אליו נתן הנביא, (קאפיטל קכו): שיר המעלות; שבת און יום טוב און ווען מען זאגט נישט

ק"י תחננו, זאגט מען נישט תקון רחל, נאר די זעקס קאפיטלעך פון תקון לאה.

ווען מען זאגט תקון חצות דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אויף די אייגענע גלות; דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן רסח): ווען דו זאגסט תקון חצות זאלסטו זיך אינזיין האבן; "איכה נחרב האולם", רבונו של עולם איך בין אינגאנצן חרוב ונחרב, "עד אן יצעק בשבי", ווי לאנג נאך וועל זיין אין געפענגעניש ביים יצר הרע זכו?! מען וויינט: "על אלה אני בוכיה", איך וויין רבונו של עולם, "עיני עיני ירדה מים", אויף מיינע אויגן וואס איך היט נישט; איך קוק עבירות, וואס דאס איז גורם: "כי רחק ממני מנחם משיב נפשי", אז איך זאל זיך דערנווייטערן פונעם צדיק וואס ער איז "משיב נפשי", און איך פאל אראפ אין פנים הברית. "היו בני שוממים", איך זינדיג בהוצאת זרע לבטלה, "כי גבר אויב", ווייל דער יצר הרע שטארקט זיך אויף מיר; אלעס צוליב "עיני עיני", אז מיינע אויגן זענען נישט ריין.

וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן בזה העולם, ער כאפט אריין צו זאגן ביינאכט תקון חצות און איז זיך מתבודד מיטן אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקנו

ווי אזוי קען איך משפיע זיין פאר אנדערע אידן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער איבערנענומען אז איך האב שוין ענדליך די זכ"ל און געלעגנהייט צו שרייבן צום ערשטן מאל צום ראש ישיבה שליט"א, נאכדעם וואס איך האב שוין אויסגעהערט זייער אסאך שעורים און זיך ברוך ה' אונגעזאפט מיט פשוט'ע אמונה.

מיין שאלה איז אזוי, איך בין נישט קיין ברסלב'ער חסיד, איך שפיר אבער אז איך האב א ווארעמקייט אין מיר צום באשעפער און איך האב שטארק חשק דאס איבערצוגעבן פאר נאך אידן, משפיע צו זיין פון מיין ווארעמקייט פאר אידישע קינדער, זאל עס זיין פארלערנען א שעור אין גמרא אדער משניות, צו מאכן א פארברענג, און דאס גלייכן.

אסאך מאל שפיר איך ממש ווי איך גיי אויס צו קענען משפיע זיין פאר אנדערע, איך זע אבער נישט קיין וועג ווי אזוי איך קען אנקומען צו דעם, אפשר האט איר פאר מיר אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו ווילסט באמת העלפן אנדערע - זאלסטו גיין הפצה, פארשפרייטן די עצות פון רבי'ן; נעם ספרים און קונטרסים

עצתו

תתקבו

אמונה

שיג

פון הייליגן רבי'ן און זיינע תלמידים - און גיי דערמיט אין היינער, אין שולן און אין פוללים; דאס איז א תקון פאר אלע הארבע עבירות וואס מען דארף מתקן זיין.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להתזיר בני אדם בתשובה", ווער עס דארף מתקן זיין די עבירות פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - זאל צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה; עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן וואס ער האט פגם געווען - ווי ער זאל עוסק זיין אין הפצה.

דו שרייבסט אז דו שפירסט ווי דו גייסט ממש אויס צו משפיע זיין פאר אנדערע; זאלסטו גיין הפצה, דאס וועט דיר געבן א געפיל ווי דו ראטעוועסט מענטשן, דו וועסט האבן א חלק אין די גאלה שלמה וואס וועט קומען בזכות די וואס פארשפרייטן די עצות פון רבי'ן, וואס אנטפלעקט פאר יעדן די רחמנות פונעם אייבערשטן וואס ער האט צו יעדן איד; אפילו ווי ווייט מען איז אוועק געפאלן קען מען נאכאלץ צוריק קומען צום אייבערשטן.

דער וואס ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן איז זייער חשוב אין הימל, אזוי ווי דער הייליגער זחר זאגט (תרומה קכח): "תא חזי", קום און זע, "כל מאן דאחיד בידא דחבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", א מענטש

וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; "גרים לאכפויא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעיפא ותתא", דער מענטש נעמט אוועק טמאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטנס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וזכי למחמי בנין לבנוי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקנו

איך וויל זיין אן ערליכע איד, אבער איך פאל כסדר

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר די חזוק מיט וואס איך בין זיך מחנ' טאג טעגליך.

איך פאל אסאך אין קדושה, איך בין אסאך פונם בברית רחמנא ליצלן, די אויגן היט איך זיך בכלל נישט און איך לויף נאך עבירות די גאנצע צייט, איך האלט עם שוין מער נישט אויס, איך קען נישט מער, איך וויל שוין זיין אן ערליכער איד. איך האב שוין אלעס פרובירט, איך האב אסאך עליות, אבער נאך פיל מער ירדות, וואס וועט זיין מיט מיר?

איך בין מעביר סדרה, איך פרוביר צו זאגן משניות וויפיל איך קען און א בלאט גמרא יעדן טאג. איך זע אן אינטערעסאנטע זאך אז רוב מאל ווען איך בין אראפגעפאלן האב איך פונקט יענעם טאג עפעס אויסגעלאזט, אדער מעביר סדרה זיין אדער עפעס אנדערש.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען א מענטש טוט תשובה, ער קומט צוריק צום אייבערשטן, דארף ער וויסן אז די קלפות און משחיתים וואס ער

האט באשאפן פון עבירות וועלן אים נאכלויפן און אים פֿרובירן צוריק צו באפן; זיי לויפן נאך דעם מענטש און ווארפן אים אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, אבער אז דער מענטש איז שטארק, ער גייט ווייטער צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האפן אויף אים און אים מקרב זיין צו די קדושה, ער וויינט צום אייבערשטן ער זאל אים מוחל זיין אויף אלע עבירות, דורךדעם הרגעט ער אויס אלע קלפות און משחיתים.

טייערער ברודער נעם די חזוק פון רבי'ן; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מח): "צריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'", ווער עס וויל זיין אן ערליכער איד, דארף וויסן אז מען קען נישט זיין אן ערליכער איד נאר אז מען איז א גרויסער עקשן, עס זאל נישט אינטערעסירן דעם מענטש צי ער פאלט אראפ צי נישט, ווייל דער יצר הרע האלט אין איין אראפֿווארפן דעם מענטש, ער ברענגט אריין אין אים חלישות הדעת, דער מענטש זאל טראכטן פֿאלן דער אייבערשטער דארף אים נישט, ער וויל דער מענטש זאל אפלאזן זיין ווילן; אבער ווען א מענטש איז אן עקשן און ער לאזט נישט נאך, אפילו ער האלט אין איין פאלן, ער איז פֿונגם בפרית רחמנא לצלן דאך גייט ער שטענדיג צוריק צום אייבערשטן - וועט ער זוכה זיין סוף כל סוף צו אלע מדריגות.

אך בעט דיר זייער, זיי שטארק ביי זיך, געב נישט נאך, געב נישט אויף; אזוי גייט עס מיט יעדן איינעם, ווען

מען וויל זיין גוט הויבט מען אן פאלן, ווען מען הויבט אן תשובה טון הויבט מען אן האבן ביטערע נסיונות. אזוי ווי דער רבי זאגט (שם): "כי בן דרך הבעל דבר והסטרא אחרא, בשרואה שהאדם סמוך סמוך ממש לשערי הקדשה, וכמעט שיכנס, אזי הוא מתפשט עליו בהתנברות גדול מאד מאד רחמנא לצלן", דאס איז די וועג פון די סטרא אחרא ווען זיי זעען ווי דער מענטש גייט שוין אט אט זיין אן ערליכער איד, זיי זעען ווי דער מענטש גייט שוין כמעט אריין אין די טיר פון קדשה, דעמאלט פארלייגן זיי זיך זייער שטארק אויפן מענטש מיט א מורא'דיגע שטארקייט רחמנא לצלן, און ווען דער מענטש ווייסט נישט אז דאס איז נאר אים אנוועק צו שלעפן און אים צו צעברעכן - געבט ער אויף און לאזט אלעס אפ.

דאס איז דיין שיינקייט און דאס האט דער אייבערשטער ליב; צו זען ווי א איד וואס עס קאכט אין אים שמוץ און נארישקייטן, מיט דעם אלעם דערהאלט ער זיך און ער קומט נאכאמאל צוריק, ער בעט דעם אייבערשטן און וויינט זיך אויס: "רבנו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד, האב אויף מיר רחמנות וכו' וכו'"; דאס קען אפילו א מלאך נישט באווייזן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקבה

מיין מוח איז פארברענט, ווי אזוי קען
איך ווערן אן ערליכער איד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר אלע שעורים וואס זענען מיר זייער מחזק, און איך
האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר אויך קענען מחזק זיין און
געבן א וועג ארויס פון מיינע שלעכטע געוואוינהייטן.

שוין פון אלס גאר קליין קינד פלעג איך זיך שפילן זייער נישט איידל
מיט אנדערע קינדער, קיינער האט מיר נישט געזאגט אז דאס איז א
פראבלעם, איך קום פון א ליטווישע פאמיליע, ביי אונז רעדט מען נישט
פון די זאכן, איך האב נישט געוואוסט אז איך טו עבירות, און אזוי האב
איך זיך ליידער צוגעוואוינט צו טון עבירות.

דאס האט מיך באגלייט ווייטער אין תדר און אין ישיבה, און מיט
די שכנים און שכנות, מיין גאנצע קאפ איז גאר געפארן אויף עבירות,
און דערנאך האב איך זיך אויך געשאפט א סמארטפאון צו זען עבירות,
ביז איך בין שוין יעצט אזוי שטארק אראפגעפאלן אז איך קען מער
נישט טראכטן פון קיין שום אנדערע זאך, מיין קאפ טראכט גאר פון
איין זאך, פון עבירות, ווען איך קוק אויף א מענטש לויפט מיין קאפ
גלייך אויף עקלדיגע זאכן.

איך דארף שוין אריינגיין יעצט אין ישיבה גדולה, און איך בין ממש
פארלוירן, איך מוז טרעפן א וועג ארויס פון מיינע שמוציגע מעשים און
געראנקען, איך וויל זיין אן ערליכער איד.

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אהרי-קדושים, ג' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו גייסט אריבער מיט דיר אליין איז איין צרה, אבער דאס וואס דו שרייבסט אז דו טוסט מיט דייע שבענים, דו נעמסט קליינע קינדער און דו שפילסט זיך מיט זיי, דו זוכסט ווי אזוי דו קענסט זיי אנכאפן און קוקן וואו מען טאר נישט; דארפסטו וויסן אז עס וועט נישט נעמען לאנג און מען וועט דיך איינשפארן אין תפיסה אדער אין משוגעים הויז פאר דיין גאנצע לעבן, ווייל ווער עס שפילט זיך מיט קינדער, ער איז זיי מטמא רחמנא לצלן, אזא איינעם דארף מען איינשפארן אין תפיסה פארן לעבן.

שטיי ווייט פון קינדער אויב דו ווייסט וואס איז גוט פאר דיר; עס איז נישט קיין קינדער שפיל, דאס איז א שפיל מיט פייער, מען באצאלט זייער א טייערע פרייו. אפגערעדט פון די בזיונות וואס דו וועסט האבן, וואו דו וועסט גיין און וואו דו וועסט שטיין וועלן די קינדער דיך באזינגען מיט קאצן מוזיק, מען וועט שרייען אין אלע גאסן, מען וועט טייטלען מיט די פינגער אויף דיר: "דא גייט דער מנגל!" און דו וועסט ווערן פארשעמט מיט שטארקע בזיונות; פּרעג איך דיר: "וואס פעלט דיר דאס אויס?"

יעצט בנוגע דיר אליין; אז דו ביסט געבעד אריינגעפאלן אין אזא פאסטקע, פון אלס קינד האסטו זיך

צוגעוואוינט צו טון עבירות מיט אנדערע קינדער, מיט שכנים
 ושכנות, קיינער האט דיר נישט געזאגט אז דאס איז א זאך
 וואס הרג'עט דעם מענטש, ביסט אזוי שטארק אראפגעפאלן
 אז דו קענסט מער נישט טראכטן פון קיין שום אנדערע
 זאך, דיין קאפ טראכט נאר פון איין זאך, פון עבירות, ווען
 דו קוקסט אויף א מענטש לויפט דיין קאפ גלייך אויף
 עקלדיגע זאכן השם ישמרינו, דו שרייסט און בעסטסט אז דו
 ווילסט ארויסגיין פון דיין מצב, דו ווילסט זיין ערליך.

וויסן זאלסטו אז פון יעדע פראבלעם איז דא א וועג ארויס,
 נישטא אזא זאך 'מען האט פארשלאסן די וועגן ארויס
 צו קריכן פון די צרה', דער פראבלעם איז נאר אז דער
 מענטש ווייסט נישט דער וועג ארויס צו גיין, ער זעט נישט
 די טיר ארויס; אויף דעם האבן מיר באקומען א מתנה פונעם
 אייבערשטן, ער האט אונז געשיקט דעם רבינ'ס נשמה ער
 זאל אונז באלייכטן אונזער לעבן, ער זאל אונז ווייזן די
 רחמנות פונעם אייבערשטן און אונז ווייזן דעם וועג ארויס
 פון די פראבלעמען.

דער רבי האט אונז געגעבן א וועג ווי אזוי מיר זאלן זיך
 פירן, דער וועג איז 'התבודדות'; א מענטש זאל גיין
 יעדן טאג אין א פריוואטע פלאץ און דארט זאל ער שמועסן
 מיטן אייבערשטן אויף זיין שפראך, ער זאל דערציילן פארן
 אייבערשטן אלע שלעכטע מחשבות, שלעכטע דבורים און
 שלעכטע מעשים וואס דער יצר הרע מאכט אים טון. אין
 אנהויב ווען מען הויפט אן מאכן התבודדות איז דאס א

שווערע זאך, מען שפירט נישט ווי מען רעדט צו איינעם, מען שפירט נישט ווי דער אייבערשטער הערט אויס וואס מען בעט אים, בפרט ווען מען זינדיגט אין די עבירה פון פגם הברית, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, דעמאלט פארלירט מען די אמונה, ווייל ברית מיט אמונה גייט געקניפט און געבינדן (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לא), אזוי ווי עם שטייט (תהלים פט, כט): "ובריתי נאמנת לו"; מען הויפט אן טראכטן: 'דער אייבערשטער דארף מיך נישט', דער אייבערשטער איז ברוגז אויף מיר, ביז דער מענטש ווערט אזוי צעקלאפט אז ער גייט נאכאמאל צוריק צו זיינע שלעכטע מעשים, "ככלב שב על קאו" (משלי כו, יא), אזוי ווי א הונט גייט צוריק צו זיין שמוץ; מען פאלט און מען פאלט ביז מען פאלט אריין אין נאך טיפערע בלאטעס, ביז מען שפירט זיך שוין אזוי שטארק פארלוירן אז מען הויפט אן טראכטן מחשבות פון ענדיגן דאס לעבן השם ישמרנו.

דעריבער דארף מען זיין שטארק אין אנהויב נישט אפצולאזן די וועג פון התבודדות, אפילו מען שפירט נישט ווי מען רעדט צו איינעם, מען שפירט נישט ווי איינער הערט אויס, דאך גייט מען ווייטער אויף דעם וועג, מען פאלגט דעם רבי'ן; מען רעדט צום אייבערשטן - נישט איין מאל, נישט צוויי מאל, נאר אן א שיעור מאל, מען בעט אים: "רבונו של עולם האב רחמנות אויף מיר, איך קען נישט אזוי לעבן, איך האב נישט קיין שליטה אויף מיר, איך שפיר זיך ווי א פארלוירענער, איך זינדיג אין פגם הברית און איך

האלט אין איין פאלן. יעדער מיינט אז איך בין א נארמאלער מענטש, איך בין א וואוילער בחור, אבער איך בין אזוי טיף אריינגעפאלן אין שאול תחתית אז איך קען נישט מער".

באמת אז מען טראכט אריין ביסטו נישט שולדיג, ווייל קיינער האט דיר נישט געזאגט אז דאס איז אן עבירה; דו ביסט אויפגעוואקסן אלע דינע יארן אן וויסן בכלל אז דאס איז א זאך וואס הרגעט דעם מענטש פארן לעבן.

ביי די מקומות וואס האלטן זיך נישט מיט צדיקים - דארט איז אפגעמאכט אז מען רעדט נישט פון קדושה, אפילו ביי די חסידי'שע ישיבות זענען דא פלעצער וואס האבן א שיטה נישט צו רעדן וכו', בפרט ביי די מקומות וואס גייען נישט אויפן הרך פון די הייליגע צדיקים תלמידי בעל שם טוב זכותם יגן עלינו - דארט רעדט מען נישט; דו האסט א גוטע טענה צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך האב זיך צוגעוואוינט אלס יונג קינד צו די מעשים, פון וואו וואלט איך געדארפט וויסן וואס דאס איז?! פון וואו וואלט איך געדארפט וויסן אין וואס פאר א פלאנטער איך לייג זיך אריין?!" דו האסט וואס צו טענה'ן מיטן אייבערשטן.

אז דו וועסט גיין אויף דעם וועג, דו וועסט רעדן צום אייבערשטן טאג נאך טאג וועט נישט געמען לאנג ביז דו וועסט אנהויבן קענען טראכטן, דו וועסט אנהויבן קענען גיין צווישן מענטשן, דו וועסט זיך קענען ארויסדרייען פון דינע נישט גוטע וועגן.

תתקבט

קען מען פשוט זאגן די ווערטער פון תורה?

שאלה:

לְכַבֵּד דָּעַר ראש ישיבה שליט"א,

ייִשר בַּח פֿאר אלע חזוק און שעורים וואס זענען מיר אלעמאל מ'חזק, ספעציעל יעצט ווען די גאנצע וועלט גייט דורך אזא שווערע צייט.

איך האב געהערט צוויי אידן זיך טענה'ן איבערן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן, איינער האט געזאגט אז דאס מיינט פשוט צו זאגן בלויז די ווערטער, און דער צווייטער האט געהאלטן אז מען דארף יא פרוברן צו פארשטיין וואס מען לערנט, נאר אויב מען קומט אן צו א שווערע שטיקל וואס מען פארשטייט נישט, זאל מען נישט בלייבן שטיין דארט, נאר זיך רוקן ווייטער.

ווייל איך וויסן וואס דער אמת איז וועגן דעם, און איך צי דער דרך הלימוד איז טאקע געמאכט פאר יעדן איינעם, אדער נאר פאר איינער וואס קען נישט לערנען אויף אן אנדערן אופן.

ייִשר בַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת אחרי-קדושים, ז' אייר, שנת תש"פ לפרט
קטז

לְכַבֵּד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס דארפסטו זיך טענה'ן מיט אנדערע? וואס דארף דיר אנגיין וואס אנדערע זאגן? א קלוגער מענטש טוט

וואס איז גוט פאר אים, עס אינטערעסירט אים נישט וואס דער זאגט און וואס יענער זאגט; פֿרעג איך דיר, פֿאר וואס דארפסטו זיך מבלבל זיין פון אנדערע? נאך אביסל וועלן מיר דארפן איבערלאזן די וועלט, דעמאלט וועט מען זען די ווארהייט און גרויסקייט פון דעם רבינ'ס דרך הלימוד

(המבואר בשוחות הר"ן, סימן עו).

מוהרא"ש זכרנו לברכה שרייבט אין די צואה (צואת מוהרא"ש, אות יג): "וכשתגיעו לעולם האמת אז תיזכחו צדקת סדר דרך הלימוד של רבינו ז"ל", ווען איר וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבינ'ס 'סדר דרך הלימוד'; "ועל כן מה ולמה לכם להתנבח", דעריבער זאלט איר זיך נישט טענה'ן מיט קיינעם, "טעמו וראו כי טוב השם", פרובירט אליינס אויס דעם דרך הלימוד וועט איר זען ווי זיס און געשמאק דער אייבערשטער איז, "הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים בתיכם", געוואוינט אייך צו צו לערנען לויט דעם סדר דרך הלימוד, דעמאלט וועט איר זען און שפירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אונז לעבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עקר הלימוד הוא רק לעשות רצונו יתברך ולזמד על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", וואויל איז דעם מענטש

וואס לאזט זיך נישט נארן און ווייסט אז דער עקר לימוד התורה איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עין שם.

ווען א מענטש לערנט תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט - איז דאס זייער טייער ביים אייבערשטן.

דער זהר הקדוש זאגט (קדושים פה:): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", ווער עס וויל לערנען די הייליגע תורה, "ולא

אשבח מאן דיוליף ליה", און ער האט נישט ווער עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין וואס ער לערנט,

"והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומנמנם בה בגמגומא דלא ידע", אבער וויבאלד ער האט ליב צו לערנען, לערנט

ער אן פארשטיין, "כל מלה ומלה ספקא", זאל ער וויסן אז יעדעס ווארט תורה וואס ער לערנט אן פארשטיין גייט

ארויף אויבן אין הימל, "וקודשא ברוך הוא תדי בההיא מלה", און דער אייבערשטער פרייט זיך מיט דעם. "וקביל

לה", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, "ונטע לה סחרניה דההוא נחלא", און ער פלאנצט איין די ווערטער אויבן אין

הימל ארום א טיף, "ואתעבירו מאלין מלין אילנין רברבין", און עס ווערט פון די ווערטער גרויסע ביימער, "ואקרון ערבי

נחל", וואס מען רופט זיי אן 'ערבות', אזוי ווי עס שטייט (משלי ה, יט): "באהבתה תשגה תמיד", פון ליבשאפט צו די

תורה - לערנט ער שטענדיג, אפילו מיט גרייזן.

וואס זאל איך דיר זאגן, יעדן טאג וואס גייט אריבער אן תורה - איז מען א גרויסער רחמנות; דאס לעבן גייט

פארביי אזוי ווי א שאטן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברי

הימים-א כט, טו): "כיצל ימינו על הארץ ואין מקוה", זאגן אויף דעם חכמינו זכרונם לברכה (מדרש בראשית רבה צו, ב): "הלואי כצלו של כותל, או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף", הלואי זאלן אונזערע טעג זיין אזוי ווי די שאטן פון א וואנט וואס נעמט אביסל צייט ווי לאנג עס גייט אריבער, אדער ווי די שאטן פון א בוים, אבער אז מען קוקט גוט זעט מען אז דאס לעבן פונעם מענטש איז ניטאמאל ווי אזא שאטן, נאר עס פליט אדורך אזוי ווי די שאטן פון א פייגל וואס פליט.

וזאזיל איז דעם וואס פאלגט דעם רבין בתמימות ופשיטות, דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו קומען צו די גרעסטע מדרגות. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (מני מוהר"ן, סימן שנד): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף די וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און ווערן נישט מקורב, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיך נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתפל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אבל לא יועיל אז", ווייל עס וועט קומען א צייט

ווען דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - (וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר), און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס, און ער וועט חרטה האבן, טראכטנדיג: 'פארנוואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבי'ן? ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איך זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדריגות אויף די וועלט', אבער עס וועט שוין זיין צו שפעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקל

ווי אזוי שטארק איך זיך איבער מיינע שווערע נסיונות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך די שעורים און איך בין זיך מתי' דערמיט, איך האב שוין ברוך השם געענדיגט איינמאל משניות, און איך האלט יעצט אינמיטן ש"ס, א גרויסן יישר ב"ח.

און יעצט צו מיין שאלה, איך בין א בחור, און דער יצר הרע פלאקערט אין מיר אויף א געוואלדיגן פארנעם, און איך קען זיך נישט מתגבר זיין אויף אים. איך ווייס נישט פארנוואס ער האט זיך פארלייגט אזוי שטארק פינקט אויף מיר, מיד מכשיל צו זיין מיט פגם הברית רחמנא ליצלן,

איינמאל בין איך זיך מתגבר אויף אים, און די צווייטע מאל איז ער זיך מתגבר אויף מיר; פארנוואס האב איך אזעלכע שווערע נסיונות? איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען מתזק זיין.

איך בין איך מפיץ דעם גליון היכל הקדוש אין מיין געגנט, איך דרוק עס ביי א גוי'אישן דרוקער, אבער מענטשן זאגן מיר אז מען טאר נישט אהינגיין ווייל דארט איז דא אפענע אינטערנעט, איך האב אבער קיינמאל נישט געזען קיין שלעכטס דארט, איז דאס א פראבלעם?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת אחר-קדושים, ז' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי חשוב דו ביסט ביים אייבערשטן מיט דעם וואס דו פארשפרייטסט דעם רבינ'ס עצות פאר אנדערע, מיט דעם נעמסטו אראפ פון דיר אלע דינים און אלע שלעכטס; דער רבי זאגט (ספר המדות אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווער עס וויל מתקן זיין וואס ער האט פוגם געווען אין פגם הבגרות - זאל עוסק זיין אין די מצוה פון צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה; עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן וואס ער האט פוגם געווען - ווי צו עוסק זיין אין הפצה.

הער נישט אויס די וואס ווילן דיך אפרעדן פון הפצה, די זעלבע רעדן אפ מענטשן פון פארן קיין אומאן; מיט די זעלבע טענה, אז אין אומאן איז דא אינטערנעט וכו', פארטו ביז אומאן איז נישטא קיין אינטערנעט און קיין עבירות. אדרבה, זיי ממשוך מיטן פארשפרייטן אין דיין געגנט, און שטארק זיך נאך מער צו פארשפרייטן אין נאך געגנטער און אין נאך שטעט; דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו די הבטחה וואס דער הייליגע זתר זאגט (תרומה, קכח): "תא חזי, כל מאן דאחיד בגדא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", קום און זע: א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום אנדערער מענטש איז נישט זוכה; "גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", דער מענטש נעמט אוועק טמאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטנס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וזכי למחמי בגין לבנוי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן

דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שערי
רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
אלע ענינים.

תתקלא

דארף מען אלעס דערציילן פאר די ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די חשוב'ע שעורים און עצות, בפרט אויף שלום בית,
וואס העלפט מיר גאר אסאך.

איך האב שטארק געוואלט האבן אן עצה פונעם ראש ישיבה שליט"א,
איך האב ברוך השם זייער א וואוילע ווייב, איך בין זייער אפן מיט איר
ברוך השם, מיר שמועסן אלעס אדורך צוזאמען, און מיר לעבן ברוך
השם בשלום. די מעשה איז אבער אז עס איז דא געוויסע זאכן אין מיין
ביזנעס וואס איך וואלט זייער נישט געוואלט עס זאל אנקומען צו פּרעמדע
אויפערן, און וויפיל איך זאל נאר בעטן מיין ווייב זי זאל דאס נישט
איבערזאגן פאר קיינעם, וועט זיך עס אבער ארויסגליטשן פון איר, זי
טוט עס נישט פאר שלעכטיקייט חלילה, נאר פשוט עס גייט ארויס פון
איר אומוילנדיג. דער אייבערשטער האט מיר געגעבן דעם שכל זיך נישט
צו קריגן וועגן דעם, איך האב איר מוחל געווען, איך וויל נאר וויסן ווי
אזוי צו האנדלען פון יעצט און ווייטער. איר נישט צו דערציילן איז אויך
נישט קיין עצה, איך האב שוין איינמאל איר געזאגט אביסל אנדערש
פונעם אמת, און שפעטער האט זי זיך זייער באלידדיגט פון דעם.

ביטע געבט מיר א גוטע עצה ווי אזוי צו האנדלען אין דעם מצב.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת אחר-קדושים, ח' אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יו.): "איש ואשה, זכו,
שכינה ביניהן", ווען מען לעבט בשלום דעמאלט
איז מען זוכה אז די שכינה רוט אין שטוב, עס איז דא
השראת השכינה, און חס ושלום אז מען קריגט זיך - טרייבט
מען ארויס דעם אייבערשטן; אנשטאט די שכינה - קומען
די נישט גוטע, דער שטן קומט אין שטוב ה' ישמרינו. אזוי
ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה
שם השטן", דארט וואו מען קריגט זיך דארט איז דער שטן;
די שכינה רוט נאר דארט וואו עס איז דא שלום, ווייל דעם
אייבערשטנס נאמען איז שלום (שבת י:).

דארפסט נישט אלעס דערציילן אין שטוב; ווילאנג דו
ברענגסט פרנסה וועט דיין ווייב זיין גליקליך און
צופרידן, דיין ווייב וועט נישט זיין ביז אויף דיר אז זי וועט
נישט וויסן אלע איינצעלהייטן פונעם געשעפט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקלב

ווי אזוי היט מען די קינדער פון קשיות
אויף אמונה פון א קרוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם וויל איך זאגן א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים און חזוק, עם
געבט מיר לעבן אין אלע תחומים, איך זאל זיך קענען אומגיין מיט מיין
ווייב און קינדער, און צו קענען לערנען אזויפיל תורה אויפן סדר דרך הקימוד.

איך האב א שוואגער וואס איז נישט קיין שומר תורה ומצות, ער
האט זיך דערקלערט אלס אן אפיקורס. ער קומט אסאך צו מיין שווער
אינדערהיים און עם שטערט מיר זייער שטארק ווען ער דרייט זיך דארט,
בפרט ווען מיינע קינדער פֿרעגן קשיות.

יעצט גייט אויסקומען א משפחה שמחה וואו מיר גייען זיין דארט
צוזאמען, וויל איך וויסן צי מען קען אים מצרף זיין צו מגן, צום דאווענען
אדער בענטשן, און בכלל ווי אזוי מען דארף צו האנדלען אין אזא פאל.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, י' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

רעד צו דייע קינדער אסאך דבורי אמונה, דאס איז וואס
דו קענסט טון.

מען קען נישט נאכגיין קינדער פיר און צוואנציג שעה; וואס ווייסטו וואס דיין קינד'ס חברים רעדן? וואס ווייסטו וואס ער הערט אין גאס? וואס ווייסטו מיט וועם ער חבר'ט זיך? לידער לידער זענען דא זייער אסאך געפאלענע מענטשן וואס קענען פארדרייען קליינע קעפעלעך מיט פלומרישע קשיות, וואס נאר מיט א קליינע קאפ איז דאס א קשיא. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן לב) מען פרעגט פון א קינד א שאלה, אז ביי איינעם אין שטוב האט זיך אויסגעשאסן א פענסטער האט ער גענומען א פענסטער פונעם אנדערן צימער און געלייגט אין דעם צימער, פרעגט מען דאס קינד: "פארוואס האט מען ארויסגענומען די פענסטער פון דעם אנדערן צימער און געלייגט אין דעם צימער, אמער, די פייגל קען דאך יעצט ארויספליען פון יענעם צימער, וואס האט מען אויפגעטון?!" ווען מען פרעגט אים די קשיא לייגט מען אריין דעם תירוץ אין די קשיא, בלייבט דאס קינד צעמישט מיט די קשיא; איי די קשיא איז נישט געשטויגן און נישט געפלוין, ער האט נישט קיין פייגלעך, ער האט געלייגט דעם פענסטער עס זאל נישט זיין קאלט וכדומה, אבער דער קליינער מח בלייבט פארטומלט און ווייסט נישט וואס צו ענטפערן.

אז מען וויל אויפשטעלן ערליכע דורות איז דא איין עצה: "רעדן אסאך פון אמונה"; ווי מער מען רעדט פון אמונה אלץ שטערקער ווערט אויפגעבויט די אמונה, מען שפירט דעם אייבערשטן מיט אזא שטארקקייט, ממש מען זעט דעם

אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקיטוי מותר"ן חלק א', סימן סב) אויף דעם וואס שטייט אין זחר הקדוש (משפטים צה.) "עולמתא שפירתא דלית לה עינין, גופא טמירתא ואתגלי, נפקת בצפרא ומתבסיא ביממא, מתקשטת בקשוטין דלא הוו", זאגט דער רבי אזוי: 'עולמתא שפירתא' דאס איז אמונה, אבער 'דלית לה עינין' עס האט נישט קיין אויגן; דאס הייסט מען טאר נישט פֿרעגן קיין קשיות, נאר מען דארף זיך שטארקן מיט אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן. 'גופא טמירתא' זי איז באהאלטן, ווען דו וועסט בעטן איינער וואס האט אמונה ער זאל דיר מסביר זיין א טעם און א סברה אין די אמונה - וועט ער נישט האבן וואס צו ענטפערן, ווייל אז מען פֿרעגט א מאמין בהשם יתברך, זיי מסביר וואס דער אייבערשטער איז, קען ער דיר נישט ענטפערן, אבער 'ואתגלי' ביי אים איז עס אזוי קלאר, אזוי ווי ער זעט דאס מיט די אויגן. 'נפקת בצפרא' יעדן צופרי ווערט צוריק באנייט די אמונה, 'ומתבסיא ביממא' און דורכן טאג ווערט עס פארדעקט, ווייל מען ווערט אריינגעשלעפט אין די ארבעט און מען לויפט נאך געלט, צוביסליך פארנעסט מען פונעם אייבערשטן.

בנוגע אים מצרף זיין צו מנין וכו'; על פי רוב זענען די אלע נישט קיין אפיקורסים, זיי זענען צעבראכענע דעפרעסטע מענטשן, עס פאסט זיי נישט צו זאגן אז זיי זענען צעבראכן און זיי דארפן אויפמערקזאמקייט, דעריבער זאגן זיי אז זיי זענען נישט גלויביגע, מיינענדיג אז אזוי וועלן

זיי באקומען זייער אויפמערקזאמקייט (אטענשאן), אבער טיף אין הארץ גלייבן זיי אויך אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער טוט אלעס.

וואויל איז פאר די עלטערן וואס לייגן אריין אסאך אמונה מיט שמחה אין זייערע קינדער, דורכדעם וועלן זיי זען אסאך נחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקלג

מוז איך אפלאזן מיין חסידות, כדי צו ווערן א ברסלב'ער?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די חזוק דרשות און די בריוו וואס זענען מיר ממש מחני'.

איך האב געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי איך בין אויפגעוואקסן אין א געוויסע חסידות, וויל איך וויסן אויב איך מוז אפלאזן מיין קהלה און מיין חסידות, כדי צו ווערן א ברסלב'ער?

איך האב גערעדט מיט איינעם א ברסלב'ער איבער דעם, און יענער האט מיר אנגעוויזן וואס דער רבי זאגט אויף אברהם אבינו אז ער האט אפגעלאזט אלעס און גישט געקוקט אויף קיינעם, און יעדער איד דארף זיך אזוי פירן. מיר זעט דאס אבער אויס אביסל איבערגעטריבן, פארוואס

זאל איך דארפן אפלאזן אן ערליכע אידישע קהלה, בלויז צו קענען נעמען אויך די עצות פון הייליגן רבי'ן? איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר דאס קלאר שטעלן.

אויך וויל איך זיך באדאנקען פאר די געוואלדיגע שעורים וואס העלפן מיר אזויפיל אין לעבן, איך האב ברוך השם זוכה געווען צו ענדיגן דריי מאל ששה סדרי משנה, שוין איבער א האלב יאר וואס איך בין מעביר סדרה יעדע וואך, איך האב שוין געענדיגט רוב שלחן ערוך און רוב מדרש רבה און גאנץ נ"ך, און איך האף עס וועט נישט נעמען לאנג ביז איך וועל מאכן א גרויסע סיום אויף בבלי און ירושלמי, אויסער נאך פילע שעורים וואס איך לערן ברוך השם, און אויסער די נאך פילע עצות פון הייליגן רבי'ן וואס באגלייטן מיר ממש אויף טריט און שריט, איך קען זיך נישט גענוג באדאנקען.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, י' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס נישט ווער דער ברסלב'ער חסיד איז און צי ער האט בכלל שייכות מיט'ן רבי'ן; לויט ווי דו לייגסט מיר אראפ זיין ענטפער וכו', ווייסט ער נישט וואס דער רבי וויל פון אונז.

דער רבי וויל נישט אוועקנעמען מענטשן פון זייער מסורה, פון זייער וועג ווי אזוי זיי לעבן; דער רבי וויל איין

זאך, אונז ברענגען צו אזא מדרגה אז מיר זאלן לעבן מיטן אייבערשטן, מיר זאלן געדענקען אז עס איז נישטא קיין אנדערע תכלית אויף די וועלט נאר דינען דעם אייבערשטן, נישט קיין חילוק ווער מען איז און פון וואו מען שטאמט - זאל מען אפֿלעבן דאס לעבן מיט אמונה און מיט שמחה. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אונטערנוועגס אויפן וועג קיין נאָוֹרִיש (חיי מוה"ר, סימן רט): "יש לאל ידי להחזיר כל העולם כִּלְוֹ לְמוֹטֵב", איך בין בפת צוריק צו ברענגען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן, "ולא מבטיא ישראל קדושים", נישט נאר די אידן קען איך צוריק ברענגען צום אייבערשטן, "אָאָאָ כל האמות העולם בָּלָם אָנִי יָכוֹל לְהַחְזִירָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵייתִי יָכוֹל לְהוֹלִיכָם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל", נאר אפֿלו די אומות העולם קען איך אויך צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דעריבער בעט איך דיר, בלייב ווייטער מקשר מיט דיין פֿלאַץ וואו דו ביסט אויפגענוואקסן, גיי נישט אַנױַעק פון דיין חסידות. נעם די חזוק פון רבי'ן אויף א פֿריוואטע וועג; לערן דייע שיעורים אויפן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) און זיי זיך מתבודד, רעד צום אייבערשטן, בעט אים יעדע זאך, שמועס זיך אויס דיין הארץ מיט אים און ברענג אריין די שכנינה אין שטוב, דאס הייסט זאלסט זען עס זאל זיין שלום ביי דיר אין שטוב. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יז): "איש ואשה, זכו, שכנינה ביניהן", ווען מען לעבט בשלום דעמאלט איז

מען זוכה אז די שכינה רוט אין שטוב, ווייל דעם אייבערשטן'ס
נאמען איז 'שלום' (שבת י'), און אז מען איז בשלום איז דא
השראת השכינה.

זיי זיך נישט מבלבל פון אנדערע, דו זאלסט דינען דעם
אייבערשטן אויף דיין וועג. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי
מזרח"ן, השמטה, תחלת חלק שני) אויפן פסוק (יחזקאל לג, כד): "אחד ה'יה
אברהם", אז אברהם אבינו האט געדינט דעם אייבערשטן
וויבאלד ער איז געווען איינער אליין, ער האט נישט געקוקט
אויף קיינעם אין די וועלט; ווען א מענטש קוקט נאר אויף
זיך - דעמאלט איז ער א גליקליכער מענטש, א צופרידענער
מענטש. צו וואס פעלט דיר אויס מאכן א מחלקת וכו'?
צו וואס פעלט אויס זיך צו גיין רייצן מיט אנדערע, דערציילן
אלעמען: "איך בין א ברסלב'ער"? וואס פעלט דיר אויס אז
אלע זאלן אנהויבן קריגן אויף דיר? מען וועט דיר אויסשליסן
פון די משפחה, מען וועט זיך דערנווייטערן פון דיר ווי מען
דערנווייטערט זיך פון א קראנקן; דערפאר איז בעסער פאר
דיר צו זיין מקשר צום רבין שטילערהייט, לערן און דאווען
און זיי פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקלד

ווי אזוי קען א אינגערמאן זיך שטארקן איבער זיינע נסיונות?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ וְשִׁיבָה שְׁלִיטָא,

איך הער אסאך מאל ביי די שעורים ווי דער ראש ושיבה שליט"א זאגט: "א בחור איז א רחמנות ווייל ער האט נאכנישט חתנה געהאט, אבער א אינגערמאן האט דאך שוין א ווייב, פארנוואס זאל ער גיין זוכן נארישקייטן און שמוץ...?"

דאס איז מיר זייער שווער צו הערן, ווייל איך האב ברוך השם חתנה געהאט מיט א גוטע ווייב, און מיר האבן א גוט לעבן ברוך השם, פונדעסקטוועגן קען איך נישט אויפהערן צו טראכטן פון שמוץ, איך מוז טראכטן פון פּרעמדע פּרויען, פון מיין ווייב'ס שוועסטערס, און אזוי ווייטער מוטשע איך זיך אסאך מיט נסיונות, איך קען זיך נישט היטן די אויגן, און איך קען זיך נישט היטן די מחשבה.

איז דא אויך פאר מיר אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, 'י איר, שנת תש"פ לפרט קטן

לְכַבֵּד ... גְרוּ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זוען מען היט זיך נישט די מחשבה און די אויגן, מען קוקט עבירות און מען פאלט אין פגם הברית - בלייבט מען צוגעקלעבט צו דעם אפילו נאך די חתנה ה' ישמרינו. חכמינו

זכרונם לברכה זאגן (קדושין כט:): "בן עשרים שנה ולא נשא אשה ... כל ימיו בהרהור עבירה", דער וואס טראכט פון עבירות וועט אים זיין שווער אפילו נאך די חתונה צו האבן א ריינעם מח; די איינציגסטע וועג ווי אזוי מען קען פטור ווערן פון די אלע שלעכטע מחשבות - איז נאר דורך תורה ותפילה, אז מען לערנט תורה און מען בעט דעם אייבערשטן ווערט צוביסליך אויסגערייניגט דער מח ביו מען קריכט אינגאנצן ארויס פון דעם.

דעריבער אז דו ביסט אזוי צוגעקלעבט צו עבירות, אז אפילו דו האסט שוין חתונה געהאט קענסטו נישט לעבן מיט דיין ווייב אן טראכטן פון א צווייטן וכו', דיין קאפ איז נישט מיט איר, דו טראכסט טאג און נאכט פון אירע שוועסטערס און פון פּרעמדע השם ישמרנו, דו ווילסט צוריק לויפן צו די עקלדיגע מאווים וואס דו האסט צאמגעזען - זאלסטו אנהויבן א שעור אין משניות; זאג אסאך משניות וועסטו צוביסליך באקומען א ריינע מח, דו וועסט זיין פרייליך און צופרידן מיט דיין ווייב.

ווען דו לערנסט משניות זאלסטו נישט ווערן צעבראכן אז דו פארשטייט נישט, ווייל פון קוקן אזויפיל מאווים און אראפפאלן אין פגם הברית - פארלירט מען דעם פח פון זיך קענען קאנצעטרירן, די עבירה פון פגם הברית פאר'תמ'ט דעם קאפ, מען פארשטייט נישט דאס לערנען. און אפילו א גוטע קאפ וואס פארשטייט יא לערנען - פליט אים אנוועק זיין קאפ און ער קען נישט לערנען; דו זאג די ווערטער פון משניות, דאס וועט דיך רייניגן פון אלע שמוץ.

נאך אן עצה איז דא, די עצה פון רבי'ן; די עצה פון "התבודדות", די עצה וואס מ'שית וועט אריינברענגען אין די וועלט. רעד זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן, בעט אים ער זאל דיר מוחל זיין אויף אלעס, וויין צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך בין אזוי פארקראכן, איך בין אזוי פארדרייט, איך טראכט נאר פון עבירות; איך וויל אלץ צוריק לויפן כּבֿלב שב על קאו - ווי א חונט וואס גייט צוריק צו זיין ברעכאכץ; זיי מיר מוחל אייבערשטער, איך גיי שוין זיין וואויל, איך גיי שוין היטן מיין מחשבה און מיינע אויגן.

הייליגער באשעפער, איך קען נישט אליין, איך דארף דו זאלסט מיר העלפן. איך בעט דיר זייער, איך וויל האבן א ריינע מוח, איך וויל זיין פרייליך מיט מיין ווייב, איך וויל נישט זיין פארנומען צו טראכטן פון אנדערע, ווען וועל איך אויך זוכה זיין צו זיין א צדיק?"

אזוי זאלסטו זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן וועסטו זוכה זיין צו זיין פרייליך און צופרידן, דו וועסט אפלאזן די גרויליגע עקלהאפטיגע מאווים, דו וועסט דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז דו האסט א ווייב מיט קינדער, דו וועסט נישט דמיונ'ען פון אנדערע.

אז דו וועסט זיין שטארק מיט די צוויי עצות - "תורה ותפלה" - וועסטו ווערן א גרויסער צדיק.

תתקלה

איך האב צוויי עלטערע ברידער, ווען
וועל איך שוין א חתן ווערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון ניינגען יאר, איך האב נאך צוויי עלטערע ברידער
וואס האבן נאכנישט חתנה געהאט, און איך ווייס נישט וואס צו טון.
איך וויל אזוי שטארק שוין חתנה האבן, און איך קען אפילו נישט רעדן
צו מיין טאטע וועגן דעם, וואס קען איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אמור, י"א אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס וועסטו האבן אז דו וועסט רעדן מיט דיין טאטע?
וואס קען דיר דיין טאטע העלפן? ער איז דאך מער
צעבראכן פון דיר, ער שטייט און ווארט עס זאל שוין זיין
שמחות אין שטוב.

דיין שדוך ליגט נישט אין דיין טאטע'ס הענט און די שדוכים
פון דייןע ברידער האט אויך נישט צוטון מיט דיין
טאטע און מיט קיינעם, עס ליגט נאר אין די הענט פונעם
אייבערשטן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה

סח, ג): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זונגו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", מיר געפינען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שדוך האט נאר מיטן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ג) לבן און בתואל האבן געזאגט פאר אליעזר עבד אברהם: "מיר קענען נישט צוריק האלטן רבקה פון חתנה האבן מיט יצחק, ווייל 'מה' יצא הדבר"; אין נביאים שטייט (שופטים יד, ד): "ואביו ואמו לא ידעו, כי מה' היא", די עלטערן פון שמשון הגבור האבן נישט געוואוסט אז זיין שדוך וואס ער האט געטראפן קומט פונעם אייבערשטן; און אין כתובים שטייט (משלי יט, ד): "בית והון נחלת אבות, ומה' אשה משפלת", א הויז און א פארמעגן קען מען באקומען בירושה פון די עלטערן, אבער א שדוך קען מען נישט באקומען בירושה פון עלטערן, דאס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין.

דא האסטו א תפלה וואס מוהרא"ש האט געשריבן פאר בחורים צו זאגן יעדן טאג; זאג עס יעדן טאג וועסטו זוכה זיין צו טרעפן דיין זונג בקרוב:

"רבוננו של עולם, הייליגער באשעפער, העלף מיר אז איך זאל שוין זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שדוך, איך זאל זוכה זיין חתנה צו האבן שנעל און גרינג און נישט דארפן ווארטן מער אזוי לאנג.

הייליגער באשעפער איך ווייס אז איך האב זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און אז איך

בין נישט אייביג געווען אזוי וואויל און ערליך. איך פעט דיר אָפּער, רבונזו של עולם, אז דו זאלסט נישט קוקן אויף דעם און צוליב דעם צוריק האלטן מיין שדוף. זיי מיר מוחל אויף אלעס וואס איך האב נישט גוט געטון, און העלף מיר אז איך זאל שוין שנעל חתנה האבן, און דאס וועט מיר העלפן און ראטעווען אז איך זאל מער נישט טון קיין עבירות און איך זאל שוין זיין וואויל און ערליך.

וואס זאל איך טון, רבונזו של עולם? פון מיין זייט בין איך גרייט חתנה צו האבן היינט נאכט! וואס קען איך טון אז איך האב נאכנישט געטראפן מיין שדוף? איך ווארט און איך ווארט און איך פעט דיר שוין אזוי לאנג אז איך וויל שוין חתנה האבן, און דערנוויל איז עס נאכנישט אנגעקומען.

די חז"ל זאגן אונז אז ווען איינער האט חתנה גאך די צוואנציג יאר, וועט ער שוין זיין גאנץ לעבן טראכטן פון עבירות, און דו זאגסט אויף אזא מענטש אז זיינע ביינער זאלן צוגיין. פארנואס זאל מיר קומען אזא הארפער ענש אז איך זאל מיין גאנץ לעבן טראכטן פון עבירות, און אז מיינע ביינער זאלן צוגיין? וואס בין איך דען שולדיג? פארנואס קומט עס מיר? איז מיר נישט גענוג די שרעקליכע פיינ און ווייטאג וואס איך האב פון דעם אליין אז איך האב נאכנישט חתנה געהאט?

הייליגער פאשעפער העלף מיר אז איך זאל זוכה זיין צו האבן סבלנות און געדולד, און אויסווארטן מיט

רואיגקייט ביו איך וועל שוין זוכה זיין חתנה צו האבן. העלף מיר אז איך זאל נישט האבן קיין קשיות אויף דיר. העלף מיר אז איך זאל גלייבן מיט א שטארקע אמונה אז דו טוסט אלעס נאר צום גוטן, און יעדע זאך האט א פינקטליכער חשבון, און מיט דעם זאל איך זיך שטארקן און נישט זיין אזוי צעבראכן פון מיינע שוועריקייטן.

הייליגער באשעפער, נאר דו קענסט מיר פארשטיין! נאר דו ווייסט מיינע געפילן! ווי אזוי איך שפיר זיך אזוי פארשעמט און דערנידערט פון מיר אליין! אז אלע מיינע חברים האבן שוין חתנה געהאט און נאר איך בין געבליבן אליין! העלף מיר אז די בזיונות זאלן זיין פאר בפרת עוונות אז מיט דעם זאל איך אפקומען אלע מיינע עבירות, איך זאל מער נישט דארפן ליידן אזויפיל און איך זאל שוין זוכה זיין חתנה צו האבן בקרוב.

איך ווייס און איך גלייב, הייליגער באשעפער, אז דו וועסט מיר זיכער נישט פארלאזן. סוף פל סוף וועל איך זוכה זיין חתנה צו האבן. און דערפאר בעט איך דיר, רבוננו של עולם, אז ווען איך וועל שוין חתנה האבן זאל איך זוכה זיין צו האבן א גוטע שלום בית, איך זאל זיך קיינמאל נישט קרייגן אינדערהיים, עס זאל שטענדיג הערשן ביי אויז אהבה ואהנה ושלום ורעות, מיר זאלן זיך ליב האבן און האבן א גליקליך לעבן אינאיינעם, און איך זאל זיך קיינמאל נישט דארפן גטן חס ושלום.

העלף מיר אז איך זאל שטענדיג זיין א וותרן, איך זאל אייביג
 מנוותר זיין און נישט זיך קריגן נאר שטענדיג
 ארויסהעלפן. מיר זאלן האבן א פרייליכע הויז, עס זאל זיך
 שפירן די שמחה אין די לופט ביי אונז אינדערהיים. איך זאל
 זוכה זיין צו האבן געזונטע און ערליכע קינדער, איך זאל זיי
 אויפציען אויפן ערליכן אידישן וועג און זען אסאך אידיש נחת
 פון זיי. מיין שטוב זאל זיין אפן פאר אנדערע אידישע קינדער
 אריינצונעמען אורחים און צו טון אסאך צדקה און חסד.

הייליגער באשעפער, געס אן מיין תפלה, און העלף מיר
 שוין, אין זכות פון אלע צדיקים ובפרט אין די
 זכות פון הייליגן רבי'ן רבינו נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו,
 [און אין זכות פון רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו
 יגן עלינו, וואס האט געמאכט די תפלה], אמן בן יהי רצון".
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין
 אלע ענינים.

תתקלו

די פרנסה ווערט מיר שווער, זאל איך אנהויבן א זייטיגע פאך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז אנהויבן ערשט מיט א דאנק צום אייבערשטן אז איך האב
 זוכה געווען אנצוקומען צו די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס
 האט מיר ממש געטוישט דאס לעבן צום גוטן, נישט נאר פאר מיר נאר

עצתו

תתקלו

אמונה

שמו

אויך פאר מיין ווייב און קינדער, עס איז נישט מעגליך אויסצורעכענען יעדע פרט, אבער דער אייבערשטער ווייסט וויפיל איך האב זיך געטוישט א דאנק די עצות פון הייליגן רבי'ן וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט אונז.

איך וואוין אין ארץ ישראל, איך האב חתנה געהאט שוין איבער פינף יאר צוריק, און איך האב ברוך השם דריי קינדערלעך קיין עין הרע. דערנױל לערן איך אין פולל א גאנצן טאג און מיין ווייב ארבעט, מיר זענען זיך גאנץ גוט אויסגעקומען אזוי ביז יעצט.

לעצטנס ווערט אבער שווערער דער מצב הפרנסה ביי אונז, איך האב שוין געמוזט אנהויבן דרייען מיט טויזנטער שקלים חובות, דאס איז זייער נישט גוט און איך ווייס נישט וואס צו טון.

פון איין זייט קלער איך אז אפשר זאל איך אנהויבן טון א זייטיגע פרנסה ביינאכט, אפשר זאל איך זיך לערנען ספרות און אנהויבן שרייבן ביינאכט, נאכן לערנען אין פולל א גאנצן טאג. פון די אנדערע זייט זע איך אבער אז די אינגעלייט וואס הויבן אן מיט א קליינע זייטיגע פאך גייט עס נאכדעם אריבער צו ארבעטן א גאנצן טאג, און דאס וויל איך זייער נישט. איך האב זייער ליב צו לערנען, איך פארשטיי ברוך השם גוט לערנען, איך האב שוין געלערנט און זיך פארקערט הלכות מורה ומקואות, און יעצט לערן איך הלכות ברכות און הלכות תערוכות, איך וויל ווערן א מורה הוראה, און איך וויל נישט אפלאזן דאס לערנען. אבער איך ווייס דאך אויך וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט בסדר איבער די הארבקייט פון אריינפאלן אין חובות.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען געבן די ריכטיגע וועג ווי אזוי זיך צו פירן.

נאכאמאל א גרויסן יישר פח פאר אלעס, איך האב יעצט ברוך השם געענדיגט די גיינטע מאל משניות, אויך האב איך יעצט אנגעהויבן א פרישע שעור אין ג"ה, אויסער די טעגליכע שעורים אין בבלי, ריושלמי און תוספתא, און אין רבינ'ס און מוהרא"ש'ס ספרים.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חובות איז א גרויסע ספנה, עם הרגעט דעם מענטש
בגשמיות וברוחניות; עם נעמט אוועק דעם מענטש
פון קענען תשובה טון. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות
תשובה, סימן מו): "מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל חוב".
ווער עם וויל תשובה טון זאל אכטונג געבן פון האבן חובות.

אז דו ווילסט ארויסגיין פון דינע חובות זאלסטו גיין נאך
געלט און אזוי וועסטו צוביסליך קענען באצאלן די
חובות. אין שלחן ערוך ווערט גע'פסק'נט (יורה דעה, סימן רנג)
אז ווער עם האט נישט קיין געלט קען גיין קלייבן צדקה
פאר זיך; דעריבער אז דו ביסט אריינגעפאלן אין חובות -
זאלסטו גיין נאך געלט און צוביסליך באצאלן דינע חובות.
עם הערט זיך אפ'שר אינטערעסאנט, ווי איז ש'ך צו באצאלן
שווערע טויזנטער דאלער חובות דורך צוזאמנעמען און
צוזאמקראצן פרוטות וואס מען געבט פאר צדקה... אבער
דו וועסט זען אז עם וועט נישט נעמען לאנג ביז דו וועסט
ארויסגיין פון אלע חובות און דו וועסט קענען שפיין דיין
ווייב און קינדער.

איך ווייס אז דו וועסט נישט אננעמען וואס שטייט אין דעם
בריוו, דו וועסט נישט וועלן גיין נאך געלט; ווייל דו

שעמסט זיך צו גיין נאך געלט, עס פאסט דיר נישט צו גיין
 נאך געלט וכו' וכו', איבער וויסן זאלסטו אז עס איז נישט
 קיין בושה צו גיין נאך געלט, א בושה איז אז מען בארגט
 און מען באצאלט נישט, א בושה איז אז מען צאלט נישט
 קיין רענט; דער וואס בארגט און באצאלט נישט ווערט
 אנגערופן א רשע, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים לו, כא):
 "לוה רשע ולא ישלם".

דאס האבן מיר מקבל געווען פון מוהרא"ש; מוהרא"ש
 האט גערעדט פון דעם אן א שעור אז מען טאר
 נישט בארגן קיין געלט, און אז מען בארגט געלט - דארף
 מען באצאלן, און אז מען האט נישט צו באצאלן - דארף
 מען פארקויפן די גאנצע פארמעגן צו קענען באצאלן, מען
 דארף טון אלעס אויף דער וועלט אבי נישט צו זיין א גנב.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז געווען א נאה דורש ונאה
 מקים, וואס ער האט געזאגט - דאס האט ער
 געטון; מוהרא"ש האט דערציילט ווי אזוי ער האט געדרוקט
 דעם רבינ'ס ספרים מיט מסירות נפש. נאך זיין חתונה איז
 ער אריינגעשפרינגען אין חובות פון שווערע טויזנטער דאלער,
 איבער אכציג טויזנט דאלער בימים ההם, וואס איז לויט די
 היינטיגע ווערד א חשבון פון קרוב צו א מיליאן דאלער!
 ער האט זיך מוסר נפש געווען צו פארשפרייטן דעם הייליגן
 רבי'ן פאר די גאנצע וועלט אין די צייט ווען אין שטוב האט
 ער נישט געהאט וואס צו עסן; ער האט נישט געהאט קיין
 פיש און פלייש פאר סעודות שבת, מוהרא"ש מיט די

רעבעצין האבן געגעסן שבת - תורה מיט סארדין. "איך האב אלעס באצאלט ביז די לעצטע פרוטה" - האט מוהרא"ש געזאגט. ווי אזוי? צוביסליך, דורך גיין נאך געלט. ער פלעגט גיין הפצה אפאר שעה און גלייך גיין צום דרוקער און צום בינדער און באצאלט יעדן טאג צוביסליך, "איין טאג א פופציגער, איין טאג א צוואנציגער - ביז איך האב אלעס באצאלט", האט מוהרא"ש אויסגעפירט.

מוהרא"ש האט מבטיח געווען: "ווער עם וועט גיין הפצה - וועט שטענדיג האבן געלט אין טאש"; בפרט אין ארץ ישראל וואס דארט זענען דא מיליאנען אידישע קינדער וואס ווייסן נישט פונעם אייבערשטן, די ערב רב - די רשעים - האבן זיי אויסגע'שמד'ט און פרובירט אפצורייסן פון די אמונה, און ווען מען איז זיי מזכה מיט די הייליגע ספרים און קונטרסים זענען זיי זיך מורא'דיג מתי'; זיי געבן זייער שיין צדקה, בפרט אחינו בני ישראל - די ספרדי'שע אידן - נעמען זייער שיין די קונטרסים. זאלסטו גיין פארשפרייטן די ספרים וועסטו קענען באצאלן אלע חובות און דו וועסט האבן גרויס שפע; דו וועסט האבן אן אייגענע הויז און אלעס וואס דו דארפסט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקלו

ווען עס איז גישטא קיין חדר,
לערן איד אסאך משניות און גמרא

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איד בין א אינגל פון עלף יאר, פון ארץ ישראל, איד האב שוין
געשריבן עטליכע מאל פארן ראש ישיבה שליט"א.

איד האב געוואלט זאגן פארן ראש ישיבה שליט"א אז איד האב יעצט
זוכה געווען צו ענדיגן גמרא מסכת שבת, און אויך די דריטע מאל ששה
סדרי משנה, וישר כח אייבערשטער.

איד וויל זיך ויער באדאנקען פאר די שעורים פונעם ראש ישיבה
שליט"א, מיינע עלטערן הערן זיך צו די שעורים, און איד האב אויך
אנגעהויבן הערן אביסל, און דורך די דרשות איז מיר געווארן גרינגער
צו לערנען.

אין מיינע פרייע צייטן האב איד ליב צו מאלן בילדער פון צדיקים,
בייגעלייגט איז א בילד פון מוהרא"ש וואס איד האב געמאלן.

יעצט ווען עס איז גישטא חדר צוליב די קאראנע וויירוס האב איד
גאר אסאך צייט צו לערנען, און איד בין פרייליך אז איד קען אויסנוצן
די צייט ווי עס דארף צו זיין.

וישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ב אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו נוצט אויס דייעע יונגע יארן מיטן
לערנען די הייליגע תורה, נאר דאס בלייבט איבער
פונעם מענטש. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין פב.): "בשארם
בא לידי חלי או לידי זקנה או לידי יסורין ואינו יכול לעסוק
במלאכתו, הרי הוא מת ברעב", ווען א מענטש ווערט נישט
געזונט אדער ער ווערט עלטער, אדער חס ושלום מען האט
יסורים - קען מען מער נישט ארבעטן און מען קען נישט
טון וואס מען האט געטון אלע יארן ווען מען איז געווען
יונג, "אבל התורה אינה בן, אלא משמרתו מכל רע בנערותו",
אנדערש איז אבער דער מענטש וואס לערנט תורה אין די
יונגע יארן, דער וועט מיט געמען מיט זיך די תורה, "ונתנת
לו אחרית ותקנה בזקנותו", דאס וועט אים היטן און געבן
כח אלע זיינע טעג.

גיי אן ווייטער מיט דיין התמדת התורה; דייעע עלטערן
וועלן זיך זייער פרייען צו זען דיין התמדת התורה און
דו וועסט מיט דעם מקום זיין די גרויסע מצוה פון פיבוד
אב ואם. ווייל דער גרעסטער פיבוד אב ואם איז ווען עלטערן
זעען ווי די קינדער פירן זיך אויף ערליך, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפן פסוק (דברים ו, ה): "ואהבת

את ה' אלקיך", זאלסט זען עס זאל ארויסקומען א קדוש השם דורך דיר און דער אייבערשטער זאל באלויבט ווערן דורך דיר, ווייל ווען א מענטש פירט זיך ווי עס דארף צו זיין, וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שקמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שקמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", ווי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה. ווען איינער פירט זיך אויף ערליך זאגן די מענטשן: "קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך". אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיה מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם.

דו מאלסט זייער שיין; איך האב הנאה געהאט צו זען דעם בילד וואס דו האסט געמאלן פון מוהרא"ש. יעדעס מאל דו מאלסט א בילד פון א צדיק זאלסטו מיר שיקן א בילד דערפון, איך וועל זיך זייער פרייען דערצו.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקלה

זאל מען אויסלערנען פאר קליינע
קינדער דעם סדר דרך הלימוד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר די שיינע לעבן וואס איר האט מיר געגעבן, ובפרט
פארן סדר דרך הלימוד.

איך וואוין אין ארץ ישראל און איך בין א מלמד פאר אכט יעריגע
קינדער. איך זע אסאך מאל קינדער וואס מוטשען זיך זייער צו פארשטיין
דאס לערנען, וויל איך וויסן אויב איך מעג זיי אויך זאגן איבערן סדר
דרך הלימוד, אז זיי קענען זאגן אפילו אן פארשטיין, אדער דארפן יונגע
קינדער זיך יא מוטשען מער און פרובירן צו פארשטיין?

און אויב מעג מען זיי יא זאגן, זאל איך עס זאגן נאר שטילערהייט
פאר די געצייילטע קינדער וואס מוטשען זיך, אדער זאל איך עס זאגן
ברבים פאר די גאנצע בתה?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בחקותי, ט"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) איז זייער גוט
פאר קינדער זיי זאלן אויסנוצן מיט דעם די פרייע

צייט, דאס קען אָבער נישט גיין אויפן חשבון פון לערנען מיט זיי אין חדר; מיט קינדער פון אַכט יאר אַלט דארף מען לערנען חומש און משניות, זיי זאלן זיך אויסלערנען ווי אזוי מען לערנט.

מיט די קינדער וואס מוטשען זיך צו פארשטיין - דארף מען לערנען שטייטליך, נאכאמאל און נאכאמאל, ביז דער אייבערשטער העלפט אז זיי הויבן אן צו פארשטיין ווי אזוי מען לערנט.

איך זיך דיר א בריוו וואס מוהרא"ש האט מיר געשריבן צען יאר צוריק (דער בריוו איז געדרוקט אין אשר בנחל-אידיש חלק ג, מכתב רסג); א מוהרא'דיגער בריוו ווי אזוי מען לייגט אראפ דעם פונדאמענט פאר א תלמוד תורה און וואס מען דארף לערנען מיט קינדער אין יעדע פתח; דער בריוו וועט דיר זיין א גרויסער חזוק.

בעזרת השם יתברך - יום ב' לסדר מסעי, כ"ג תמוז שנת תשע"א לפרט קטן
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

אזוי ווי דו האסט מיר געשריבן דאס דו האסט זייער ליב ווען איך זאג דיר אפן וואס צו פארעכטען און ווי אזוי זיך צו פירן וכו' וכו', האב איך זיך מיישב געווען איך וועל

דיר שרײַבן אפאר נקודות כּדי עם זאל זײַן א תועלת פאר דיר, און פאר יעדן איינעם וואס ער פירט א תלמוד תורה.

וויסן דארפסטו וויסן דאס דער הייליגסטער זאך ביי די אידישע קינדער איז תינוקות של בית רבן, וואס נאר אין זייער זכות שטייט דער וועלט, ווי די חז"ל זאגן (פּסָה רבתי, פרק ב') תאנא בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם ולהפכו לכמות שהיה, אלא בין שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן ובתלמידי חכמים שיושבים בבתי מדרשות, מיד נהפך בעסו לרחמים.

זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון קינדערלעך וואס זיי לערנען תורה אין חדר, ווי חשוב דאס איז. אז מען מאכט אויף א תלמוד תורה דארף מען וויסן אז מען לערנט יעצט נישט מיט קינדערלעך, נאר מיט הייליגע נשמות, און די שכינה איז דארטן.

איבערדעם דארף מען נעמען מלמדים נאר יראי השם
וואס זיי געבן זיך אפ מיט די קינדער, און זיי לערנען מיט זיי אל"ף בי"ת, און מען לערנט זיי אויס ווי צו דאווענען אין סידור, און מען לערנט מיט זיי חומש, און מען לערנט מיט זיי משניות, און מען לערנט מיט זיי גמרא וכו', דאס הייסט די יונגע קלאסן מוזן זיין אפגעטיילט איינס פון דעם אנדערן, פיתה א' איז די וויכטיגסטע פיתה, מען לערנט אויס די קינדער אל"ף בי"ת, און ווי צו צאמשטעלן ווערטער ביז זיי זאלן קענען דאווענען אין א סידור, און זאגן די

בְּרִכוֹת, דִּי קָלָאָם אִיז גָּאָר ווִיבְטִיג, מָעַן קָעַן נִישְׁט נַעֲמַעַן אַ מְלַמֵּד וּוּאָס שְׁפִילֵט זִיךְ אָפּ מִיט דִּי קִינְדֵרֵר און בֵּיִים סוֹף קֵעֵנען זײ אָפֿלוֹ נִישְׁט קײַן עֵבְרִי וְכוּ' און זײ בְּלײַבן בַּעֲלֵי מוֹמִין אויפֿן גאַנצן לעבן, ווי דו אליין האָסט שוין געזען דער־וואַקסענע בַּחֲוָרִים וּוּאָס זײ קֵעֵנען געפֿעדן נִישְׁט קײַן עֵבְרִי וְכוּ'.

איבערדעם בִּיתָה א' מוז זײַן גָּאָר אײַן קָלָאָס נִישְׁט מײַשן גרעסערע קִינְדֵרֵר צום בײַשפֿיל אַרײַנלײַגן קִינְדֵרֵר פֿון בִּיתָה ב' אָדער ג' וְכוּ', דָּאָס וועט נִישְׁט אַרְבֵּעֶטן, און דִּי קִינְדֵרֵר וועלן בְּלײַבן בַּעֲלֵי מוֹמִין אויפֿן גאַנצן לעבן, איבערדעם בִּיתָה א' מוז זײַן אַ עֶקְסֶטֶרֶע קָלָאָס, אָפֿלוֹ עִם זַאל נִישְׁט זײַן דָּאָרְטן גָּאָר צוויי אָדער דְּרײַ קִינְדֵרֵרלעך.

אזוי אויך בִּיתָה ב' דאָרף זײַן אַן עֶקְסֶטֶרֶן מְלַמֵּד וּוּאָס וועט אָנהײבן לערנען מִיט דִּי קִינְדֵרֵר חוֹמֶשׁ [בײַ אונז חסידים לערנט מָעַן גָּאָר דִּי פֿרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, נִישְׁט כְּסִדְרָן], דִּי קָלָאָס בִּיתָה ב' דאָרף אָנהײבן צו לערנען אײַן פֿסוּק און בײַזן סוֹף יֵאָר דאָרפֿן דִּי קִינְדֵרֵרלעך שוין קֵעֵנען צווישן אַכְצֵן און צוואַנציג פֿסוּקִים, פֿאַרשטייט זיך מָעַן דאָרף האָבן אַסאַך געדולד, און דעם ערשטן פֿסוּק דאָרף מָעַן חזרֿן אָן אַ שַׁעוֹר מָאל, זאַגן דעם פֿסוּק מִיט טײַטש, און דער עקָר אִיז אַז דִּי קִינְדֵרֵרלעך זאַלן שרײַען מִיט אַ בָּרַעַן דעם פֿסוּק, און פֿאַרשטייט זיך דער מְלַמֵּד דאָרף זײַ דערצײלן דִּי פֿרֶשֶׁת פֿון דִּי וואָךְ דָּאָס דִּי קִינְדֵרֵר זאַלן וויסן וּוּאָס עִם רַעד זיך דִּי פֿרֶשֶׁת.

ביתָה ג' דארף שוין לערנען מער פֿסוקים יעדע וואָך, ווארום זיי זענען שוין צוגעוואוינט פון ביתָה ב', אָבער זיי דארפן אָנהייבן צו לערנען משניות אויכעט, מען הייבט אן איין משנה, און מען חזר'ט עם איבער אן א שיעור מאל ביז זיי קענען עם אויסנווייניג, און נאכדעם נעמט מען נאך א משנה און נאך א משנה, אלץ שטייטעלעך, מען דארף נישט יאָגן, קליינע קינדער מוזן קענען און פארשטיין וואס זיי לערנען.

[עם איז דא וואס זיי לערנען משניות מיט די קלאס פֿבא מציעא וכו' אָבער איך האלט אז עם איז פֿדאי צו לערנען א מסכתא וואס עם וועט זיין נאנט צו זייער קעפעלעך צו פארשטיין, און אויסמאלן, צום ביישפיל מסכת סוכה, ס'איז היינט דא צו קריגן משניות מסכת סוכה מיט בילדער אויף יעדע משנה, אזוי קען יעדער קינד פארשטיין וואס ער לערנט, און עם וועט זיין פאר אים אויסגעמאלען ווי אזוי א סוכה זעט אויס, און וואס איז פֿשר, און וואס איז פֿסול וכו' וכו'].]

און ביתָה ד' דארפן שוין אָנהייבן צו לערנען גמרא, מען הייבט אן צו לערנען פֿרק המניח לאנגזאם אפאר שורות, און מען איז דאס גוט גוט מסביר, און מען חזר'ט עם איבער אן א שיעור מאל, ביז די קינדער קענען דאס אויסנווייניג.

די פיר פתות, ביתָה א', ביתָה ב', ביתָה ג', ביתָה ד', דארפן האבן עקסטערע מלמדים, נישט מיטן קיין קלאסן, אויב מען וויל האבן הצלחה מיט די קינדער, אפילו אין יעדע

קלאם וועט גישט זיין מער ווי צוויי דריי קינדערלעך דארף מען אויכעט האלטן מלמדים, די אלע גרויסע תלמוד תורה'ס האבן אזוי אנגעהויבן, עס איז געווען זייער שווער צו צאלן עקסטערע מלמדים, ווייל ס'איז געווען ווינציג קינדער אין יעדע קלאס, אבער פונדעסטוועגן זענען זיי געווען עקשנים, זענען די קינדער געשטיגן און געקענט לערנען.

(פארשטייט זיך אז יעדע קלאס מוז אויכעט לערנען חומש פון די וואכעדיגע סדרה, ביתה ב' הייבט שוין אן צו לערנען די אותיות פון רש"י און אפאר ווערטער ביז א פסוק רש"י, ביתה ג' הייבט שוין אן צו לערנען מער פסוקים רש"י, ביתה ד' לערנט שוין נאכמער פסוקים רש"י [פארשטייט זיך נאר די רש"י'ס וואס עס רעדן גישט פון דקדוק, כדי די קינדער זאלן פארשטיין די רש"י פון די פסוקים]).

די פיר פתות איז די וויכטיגסטע אין לעבן פון א אינגל, אויב מען וויל אז דאס קינד זאל אויפנוואקסן א יודע ספר מוז מען לייגן א דגוש אויף די ערשטע פיר מלמדים, אונדאי און אונדאי קאסט דאס געלט, אבער מען דארף אינזינען האבן די תועלת פון די קינדער, גישט פון געלט, אדער וואס אנדערע זאגן וכו' וכו'.

אויך האב אזוי אנגעהויבן מיט א תלמוד תורה אין יבנאל, און געהאט אויסנאם הצלחה, און פארגעס גישט דאס איז קינדער פון ספרד'ישן אפשטאם, אויך קינדער פון בעלי

תשובה וכו' וואס ליידער זיי זענען נישט א ביישפיל פון די זיידעס מיט די באפעס וכו', וואס זיי זענען ליידער דערנוויל אינגאנצן פריי, מחללי שבתות, אוכלי טריפות לא עלינו וכו', פונדעס טוועגן האב איד אוועק געשטעלט אין די פיר קלאסן גוטע ערליכע מלמדים, וואס יעדער איינער האט זיך אפגעגעבן מיט זיין קלאס, אזוי האבן די קינדער געהאט הצלחה.

אנדאי און **אנדאי** איז דא די אלטע קשיא "כסף מנלן"? אבער אויב מען וויל האבן הצלחה מיט א תלמוד תורה, מוז מען אזוי אנהייבן, אנדערש וועט עס נישט גיין.

ביתה ה' פארשטייט זיך לערנען שוין מער חומש רש"י און משניות און גמרא, דעמאלט קען מען זיי צוגעוואוינען זיי זאלן אנהייבן ווען זיי האבן א פרייע צייט זאגן משניות בסדרן, נישט פריער בשום פנים ואופן, און אויכעט נאר משניות זאלן זיי זאגן אין די פרייע צייט אבער נישט גמרא זאגן.

ביתה ו' לערנט מען שוין מער חומש מיט רש"י מיט משניות מיט גמרא, און דעמאלט קענען זיי אנהייבן צו זאגן ש"ס נאר אין די פרייע צייט, אויב מען שטעלט אויף א חדר אויף אזא אופן, האבן די קינדער א אויסנאם דיגע הצלחה, איד האב דאס געזען ביי מיר אין יבנאל, די זעקס פתות זענען יסוד היסודות פון א אידיש קינד, און אויב מען וויל אז זיי זאלן אויפנואקסן תלמידי חכמים און ערליכע אידישע קינדערלעך, דארף מען נאר אזוי זיך פירן.

פארשטייט זיך אז מען דארף זייער אכטונג געבן וואספארא מלמדים מען געמט, בשום פנים ואופן טאר מען נישט געמען קיין בחורים פאר מלמדים, ווי די חז"ל זאגן (קדושין פ"ב.) לא ילמד אדם רווק סופרים [עין רש"י, לא ילמד רווק סופרים: רווק פנוי בלא אשה. סופרים: מלמדי תינוקות, פלומר לא ירגיל רווק עצמו להיות מן הסופרים וכו'] , און אזוי ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אבן העזר, סימן כ"ב, סעיף כ') מי שאין לו אשה לא ילמוד תינוקות, מפני שאמות הבנים באות לבית הספר לבניהם, ונמצא מתגרה בנשים וכו', עין שם.

בכלל טארן זיך נישט בחורים זיך דרייען בשום פנים ואופן צווישן די קינדערלעך, [ס'איז צוויי עקסטערע וועלטן, בפרט גרויסע בחורים וואס זיי האבן ליידער דורכגעפאלן וכו' און זיי באפן זיך צוריק און זיי זענען עוסק אין גירסא משניות גמרא וכו' וכו', דאס האט נישט צו טון מיט קינדערלעך וואס זיי הייבן יעצט אן זייער לעבן].

עס איז שטרענג פארבאטן דאס בחורים זאלן זיך דרייען צווישן קינדערלעך, ומכל שכן נישט שפילן זיך מיט זיי, ובפרט היינטיגע צייטן וואס עס איז א הפקר וועלט דארף מען היטן די קינדערלעך זיי זאלן זיך נישט מישן מיט בחורים וכו', אפילו א במקום [סאבסיטוט בלע"ז] טאר נישט זיין א בחור.

זענן די קינדערלעך עסן טאר אויך נישט זיין דארטן קיין בחורים, נאר א מלמד זאל אכטונג געבן אויף זיי, און

בענטשן מיט זיי, [אויכעט יעדע קלאם לויט איר שטייגער, די ערשטע קלאם קען נישט בענטשן נאר די ערשטע ברכה, און אזוי די צווייטע קלאם, ביז די דריטע קלאם קען שוין בענטשן דאס גאנצע בענטשן].

ווען מען ברענגט די קינדער צום חדר, און ווען מען נעמט זיי אהיים פון חדר מיט א באם, טאר אויך נישט א בחור זיצן און אכטונג געבן אויף די קינדער, ווארום די מאמעס ווארטן אפ און דאס גייט אריין אויכעט אין כלל פון "לא ילמד אדם רנוק סופרים".

אויך האב שוין געזאגט זייער אסאך מלמדים און מנהלים מען זאל אכטונג געבן וואסערע נגונים מען לאזט שפילן פאר די קינדערלעך, נאר היימישע נגונים, פון חסידישע בעל מנגנים, נישט נגונים פון הולטייען וואס מאכן נאך גוים, אדער זיי זינגען גוי'שע נגונים, דאס איז די ארגסטע זאך וואס עס קען זיין, ווי די חז"ל זאגן (תניניה ט"ו): אחר מאי, זמר יונוי לא פסק מפומיה; ווי אזוי איז אלישע וואס ווערט אנגערופן אחר וואס ער איז געווען קדם אזוי גרויס, ער איז געווען פון די פיר וואס זיי זענען אריינגעגאנגען אין פרד"ס, דאס הייסט אין די עולמות העליונים, געווען רבוק אין בורא כל עולמים, ווי אזוי איז ער אוועקגעפאלן, ווייל "זמר יונוי לא פסק מפומיה" ער האט געזינגען גריכישע אפיקורסישע נגונים, און ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ג) אז נגונים פון רשעים טוט אויסרייסן דעם מענטש פון זיין שורש, און עס איז זייער שווער צו זיין א ערליכער איד מיט דעם.

איבערדעם טאר מען בכלל נישט זינגען די געמיינע שמוציגע
 נגונים פון די עקלהאפטיגע זינגערס, שנה
 ופירש'ניקעס, הן מיט בחורים, און מכל שכן נישט מיט
 קינדערלעך די הייליגע נשמה'לעך, אודאי דארף מען אריינלייגן
 אין די קינדער אסאך די פת הנגינה, און אזוי אויכעט אין
 בחורים אריינלייגן אין זיי פת הנגינה וריקודים, אבער אכטונג
 געבן נישט טריפה'נע גוי'שע נגונים, עס איז אויף דעם נישטא
 קיין שום היתר.

אזיב אחר וואס איז געווען אלישע איינע פון די פיר וואס
 זענען אריין לפני ולפנים וכו' האט אים געשאדט דאס
 זינגען גריכישע נגונים, על אחת כמה וכמה אין אונזער דור
 דארף מען זייער אכטונג געבן אויף דעם, ווארום נגינה איז
 ביים הייליגן רבי'ן געווען א גרויסער זאך, און ער האט
 געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רע"ג) אז מען דארף זיך זייער צוגעוואוינען
 צו זינגען א נגון, און דאס הייבט אויף די נשמה זייער זייער
 הויך, אבער זעלבסט פארשטענדליך נאר נגונים פון היימישע
 מנגנים.

אזיב דו וועסט אויפבויען א תלמוד תורה אויף דעם וועג
 וואס דא שטייט, וועסטו האבן גאר אויסערגעווענליכע
 הצלחה, אזיב וועסטו מיר נישט פאלגן, וועסטו זען אז דער
 תלמוד תורה וועט נישט האבן קיין קיום.

איך וועל מתייב זיין די אלע וואס זיי האבן געמוזט פארמאכן
 תלמוד תורה'ס אדער ישיבות וכו' וכו', איך האב זיך

אריינגעצויגן אין א שטעטל וואס הייסט יבנאל, היצוניות איז דאס די שענסטע פלאץ אין גאנץ ארץ ישראל, אבער בפנימיות איז דארטן דאס ארגסטע פלאץ אין ארץ ישראל, ווארום דארטן האט מען מעביר געווען על תדתי צוויי הייליגע עדות, די תימנ'ער אידן, און די תוניס'ער אידן, דארטן האט מען זיי אפגעשניטן די פאות, דארטן איז געווען זייער אושוויץ וכו' וכו', און בייקא דארטן האב איך אויפגעשטעלט א קהילה קדושה וואס ציילט זיך שוין מער פון דריי הונדערט משפחות, א תלמוד תורה, א מיידל שולע, א ישיבה קטנה, א ישיבה גדולה, א פולל, און א פולל להוראה, אין תלמוד תורה און אין מיידל שולע און אין קינדערנארטן האבן מיר שוין העכער זיבן הונדערט קינדער.

די רשעות און די אכזריות וואס מיר שטייען דארטן אויס פון רשעים ארויס, איז נישט צו באשרייבן, עס קרענקט זיי ווי זיי זעען לעכטיגע קינדערלעך מיט לאנגע פאות, אינגעלייט מיט שטריימל און בעקעטשע מיט ווייסע זאקן שבת, און פרויען אפגעשארן וכו', און מיט די גרעסטע צניעות, דאס ברענט זיי געפערליך, און זיי הערן נישט אויף שוין פינף און צוואנציג יאר צו טון די ארגסטע רשעות וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן, אבער מיט עקשנות וכו', און מיט רצונות וכו', האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט קען מען אלעס דורך ברעכן, [דאכט זיך מיר אז דו האסט דאס געזען מיט דיין אייגענע אויגן, דאס איז נישט קיין חלום און פאנטאזיע].

די רשעים ארורים האבן אונו נישט געלאזט בויען א בית
 מדרש איבער צוואנציג יאר, געהאלטן אין איין מסרן,
 די תלמוד תורה און די מיידל שולע איז אין צובראכענע
 קאראוואנען [באראקן] אזוי ווי אין אושוויץ, ווינטער רעגנט
 אריין, זומער ווערט מען פארברענט פון די היץ, נאך גרויסע
 און שווערע משפטים האבן מיר באקומען לאנד לעבן בית
 עלמין, ווי מיר האבן אוועקגעשטעלט די קאראוואנען
 [באראקן] עס לאזט זיך נישט גלייבן ביז מען זעט עס נישט
 מיט די אויגן, פונדעסטוועגן מיט שטארקע רצונות און פיסופין
 דורכצוברעכן די קליפה פון די טמא'נע אפיקורסים, דאס
 האט זיך אלעס געלוינט.

אזויפיל בין איך געוואר געווארן מיט מיין קומען אין
 יבנאל, דאס ווער האט א יד אין מעביר זיין על
 תדת אחינו בני ישראל מעדות המזרח די ספרדישע אידן,
 נאר די פארדארבענע רע-בנים, וואס זענען קלים וריקים
 ופוחזים, עמי ארצים גמורים, און זיי האבן א יד אין אלע
 גזירות, און לא בחינם דער טמא מטומא דוד גרין פון
 פלונסק שם רשעים ירקב איז געגאנגען אין לעבן אויפצושטעלן
 א פאראט פון רבנים, ווארום ער האט געוואוסט אז ספרדישע
 אידן קען מען נישט מעביר זיין על תדת, נאר דורך רבנים,
 ווארום זיי האט מען אויסגעלערנט אז מען טאר נישט רעדן
 אויף "כבוד הרב", און וואס ער זאגט איז הייליג, און
 ליידער טראכטן זיי נישט אריין ווער איז אן ערליכער
 רב, און ווער איז נישט אן ערליכער רב, וואס מיר האבן

אויסצושטיין פון דעם שטראף [שקורין רב] פון שטעטל איז
נישט צו באשרייבן.

איז לא בתינם וואס דער הייליגער סאטמארער רבי זכותו
יגן עלינו בעל "דברי יואל" ברענגט אין זיינע ספרים
דאס וואס דארפן די אפיקורסים רבנים? אז ס'גייט זיי אזוי
אין לעבן זיי זאלן האבן רבנים? נאר זיי האבן געוואוסט אז
אן רע-בנים וועט מען נישט קענען די ספרדישע אידן מעביר
זיין על הדרת, [עס איז דא אסאך מארק צו זיין אין דעם,
אבער דא איז נישט דער פלאץ פון דעם].

על כל פנים אפרו אין אזא מין פלאץ וואו מען האט מעביר
געווען על הדרת האב איך געקענט דאס באווייזן וכו',
וועל איך מחייב זיין די אלע וואס קענען נישט האלטן אפן
א תלמוד תורה אדער א מיידל שולע. וועסטו מיינען דאס
מיר האבן א אוצר פון געלט? מוז איך דיר זאגן, מיר זענען
אלע ארימעלייט וואס מען קען קוים דורך שטופן דעם וואך
וכו' וכו', און פונדעסטוועגן האבן מיר באזונדערע מלמדים
אויף יעדע ביתה, און מיט א שטארקן רצון און מיט אסאך
תפלה העלפט אונז דער בורא כל עולמים מיט וואונדערליכע
נסים צו באצאלן די מלמדים און טיששערס, דאס איז למעלה
מדרך הטבע, מען קען דאס נישט מסביר זיין.

קיינער אין דער וועלט וועט דאס נישט פארשטיין, מיר
האבן נישט קיין איין נדיב, קיין איין גביר וכו', און
פונדעסטוועגן האבן מיר א קיום, נאר מחמת דעם שטארקן
רצון און דער מיינען עס אמת לשם שמים.

איך האב מאַרץ גענוען דעם פּריוו, ווייל דו האַסט מיר געשריבן איך האב ליב ווען מוהרא"ש זאגט מיר וואס איך דארף פארעכטען, און ווי אזוי זיך צופירען וכו' וכו', האב איך זיך גענומען די מיה און אביסל מאַרץ גענוען, וואס גלייב מיר איך האב נאכנישט אנגעהויבן צו שרייבן וואס איך דארף שרייבן, ווארום איך זע וואס עס טוט זיך אין אנדערע תלמוד תורה'ס, וכו', וכו', איז נישט קיין וואונדער וואס זיי דארפן נאכדעם פארשליסן וכו', און זיי פאלן צאם וכו'.

דער רמב"ם זאגט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת ה' רמיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק: דאם איז א יסוד היסודות פון א תלמוד תורה, ווארום עס איז נישט קיין קינדער שפיל, א תלמוד תורה פאר קליינע קינדער דאס איז די העכסטע זאך וואס עס קען נאר זיין, מען איז מחנך הייליגע נשמות וואס זיי זענען די צוקונפט פון כלל ישראל, דאס טאר מען נישט געמען אבי וועמען פאר א מלמד, אדער א עוזר מלמד, וכו', ווי ס'שטייט אויך אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ה, סעיף י"ז) ואין למלמד לגעזר בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמוד וכן לא יתענה או לעזור במאכל ומשתה או לאכול ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה.

איך האב אויכעט געהאט אסאך מלמדים וואס איך האב געמוזט אוועק שיקן אן רחמנות, זיי האבן געלאזט די קינדער אויף הפקר ארוםבארדעווען וכו', זיי האבן געטון אנדערע ארבעט אינמיטן לערנען וכו', פארשטייט זיך אז איך האב זיי געמוזט אוועקשיקן אן רחמנות, ווארום קינדערלעך זענען הייליגע נשמה'לעך, דעם בורא פל עולמים'ס פארמעגן, און נאר צוליב זיי האט ער אויב געגעבן די תורה הקדושה אויפ'ן בארג סיני, ווי די חז"ל זאגן (תנחומא, ויגש) בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא ליתן את התורה לישראל אמר להן תקבלו תורתי, אמרו לו הן, אמר להן תנו לי ערב שתקיימו אותה אמרו לו אברהם יצחק ויעקב יהיו ערבים, אמר להן אבותיכם הן בעצמם צריכים ערבים, אברהם אמר (בראשית ט"ו, ח') "במה ארע", יצחק אהב את שונאי דכתיב (מלאכי א', ג') "ואת עשו שנאתי" יעקב אמר (ישעיה ט', כ"ז) "נסתרה דרפי", אמרו לו בנינו יהיו ערבים שלנו, מיד קבלן הקדוש ברוך הוא ונתן את התורה לישראל, שנאמר (תהלים ח', ג') "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז".

זעט מען פון דעם אז דער גאנצער תורה האט דער בורא פל עולמים נישט געוואלט געבן פאר אויב, נאר אין זכות פון אוינזערע קינדער, און די חז"ל זאגן (שבת קי"ט:) אין העולם מתקיים אלא בשביל הכל פיהם של תינוקות של בית רבן; איבערדעם, אויב וועסטו מיר פאלגן, וועסטו האבן גרויס הצלחה, אזוי ווי דו האסט געהאט הצלחה מיט די ישיבה.

גַּעְדֵּעֶנְךָ גוּט וְוֹאס דָּער הייליגער רַבֵּי הָאָט אויַנז גַּעזאַגט
 (ספֿר המדות, אות דָּרָךְ, חֵלֶק ב', סִימָן א') עַל יְדֵי ווידוּי דְבָרִים
 גוֹרָמִים שְׁתַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שְׁלוֹמְדִים
 בְּאַמוּנָה; אִיבְעֵרְדֵּעַם גַּעוּוֹאִיִן זִיךְ צו, צו רַעְדֵן צוּם בּוֹרֵא כָּל
 עוֹלָמִים, און דַּעְרֵצִייל אִים אַלֶּעס אוֹיס אויף פֿראַסט אִידיש,
 וועסטו זען אז דו וועסט האָבן אויסטערלישע העלָּחָה.

אִיךְ הָאָב מֵאַרִיךְ גַּעווען אַבִּיסֵל, אָבֵער אִיךְ הָאָב גַּאכְנִישֵׁט
 אָנגעהויבן צו שְׁרִיִבֵן וְוֹאס עֵס לִיגט מִיר אִין פֿעֵדֵער,
 ווארום האַלְטֵן אַ תְּלִמוּד תּוֹרָה אִיז פֿון די העכֿסטע זאַכן
 בִּי כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, און בְּפֶרֶט הֵיִיגט וְוֹאס דָּער דוֹר אִיז אַזוֹי
 הַפֶּקֶר וְכוּ', און מֵעַן קֵען זַען אַלֶּע שְׂמוּיִן וְכוּ', און עִקְלֵהאַפֿטיגֵע
 זאַכן וְכוּ', אִיז די שְׁווערֿסטע זאַךְ צו האַלְטֵן אַ עֵרנֿסטע
 תְּלִמוּד תּוֹרָה און אַ מִיִּדֵל שוֹלֵע.

קוֹם אִין יִבְנֵאל, וועסטו זען וְוֹאס מֵעַן קֵען בַּאוּוִיזֵן גָּאָר מִיט
 רַצוֹנוֹת וְכִיסוּפִים און מִיט אַסאַךְ תְּפִלּוֹת.

זאַלֶּסט האָבן אַ לַעבֿטיגֵן טאַג און פֿרִיִלִיבֵן תְּמִיד.

תתקלט

וואס טו איך אז מיין מאמע לאזט
מיר נישט האבן א טעלעפאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די שעורים וואס איר געבט בסדר, דאס געבט
מיר ממש לעבן און ווייזט מיר א וועג ווי אזוי זיך צו פירן.

איך בין א מיידל פון אכצן יאר, איך גיי אין די צוועלפטע קלאס,
און ביי אונזער סקול איז אנגענומען אז אין די צוועלפטע קלאס האט
מען שוין אן אייגענעם טעלעפאן, אבער מיין מאמע וויל זייער נישט אז
איך זאל האבן א טעלעפאן.

די סבה דערצו איז ווייל מיין עלטערע שוועסטער האט זיך געקויפט
א סמארטפאון גלייך נאך איר חתונה און זי האט מורא אז איך וועל עם
אויך טון. איך האב איר פרובירט מסביר צו זיין אז איך בין נישט אזוי
ווי מיין שוועסטער, איך דארף נישט קיין סמארטפאון נאר א פשוטע
טעלעפאן, זי זאגט אבער אז אזוי הויבט יעדער אן.

פון איין זייט פארשטיי איך איר, ווייל איך האב עטליכע געשוויסטער
וואס פירן זיך נישט אויף אזוי ווי עם דארף צו זיין, און זי וויל נישט
איך זאל גיין אין זייערע וועגן, און זי טענה'ט אז עם איז מיר נישט
וויכטיג צו האבן א טעלעפאן, פון די אנדערע זייט שפיר איך אבער אז
עם איז מיר יא וויכטיג, נאכדערצו אז איך בין די איינציגסטע מיידל פון
מיין קלאס וואס האט נישט קיין טעלעפאן; האט איר אפּשער אן עצה
פאר מיר?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בחקותי, ט"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחנ'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אייער מאמע איז גערעכט, איר דארפט נישט קיין טעלעפאן, איר וועט גארנישט פארדינען מיטן טעלעפאן; ווען איר האט איבריגע צייט זאלט איר העלפן אייער מאמע מיט די שטוב ארבעט, און אז עס איז אייך נאכאלץ געבליבן צייט - זאלט איר זאגן תהלים; בעטס זיך אויס ביים אייבערשטן איר זאלט זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שדודה, אן ערליכער חתן און צוזאמען אויפשטעלן שיינע דורות. יעצט איז די צייט צו מתפלל זיין אויף דעם, ווען מען איז נאך א מיידל דארף מען שוין טראכטן פון תכלית, מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערליכע דורות.

חבר'טעס איז נישט א זאך וואס זעטיגט דעם מענטש, חבר'טעס מאכט נישט באמת פרייליך דעם מענטש; געבט עפעס פאר אייער נשמה, קאפיטלעך תהלים טרינקט אן די נשמה, עס מאכט פרייליך. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כג): "וואויל איז דעם וואס טרינקט יעדן טאג אפאר קאפיטלעך תהלים"; אזוי ווי מיר געפינען אין די גמרא, די הייליגע חכמים פרעגן (ברכות ז): פארנוואס ווערט רות אנגערופן מיטן נאמען רות? "שזכתה ויצא ממנה דוד שרינהו לתקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות", 'רות' איז א לשון פון טרינקען, פון איר איז ארויסגעקומען דוד

המלך וואס האט אנגעטרינקען דעם אייבערשטן כביכול מיטן ספר תהלים, מיט שירות ותשבחות; דעריבער ווען מען זאגט תהלים איז דאס אזוי ווי א טרינק פאר די נשמה.

אייער מאמע ווארט צו זען אביסל נחת, האט רחמנות אויף איר; איר קענט זיך נישט פארשטעלן די צער וואס עלטערן האבן ווען די קינדער פירן זיך נישט מיט יראת שמים, עס איז נישטא נאך אזא צער ווי די צער אז אייערע שוועסטערס מאכן נישט קיין נחת פאר אייער מאמע, בעט איך איך זייער, פאלגט אייער מאמע; אז זי וויל נישט איר זאלט האבן א טעלעפאן - זאלט איר דאס נישט האבן, דורכדעם וועט איר אנפילן די לעבער פון איר הארץ און אין דעם זכות וועט איר זוכה זיין צו א גוט לעבן.

חבר'טעס איז א דמיון; די אלע וואס לעבן פאר חבר'טעס, זיי פאלגן נישט די עלטערן צוליב חבר'טעס - די זענען א גרויסע רחמנות. עס קומט א צייט וואס מען הויבט אן פארשטיין וואס א מאמע איז און מען הויבט אן האבן שולד געפילן אויף די אלע יארן וואס מען האט פארברענגט מיט חבר'טעס און זיי נאכגענאנגען אנשטאט די מאמע.

אז איר וועט אנגעמען דעם בריוו וועט איך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

תתקמ

וואס האט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו
געהאלטן וועגן שייטלעך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס האט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו געהאלטן וועגן שייטלעך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בחקותי, ט"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש שרייבט זייער אסאך מאל אין ספר אשר בנחל
איבער דאס הארבקייט פון בלייבן מיט די אייגענע
האר נאך די חתונה; ענדערש זאל מען טראגן א שייטל ווי
איידער טראגן א טיכל און גיין מיט די אייגענע האר. עס
זענען דא וואס זאגן אז ענדערש זאל מען טראגן א טיכל
און גיין מיט די אייגענע האר ווי צו טראגן א שייטל, אבער
אלע צדיקים פונעם פריערדיגן דור האבן געזאגט: "ענדערש
טראגן א שייטל און זיך אפשערן, ווי איידער צו טראגן צען
טיכלעך און גיין מיט די אייגענע האר".

לייִדער האט זיך אריינגעכאפט צווישן היימישע משפחות אז
 מען גייט מיט די אייגענע האר, היימישע ווייבלעך:
 לאזן זיך וואקסן די האר; דאס קומט ווייל מען ווייסט נישט
 וואס פאר א צרות דאס פֿרענגט אויף די גאנצע שטוב. דער
 זתר הקדוש זאגט (נשא קבה): "תונבא ליתי", א קללה זאל
 קומען, "על ההוא בר נש", אויף דעם מענטש, "דשבק
 לאנתתיה", וואס לאזט זיין ווייב, "דתתחוי משערא דרישה
 לבר", אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען; "ודא הוא חד
 מאינון צניעותא דביתא", און דאס איז פון די יסודות פון א
 אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי;
 "ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר", און א פרוי וואס גייט
 מיט אויפגעדעקטע האר, "לאתתקנא ביה", זיך שיין צו מאכן,
 גרים מסכנותא לביתא", איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט
 אין שטוב, "וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא", און זי איז
 גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן
 נישט זיין חשוב, "וגרים מלה אחרא דשריא בביתא", און זי
 איז גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין ביי
 איר אין שטוב, "מאן גרים דא", ווער איז דאס אלעס גורם?
 "ההוא שערא דאתחוי מרישה לבר", די פרוי וואס איר האר
 זעט זיך ארויס; און פארקערט איז נאך מער, א פרוי וואס
 געבט אכטונג אז איר האר זאל זיך נישט ארויסזען - וועט
 האבן אלע פרכות, און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.
 בנזגע די לענג פונעם שייטל וכו'; מוהרא"ש האט זייער
 מקפיד געווען מען זאל נישט גיין מיט א שייטל

לְעִנְיַנְךָ וְוִי דִי אַקְסֶלְעֵן. בִּי אַלְע שְׁעוּרִים וְוִאס מוֹהֲרָא"ש
הָאט גְּעֶרְעֶדֶט פֿון דָּעם פֿלֶעגֶט עַר קְלֶאפֶן מִיט זײַנע הֶענט
אויפֿן אַקסֶל, נִישְׁט לְעִנְיַנְךָ פֿונעם אַקסֶל.

וואוּיל אִיז דִי פֿרוֹי וְוִאס גִּיט צִנִיעוֹת'דיג און פִּירט זײַך
אִידל, וועט זי זוכה זײן צו דִי בְּרָכָה וְוִאס דָּער
הייליגער רִבִּי זֶאגט (סֶפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים, סִימָן ט): "צִנִיעוֹת שְׁבֹאֲשָׁה
מְזַכֶּה לָהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים", א פֿרוֹי וְוִאס פִּירט זײַך אִידל און
צִנִיעוֹת'דיג - וועט זוכה זײן צו גוֹטע קִינדער.

דָּער אִיבֶּערִשְׁטער זֶאל הֶעלְפֶן זֶאלֶסט הָאבֶן הַצְלָחָה אִין
אַלְע עֲנָנִים.

תתקמא

וועל איך נאך אמאל זיין אן ערליכער איד?

שאלה:

לְכָבוֹד דָּער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בָּחוּר פֿון זַעבֶצֶן יֶאר, בְּעֶרְךָ א יֶאר צוּרִיק בִּין אִיך גְּעוואוּיר
גְּעווארן פֿונעם טֶעלֶעפֿאן לִיין "קול בְּרֶסֶל" און אָנגעהויבן הֶערן דִי
שְׁעוּרִים, אִיך האב זײך מְחֻזַק גְּעווען מִיט הַתְּבוּדוֹת און דְּרָך הַלִּימוד,
פֿשוט ווייל דָּאס האט גְּעֶרְעֶדֶט צו מִיר, אִיך האב אָפֶער נִישְׁט פֿאַרשְׁטאַנען
וְוִאס דָּער ראש ישיבה שליט"א רֶעדט אזויפֿיל פֿון נְסִיוֹנוֹת און שְׁמִירַת
עֵינִים, אִיך האב אַלץ גְּעטראכט אז דִי וְוִאס הִיטן זײך ספֿעציעל דִי אויגן
אויף דִי גאס דאַרפֿן פֿשוט אַבִּיסל אויפֿמֶערקזאַמקײט.

אזוי אִיז עס אָנגענאַנגען פֿאַר א שְׁטִיך צײט, בִּין אִיך האב אִינמאל
באַקומען צוטריט צו אן אָפֿענעם טֶעלֶעפֿאן, אִיך האב אָנגעהויבן קוֹכֶן

זאכן וואס מען טאר נישט, און פון דעמאלט האב איך אנגעהויבן גיין בארג אראפ, מיינע אויגן זענען געווארן אפן און איך האב נאר געוואלט זען נאך און נאך שלעכטס, וואו און ווי אזוי איך האב נאר געקענט, איך האב זיך אנגעהויבן דרייען אין די פארקס זוכן עבירות, און ליידער האב איך זיך אנגעטראפן מיט גוים וואס האבן געוואלט טון עבירות, און אזוי פאל איך ליידער מער און מער.

איך האב פסדר עליות און ירדות און איך ווייס נישט וואס צו טון, איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד און א נארמאלער מענטש, איך וויל נישט אויפֿוואַקסן א מנגל וואס לויפט נאך שמוץ א נאנצן טאג, איך בעט דעם ראש ישיבה שליט"א מיט טרערן אין די אויגן אז איך דארף אן עצה, איך האב שוין באקומען אסאך עצות פון מענטשן, ווי למשל צו לערנען פֿערציג טעג חסידות, און נאך עצות, דערווייל האט מיר אבער גארנישט געהאלפן, איך דארף אן עצה מיט א פארזיכערונג אז איך וועל שנעל געהאלפן ווערן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקותי, י"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מן הסתם ווייסטו נישט וואס פאסירט ווען מען זינדגט אין די עבירה, ווייל ווען דו וואלסט געוואוסט נאר א פראצענט וואס מען ליידט זיך צאם פון פוגם זיין בברית - וואלסטו נישט געגאנגען אין פארק זוכן גוים צו טון עבירות השם ישמרנו.

וויסן זאלסטו אז ווי מער מען איז פונגם בברית ווערט מען אפגעשנוואכט און פארעלטערט, מען פארלירט די כוחות, אזוי אויך די אויגן ווערן אפגעשנוואכט און עס הויבט אן גיין א שלעכטע גערוך פון מויל; די האר פונעם קאפ פאלט ארויס, "והרבה פאבים חוץ מאלו פאים עליו", און עס ברענגט אסאך ווייטאג אויפן מענטש (שלחן ערוך אורח חיים סימן רמ, סעיף יד).

די עבירה פון פגם הברית הרגע'עט דעם מענטש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה יג): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חיב מיתה", ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, איז חיב מיתה. נאך זאגן זיי (עש): "כאילו שופך דמים", דאס איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכת דמים, אזוי אויך: "כאילו עובד עבודת כוכבים", עס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן.

ווען מען איז פונגם בברית פארלירט מען אלעס; מען פארלירט דעם שדוך וואס איז אנגעשריבן, און אפילו מען האט שוין א שדוך - פארלירט מען די שלום בית (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן פו); פארנוואס זאלסטו פארלירן דיין שדוך? פארנוואס זאלסטו פארלירן דיין לעבן?

טראכט נישט אז דו קענסט זיך אויסבאהאלטן פון מענטשן אין א פארק וכו'; דער רבי האט אמאל זייער חוזק געמאכט פון די עקלדיגע עבירה, אז ווער עס היט זיך נישט ווערט נאכדעם זייער פארשעמט. דער רבי האט געזאגט (שיחות

הר"ן, סימן דש): "אָדער אַ נסיון אָדער אַ בַּיזוֹן", אָדער האַט דער
מַענטש נסיונות און ער בַּלִּיבֶט מיט די נסיונות, אָדער אויב
חס וְשָׁלוֹם ער פֿאַלט אַראַפּ - ווערט נאָכדעם גרויסע בַּיזוֹנות.

אויך האב געליינט דיין פֿראַגע אפֿאר מאל און עס גייט
מיר נישט אַרײַן אין קאַפּ, ווי קומט דאס אז אַ איד
וואס איז הייליג און לויטער - זאל האָבן צוטון מיט אַ גוי
טמא ומטמא!? מען זעט קלאַר וואס חכמינו זכרונם לברכה
זאָגן (סוּפָה ג.): "אין אַדעם עובר עברה אַלָּא אַם פֿן נַכְנֵם בּוֹ
רוח שְׁמוֹת", אַ מענטש זינדיגט נישט נאר נאָכדעם וואס עס
גייט אַרײַן אין אים אַ רוח שְׁמוֹת; עס האַט דאך נישט קיין
שום שַׁבֵּל וואס דו טוסט, עס איז אַרײַן אין דיר אַ רוח
שְׁמוֹת הַשָּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

די עצה פֿאַר דיר איז דאס וואס דער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן
חלק א', סימן א): "עקר הבנעתו של יצר הרע, הוא על ידי
התורה", דער עקר עצה ווי אזוי מען קען פֿטור ווערן פונעם
יצר הרע איז דורך לערנען תורה, "והתורה היא בחינת ניו",
די תורה איז אזוי ווי די אויסזען פונעם אות ו', ווייל די
לוחות איז געווען ברייט זעקס טפחים און לאנג זעקס טפחים,
"והניו" הוא צורת מקל", דער אות ו' זעט אויס ווי אַ שטעקן,
"כי התורה הקדושה מכניע את היצר הרע שרוצה לעשות
את האדם משוגע ממש חס ושלום", די תורה איז צוגעגליבן
צו אַ שטעקן, פינגט ווי אַ משוגענער פֿאַרשטייט נאר ווען
מען שלאגט אים מיט אַ שטעקן, אזוי אויך דער מענטש
וואס זינדיגט, וואס ער איז אויך אַ משוגענער - פֿאַרשטייט

אויך נאר ווען מען שלאגט אים מיט די תורה, נאר די תורה וועט אים מאכן אויפהערן זינדיגן.

א משוגענער פארשטייט נישט ווען מען רעדט צו אים, א משוגענער פארשטייט נאר איין שפראך; ווען ער זעט דעם שטעקן - דעמאלט פאלגט ער. דאס זעלבע איז מיט דיר, אז דער יצר הרע האט דיר אזוי אריינגעכאפט אין זיין געזינדארפסטן געמען דעם שטעקן און זיך שלאגן מיט דעם. געם א משניות און הויב אן לערנען איין פרק נאכן צווייטן; אין אנהויב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, ווייל פון אזויפיל מאל זינדיגן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט מען דעם מוח, זאלסט זאגן די ווערטער אן פארשטיין, דאס וועט דיר ראטעווען און אפנוואשן פון די עקלדיגע עבירות. ווייל דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שגלברו במצודה רעה, עד שרגילין בעבירות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העבירות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי פח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל

סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס, אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס. ווען דער רבי האט געזאגט דעם שמועס, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "צי תורה קען אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן?" האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס דער כח פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס"; אפילו א מענטש וואס ווייקט זיך אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, וועט די תורה אים ארויסשלעפן פון זיין בלאטע און ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

תתקמב

מזל טוב צום געבורט פונעם ערשטן אייניקל

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואוין אין ארץ ישראל, איך בין אבער א תלמיד פונעם ראש ישיבה שליט"א, איך לעב אויף די שעורים וואס ווייזן מיר א וועג אין לעבן אויף טריט און שריט.

איך האב געוואלט אנוואונטשן א ברכת מזל טוב צום געבורט פון אייער אייניקל^כ, דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זען אסאך

כא. דינסטאג פרשת אמור, י"א אייר, שנת תש"פ איז געבוירן געווארן דער ערשטער אייניקל ביים ראש ישיבה שליט"א, הילד נחמן נתן בן לבנו בכורו הרב שלמה שליט"א. דער ברית איז פארענקומען דינסטאג פרשת בהר בקזתי, י"ח אייר, ל"ג בעומר.

אידיש נחת פון דעם אייניקל, און פון אלע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט, אין זכות וואס איר טוט אזויפיל פאר אידישע קינדער, זאל דער אייבערשטער אייך באצאלן מיט אלעם גוטן ביי אייערע קינדער. וואונטשט א תלמיד וואס איז זיך מחוי' מיט יעדע שעור באזונדער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקותי, י"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך נעם אן אלע ברכות, והמברך יתברך; דו זאלסט זוכה זיין צו זען נחת ביי דייע קינדער און אייניקלעך.

אז דו פאררופסט זיך א תלמיד פון רבי'ן וויל איך דיר מחזק זיין דו זאלסט פאלגן דעם רבי'ן און עוסק זיין אין הפצה. רבי נתן זכרוננו לברכה שרייבט (הוי מותר'ן, סימן תקמב), דער רבי פלעגט אונז מבזה זיין פארן וואס מיר זענען נישט עוסק אין 'הפצה'; "ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענין זה", איינמאל מוצאי שבת האט דער רבי אונז געגעבן מוסר אפאר שעה היתכן מיר זענען נישט גענוג עוסק אין הפצה, "ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים'", דער רבי האט געשריגן אויף אונז: 'איר זענט טריקענע ביימער', "על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם יתברך על ידינו", ווייל איר ברענגט נישט נאך אידישע קינדער צום אייבערשטן.

מיר קענען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון הפצה; חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ירושלמי כתובות יב, ג), ריש לקיש האט געפאסט דריי הונדערט תעניתים ער זאל זוכה זיין צו קענען זען רבי תיבא, נאך אלע תעניתים האט ער נישט זוכה געווען אים צו זען און ער האט געהאט חלישות הדעת דערפון, ער האט געפרעגט: "פארנוואס בין איך נישט זוכה צו זען רבי תיבא, איך האב אויך געלערנט פלייסג די הייליגע תורה, האט דען רבי תיבא געלערנט מער פון מיר?!" האט מען אים געענטפערט: "דו האסט געלערנט מער פון רבי תיבא, אבער ער האט אריינגעברענגט תורה אין אידישע קינדער מער ווי דיר, און נישט נאר דאס, נאר רבי תיבא איז געגאנגען גלות ליידן פדי צו לערנען, ער איז ארויף קיין ארץ ישראל". האט ריש לקיש פארשטאנען אז דאס גרויסקייט פון רבי תיבא איז געווען ווייל ער איז געגאנגען אין גלות צו לערנען תורה, האט ער געזאגט: "רבנו של עולם, איך בין אויך געגאנגען אין גלות פדי צו לערנען תורה", האט מען אים געענטפערט: "דו ביסט געגאנגען אין גלות צו לערנען תורה פאר דיר, אבער רבי תיבא איז געגאנגען אין גלות פאר א צווייטן, ער איז ארום געגאנגען אויסלערנען תורה פאר אידישע קינדער"; דאס טוען די מפיצים, זיי גייען אין גלות טאג און נאכט אריין צו ברענגען תורה און אמונה אין אידישע קינדער.

מיר דארפן פאלגן דעם רבי'ן; אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער: "פארנוואס

קומסטו צו א רבי, אז דו פאלגסט אים נישט?!" די מעשה האט זיך אפגעשפילט ווען רבי נתן איז אמאל געגאנגען צום רבינ'ס ציון אין באגלייטונג פון רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה, אויפן וועג צום ציון האט זיך צעריסן די רעקל פון רבי נחמן טולטשינער, האט אים רבי נתן געזאגט: "גיי פאררעכט דיר דיין רעקל, ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קכו): מען דארף אכטונג געבן אויף די בגדים, אז זיי זאלן נישט זיין צעריסן", אבער רבי נחמן טולטשינער האט זייער שטארק געוואלט זען ווי רבי נתן גייט צום ציון, איז ער ווייטער מיטגעגאנגען מיט רבי נתן, דעמאלט האט אים רבי נתן געזאגט די ווערטער: "פארנוואס קומסטו צו א רבי, אז דו פאלגסט נישט דעם רבי'ן?!"

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקמוג

ווי אזוי קען מען געבן פאר מענטשן
די גוטע עצות אויף שלום בית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל וואס איך בין זיך מחנ' מיט אייערע געוואלדיגע דבורים און דרשות, דאס געפנט מיר פיל חזק און עצות אין לעבן.

געכטן האט אריינגעקלאפט ביי אונז א מפיץ, ער האט אונז געגעבן דעם קונטרס "היפי שבטוב", מיין מאן האט אים פארשטייט זיך זייער שיין אויפגענומען, אים געגעבן צו טרינקען און אים געגעבן א שיינע גדבה.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט געבן נאך שעורים פאר פרויען, ווי אזוי צו מכבד זיין דעם מאן און אזוי ווייטער, וואס פעלט ספעציעל וויכטיג אויס אין די יעצטיגע צייטן ווען מען געפינט זיך א גאנצן טאג אינדערהיים.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תח"י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון די וואס זענען עוסק אין הפצה, זיי פארשפרייטן פאר אנדערע די ספרים און קונטרסים וואס ענטהאלטן עצות פון הייליגן רבי'ן, אז אנדערע זאלן אויך קענען לעבן א חיים טובים, זיי פארגינען פאר אנדערע צו האבן וואס זיי האבן; אז איך בין זיך אזוי שטארק מתני' מיט די ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, פארגין איך דאס פאר אנדערע מענטשן וואס ווייסן נישט פון רבי'ן, אז זיי זאלן אויך לעבן די זיסע לעבן וואס איך לעב'.

אז איר האט באקומען עצות און הדרגה צו האפן א גוטע שלום בית, איר זענט זיך מחי' מיט די שעורים - איז נישט גערעכט דאס צו האלטן פאר א סוד אז נאר איר זאלט וויסן פון דעם, איר דארפט טראכטן וועגן ווי אזוי אייערע געשוויסטער און פריינט זאלן אויך קענען הערן די שעורים און לערנען די ספרים כדי צו האפן א חיים טובים.

וואויל איז דעם וואס טראכט טאג און נאכט: 'ווי אזוי קען איך מחי' זיין נאך א איד?' 'ווי אזוי קען איך אויסלערנען נאך איינעם דאס זיסקייט פון לעבן?' 'ווי אזוי קען איך מאכן אז נאך מענטשן זאלן וויסן אז מען קען תשובה טון און לעבן מיט די תורה; דער וועט זוכה זיין צו זיין אין די מחיצה פונעם אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות תשובה, סימן כד): "המחזיר בני אדם בתשובה, זוכה ויושב בישיבה של מעלה, והקדוש ברוך הוא מבטל הגזרה בשבילו", דער וואס ברענגט צוריק אידישע קינדער צום אייבערשטן איז זוכה צו זיצן אויבן אין הימל אין די ישיבה פונעם אייבערשטן און אין זיין זכות איז דער אייבערשטער מבטל אלע שלעכטע גזירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האפן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקמד

ווי אזוי קען איך מאכן אז מיין טאכטער
זאל זיין צופרידן מיט א פשוט'ע חתנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מאך אס ירצה השם חתנה מיין טאכטער גלייך נאך שבועות,
און ווי עס קוקט יעצט אויס דער מצב מיט קאראנע, וועט די חתנה
מוזן זיין ביי מיר אינדערהיים מיט א קליינעם מנגן, איך האב נישט קיין
פראבלעם דערמיט, אבער מיין טאכטער איז זייער צעבראכן, זי האט
גע'חלומ'ט פון א שיינע ריווגע חתנה מיט אלע צוגעהערן, און זי קען זיך
יעצט נישט בארואיגן, ווי אזוי קען איך איר מתוק זיין?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי איר מתוק זי זאל דאנקען דעם אייבערשטן אז זי איז
געזונט און איר חתן איז געזונט. זיי איר מתוק זי זאל
דאנקען דעם אייבערשטן אויף וואס זי האט יא; אנשטאט
וויינען און קרעכצן אויף וואס זי האט נישט, זאל זי טאנצן
פאר שמחה, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף וואס
זי האט יא.

דער רבי האט אויז געגעבן א וואונדערליכע עצה, א וועג פון טראכטן אין א צייט ווען עס גייט אריבער שוועריקייטן; מען זאל זוכן דאס גוטס, מען זאל קוקן אויף די נסים וואס דער אייבערשטער טוט, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצה), דוד המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט אז דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בצור הרחבת ל"י - רבוננו של עולם איה דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט".

ווען מען לעבט מיט די וועג פון זוכן דאס גוטס אין לעבן, ווערט גרינגער דאס לעבן; מען איז שטענדיג פרייליך און גליקליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקמה

ווי אזוי קען איך זיך דרייען אין ברסלב, אן ווערן
אריינגעשלעפט אין מחלקת?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אויפגעוואקסן אין א ברסלב'ער משפחה אין ירושלים עיר
הקדוש, אבער איך בין אסאך אדורכגעגאנגען ביו איך אליין האב זוכה
געווען מקורב צו ווערן צו ברסלב, איך האב נישט געקענט ליידן די
מחלקת וואס איז געווען אין ברסלב, און איך האב זיך אויפגעהערט
דרייען דארט, ביו ווען איך האב געטראפן אייערע שענדיג און עס האט
מיר געוויזן א גייעם וועג, מיט וואס איך בין זיך זייער מחזק ברוך השם.

איך וויל זיך אבער יא דרייען צווישן ברסלב'ער חסידים, ווי אזוי קען
איך זיך שטארקן נישט צו ווערן אריינגעשלעפט אין מחלקת?

אויך וויל איך וויסן וועגן דעם סדר הדרך הקימור, ווי ווייט גייט - דאס
וואס דער רבי האט געזאגט - אז מען דארף נישט פארשטיין וואס מען
לערנט? און בכלל, וואס איז וויכטיגער צו לערנען יעדן טאג, הלכה,
גמרא, אדער דעם רבינ'ס ספרים?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנטלויף פון מחלקת אזוי ווי מען אנטלויפט פון פייער,
ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במדבר רבה יח, ד),

בית דין של מטה געבן נישט קיין ענש פאר א קטן אונטער די דרייצן יאר און בית דין של מעלה שטראפן נאר פון די צוואנציג און העכער, אבער מחלקת איז אזוי הארב אז אפילו קליינע קינדער ווערן אוועק גענומען פון די וועלט אלס א שטראף פאר מחלקת, אזוי ווי מיר געפינען ביי די מחלקת פון קרח אז אפילו די קליינע קינדער פון איין טאג אלט - זענען אומגעקומען.

זיי נישט פארנומען מיט אנדערע, נאר קוק אויף זיך; אז דו האסט געפינען א פלאץ אין ברסלב וואו דו שעפסט חיות, דו באקומסט לעבן - זאלסטו נעמען פון דעם פלאץ דיין חיות און דיין חזוק, און אז אנדערע שפירן זייער חיות אין אן אנדערע חבורה - זאל דיר דאס נישט שטערן, יעדער איינער זאל נעמען זיין חזוק פון זיין פלאץ, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שיט): "אני אעשה מכם פתות פתות", איך וועל מאכן פון ענק פתות פתות; אזוי ווי מען זעט טאקע צווישן אנשי שלומינו, טייערע פתות.

קוק נישט אויף קיינעם און עס זאל דיר נישט אינטערעסירן קיינעם; עס איז נישטא קיין צייט צו זיין פארנומען מיט דעם און יענעם, דאס לעבן גייט אריבער אזוי שנעל, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פראשית רבה צו, ב), די יארן פונעם מענטש גייען אריבער אזוי שנעל ווי א שאטן גייט פארביי, נישט ווי א שאטן פון א וואנט, נישט ווי דער שאטן פון א בוים, נאר ווי א שאטן פון א פייגל וואס פליט; איז א שאד מען זאל זיין פארנומען מיט אנדערע.

דריי זיך צווישן אנשי שלומינו וואס רעדן דבורי אמונה, עצות פון רבי'ן און חזוק פון רבי'ן, ווייל אין דעם פלאץ וואו מען רעדט פון רבי'ן - דארט געפינט זיך דער רבי, דארט וואו מען איז מחזק איינעם דעם צווייטן - דארט איז דער אייבערשטער, ווידער דארט וואו מען גראבט אונטער אנדערע, מען פסל'ט דעם און יענעם וכו' וכו' - דארט איז דער שטן; אפרו זיי זעען אויס ווי עובדי השם, מען באטיטלט זיי מיט הויכע עובדי'שע טיטלען: 'חסידי ברסלב האמתיים', 'נקיי הדעת שבירושלים', וכדומה - איז אלעס איין גרויסער בלאף.

פון די וואס רעדן א הויכע שפראך וכו' - זאלסטו זיך זייער היטן, לאז זיך נישט אפנארן בזה העולם; דער רבי האט אונז געבעטן (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, "שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; מען דארף זייער אכטונג געבן זיך נישט צו לאזן אפנארן, בפרט פון די וואס רעדן א הויכע שפראך, פון די וואס רעדן פון מתקן זיין נשמות; די אלע וואס רעדן הויך זענען בדרך כלל בעלי דמיונות און פאנטאזירערס, א רחמנות אויף די אלע וואס שלעפן זיך נאך נאך זיי.

מוהרא"ש האט דערציילט, א פאנטאזירער אין ברסלב האט געזאגט אז דער הייליגער סטייפלער גאון זכותו יגן עלינו איז געקומען צו אים בעטן א תקון; מוהרא"ש האט געשריגן: "ווי שעמט זיך נישט א טאטער, א פארעך; צו זאגן אויף אזא גרויסער גדול בישראל, א צדיק אמת,

וואס האט זיין גאנגן לעבן זיך מוסר נפש געווען אויף תורה - אז ער איז געקומען צו אים פאר א תקון?!" דאס ווייזט אז דער פאנטאזירער איז נישט מיט אלעמען און עס איז א רחמנות אויף די וואס גייען אים נאך.

דער זעלבער פאנטאזירער האט געזאגט אויף מוהרא"ש בשעת ווען די לנה פון מוהרא"ש האט זיך אזוי פארצויגן, אז ער איז עוסק צו מתקן זיין מוהרא"ש; געבעד פאר אים און א רחמנות אויף זיינע נאכשלעפער. אפילו אן אפגעריסענער נאר, א טפיש - וואלט אויך אזוינס נישט געזאגט; זעט אויס אז ער האט אסאך טפשים וואס לויפן אים נאך, קען ער דאס זאגן.

דעריבער בעט איך דיר, געב אכטונג פון די בעלי דמיונות און פאנטאזירער און קוק שטענדיג אויף דייע רוחים; אז דו דרייסט זיך אין א פלאץ וואס מען זאגט אויפן מנהיג אז ער פליט אין הימל און ער האט רוח הקדוש, דאס אליין איז נאכנישט גענוג פאר דיר, אויב דער וואס פליט אין הימל קען דיר נישט מוזהר זיין דו זאלסט זוכה זיין לערנען און דאווענען - איז דאס אלעס בלאף; אז עס גייט פארביי א שטיק צייט און דו האסט נישט זוכה געווען מסים צו זיין אפילו איין מאל ששה סדרי משנה, הייסט דאס אפגאנארט, און דאס הייסט א פארפירער.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ו): "תיצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע

מה בתוכה", דער יצור הרע איז צוגעגליכן צו א מענטש וואס לויפט צווישן מענטשן מיט א פארמאכטע האנט, ער פאפט אויס אלעמען און פֿרעגט זיי: "וואס האב איך אין מיין האנט?" און פאר יעדעם דאכט זיך אז ער האט אין זיין האנט דאס וואס ער וויל, דעריבער לויפן אים אלע נאך, ווייל מען מיינט אז מען וועט באקומען די זאך וואס מען וויל, "ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום", ביים ענדע עפנט ער זיין האנט און מען זעט אז עס איז גארנישט דא דארט, "כמו בן ממש היצר הרע", אזוי אויך - זאגט דער רבי - איז מיטן יצור הרע, "שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד", ער רעדט איין א מענטש אז ער זאל אים נאכלויפן ווייל אזוי וועט ער באקומען אלע זיינע תאוות, אבער ביים סוף ווען דער מענטש גייט אנוועק פון די וועלט עפנט ער זיין האנט און מען דערזעט זיך אינגאנצן אפגעפאטשט, מען איז אים נאכגעלאפן א גאנץ לעבן אומזיסט.

מוזקרא"ש זאגט אז דער שיחה פון רבי'ן גייט ארויף בכלליות אויף אלע תאוות און בפרטיות גייט דאס ארויף אויף דאס וואס א מענטש לויפט נאך א מנהיג, א רבי וכו'; דער רבי לויפט ארום מיט א פארמאכטע האנט און אלע חסידים לויפן אים נאך, אלע מיינען אז ער האט עפעס פאר אים ביז עס קומט דעם לעצטן טאג פון לעבן, דאן עפנט דער מנהיג זיינע הענט און מען זעט ליידגע הענט השם ירחם; דערפאר ווען מען גייט צו א חבורה, צו א מנהיג, צו א גוטער איד וכו', דארף מען אלץ קוקן צי מען באקומט

עפעס אין די האנט, אויב גייט מען אנוועק פון דארט מיט ליידיגע הענט איז א סימן אז מען נארט זיך. אפילו דער גוטער איד איז א צדיק, א באהאלטענער צדיק, א ל"ו צדיק, א צדיק וואס פליט אין הימל, ער זעט זאכן וכו'; אויב קען ער מיר נישט מִזְכֶּה זיין מיט מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מיט לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא וכו' - איז אלעס בלאף; אויב איך הויב נישט אן רעדן מיטן אייבערשטן, איך באקום נישט פון דעם פלאץ שכל ווי אזוי זיך צו פירן אין שטוב מיט די ווייב און קינדער, אדער מכבד זיין מיינע עלטערן וכו' - איז אלעס נארישקייטן.

ליידער פארנארט מען היינט מענטשן מיט לשונות פון קבלה, מענטשן לויפן נאך א מענטש וואס איז בלינד, קרום און שטום, אזוי ווי דער רבי דערציילט (ספורי מעשיות מעשה יב, מבעל תפלה): "א טייל האבן געזאגט אז דער עקר תכלית איז כבוד וכו' האבן זיי געזוכט א מענטש וואס לויפט זייער נאך זיין כבוד, ביז זיי האבן געזען ווי מען טראגט אן אלטן בעטלער א ציגיינער, און עס זענען אים נאכגעגאנגען פינעף הונדערט ציגיינערס, און דער בעטלער איז געווען בלינד, קרום און שטום", עין שם; געבעד, מען געמט א רבי, א מנהיג וואס איז בלינד, ער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף זיינע מענטשן, און ער איז שטום - ער רעדט פון אלעס נאר נישט פונעם אייבערשטן.

א צווייטער פאנטאזירער אין ברסלב זאגט אז מוהרא"ש איז אים געקומען אין חלום אז ער האט נישט קיין מנוחה

אויבן אין הימל וכו' וכו'; דאס איז בנוסף צו זיינע דמיונות וואס ער פארפירט צענדליגער מענטשן יאר נאך יאר נישט צו קומען קיין אומאן אויף ראש השנה ווייל עס האט זיך אים גע'חלומ'ט אז דער רבי איז מער נישט אין אומאן; א רחמנות אויף די בחורים און אינגעלייט וואס שלעפן זיך נאך אונטעלעכע דמיונות, בשעת מיר ווייסן אז דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שפי עולה על הכל", זיין ביי מיר ראש השנה איז גרעסער פון אלעס, "והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרבים שפי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו בכם על ראש השנה", און עס איז מיר א וואונדער אויף די מענטשן וואס גלייבן אין מיר און זיי זענען מקורב צו מיר, פארוואס זאלן זיי נישט מודיע זיין פאר אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה? "איש לא יעדר", קיינער טאר נישט פעלן, "כי כל ענין שפי הוא רק ראש השנה", ווייל מיין גאנצע זאך איז ראש השנה", נאך האט דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תה): "הראש השנה שפי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין תדבר הנה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה"; איך האב פאקומען א מתנה פונעם אייבערשטן, אז איך ווייס וואס איז ראש השנה, "לא מפעיא אתם בלכם בודאי תלוין בראש השנה שפי", נישט נאר ענק זענען אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה, "אף אפלו כל העולם כולו, תלוי בראש השנה שפי", נאר די גאנצע וועלט איז געוואנדן אין מיין ראש השנה, נאך האט דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תו): "שיכולין אז אנשים

לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי בן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו זכרונו לברכה לא היה יכול לתקנם אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. פי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", ראש השנה קען ער יעדן איינעם העלפן, אפלו מענטשן וועם ער קען נישט מתקן זיין א גאנץ יאר.

זיי קען מען זאגן נישט קומען אויף אומאן ראש השנה ווען דער רבי האט געהייסן קומען?! דער רבי האט געזאגט פארן ברסלב'ער רב רבי אהרן זכרונו לברכה ווען ער איז געקומען צום רבי'ן בעפאר דעם לעצטן ראש השנה פאר דער רבי איז אוועק - שנת תקע"א, ער האט געזאגט פארן רבי'ן אז עס איז אים זייער שווער צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, ווייל ער קען נישט איבערלאזן זיין קהילה, האט זיך דער רבי אנגערופן און געזאגט (עין חיי מוה"ר, סימן תו): "ווי אזוי זאל איך אייך זאגן, קיין גרעסערס דערפון איז נישט פארהאנען, איי אנדערע גוטע אידן זאגן נישט אזוי? איז נאך א קשיא".

זיי זיך קובע שעורים בכל התורה פולה על פי סדר הדרך הדימוד פון רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), לערן משניות און אסאך בלעטער גמרא, אויך זאלסטו זיך מאכן א שעור אין הלכה און א שעור אין רבינ'ס ספרים.

מוֹהֲרָא"ש זכרוננו לְבִרְכָה שְׂרִייבט אין די צוֹאָה (צוֹאת מוֹהֲרָא"ש, אות יג): "וּבְשִׁתְּגִיעוּ לְעוֹלָם הָאֵמֶת אִז תִּינָכְחוּ צְדָקַת 'סֵדֶר דְּרֵךְ הַלְיָמוּד' שֶׁל רַבֵּינוּ ז"ל", ווען איר וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבינ'ס סדר דרך הלימוד; "ועל בן מה ולמה לכם להתנבח?! טעמו וראו כי טוב השם, הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים בתיכם", דעריבער זאלט איר זיך נישט טענה'ן מיט קיינעם, נאר געוואוינט אייך צו צו לערנען לויט דעם סדר דרך הלימוד, דעמאלט וועט איר זען און שפירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אונז לעבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם בלל, ויודע אשר עקר הלימוד הוא רק לעשות רצונו יתברך ולומד על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן און ווייסט אז דער עקר לימוד התורה איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקמו

וואו שטייט די הארבקייט פון די עבירה פון פגם הברית?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער ראש ישיבה שליט"א רעדט ביי די שעורים איבער די הארבקייט פון פגם זיין בברית, וויל איך וויסן וואו שטייט אין די תורה דער אסור פון הוצאת זרע לבטלה? וואו שטייט אין שלחן ערוך אז דאס איז די הארבסטע עבירה אין די תורה?

עס איז מיר זייער שווער זיך צו היטן, אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר אנצייגן מקורות איבער דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער מתבר פסק'נט (שלחן ערוך אבן העזר סימן כג, סעיף א): "אסור להוציא שכבת זרע לבטלה", מען טאר נישט זינדיגן אין די עבירה פון פגם הברית, "ועון זה חמור מכל עבירות שבתורה", די עבירה איז הארבער פון אלע עבירות אין די תורה, און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדה יג): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חיב מיתה", דער וואס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - איז חיב מיתה. נאך

זאגן די הייליגע חכמים (שם) "כאילו שופך דמים", ווער עס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה, איז אזוי ווי איינער איז עובר אויף רציחה און שפיכות דמים. אזוי אויך: "כאילו עובר עבודת פוכבים", דאס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא לצלן; דאס איז געווען דער חטא פון ער ואונן, זיי האבן געזינדיגט אין די עבירה, ביז דער אייבערשטער האט זיי גע'הרג'עט, אזוי ווי די תורה זאגט (בראשית מו, יב): "ויקמת ער ואונן בארץ כנען", דער אייבערשטער האט גע'הרג'עט ער ואונן ווייל זיי האבן געזינדיגט אין די עבירה.

געב זיך אכטונג ווייל דער סוף פון די עבירה איז זייער ביטער, מען ווערט אינגאנצן משוגע. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לו) אז רוב משוגעים זענען משוגע געווארן פון די עבירה פון פגם הברית; אלע צרות וואס מען ליידט קומט פון חטאות געורים, פון מוציא זיין זרע לבטלה, מען פארלירט אלעס.

מאך זיך א שעור אין גמרא; גמרא ראטעוועט דעם מענטש פון פגם הברית, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שם, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על בן יש פח בלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי די גאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקמו

פארנוואס רעדט איר קעגן די ערליכע בתי חנוך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

עס איז שוין פילע יארן וואס איך פיר א בית חנוך לבנות וואס פירט זיך ברוך ה' על דרך ישראל סבא, פון וואו עס זענען שוין ארויסגעגאנגען טויזנטער ערליכע אידישע מאמעס, וואס האבן ווייטער איבערגעגעבן פאר זייערע דורות די חנוך וואס זיי האבן באקומען אין אונזער שולע.

איך האב אסאך געהערט פון איך, עס איז מיר אבער קיינמאל נישט אויסגעקומען צו הערן אייערע שיעורים. פאריגע וואך האט מיר איינער געגעבן צו הערן א שטיקל פון א שיעור ווי איר האקט זייער קעגן די חנוך וואס מען געבט פאר די מיידלעך, איר זאגט אז די מיידלעך ווילן נישט יעצט חתונה האבן אין די קאראנע צייטן ווייל מען קען נישט מאכן קיין געהעריגע טייערע שמחות²², און איר זאגט אז דאס איז א רעזולטאט פון די שלעכטע חנוך וואס מען געבט זיי אין די בתי חנוך.

עס איז מיר געווען זייער א שטארקע איבערראשונג צו הערן ווי איר רעדט קעגן בתי חנוך וואס מען האט אויפגעשטעלט און עס פירט זיך בדרך ישראל סבא, מען לערנט מיידלעך צו גיין בצניעות, מען לערנט מיידלעך זיי זאלן אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות, ווי אזוי קען מען זאגן דערויף אז דאס איז נישט א גוטע חנוך?

איך וואלט איך נישט געשריבן, היות יעדער האט זיך זיין וועג ווי אזוי ער פירט זיך, און בדרך כלל מישט מען זיך נישט אינעם צווייטן דרך, אבער היות איך ווייס אז עס זענען פארהאן תלמידות און לערעריןס ביי אונז אין מוסד וואס הערן אויס אייערע שיעורים און דאס קען מאכן

אז עם זאל האבן א שלעכטע ווירקונג אויף די וועג ווי אזוי זיי קוקן אן די מוסדות חינוך וואו מען ערצייט זיי, דערפאר וויל איך דאס פארשטיין.

נישט פת, א מנהל פון א בית חינוך לבנות.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעצט אין די צייט וואס די רעגירונג לאזט נישט מאכן גרויסע חתנות ווייל מען טאר זיך נישט צוזאמקומען אסאך מענטשן אין איין פלאץ, שטעלט זיך אויס אז די אלע וואס מאכן חתנה אין די יעצטיגע טעג קענען דאס נישט מאכן אין גרויסע זאלן, נאר זיי דארפן דאס מאכן אויף א באשיידענעם וועג, אזוי ווי מען האט חתנה געהאט במשך אלע דורות.

דאס האט געברענגט א גרויסע פראבלעם ביי זייער אסאך משפחות, אז די מיידלעך זאגן אז זיי ווילן נישט א פלה ווערן, זיי זענען נישט מותר אויף די גרויסע לחיים, אויף די רייכע תנאים און פארשטייט זיך אויף די חתנה נאכט, די שבע ברכות און אזוי ווייטער. נאך א פראבלעם איז דא מיט די וואס זענען שוין פלוצות און זיי האבן געהאט פלענער פאר שיינע גרויסע רייכע חתונות, אז זיי זיצן יעצט און וויינען אז זיי ווילן נישט גיין צו די חתנה, זיי זענען

נישט מותר אויף די גרויסע שיינע רייכע חתנה, זיי ווילן דאס ענדערש אפשטופן, אבי די חתנה זאל זיין אין א זאל מיט אלע צוגעהערן.

יעצט ווערט נתנה פאר אלעמען ווי ליידג און לער מיידלעך וואקסן אויף דורכאויס זייערע יארן אין סקול, יעצט ווערט אנטפלעקט אז זיי וואקסן אויף נישט האבנדיג קיין אנונג וואס דאס לעבן איז אז מיידלעך זאגן אז זיי ווילן נישט חתנה האבן - ווייזט דאס אז זיי ווייסן נישט וואס דאס לעבן איז, ווייל די גאנצע פרייליכקייט פון חתנה האבן איז נישט די חתנה אליינס, נאר די חבר'טעס, די זאל, די מוזיק, די בלומען און די טייערע פֿעה קלייד וכו' וכו', דאס איז נישט א חנוך פון דרד ישראל סבא, דאס איז נישט קיין חנוך פון אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות.

ווען עס וואלט געווען וואר וואס דו שרייבסט, אז די מיידלעך באקומען א חנוך פון דרד ישראל סבא וואלטן די מיידלעך געזאגט פאר די עלטערן: מיר ווילן גארנישט, מיר דארפן גארנישט, מיר ווילן נאר טון וואס דער אייבערשטער הייסט, נישט אויסגעבן טויזנטער דאלער פאר נארישע פֿבוד; מענטשן ווערן קראנק פון חתנה מאכן די קינדער, פאר נישטיגע פאר שעה שווענדט מען אוועק צענדליגער טויזנטער דאלער, פאר נישטיגע פאר שעה ווערט מען א בעל חוב; פון ווען מען מאכט דעם שדוך ביזן לחיים, תנאים - איז מען שוין א בעל חוב פון צען טויזנט דאלער אויב נישט

מער, יעדן טאג וואס מען האט א חתן בִּלְהָ אַיִן שְׂמוֹב קאַסט עס אָפּ פֿאַרן מַעַנְטִיש טויזנטער דאלער; פֿאַרװעם? פֿאַרװאַס? פֿאַר די מיידל וואס ווייסט נישט וואס דאס לעבן איז? די מיידלעך וואלטן ווען געדארפט באקומען א חנוך פון דרך ישראל סבא, מען וואלט זיי געדארפט לערנען זיי זאלן אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות; מען זאל חוּזק מאכן פון גיין אַנגעטון טייער, די מיידלעך זאלן זיך שעמען צו קויפן א בִּלְהָ קלייד פון טויזנטער דאלער פאר די פֿאַר שעה פון די חתונה; מען וואלט געדארפט אריינלייגן אין זיי א חוּזק, אפֿשפּעטן פון 'לעבן פאר א צווייטן'. דאס איז דרך ישראל סבא, דאס מיינט אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות.

וואס טראכסטו, ווער איז שולדיג אין די טייערע שמחות? ווער איז שולדיג אז עלטערן ווערן צעבלוטיגט ווען עס קומט צו מאכן שמחות? אנשטאט זיך פֿרייען בשעת א שמחה, אנשטאט הנאה צו האבן יעדע רגע פון די שמחה - דארף מען זוכן וואו און פון וועם צו באַרגן געלט, מען ווערט אלט און שוואך ביז עס טרעט צו צום געזונט; ווער איז שולדיג אין דעם? נאר די סקולס! מען לערנט נישט מיט די מיידלעך וואס דאס לעבן איז, מען לערנט מיט זיי טיפע לימודים וואס זיי דארפן בכלל נישט וויסן און נישט קענען, מען מאכט זיי משוגע מיט זאכן וואס וועט זיי גארנישט העלפן אין לעבן; דאס איז א חנוך וואס דו רופסט

דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא? דָּאס מיינט אוועקשטיין פון די פֿרעמדע
גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות?

אויך פֿרעג דיר, ווער איז שולדיג אז אינגעלייט קענען נישט
לעבן? טייערע בולל אינגעלייט תלמידי חכמים, זיי ווילן
לערנען נאך די חתנה, זיי ווילן לעבן א פשוט'ע לעבן -
ווערן בעלי חובות ווייל זייערע ווייבער קויפן טייערע קליידער
פאר זיך און פאר די קינדער, אלץ פאר יענעם, אלץ פאר
די חבר'טעס פון סקול; דאס איז דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא? דאס
מיינט אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלשע
מאדערנע השקפות?

טייערע אינגעלייט וואס ארבעטן ביטער שווער צו קענען
פֿרענגען פֿרנסה ווערן פארקלעמט, זיי פאלן אריין
אין גרויסע חובות ווען זייערע ווייבער האלטן אין איין קויפן
טייערע חפצים, טייערע קינדער וועגעלעך (קערידזש) וכדומה.
דאס גאנצע לעבן איז פאר חבר'טעס; ווער איז שולדיג אין
דעם אויב נישט די חנוך? וואס באקומט א מיידל אלע
אירע יארן אין סקול? וואס נעמט זי מיט אויף נאך איר
חתנה פון אלע יארן סקול? דאס איז א חנוך וואס דו רופסט
דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא? דאס מיינט אוועקשטיין פון די פֿרעמדע
גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות?

אז מען רעדט שוין פון סקולס דארף מען אויך רעדן איבער
ווער עס איז שולדיג אז יעדע צווייטע מיידל און ווייבל
דארפן גיין צו טעראפיסטן זיך היילן, אויב נישט די סקולס

וואס לייגן א שרעקליכע לחץ אויף די קינדער; מען פארלאנגט פון די מיידלעך זיי זאלן לערנען און זיך פארהערן סיי ענגליש און סיי אידיש, די קינדער קענען נישט נעמען די דרוק, און אויב זיי קענען נישט די בחינות ווערן זיי פארשעמט; דאס איז דרך ישראל סבא? אויב א מיידל האט א שארפע פארשטאנד איז זי א מצוינת און אויב א מיידל פארשטייט נישט וואס מען לערנט - ווערט זי פון די שוואכע און זי דארף שוין האבן הילף - דאס מיינט אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות?

אנשטאט אויסלערנען מיידלעך זאלן העלפן אין שטוב, זיי זאלן זיך אויסלערנען ווי אזוי מען פירט א אידישע שטוב, זיי לאזן העלפן די מאמע, די באבע - שיקט מען זיי אהיים מיט היים ארבעט ביז אין די שפעטע שעות, דאס איז א חנוף פון דרך ישראל סבא? דאס מיינט אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות? דאס איז געווען די מטרה פון אונזערע צדיקים ווען זיי האבן געעפנט די סקולם?

ווער ווייסט אויב די גאנצע פרשה פון פארמאכן די מיידל סקולם איז נישט פון די טרערן פון אידישע מאמעס וואס וויינען אויף דעם וואס מען פייניגט זייערע קינדער אין סקול; מיידלעך וואס דארפן גארנישט וויסן פארן לעבן, מאכט מען זיי צעדרייט מיט לערנען טיפע חכמות וואס קיינער דארף עס נישט האבן. זיי דארפן איין ואך וויסן, אז

זיי זענען ווערד, זיי זענען חשוב און דער אייבערשטער האט זיי ליב - זיי זאלן קענען אויפציען א אידישע שטוב, נעמט מען דאס אויך אוועק פון זיי.

חננד פון דרך ישראל סבא איז אויסלערנען קינדער נישט אויסצוגעבן געלט, נישט גיין אנגעטון מיט קליידער וואס דאס גאנצע חן דערפון איז אז עס טראגט א טייערע נאמען פון א קאמפאני; דער פראבלעם איז אז די טיטשער אליינס האלט נישט ביי דעם, קען זי דאס נישט אריינברענגען צווישן אירע תלמידות. הלואי זאל זיין אזוי ווי דו שרייבסט, אז דו לערנסט אויס מען זאל אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלשע מאדערנע השקפות.

תתקומה

ווי אזוי זאל איך געבן די צדקה פאר מיין טאטע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב נישט קיין ווערטער צו באדאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פארן מיר ממש געבן לעבן, אזוי ווי א טויטער מענטש וועט קיינמאל נישט קענען גענוג באדאנקען פאר דעם וואס האט אים מתי' מתים געווען. איך בין שוין טאקע אין די צוואנציגער יארן, אבער איך האב אנגעהויבן פאמט צו לעבן ערשט לעצטנס ווען איך האב אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים.

מיין טאטע איז א איד וואס זיצט און לערנט א גאנצן טאג, ער האט גארנישט אין לעבן אויסער תורה. איך האב זיך איינגעפירט אז איך געב

יעדן חדש מיין מעשר און חמש פאר מיין טאטע, איך לייג עם אריין גלייך אין זיין באנק אקאונט (חשבון). איינער האט מיר אפער לעצטנס מעורר געווען אז דאס איז נישט די ריכטיגע וועג, ווייל מיין טאטע קען זיך שעמען אז זיין זון געבט אים געלט יעדן חדש, נאר איך זאל ענדערש געבן דאס געלט פאר א צדקה קאסע, און דורך זיי זאל עם אנקומען צו מיין טאטע, עם זאל נישט גיין דירעקט פון מיר צו אים.

איך טראכט אפער אז אויב וועט ער זען ווי איך הער אויף אים צו געבן דאס געלט יעדן חדש ווי צונעוואוינט, וועט עם אים מער וויי טון ווי ווען ער באקומט דאס געלט דירעקט פון מיר; וואס זאל איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די פראגע איז, וואס דארפסטו דערציילן פאר אנדערע וואס דו טוסט? ווי קומט דאס אז א צווייטער זאל בכלל וויסן אז דו געבסט דיין צדקה פאר דיין טאטע - מיט אלע איינצעלהייטן אז דו געבסט עם אין זיין באנק וכו' וכו'? אז דו געבסט צדקה פאר דיין טאטע דארפסטו דאס נישט מיט קיינעם מיטטיילן; דאס איז צווישן דיר אינעם באשעפער, קיינער דארף נישט וויסן דינע חשבונות.

בכלל איז גוט צו וויסן וואס מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן פאר אינגעלייט וואס האבן אנגעהויבן א געשעפט,

אז זיי זאלן קיינמאל נישט דערציילן פאר קיינעם וויפיל מען פארדינט און וויפיל געלט מען האט אנועקגעלייגט וכו' וכו'. ווען אנדערע האלטן מיט די חשבונות קומט נישט ארויס פון דעם קיין גוטס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ח): "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין", די ברכות קומען נאר ווען קיינער ווייסט נישט וויפיל מען פארדינט.

זיי ממשיך מיט די צדקה דוקא אויף דעם וועג ווי דו פלעגסט געבן ביז אהער; אין דעם זכות פון צדקה זאלסטו זוכה זיין אז דו זאלסט קיינמאל נישט דארפן אנקומען צו קיינעם נאר צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות ישועה, סימן יג): "על ידי צדקה תזכה, שלא תצטרך לישועת אדם", ווער עס געבט צדקה ווערט געבענטשט אז ער וועט קיינמאל נישט דארפן אנקומען צו מענטשן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקומט

מעג מען האלטן בעלי חיים אין שטוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע אייערע שעורים, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער כח אנצוגיין.

איך וויל וויסן וואס דער רבי האט געהאלטן איבער האבן באשעפענישן אינדערהיים; נישט צו האדעווען, נאר צו שפילן און פארברענגען דערמיט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די זעלבע שאלה פֿרעגט מען אן מוהרא"ש אין שאלות ותשובות ברסלב (חלק ו', מכתב תרנא) אויב מען מעג האדעווען בעלי חיים אין שטוב, און מוהרא"ש ענטפערט: "צריכים מאד לשמור לא לגדל שום בעלי חיים בתוך הבית", מען דארף זיך זייער היטן פון האדעווען בעלי חיים אין שטוב, "כי זה גורם להרבה צרות בגשמיות וברוחניות", וויל דאס ברענגט אסאך צרות סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, "ובפרט מי שלא נזהר להאכילם בזמן וכו', והוא לא שם לב על זה אפילו וכו', על זה מקבלים עונש מאד מאד גדול", ווער רעדט נאך אויב מען פארגעסט זיי צו געבן עסן אין צייט, מען כאפט זיך נישט, אויף דעם באקומט מען זייער א גרויסער שטראף, דעריבער - זאגט מוהרא"ש: "ולכן למה צריכים להכניס בסכנה הזו", וואס פעלט אויס זיך אריין צו לייגן אין אזא סכנה?

מוהרא"ש ברענגט אינעם בריוו א מעשה וואס האט פאסירט אין די צייטן פונעם הייליגן אריז"ל, א פארפאלק

זענען געקומען צום אַרײַן ל בעטן אַ בַּרְכָּה אויף קינדער, האט דער הייליגער אַרײַן ל זיי געזאָגט: "דאס וואס איר האט נישט קיין קינדער, דאס קומט אלץ שטראף ווייל איר האדענוועט הינער און איינמאל האט איר גענומען די לייטער וואס די הינער נוצן אריין צו גיין אין זייער שטייג, איר האט דאס אנועקגענומען פאר אייערע געברויכן און איר האט פארגעסן דאס צוריק צו לייגן, דעריבער זענט איר געשטראפט אז איר האט נישט קיין קינדער".

מוזרא"ש שרייבט ווייטער, דעריבער דארף מען זיך זייער היטן נישט צו האדענווען קיין שום בעל חי, ווער רעדט נאך פון האבן א הונט אין שטוב, אויף דעם זאגן די הייליגע חכמים (שבת סג): "כל המגדל פלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו", ווער עס האלט א הונט אין שטוב האלט צוריק חסד פון זיין שטוב.

דעריבער איז נישט פראי צו האדענווען קיין שום בעל חי אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקנ

ווי אזוי באהערשט מען זיך נישט צו ווערן אין פעס?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור וואס איז זיך מתי' מיט די שעורים, און איך שיק עם אויך פאר מיינע חברים וואס זענען זיך מתי' דערמיט, איך האב ברוך השם אנגעהויבן פיל מער צו לערנען דורך די שעורים.

איך דארף אן עצה ווי אזוי זיך צו שטארקן איבער די נסיון פון פעס. ווען איך בין אין ישיבה קומט מיר קיינמאל נישט אויס זיך אויפצורעגן אויף איינעם, אבער ווען איך קום אהיים ווער איך זייער גערנוועזן פון מיינע ברידער און שוועסטער וואס דרייען איבער די הויז, בפרט יעצט אין די קאראנע צייטן ווען יעדער איז אינגדערהיים, קען איך ממש ארויסגיין פון די בלים פון מיינע געשוויסטער, איך גיי אריין אין א געפערליכע פעס און איך האב שוין אפילו צעריסן זאכן פון גרויס פעס.

איך וויל זייער שטארק זיך קענען באהערשן, אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פרוביר די עצה פון רבי'ן, די עצה פון התבודדות; מאך זיך א קביעות יעדן טאג צו בעטן דעם אייבערשטן

ער זאל דין ראטעווען פון די שלעכטע מדה פון פעס. ווען מען ווערט בפעס איז א סימן אז די אמונה איז נישט אזוי ווי עס דארף צו זיין, ווייל דער וואס האט אמונה, ער לעבט מיט אמונה און ווייסט אז עס קען גארנישט פאסירן נאר פונעם אייבערשטן - איז דאך נישט שיקה זיך צו רעגן ווען זאכן גייען נישט ווי אזוי ער וויל. דעריבער זאגן די הייליגע חכמים זכרונם לברכה (עירובין סה:): "אמר רבי אילעאי בשלשה דברים אדם ניכר, בפוסו בפיו ובכעסו", מען קען דערקענען א מענטש אויב ער איז אן ערליכער איד ביי דריי פעלער, איינע פון די פעלער איז "בכעסו", אזוי ווי רש"י זאגט (שם): "שאינו קפדן יותר מדאי", דער וואס איז נישט מקפיד ווען עס גייט אים נישט ווי אזוי ער וויל; דאס איז א סימן אז דער מענטש לעבט מיט אמונה, ער גלייבט אז דער אייבערשטער פירט אלעס.

פאלג דעם רבין, הויב אן לעבן מיט התבודדות; אז מען נעמט דעם רבינ'ס עצה פון התבודדות, מען לעבט מיטן אייבערשטן און מען רעדט צום אייבערשטן וואו מען גייט און וואו מען שטייט, דעמאלט געדענקט מען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט; מען רעגט זיך נישט אויף ווען עס גייט נישט ווי אזוי מען וויל, מען ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער. און אנדאי און אנדאי האט מען א ריינעם דבור; מען שעלט נישט ווען עפעס אומאנגענעם פאסירט.

א מענטש וואס שעלט קללות איז א סימן אז ער האט נישט קיין אמונה, ער לעבט נישט מיטן אייבערשטן.

אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות קללה חלק ב', סימן א'): "אדם הרגיל בקללות, הוא מעולם התורה", איינער וואס איז צוגעוואוינט צו שעלטן - דער איז אין עולם התהו, ער לעבט אן אמונה, ביי אים איז אלעס תהו ובהו. און אזוי אויך פארקערט: "הרגיל בברכה, הוא מעולם התקון", ווער עס בענטשט יעדן איינעם - דער איז אין עולם התקון; ביי אים איז אלעס פארראכטן, ער ווייסט אז קיינער קען אים נישט שלעכטס טון, קיינער קען אים נישט שעדיגן און קיינער קען אים גארנישט צוגעמען, דערפאר קען ער בענטשן יעדן איינעם. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקנא

זאל איך צוריק גיין וואוינען קיין ארץ ישראל?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישט פאך פאר אלע חוזק אין אמונה, התבודדות, הרב הקימור, און נאך, דאס האט מיר ממש געגעבן א נייעם לעבן.

איך קום פון א קליינע קהלה אין אייראפע, און איך האב התנה געהאט קיין ארץ ישראל פאר דרייצן יאר צוריק. פאר די ערשטע זיבן יאר האבן מיר געוואוינט אין ארץ ישראל, אבער איך האב זיך נישט געקענט צוגעוואוינען צו די ארטיגע לעבן, ווייל איך קום פון א רואיגע שטילע פלאץ און דארט איז מיר געווען זייער אנגעצויגן, איך האב איך

עצתו

תקנא

אמונה

תיג

זיך נישט מסדר געווען מיט א געהעריגע שול און רב, מיין ווייב האט דארט אביסל געארבעט אבער מיר האבן זיך זייער געמוטשעט מיט פרנסה, און דערפאר האב איך אלץ געוואלט צוריק גיין קיין אייראפע.

למעשה זענען מיר טאקע צוריק געקומען קיין אייראפע, צו מיין היימזשטאט, און מיר וואוינען שוין דא די לעצטע זעקס יאר, איך האב געעפנט א ביזנעס, מיר האבן ברוך השם ליכטיגע קינדערלעך, און עס איז געווען זייער גוט ביז יעצט.

מיין ווייב האט זיך אבער נישט געקענט צוגעוואוינען צו די הייזגע לעבן, און זי וויל זייער שטארק צוריקגיין קיין ארץ ישראל. בפרט לעצטנס ווען מיין פרנסה האט אנגעהויבן הינקען, די ביזנעס גייט נישט אזוי גוט אין די לעצטע חדשים, ביז יעצט ווען דעם חדש האב איך שוין נישט געהאט קיין געלט צו צאלן מיין דירה און שכר לימוד.

מיין ווייב זאגט אז דאס איז א סימן פון הימל אז עס איז צייט צוריק צו גיין קיין ארץ ישראל, מיין יונגסטע קינד ווערט שוין פיר יאר און זי זאגט אז דארט וועט זי שוין קענען אנהויבן געהעריג ארבעטן און אפשר וועל איך קענען פון דארט ווייטער פירן די הייזגע ביזנעס, כאטש וואס עס איז נישט אזוי גרינג. אויך זאגט זי אז דארט איז דאס לעבן ביליגער, מיר האבן דארט אן אייגענע דירה און מיר דארפן נישט צאלן קיין דירה געלט, און שכר לימוד איז אויך ביליגער דארט.

איך האב אבער זייער ליב דא צו זיין, איך מיין אויך אז די חנוך פאר די קינדער איז דא בעסער, און איך ווייס באמת נישט וואס צו טון, וואס עס וועט זיין בעסער פאר אונז. איך האב געמאכט אסאך התבודדות אויף דעם, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל וויסן וואס צו טון, און עס איז מיר אויסגעקומען אז איך זאל שרייבן דעם בריוו פארן ראש ישיבה שליט"א, און וואס דער ראש ישיבה וועט זאגן וועל איך טון.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין ווייב וויל שטארק צוריק גיין קיין ארץ ישראל און זי איז גרייט דיר צו העלפן וכו' - דארפט איר זארגן פאר א גוטע מוסד, אן ערליכע מוסד, א פלאץ פאר אייערע קינדער זיי זאלן קענען אויסוואקסן געזונט און ערליך, און אויב אייערע קינדער ווערן אנגענומען אין אן ערליכע מוסד זאלט איר צוריק גיין קיין ארץ ישראל און איר וועט האבן גרויס הצלחה.

בנוגע פרנסה וכו'; וויסן זאלסטו, ווען מען איז מספק וואו מען זאל וואוינען וכו' - איז פרנסה נישט די זאך אויף וואס מען דארף קוקן, דער עקר וואס א איד דארף קוקן איז אויף איין זאך: "אויף די חנוך הבנים והבנות"; ווען מען זוכט א פלאץ וואו צו וואוינען - איז חנוך הבנים והבנות די וויכטיגסטע זאך; פרנסה געבט דער אייבערשטער וואו אימער מען וואוינט און וואו אימער מען געפינט זיך, עס איז נאריש צו טראכטן אז דעם אייבערשטנס האנט וואס געבט פרנסה קומט אן נאר קיין אייראפע; עס איז דא גענוג און נאך פרנסה אין ארץ ישראל און עס זענען דא גענוג מענטשן וואס מוטשען זיך אויף פרנסה אין אייראפע, דער אייבערשטער שפייזט יעדן איינעם, ער געבט פרנסה

פאר יעדן איינעם; א איד דארף קוקן אויף זיינע קינדער, די קינדער זאלן האבן א פלאץ וואו זיי וועלן אויפֿוואַקסן ערליכע אידן.

דעריבער זאלט איר זיך נאכפֿרעגן אויף א גוטע מוסד, אן ערליכע מוסד, און אז זיי נעמען אריין אייערע קינדער - איז גוט פאר ענק צוריק צו גיין קיין ארץ ישראל, בפרט אז איר האט דאך א דירה דארט און אז דיין ווייב וועט זיין פֿרייליך פון דעם, זי וועט הנאה האבן צו זיין אין ארץ ישראל - וועסטו מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

תתקנב

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א פאר'חלומ'ט קינד?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים און חזוק, ובפרט פאר די חזוק אויפן סדר דרך הלימוד, יעדעס מאל וואס איך הער עס - שטארקט עס מיר פון פֿריש צוריק צו לויפן צו די הייליגע תורה.

דער אייבערשטער האט מיר געגעבן א ליכטיגער זון, ער איז אפֿער זייער א פאר'חלומ'טער, ער קען זיצן שעות און זיין פארנומען בלויז מיט זיינע חלומות און פאנטאזיעס. דער מלמד האט נישט קיין פראבלעמען מיט אים, ווייל ער שטערט נישט אין קלאס, ער זיצט רואיג אויף זיין פלאץ, ווען עס קומט אפֿער צו קענען דאס לערנען, האט ער נישט קיין אנונג וואס מען האט געלערנט אין חדר.

איך פרוביר אביסל צו לערנען מיט אים אינדערהיים, אבער עס איז
ממש ווי קריכן אויף די גראדע ווענט, נאר ווען איך שריי אים אן אדער
איך געב אים א פעטשעל, דעמאלט וועקט ער זיך אויף און היבט אן אביסל
אויסהערן, אבער עס נעמט נישט לאנג ביז ווען ער ווערט ווידער פאר'חלומ'ט,
ביז איך גיי ממש ארויס פון די פלים, איך האב אבער נישט קיין אנדערע
אויסוועג, ווייל איך וויל נישט ער זאל אויסוואקסן א ליידיגער שטריק.

איך ווייס אז ער איז נישט שולדיג, ווייל דער אייבערשטער האט אים
אזוי באשאפן, אבער איך קען אים נישט לאזן אזוי לויפן, און דאס וואס
איך רעג זיך אויף אים קומט דאך נאר מיט א גוטע פוננה, אים צו שטעלן
אין פלאץ.

ווי אזוי זאל איך זיך אומגיין מיט אים?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט אכטונג געבן אויף דיין זון
אים נישט צו פארשעמען און אים נישט צו צעקלאפן;
אז דו וועסט אים אויפהייבן וועסטו ערגעץ אנקומען מיט
אים, אבער אויב דו וועסט אים פארשעמען, דו וועסט אים
באטיטלען מיט א צונאמען 'חולם', אדער 'פאר'חלומ'טער'
וכדומה, אדער דו וועסט אים שלאגן ה' ישמרינו - וועסטו
אים חרוב מאכן אינגאנצן.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, דָּעַר חָכָם פֿון די וועלט ל'עֲרֵנְט אונז ווי אזוי צו
 מַחְנֵךְ זיין קינדער (משלי כב, ו): "חֲנֹךְ לְנֶעֱר עַל פִּי דְרָכּוֹ,
 גַּם פִּי יִזְקֵן לֹא יִסּוּר מִמִּצְוֹה"; דאס הייסט מען דארף מַחְנֵךְ זיין
 קינדער "על פי דרכו" - לויט זייער וועג. יעדעס קינד האט
 אנדערע נאטורן, אן אנדערע מח און אן אנדערע וועג ווי אזוי
 ער וואקסט, מען דארף גיין מיט יעדן איינעם אויף זיין וועג.
 איינער איז א שארפער קאפ - דער צווייטער איז א גראדער
 קאפ, איינער איז א שנעלער קאפ - דער צווייטער איז א
 שטייטער קאפ; מיט יעדן קינד דארף מען גיין אויף זיין וועג.

מיר געפינען ביים הייליגן תנא רבי יוחנן בן גודגא, אז
 זיינע קינדער זענען געווען טויבע קינדער, לא עלינו;
 דאך זעען מיר וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן, אז
 זיי זענען געווען ממונה אויף אלע טהרות אין ירושלים (תוספתא
 תרומות פרק א, ירושלמי שם). זעט מען פון דעם ווי די הייליגע
 תנאים האבן אויפגעבויט זייערע קינדער; אפילו זיי זענען
 געווען טויב לא עלינו, דאך זענען זיי געווען גרויסע צדיקים
 און זיי האבן געדינט דעם אייבערשטן אויף זייער וועג.

אז דו וועסט האבן סבלנות מיט דיין זון - וועט ער אויסוואקסן
 א געזונטער מענטש, ער וועט אויסוואקסן לויט זיינע
 בשרונות און דו וועסט האבן אסאך נחת פון אים, אויב אבער
 דו וועסט אים טשעפען - וועט גארנישט בלייבן פון אים.

בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג פאר אלע זיינע קינדער
 זיי זאלן זיין ערליכע אידן און בעט דעם אייבערשטן
 פאר דעם קינד ער זאל זוכה זיין אז זיין קאפ און מח זאל

זיך אים עפענען, ער זאל פארשטיין לערנען און ליב האבן צו לערנען - וועסטו זען גרויסע וואונדער. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן אויף דעם אויבנדערמאנטער תנא רבי יוחנן בן גודא (סגיגה ג.) אז זיינע אייניקלעך זענען אויך געווען טויבע, זיי פלעגן זיצן אין בית המדרש ביי די שעורים פון דעם הייליגן תנא רבי יהודה הנשיא און זיי פלעגן זיך שאקלען און מאכן מיט זייערע ליפן, האט רבי מתפלל געווען אז זיי זאלן ווערן געזונט ביז זיי זענען געווארן אים טויב; דאס זאלסטו טון טאג נאך טאג, נאכט נאך נאכט - דאווענען און בעטן דעם אייבערשטן פאר אלע קינדער און פאר דעם קינד, דורכדעם וועסטו זען נסים.

נאבאמאל, איך בעט דיר און איך ווארן דיר, געב אכטונג אים נישט צו שלאגן און נישט פארשעמען.

תתקנג

וויפיל מעג מען אראפנעמען פון צדקה געלט פאר זיך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך באקום ברוך השם אסאך חזוק פון די דרשות און שעורים, א גרויסן יישר פתח.

איך וויל וויסן, ווען איך גיי נאך געלט, וויפיל איך מעג אראפנעמען פאר זיך?

יישר פתח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ו אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אראפ נעמען פארוואס? אראפנעמען פארוועם? - פאר
צינארעטלעך? צו קויפן א טעלעפאן? ווער האט
דיר געזאגט אז מען מעג אראפנעמען געלט פאר זיך ווען
מען גייט נאך געלט?! געלט וואס מען נעמט צוזאם פאר
צדקה דארף יעדע פרוטה גיין פאר די צדקה צוועק.

חס ושלום צו גיין נאך געלט און איינרעדן מענטשן אז מען
נעמט צוזאם פאר א צדקה צוועק - ווען מען נעמט
דאס געלט פאר זיך; עס איז זייער א גרויסע סכנה אויב
מען רעדט איין מענטשן אז מען נעמט צוזאם געלט פאר
צדקה ווען דאס איז נישט אמת. חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(פאה ת, ט) אויב מען גייט נאך געלט, מען רעדט איין מענטשן
אז מען איז קראנק און מען דארף געלט זיך אויסצוהיילן -
וועט דער סוף זיין אז מען וועט ווערן קראנק רחמנא לצלן;
וואס מיינסטו צו פֿרעגן אראפנעמען געלט פאר זיך?

איך און וויי פאר די פחורים וואס גייען נאך געלט, זיי זאגן
הכנסת פלה, ארעמע משפחות אדער א נאמען פון א
ישיבה - ווען זיי געבן נישט דאס געלט פאר צדקה, זיי
קויפן זיך מיט דעם צינארעטלעך אדער טעלעפאן; מען
באקומט אויף דעם זייער א גרויסער שטראף.

אויסער אז מען האט נישט קיין געלט, דאן מען מעג זיך
 מפרנס זיין פון צדקה, דעמאלט מעג מען
 צוזאמנעמען געלט צו קענען לעבן, אזוי ווי עס ווערט
 גע'פסק'נט (שליחן ערוך יורה דעה, סימן רנג) אז דער וואס האט נישט
 קיין געלט - מעג נעמען פון צדקה; דאס איז עפעס אנדערש.

תתקנד

ווי אזוי קען איך שלום מאכן מיט מיין ברודער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן וואס איז זיך מחז' מיט די שעורי חזוק, און
 אויך מיט די שעורים אויף ש"ס, א גרויסן יישר פח.

איך וויל בעטן אן עצה אויף א זאך וואס שטערט זייער שטארק מיין
 לעבן. איך האב אן עלטערער ברודער וואס איך בין אמאל געווען זייער
 גוט מיט אים, מיר האבן אסאך פארברענגט אינאיינעם, למעשה א שטיק
 צייט צוריק האבן מיר געהאט א סכסוך וועגן געלט זאכן און דאן האבן
 מיר זיך צעטיילט, עס איז געווארן א מחלוקת צווישן אונז וואס די גאנצע
 משפחה האט מיטגעהאלטן.

יעצט איז שוין די סבות בכלל נישט שוין, אבער די שנאה איז געבליבן.
 כמעט וואס מען רעדט נישט איינער מיטן צווייטן, און ווען יא - איז עס
 זייער קאלט. איך האב פרוברט אפאר מאל צוריקצודרייען אבער ער
 לאזט זיך נישט, ער טרעפט אלץ א וועג ווי אזוי מיר אויפצורעגן, אז עס
 נעמט נישט קיין עק; איך שפיר ווי איך האלט עס נישט אים, ווי אזוי
 קען איך מיר איבערבעטן מיט אים?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, כ"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מאך זיך נישט צוטון דערפון; ווילאנג דו פון דיין זייט
קרנסט זיך נישט און דו האסט אים נישט פיינט -
דארף דיר עס נישט אנגיין.

בזי אויף דיין משפחה און זיי נישט פארנומען מיט אנדערע;
זע אז עס זאל נישט זיין צווישן דיר און דיין ווייב קיין
פיינטשאפט, דו און דיין ווייב זאלן לעבן בשלום, און אז דייע
ברידער ווילן רעדן מיט דיר איז גוט, און אז זיי ווילן נישט
רעדן מיט דיר - איז נאך בעסער, עס זיך נישט אויף פון דעם.

טראכט פון תקלית; ווי לאנג איז מען בכלל דא אויף די
וועלט? עס גייט אריבער אפאר יאר און מיר וועלן
אלע דארפן צוריק גיין צום אייבערשטן, עס בלייבט נישט
איבער נאר דאס ביסל וואס מען לערנט און דאווענט, עס
בלייבט איבער דורות וואס מען איז זוכה איבערצולאזן.

אנשטאט רעדן מיט דייע ברידער - רעד מיט דייע קינדער;
דערצייל זיי שיינע מעשיות, מעשיות פון צדיקים,
מעשיות פון תפלה. אנשטאט רעדן מיט מענטשן - רעד צום
אייבערשטן; בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, אז
דו זאלסט זוכה זיין צו תשובה טון און אלעס פאררעכטן.

תקנה

ווי אזוי מעג מען ארויסגעבן שעורים אויף ווידיא?!

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדם כל א ברכת מזל טוב צום ערשטן אייניקל, דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זען אסאך אידיש נחת געזונטערהייט און פרייליכערהייט.

איך בין אן אייניקל פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, און איך בין א תלמיד פון דער ראש ישיבה שליט"א דורך די שעורים, און לעצטנס האב איך זיך ברוך השם צוגעכאפט צום סדר דרך הלימוד, דערווייל נאר מיט גמרא, און איך האב שוין זוכה געווען ברוך השם צו ענדיגן מסכת ברכות.

איך האב געוואלט פֿרעגן, מיטן פולסטן מאס רעספעקט, דער ראש ישיבה שליט"א רעדט דאך אזוי אסאך אז מען זאל נישט קוקן אויף קיין שום קליפס און ווידיאוס, ווי אזוי קען זיין אז מען געבט ארויס די שעורים און דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א אויף קליפס און ווידיאוס?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ה' פרשת במדבר, כ"ז אייר, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון אן אייניקל פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אז דו ביסט זיך מחי' מיט די שעורים. עם איז מיר א פארגעניגן צו קענען מחזק זיין אן אייניקל

פון מורי ורבי מוהר"ש זכותו יגן עלינו; וויפיל איך זאל נאר טון, וויפיל איך זאל נאר וועלן טון - וועל איך קיינמאל נישט קענען באצאלן מוהר"ש זכותו יגן עלינו פאר דאס וואס ער האט מיר געגעבן.

מוהר"ש האט אויף מיר רחמנות געהאט, "כִּפְּהַ פְּרָשָׁה לְעֵנִי" (משלי לא, ב), זיינע אָרעמעס האט ער אויסגעשטרעקט צום אָרעמאן, "וַיְדִיחַ שְׂחָחָה לְאַבְיוֹן", זיינע הענט האט ער אויסגעשטרעקט צו מיר; ער האט מיר מקרב געווען צום אייבערשטן, ער האט מיר געוויזן א וועג אין לעבן ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו האבן דעם גן עדן אויף די וועלט.

איך בין געווען א פארלוירענע נשמה, איך האב זיך נישט געקענט געפינען מיין פלאץ אין די וועלט; איך האב פֿרוּבירט אזויפיל וועגן, איך בין געגאנגען צו אזויפיל גוטע אידן זיי זאלן מיר זעטיגן מיין הונגעריגע נשמה, אבער איך האב אלץ געשפירט אז עפעס פעלט מיר אין לעבן, איך האב געשפירט אזוי ווי דער בן יחיד פונעם רב (ספורי מעשיות מעשה ח', מרב וכן יחיד) וואס פֿלעגט לערנען און דאווענען אבער ער האט אלץ געשפירט א חסרון, ער האט נישט געהאט קיין טעם אין זיין עבודת השם, עס האט אים געפעלט דעם מאור הגדול. זיין טאטע - דער רבי - האט אים נישט געלאזט גיין צום צדיק, ער האט אים אלץ אפגערעדט: "עס פאסט נישט פאר א רבני'ש קינד צו גיין צו אים"; אזוי האב איך אלץ געשפירט, ביז דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף מיר און מיר אנטפלעקט דעם הייליגן רבי'ן;

איך בין געקומען צו מוהרא"ש און דארט האב איך אנגעהויבן
שפירן דעם אייבערשטן.

מוהרא"ש איז געווען אזוי גרויס, דאך האט ער געעפנט זיין
טיר פאר מיר און מיר געלערנט א וועג אין
לעבן; אויף דעם איז נישט שיק צוריק צו צאלן, ווי קען מען
באצאלן פארן געבן לעבן... איין זאך קען איך טון, איך וועל
טון וואס מוהרא"ש האט אויב געבעטן אלע יארן, מיר זאלן
פארשפרייטן פאר אלעמען די שיינע עצות, מיר זאלן לערנען
מיט אנדערע דאס וואס מיר האבן באקומען, אנדערע זאלן
אויך וויסן אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט.

מענטשן פרעגן מיר: 'וואס האט דיר געפעלט? וואס האסטו
געטראפן ביי מוהרא"ש? צי וואס דארפסטו בכלל
ברסלב?' אזעלכע שטארקע שאלות פרעגט מען שטענדיג:
'וואס האסטו באקומען אין היכל הקדוש?' די שאלות קען
מען נישט ענטפערן פאר איינעם וואס האט נישט טועם
געווען פונעם הייליגן רבינ'ס עצות; ווער עס לעבט נישט
מיט א צדיק - קען נישט פארשטיין וואס מען באקומט און
וואס מען שפירט ווען מען קומט צום צדיק. אזוי ווי דער
הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו, ווען ער איז צוריק
געקומען פון זיין הייליגן רבי'ן, דער גרויסער מגיד פון
מעזריטש זכותו יגן עלינו, האט אים זיין שווער געפרעגט:
"וואס האסטו געלערנט ביי דיין רבי'ן?" האט ער געזאגט:
"איך האב געלערנט אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט",
האט דער שווער אים אויסגעלאכט און געזאגט: "ווער ווייסט

דען נישט אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט, פארדעם האסטו געדארפט אוועק פארן פון שטוב און איבערלאזן די ווייב? יעדער ווייסט אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט? האט דער הייליגער פארדיטשונבער רב זכותו יגן עלינו געזאגט דעם שווער: "אלע זאגן אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט, אבער איך לעב מיט דעם, דאס האב איך געלערנט ביים הייליגן מעזריטשער מגיד זכותו יגן עלינו, ער האט מיד געברענגט נאנט צום אייבערשטן".

דאס ענטפער איך פאר אלע וואס פֿרעגן מיר: "וואס האסטו געלערנט ביי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו? וואס האסטו דארט איינגעזען?" ענטפער איך: "איך האב געלערנט אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט", און אז מען פֿרעגט ווייטער: "אלע ווייסן דאס!" זאג איך זיי: "אלע זאגן אז עס איז דא א גאט אויף די וועלט, אבער איך לעב מיט דעם".

ביי מוהרא"ש האב איך באקומען אן אנדערע בליק אין לעבן; מוהרא"ש האט מיד געברענגט נאנט צום אייבערשטן, דאס איז א זאך וואס מען קען נישט מסביר זיין פאר אנדערע, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן א) "דוד המלך זאגט (תהלים קלה, ה): 'כי אני ידעתי כי גדול ה', ואדונינו מכל אלקים'", פֿרעגט דער רבי, "וואס איז דאס 'כי אני' איך ווייס? זאל שטיין: 'כי גדול ה'" דער אייבערשטער איז גרויס?!" זאגט דער רבי: "כי גִדֵּלַת הַבּוּרָא יתְבַרַךְ אִי אֶפְשָׁר לומר לחברו, ואֶפְלוּ לְעַצְמוֹ אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר מִיּוֹם לְיוֹם, לְפִי מַה שְּׁמֹרִית לּוֹ וּמִתְנוּצֵץ לּוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵינּוּ יָכוֹל

לספר לעצמו ליום שני, הזריחה וההתנוצצות של גדֶדְתוֹ
 ותְבָרָה שְׁתִּיה לֹא אֶתְמוּל", מֵעַן קָעַן נִישְׁט מִסְבִּיר זַיִן פֶּאָר
 אַ צווייטן ווי אזוי מֵעַן שְׁפִירט דַעם אייבערשטן, און נִישְׁט
 נָאָר פֶּאָר אַ צווייטן קָעַן מֵעַן דָאָס נִישְׁט מִסְבִּיר זַיִן, נָאָר
 אַפֿלוּ פֶּאָר זיך אליין קָעַן מֵעַן אויך נִישְׁט דַעֲרַצִּילֵן און
 גַעֲדַעֲנִקֵעַן ווי אזוי מֵעַן הָאָט גַעֲכַטֵן גַעֲשְׁפִירט דַעם אייבערשטן.

זויפיל מיר וועלן נאר רעדן פון דיין גרויסן זיידן מוהרא"ש
 זכותו יגן עלינו, הָאָט מֵעַן גָאָר נִישְׁט אַנגעהויבן רעדן
 פון זיין גרויסקייט; זיין גאַנצע לעבן הָאָט ער אַוועק גַעגַעבֵן
 פֶּאָר אידישע קינדער, מוהרא"ש הָאָט לִיב גַעהאַט נָאָך אַ
 איד, עס איז אים גַעגאַנגען אין לעבן צוריק צו בְּרַעַנְגֵען אַלע
 אידן צום אייבערשטן, דָאָס הָאָט ער גַעטוּן זַיִן גאַנצע לעבן.
 ער איז גַעווען איינער אליין, ער הָאָט קיינעם נִישְׁט גַעהאַט;
 נִישְׁט די ווייב, נִישְׁט די קינדער - קיינעם, דָאָך הָאָט ער נִישְׁט
 אַפֿגעלאזט זיין הייליגע אַרבעט, נָאָר מוסיף גַעווען מֵער און
 מֵער. דַערפֿאַר פֿריי איד זיך צו הַעֲרֵן אַז דו הָאָסט אַ גַעפֿיל
 צו גיין אין די וועגן פון דיין זיידע מוהרא"ש זכותו יגן עלינו,
 דו ביסט זיך מְחֻזַק מיט זיינע ווערטער, מיט זיינע עצות.

מוהרא"ש וואלט אזוי הנאה געהאט צו הַעֲרֵן אַז זיינע
 אייגענע קינדער און אייניקלעך לערנען אויפן
 סדר דרך ה'מוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו); מוהרא"ש פֿלעגט
 אזויפיל רעדן און פֿרובירן אריין צו בְּרַעַנְגֵען ביי די אייניקלעך
 זיי זאלן אַנגעמען זיינע ווערטער; מוהרא"ש הָאָט זייער מְקַרֵב
 גַעווען זיינע אייניקלעך.

מזל טוב פארן סיום מסכת ברכות; יעצט הויב אן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין ווייטער און ווייטער ביז דו וועסט זוכה זיין צו מסים זיין גאנץ ש"ס. אויך זאלסטו זיך מאכן א שעור אין לערנען משניות; מוהרא"ש זאגט אז משניות האט אין זיך א ספעציעלע סגולה, עס ברענגט אריין אינעם מענטש א שטארקע גליסט צו לערנען נאך און נאך, מען באקומט א שטארקע רייך צו וועלן לערנען די גאנצע תורה. עס רייצט אן דעם מענטש צו וועלן האבן שעורים אין כל התורה פולה, זאלסטו לערנען יעדן טאג אביסל משניות.

דאס וואס דו פרעגסט ווי אזוי מען קען מאכן ווידיאוס זכור; ביסט הונדערט פראצענט גערעכט. ווידיאוס איז נישט א זאך פאר ערליכע אידן, אפילו קוקן גוטע זאכן איז נישט בראי, עס ברענגט נישט קיין גוטס; דאס שלעפט דעם מענטש צו קוקן נישט גוטע זאכן, עס פאר'תם'ט דעם קאפ און שכל; דאס איז נאר א וועג צוריק צו ברענגען די וואס זענען געבעד אראפגעפאלן, זיי זענען ביי זיך אזוי צעבראכן - מאכט מען דאס פאר זיי, אבער פאר ערליכע אידן איז זיכער נישט גוט צו קוקן ווידיאוס.

זואויל איז דעם וואס קוקט נישט קיין ווידיאוס און קליפס, ער היט זיינע אויגן, וועט אים גוט זיין בזה ובבא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקנו

אפשר דאס וואס איך האב געטשעפעט איינעם,
שאדט פאר מיין שידוך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שעורים, וואס זענען מיר זייער מחזק.
איך בין א נינגל יעריגער בחור, דערנוויל איז נאכנישט אנגעקומען מיין
שידוך, און איך האב מורא אז דאס קומט צוליב א הקפדה פון איינעם.
בערך א יאר צוריק האב איך זיך אונטערנעהאלטן אויף א בחור'ס
חשבון, און ער איז פארשעמט געווארן אין פארנט פון עטליכע בחורים,
עס איז נישט געווען ממש ברבים, אבער עס זענען געווען דארט מענטשן
וואס האבן דאס מיטגעהאלטן. איך האב אים איבערגעבעטן, איך האב
אים אויך געקויפט א שאקאלאדע אים איבערצוגעבן און איך לעב יעצט
גוט מיט אים, אבער איך האב נאך א שולד געפיל פון דעם.
אויך אלס קינד האב איך געשטערט מינע מלמדים, דאס איז געווען
ווען איך בין געווען אכט יאר אלט.

וואס קען איך טון וועגן דעם?

יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת במדבר-מכריכים החדש, כ"ח אייר, שנת
תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט וויי צו טון א צווייטן
און זיכער נישט יענעם פארשעמען; חכמינו זכרונם

עצתו

תתקנו

אמונה

תכט

לְבָרְכָהּ זָאגן (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.): "הַמְלִבִּין אֶת פְּנֵי חֲבִירוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא", ווער עס פֿאַרשעמט אַ צווייטן וועט נישט האָבן קיין חֵלֶק אין עוֹלָם הַבָּא; אזוי האַרְבֵּ אֵין פֿאַרשעמען אַ צווייטן. אַ שאַד מָען רַעֲדֵט נִישְׁט אַסאַךְ צו קִינְדֵר פֿון די האַרְבֵּקִיט פֿון וויי טון אַ צווייטן.

אַז מָען האַט אַיינעם פֿאַרשעמט, מָען האַט אַיינעם וויי געטון - דאַרף מָען יענעם מִפְּיִים זיין, מָען דאַרף אַיבֵּר בֵּעֲטֵן און זיך פֿאַרנעמען מֵער דאַס נִישְׁט צו טון; אויב מָען בֵּעֲט יענעם אַיבֵּר און מָען אֵין מוֹחֵל - דַּעמאַלֵט אֵין מָען יא אַ בֵּן עוֹלָם הַבָּא.

אַז דו האַסט יענעם אַיבֵּר געבֵּעֲטֵן און ער האַט דיר מוֹחֵל געווען דאַרפֿסטו נִישְׁט זיין באַזאַרְגֵט, דער אַיבֵּר שְׁטֵער אֵין מוֹחֵל ווען מָען בֵּעֲט יענעם אַיבֵּר און מָען האַט חֲרָמָה אויף וואס מָען האַט געטון.

זָאג יַעֲרֵן טָאג די קַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים (די קַרְיָאָה פֿון חֲנוּכָּה); דער רַבִּי זָאגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ו): "מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצָּא זוּגוּ, יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְקִרוֹת בְּקַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים", וועם עס גייט שווער צו טרעפֿן אַ שְׁדוּךְ זָאל זָאגן די "קַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים"; נאַכֵּדעם זאַלסטו בֵּעֲטֵן דעם אַיבֵּר שְׁטֵן: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲלֵף מִיר אֵיךְ זָאל זוכֵה זיין צו טרעפֿן מיין זוּג בְּזִכּוֹת וואס אַיךְ האַב געטון וואס דער הייליגער רַבִּי זָאגט, אַז מָען זָאל זָאגן די קַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים; הַעֲלֵף מִיר פֿאַשעפֿער אֵיךְ זָאל שוין זוכֵה זיין צו טרעפֿן מיין זוּג. עס אֵין מִיר זייער

שְׁנוּעַר צו זיין אליין, עִם אִיז מיר זייער שְׁנוּעַר צו זיין עַרְלִיךְ
ווען אױך בױן אליין, אױך וויל חֲתֻנָּה הָאָבֵן וְכוּ' וְכוּ'."

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תתקנו

ווי אזוי קען [איך] זיך שטארקן מכבד צו זיין מיין טאטע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דא שרייבט א צוואנציג יעריגע מיידל. איך בין פרוך השם געוואזן
געווארן פון די עצות פון הייליגן רבי'ן מיט אפאר יאר צוריק, און זייט
דעמאלט לעב איך פרוך השם א הערליכע געפענטשטע לעבן און איך
קען נישט גענוג דאנקען דעם ראש ישיבה פאר דעם.

איך הער אזויפיל אין די שיעורים איבער ביבוד אב ואם, איך פרובר
זייער שטארק עס טאקע צו מקנים זיין, אבער איך מוטשע זיך זייער צו
מכבד זיין מיין טאטע ווי עס דארף צו זיין. מיין טאטע ווייסט ליידער
נישט פון די אלע עצות און פירט זיך אויף זייער נישט זיין צו מיין
מאמע און צו אונז קינדער, ער ארבעט נישט און לערנט נישט, מיין
מאמע מוז טראגן די גאנצע עול פון פרנסה און דארף זיך אויך אפגעבן
מיט אונזער גרויסע משפחה, און מיין טאטע האט גאר מענות אויף איר
און אויף די גאנצע וועלט.

אלס א פרסלבע מיידל פיל איך אז איך האב א באזונדערע פליכט
אם צו מכבד זיין, און איך פרובר טאקע די מערסטע וואס איך קען.
איך האב אבער לעצטנס געהערט ווי די ראש ישיבה ברענגט פון ספר

עצתו תתקנו אמונה תלא

חרדים אז מען איז מחיב מכבד צו זיין די עלטערן אפילו אין הארצן, און עם האט מיר זייער צעבראכן. פון אינדרויסן קען איר זיך ברוך השם עטוואס צוריק האלטן פון ענטפערן, אבער פון אינעווייניג קאכט זיך מיר קעגן אים. איר וואלט אזוי שטארק געוואלט האבן א געפיל פון ליבשאפט און כבוד צו מיין טאטע, און איר דאווען טאקע אסאך פאר דעם, אבער עם זעט אויס אוימגעגליך.

אפשר קען מיר דער ראש ישיבה געבן עפעס עצות און חזוק אויף דעם? אויך וויל איר בעטן א ברכה זוכה זיין צו טרעפן מיין זונג בקרוב און אויפשטעלן א שטוב אויפן רבינ'ס וועג.

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת במדבר-מברכים החדש, כ"ח אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי'

איר האב ערהאלטן אייער בריוו.

פרובירט צו קוקן און צו זוכן גוטע זאכן אויף אייער טאטע, עם איז זיכער דא עפעס גוטס אין אים; אזוי האט דער אייבערשטער אונז באפוילן, מען מוז קוקן גוט אויף עלטערן און חס ושלום אפלאכן און אפשפעטן פון זיי - אפילו שטילערהייט, דאס א גרויסע עבירה. אזוי ווי עם ווערט געברענגט (ספר חרדים פרק ט, סימן לה): "אפילו מען לאכט זיך אויס פון עלטערן בלויז במחשבה, מען איז מוזלזל בלויז במחשבה, איז מען שוין אויך פארשאלטן פונעם אייבערשטן"; אפגערעדט

אויב מען פארשעמט עלטערן אדער מען חצפה'ט זיך צו זיי, דעמאלט איז מען עובר אויף וואס די תורה זאגט (דברים כו, טז): "ארור מקלה אביו ואמו", פארשאלטן זאל זיין דער וואס שעלט זיינע עלטערן, און דער רמב"ם זאגט (פרק ה' מהלכות ממרים, סימן טו) אז אויב מען פארשעמט עלטערן אפילו נאר מיט ווערטער, אדער אפילו נאר ברמיזה - איז מען שוין פארשאלטן פונעם אייבערשטן.

אז איר וועט קוקן מיט א גוט אויג אויף אייער טאטע וועט איר אים מאכן ער זאל טאקע ווערן גוט. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב): "ווען מען קוקט גוט אויף א צווייטן, מען זוכט עפעס גוטס אין יענעם, אפילו יענער זאל זיין א רשע רחמנא לצלן קען מען יענעם מאכן פאר א צדיק", דער רבי טייטשט מיט דעם דער פסוק (תהלים לו, ט): "ועוד מעט ואין רשע", אז מען טרעפט עפעס א קליינע גוטע זאך, וואס מיט די גוטע זאך איז יענער נישט קיין רשע, "והתבוננת על מקומו ואיננו", זעט מען נאכדעם אז יענער איז מער נישט קיין רשע, יענער ווערט א צדיק.

מישט אייך נישט אריין אין די רייבערייען וואס פאסירט צווישן אייער טאטע און מאמע; שטייט אין דער זייט און נעמט זיך נישט אן פאר קיינעם, איר דארפט זיי ביידע מכבד זיין; דעמאלט וועט איר געבענטשט ווערן מיט אלעם גוטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

תקנה

ווי אזוי דערשרעק איך זיך נישט פון
די וואס לאכן אפ פון ברסלב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פערצן יעריגער ליובאוויטשער בחור, איך האב געטראפן
א קונטרס פון מוה"רא"ש, און איך האב עס זייער ליב געהאט און איך
האב אנגעהויבן לערנען מער און מער ברסלב'ער ספרים.

אבער אין ליובאוויטש איז מען זייער קעגן ברסלב, מיין טאטע איז
געווארן זייער ברוגז אויף מיר אז איך לערן ברסלב'ער ספרים, אויך וויל
איך זייער שטארק פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, אבער מייע
חברים וועלן מייענען אז איך בין משוגע געווארן; וואס זאל איך טון?

אויך וויל איך וויסן וועלכע ברסלב'ע ספרים איז גוט אנצוהויבן לערנען
צום ערשט.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת במדבר-מב'רכים החדש, כ"ח אייר, שנת
תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס וואונדערט מיר אויף די שקרים וואס דו שרייבסט אז
חב"ד איז קעגן ברסלב; ווי קען מען זאגן אזא אפגענע

ליגנט, ווען חב"ד און ברסלב האבן אלע יארן געלעבט מיט א שטארקע ליבשאפט. אנגעהויבן ביים הייליגן בעל התניא זכותו יגן עלינו וואס האט געזאגט: "ווער עס קריגט אויפן רבי'ן איז אזוי ווי ער קריגט אויף מיר"; דאס איז געווען ווען עס האט אנגעהויבן ברענגען די פייער פון מחלקת קעגן דעם רבי'ן, דאן האט דער הייליגער בעל התניא זיך זייער אנגענומען.

אזוי אויך קען מען זיך נישט פארשטעלן ווי שטארק דער רבי האט ליב געהאט דעם הייליגן בעל התניא זכותו יגן עלינו, ווען דער רבי איז אהיים געקומען פון ארץ ישראל נאך א שווערע לאנגע נסיעה איז דער רבי גלייך געפארן צום הייליגן בעל התניא. מען קען זיך נישט פארשטעלן די יסורים וואס איז אריבער אויפן רבי'ן ווען ער איז געפארן קיין ארץ ישראל, ענדליך ווען ער איז צוריק געקומען איז ער נישט אהיים צו זיך, נאר קדם געפארן צום הייליגן בעל התניא; ווי אזוי קענסטו זאגן אז די צוויי גייען נישט אינאיינעם?!

דער הייליגער בעל התניא איז אמאל געקומען צום רבי'ן אויף שבת, דער רבי האט אים זייער מכבד געווען און דער רבי האט געהייסן אלע אנשי שלומינו זאלן אים שטארק מכבד זיין. עס איז דא אזויפיל מעשיות צו דערציילן פון די ליבשאפט וואס די צוויי הייליגע צדיקים האבן געהאט איינער צום צווייטן, דעריבער פארשטיי אויך נישט ווי אזוי דו קענסט זאגן אז די צוויי חסידות'ן גייען נישט אינאיינעם.

ווער האט נאך ב"ח צו מחלקת? וואס דארף מען מחלקת? אלע צדיקים זענען קדושים וטהורים, אלע פון זיי ווייזן

אונז א וועג ווי אזוי צו לעבן, ווי אזוי צו זיין נאנט צום
 אייבערשטן; איז דאך נאריש צו רעדן און אוועק מאכן איינער
 דעם צווייטן. מיר אלע האבן איין באשעפער וועמען מיר
 דארפן דינען, אזוי ווי דער הייליגער צמח צדק זכותו יגן עלינו
 האט געזאגט ווען ער האט געזען צום ערשטן מאל איינע פון
 די בענדער פון לקוטי הלכות, ער האט זיך אויסגעדרוקט:
 "אב אחד לבקנו, מיר האבן אלע איין טאטע"; אזוי ווי צו
 זאגן, אז אלע ספרים פון אלע צדיקים - ברענגען אונז נאנט
 צום אייבערשטן.

דערצייל נישט פאר קיינעם אז דו האסט חיות פון רבינ'ס
 ספרים; פארנוואס דארפסטו זיך רייצן? אויך פאר
 דיין משפחה דארפסטו נישט דערציילן, אזוי וועסטו איינשפארן
 מחלקת און קאפ וויי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

תתקנט

איך וויל אנהויבן לערנען, ווי אזוי הויבט מען אן?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אן ארבעטס-אינגערמאן, איך האב נישט צופיל צייט צו
 לערנען, און איך וואלט זייער שטארק געוואלט אנהויבן לערנען אויפן
 סדר הדרך הלימוד פון מוהרא"ש.

איך פארשטיי אבער נישט פינקטליך ווי אזוי דאס ארבעט, דארף מען קדם ענדיגן גאנץ משניות, אדער קדם יעדע מסכתא הונדערט און איין מאל? און דאס איז מסכתות פון משניות אדער פון גמרא?

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען מסביר זיין און קלאר שטעלן ווי אזוי עס ארבעט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא א', ראש החדש סיון, שנת תש"פ לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

הויב אן מיט משניות: גיי אין א סדר א פרק נאך א פרק ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא, נאכדעם זאלסטו גיין צום צווייטן מסכתא ביז דו וועסט ענדיגן סדר זרעים. נאכדעם זאלסטו גיין צו סדר מועד, זאלסט לערנען א פרק נאך א פרק ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה; ווען דו ענדיגסט ששה סדרי משנה זאלסטו אנהויבן נאכאמאל אויף דעם אופן, זאלסט לערנען א פרק נאך א פרק; אזוי זאלסטו טון דיין גאנץ לעבן, זאלסט קיינמאל נישט אפלאזן דעם משניות, דאס וועט אריינברענגען אין דיר א גליסטעניש צו די הייליגע תורה, דו וועסט וועלן לערנען נאך און נאך.

אויך זאלסטו זיך מאכן יעדן טאג א שעור צו לערנען גמרא; הויב אן מסכת ברכות און גיי פסדרן א בלאט נאך

א בלאט. קוק נישט אויף דעם אויב דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, דו זאג די ווערטער פון די הייליגע תורה - אפילו אן פארשטיין, דאס וועט פארשניידן אלע קלפות ומשחיתים; צדיקים טייטשן (עין ספר פרי צדיק פרשת אחרי, אות ג) דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת ק"ו): "גמרא גמור זמורתא תהא", גמרא גמור - אויב דו וועסט לערנען גמרא, זמורתא תהא - דאס איז א לשון פון 'לומר את כל העריצים ולהכרית את כל הקוצים', אז מען זאגט גמרא - פארשניידט מען אלע שלעכטס.

אפילו דו פארנעסט, דו געדענקסט נישט פון איין טאג אויפן צווייטן - זאלסטו ווייטער גיין אין א רייע איין בלאט נאכן צווייטן; אזוי זאלסטו טון דיין גאנץ לעבן, זאלסט קיינמאל נישט אפלאזן די הייליגע גמרא. דאס וועט דיר ברענגען פרנסה, עס וועט דיר ריך מאכן.

דער רבי האט דערציילט (שיחות הר"ן, סימן קל"ז): עס זענען געווען צוויי אינגעלייט זייער נאנטע חברים, איינמאל האט איינער געזען אויף זיין חבר אז ער האט געטון נישט קיין שיינע זאך, שפעטער האט ער געזען ווי דער חבר האט געטון א גרויסע עבירה האט ער זיך אפגעשאקלט פון אים און זיי האבן זיך צעטיילט. נאך א שטיק צייט זעט ער ווי דער חבר הויבט אן מצליח זיין, אבער ער זעלבסט איז געווארן א גרויסער ארעמאן, האט ער אנגעפאנגען האבן קשיות אויפן אייבערשטן: 'איך ווייס דאך אז יענער האט געטון א גרויסע עבירה, פארנואס גייט אים אזוי גוט? ער

איז מצליח, ער איז א גרויסער עושר, איינמאל האט ער געזען ווי עס שטייט א קופקע און עס הערט זיך ארויס פון דארט א גערודער ווי מען ציילט געלט, איז ער אהין געגאנגען און ער איז צוגעגאנגען צו די געלט, ווען ער האט געוואלט קומען נאנט האט מען אים אפגעשטעלט און אים געזאגט: "ריר נישט צו צו די געלט, די געלט באלאנגט פאר דיין אלטן חבר", האט ער זיי געפרעגט: "איך פארשטיי נישט, פארוואס קומט אים אזויפיל געלט, איך האב דאך געזען מיט מיינע אויגן ווי ער טוט אן עבירה?" האט מען אים געענטפערט אזוי: "דיין חבר האט זיך קובע געווען צו לערנען יעדן טאג תורה, ער האט זיך פארגענומען חק ולא יעבור אז ער גייט לערנען יעדן טאג, אבער דו לערנסט גארנישט, דערפאר געבט מען פאר דיין חבר געלט אפילו ער האט געטון אן עבירה, ווייל "מענות" איז ראשי תיבות ו'אין ע'בירה מ'כבה ת'ורה (סוטה כא.), עבירה לעשט נישט אויס די תורה; קוק נאך די מעשה דארט.

איינמאל דו וועסט זוכה זיין צו ענדיגן גאנץ ש"ס - דעמאלט קענסטו אנהויבן א שעור אויף דעם וועג פון איין מסכתא הונדערט און איין מאל; דאס ווענדט זיך אינעם מענטש, עס זענען דא וואס הויבן אן נאכאמאל ש"ס פסדרן און ווען זיי זענען דאס מסים - הויבן זיי אן נאכאמאל, און אזוי ווייטער, נאכדעם זענען דא וואס נעמען איין מסכתא און זיי גייען דאס איבער הונדערט און איין מאל; דאס ווענדט זיך לויט יעדן מענטש.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, ער לערנט די הייליגע תורה - דער דארף שוין נישט קיינעם, אזוי ווי דער רבי האט איינעם געפרעגט (שיחות הר"ן, סימן יז): "פארנוואס לערנסטו נישט? דו וועסט דאך באקומען עולם הבא פאר דיין לערנען?!" און דער רבי האט אים געזאגט: "איינמאל דו וועסט זוכה זיין צו שפירן א ליבשאפט צו די תורה, וועסטו שוין נישט דארפן - נישט די וועלט און נישט יענע וועלט, דו וועסט נאר וועלן לערנען נאך און נאך".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקם

מעג מען אנצינדן הויכע מוזיק אין הויף?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וואוין אויף די בערג אינדרויסן פון שטאט און איך האב זייער ליב מוזיק, איך האב ליב זיך ארויסצוזעצן מיט מיינע קינדער פון הינטער מיין הויז און אנצינדן דארט זייער הויכע מוזיק. עס שטערט נישט פאר מיינע שכנים, איך האב נאר געוואלט וויסן אויב עס איז דא א פראבלעם אנצוצינדן הויכע מוזיק אויפן גאס.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא א', ב' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוע ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

עם איז נישט קיין פראבלעם צו זיין פרייליך און הערן
מוזיק; אדרבה, עם איז א גוטע זאך עם זאל זיך
ארויסהערן פון אידישע הייזער לעבעדיגע פרייליכע מוזיק.
אז עם איז דא פרייליכע מוזיק איז גרינגער צו מנצח זיין
דעם יצר הרע, אזוי ווי צדיקים האבן געזאגט אז די חכמה
פונעם קיסר נאפאליאן - ווי אזוי ער האט איינגענומען אלע
מדינות - איז געווען, אז ער האט געברענגט מוזיק אויפן
פראנט צווישן די סאלדאטן; זיי פלעגן זיין און מארשירן
מיט מוזיק, דאס האט זיי געגעבן די מוט און די שטארקייט
צו מנצח זיין אלע גרויסע לענדער.

אזוי פירן זיך אנשי שלומינו, מען האט אין שטוב לעבעדיגע
מוזיק און מען צינדט דאס אן הויך, מען טאנצט מיט
די משפחה, מען פרייט זיך אז מיר זענען אידישע קינדער
און נישט קיין גוים. הגם אין אנדערע מקומות הערט זיך
דאס אינטערעסאנט, מען האט נישט געלייגט קיין געוויכט
אויף דעם, אבער מיר פאלגן דעם רבי'ן וואס האט אונז
געהייסן זיך מוסר נפש זיין צו זיין פרייליך. דער הייליגער
רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן סלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות
בשמחה תמיד", עם איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג

פרייליך, "וילהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו", און אוועק נעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע כוחות. "וכל החולאת הבאין על האדם, בלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס קומען אויפן מענטש קומט נאר צוליב עצבות און מרה שחורה. און דער רבי זאגט ווייטער: "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחרה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה", אויך די דאקטוירים זענען מודה אז אלע פראבלעמען און קרענק קומען פון נישט זיין פרייליך, און שמחה איז א רפואה פאר אלע קרענק; ווען א מענטש איז פרייליך נעמט ער אוועק פון זיך אלע צרות און יסורים.

צינד אן ביי דיר אין שטוב און אין חצר פרייליכע נגונים, צינד עס אן הויך עס זאל מאכן פרייליך און לעבעדיג; אבער נאר פון ערליכע זינגערס, ווייל דער הייליגער רבי זאגט (לקיפי מותר"ן חלק א', סימן ג): "מי שישומע נגינה ממנגן רשע קשה לו לעבודת הבורא, וכששומע ממנגן כשר והגון, אזי טוב לו", ווער עס הערט נגונים פון נישט אן ערליכער זינגער - וועט אים אנקומען שווער צו דינען דעם אייבערשטן, און אויב מען הערט נגונים פון אן ערליכן זינגער וועט עס אים צוהעלפן צו עבודת השם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תתקסא

ווי אזוי בין איך מחזק מיין בחור צו לערנען און דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר די פילע חזוק וואס איך באקום פֿסדר, נאר מיט דעם קען איך זיך שטארקן אין אלע ענגנים, ובפרט זיך אן עצה געבן מיט די קינדער. א ספעציעלער יישר ב"ח פאר די בריוו ווי אזוי צו מאכן אז מיין טאכטער זאל וועלן זיין צניעות'דיג⁷⁷.

יעצט האב איך געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען שרייבן עטליכע ווערטער פאר מיין פערצן יעריגער בחור'ל וואס האט נישט ליב קיין רוחניות, ער זוכט נישט צו דאווענען און לערנען, ער האט נאר ליב "עקשאן" מיט עולם הזה.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא א', ד' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט באזארגט אז דיין זון וויל מאכן א לעבן, ער וויל שפילן און האבן פארגעניגן; לאז אים זיך אויסגעבן, דאס איז דער נאטור פון קינדער. קינדער ווילן נישט לערנען; מען דארף מיט חכמה זיי צוקלעבן צום אייבערשטן, עס

כד. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

מאכן געשמאק און מיט טעם. מען דארף זיי פאלוינען מיט גוטע זאכן פארן לערנען און דאווענען, מען דארף זיי אויפהייבן און זיי אויסלויבן ווען מען זעט ביי זיי גוטע זאכן, דאס וועט זיי שלעפן צו טון נאך גוטס.

איך בעט דיר, קוק גוט אויף דיינע קינדער, נאר אזוי וועלן זיי דיך אויסהערן. מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט פונעם אהבת ישראל זכותו ויגן עלינו, אז ווען ער האט זיך אריינגעצויגן קיין מארמאראש וואו עס האבן געוואוינט אידישע קינדער וואס זענען געווען זייער ווייט פונעם דרך התורה והמצוות, האט מען אים געפרעגט: "ווי אזוי וועט דער רבי קענען פועל'ן ביי די מארמאראשע אידן זיי זאלן תשובה טון, זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין?" האט זיי דער אהבת ישראל געענטפערט: "איך וועל זיי אזוי ליב האבן, ביז זיי וועלן פאלגן וואס איך לערן זיי און וואס איך פארלאנג פון זיי"; זעט מען אז מיט ליבשאפט קען מען אלעס פועל'ן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין קו:): "לעולם תהא שמאל דוחה, וימין מקרבת"; ווען עס קומט מחנה צו זיין קינדער אדער תלמידים, אפילו מען דארף אמאל זאגן מוסר - דארף דאס זיין מיט ליבשאפט, מיט די רעכטע האנט דארף מען זיי מחזק זיין, מען דארף געבן מער חזוק און מער ליבשאפט, ווי אוועקשטופן.

איך שיק דיר א בריוו פאר דיין זון גרו יאיר.

אז דו ווילסט מאכן א לעבן, ביסטו געזונט און פריש

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא א', ד' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד הבחור החשוב ... גרו יאיר

דיין מאטע שרייבט מיר זייער שיינע זאכן אויף דיר, אז דו
ביסט א קלוג קינד, א פרייליך קינד, נישט קיין
פארשלאפענער; איך האב הנאה צו הערן אז דו פארשטייסט
אן עסק, דו ביסט ווייט פון זיין א בטלן, דאס איז א סימן
פון א געזונט קינד, אז מען האט ליב צו מאכן א לעבן.

יעדע זאך וואס דו דארפסט אין לעבן זאלסטו בעטן דעם
אייבערשטן, וואס מען בעט דעם אייבערשטן באקומט
מען; אמאל באקומט מען דאס נאך איין מאל בעטן, אמאל
נאך צוויי מאל און אמאל דארף מען אביסל ווארטן, אבער
ביים סוף זעט מען גרויסע גסים, מען באקומט וואס מען בעט.

איך ווייס מעשיות פון אינגעלייט וואס האבן נישט געהאט
קיין געלט, זיי האבן זיך זייער געפלאגט; זיי פלעגן
יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן אויף זייער שפראך, אייגענע
תפילות - אז דער אייבערשטער זאל זיי העלפן, ביז זיי זענען
געווארן גרויסע עשירים, זיי האבן אלעס וואס זיי ווילן. אזוי
אויך ווייס איך מעשיות פון ברסלב'ע חסידים וואס זיי האבן
געוואלט האבן שיינע קארס, זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן
און וואונדער איז געשען, זיי האבן שיינע באקוועמע קארס.
אזוי זענען דא טויזנטער מעשיות פון אלע סארט בקשות
ווי מען ווערט געהאלפן דורכן בעטן דעם אייבערשטן.

זאלסט זיך צונגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן ביי יעדע זאך; צום ביישפיל, ווען דו שפילסט א שפיל מיט דיינע חברים און דו ווילסט זייער שטארק אז דיין זייט זאל געווינען דעם שפיל, זאלסטו אינמיטן שפילן דעם שפיל בעטן א שטיילע געבעט: "הייליגער באשעפער און וויל געווינען דעם שפיל, העלף מיר, העלף אינגער זייט מיר זאלן געווינען, וועסטו זען עס וועט געשען וואונדער און דיין צד וועט געווינען דעם שפיל. נאך א ביישפיל, אז דו ווילסט גיין אין א פלאץ שפילן און דו האסט נישט קיין וועג אהין צו גיין, אדער דיינע עלטערן ווילן נישט דו זאלסט גיין אהין, זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן: "אייבערשטער מאך א גס אז און זאל האבן א וועג צו קענען גיין שפילן; העלף מיר אז מיינע עלטערן זאלן מיך לאזן גיין", וועסטו זען אז עס וועט געשען נסים, דו וועסט האבן א וועג; דיינע עלטערן וועלן דיר העלפן, זיי וועלן מיט גיין מיט דיר.

אזוי אויך בעט דעם אייבערשטן אויף דיינע שוועריקייטן; דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן, סימן כב) אז אין די יונגע יארן פלעגט ער זיך זייער שנעל אויפרעגן און ער פלעגט בעטן זייער אסאך דעם אייבערשטן אז ער זאל נישט האבן די מדה פון פעס, ער זאל זיך נישט אויפרעגן, ביי דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט אויסגעריסן זיינע שלעכטע נאטורן.

זיי מכבד דיין טאטע מאמע, אזוי ווי די תורה זאגט (שמות ב, יב): "כבד את אביך ואת אמך, למען יארכון ימך",

ווער עס איז מכבד זיינע עלטערן וועט עסן פון די שִׁכְר
אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

מאך פרייליך דיין טאכטער, וועט זי וועלן זיין צניעות'דיג^{כה}

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא א', ראש חדש סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער, משעפע נישט דיין טאכטער צוליב
דעם וואס זי וויל נישט גיין מיט א צאפ; פריי זיך אז
זי גייט מיט צאמגענומענע האר, אז די האר איז צאמגענומען
(פאזני) איז דאס נישט א חסרון אין צניעות; כל זמן די
האר איז שיין צאמגענומען איז עס צניעות'דיג.

הייב דיין טאכטער, מאך איר פרייליך; אז זי וועט זיין
פרייליך וועט זי נישט אפלאזן צניעות. אלע וואס לאזן
אפ צניעות און טוען זיך אן נישט ווי מען דארף זענען
דערביטערטע מיידלעך, זיי זענען ביי זיך זייער צעקלאפט,
זיי זוכן וואס זאל זיי פרייליך מאכן; זיי מיינען נעבעך אז
זיין נישט צניעות'דיג מאכט פרייליך.

דעריבער בעט איך דיר זייער שטארק, לאז אפ דיין טאכטער;
 זי איז שוין א גרויס מיידל און דו דארפסט אכטונג
 געבן אז זי זאל ליב האבן צו זיין איידל, דו זאלסט איר נאר
 פרייליך מאכן, נאר רעדן שיין און מיט ליבשאפט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

שמחה נעמט אנועק אלע צרות און יסורים^{כה}

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר-בחקותי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת תש"פ
 לפרט קטן
 ... תהי'

אייער טאטע האט מיר געשריבן אז איר באקומט אסאך
 חזוק פון די שעורים אין ישיבה; איר מיט נאך מיידלעך
 זענען זיך מחז' מיט די חזוק פונעם הייליגן רבי'ן.

איר זאלט זען צו זיין פרייליך; דער הייליגער רבי זאגט
 (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה
 תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך,
 "ולתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל בחו", און
 אנועק נעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע
 כוחות. "וכל החולאת הבאין על האדם, פלם באין רק
 מקלקול השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס קומען

כה. דער בריוו איז א המשך צום פריערדיגן בריוו.

אויפן מענטש קומט נאר צוליב עצבות און מרה שחורה. און דער רבי זאגט ווייטער: "ונם חכמי הרופאים האריכו בזה, שקל החולאת על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה", אויך די דאקטוירים זענען מודה אז אלע פראבלעמען און קרענק קומען פון נישט זיין פרייליך און שמחה איז א רפואה פאר אלע קרענק; ווען א מענטש איז פרייליך נעמט ער אנוועק פון זיך אלע צרות און יסורים. הערט לעבעדיגע מוזיק יעדן טאג; טאנצט און שפרינגט אז איר זענט א איד.

שטארקט זיך, נאך אביסל וועט איר טרעפן א גוטע שדוך.

תתקסב

מעג מען הערן די נגונים פון ר' שלמה קארליבאך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח אויף דעם וואס איר נעמט זיך די מי און ענטפערט שאלות פאר יעדן שואל, וואס איך גלייב אז דאס קאסט אפ אסאך ב"ח. איך האב געוואלט פרעגן אן אינטערעסאנטע שאלה וואס שטערט מיר שוין זייער א לאנגע צייט, און וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר ענטפערן.

פאר בערך א יאר צוריק בין איך געווען אויף א שבת אין צפת, און איך האב דארט געדאווענט ביי א 'קארליבאך מנין', איך האב געשפירט זייער א דערהויבענעם טעם דארט, איך וויל צולייגן אז עס איז געווען אויסגעהאלטן לויט אלע גדרים ההלכה, און זייט דעמאלט האב איך

אנגעהויבן הערן זיינע מעשיות און נגונים וועלכע האט מיר געטוישט די גאנצע בליק אויף די משמעות פון א איד און פון שבת וכו', איך האב אבער איין פראבלעם 'מען האט דאך נישט געהאלטן פון אים'?

איך בין געווארן זייער צעמישט, פון איין זייט ווער איך גענטער צום באשעפער, אבער פון די צווייטע זייט איז ער זייער אפגעפרעגט ביי די תרדישע וועלט. א שטיק צייט צוריק האט דער ראש ישיבה דערמאנט ר' שלמה איבער זיין שייכות וואס ער האט געהאט צו מוהרא"ש, און עס האט מיר זייער אויפגעלעבט צו הערן אז איך בין נישט אפגעפרעגט אז איך האב ליב זיינע נגונים. וואלט איך געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה קען מיר מסביר זיין אביסל מער וואס מוהרא"ש האט געהאלטן איבער אים און צי מען מעג טאקע הערן זיינע נגונים, ובפרט אז דער רבי שרייבט אז מען זאל נישט הערן נגונים פון נישט ערליכע מענטשן.

אנב, איך האב די וואך זוכה געווען פוקד צו זיין דעם ציון הקדוש פון מוהרא"ש צום ערשטן מאל אין מיין לעבן, א נסיעה אויף וועלכע איך האב פארברענגט עוף שעה, אזוי אויך האב איך מתפלל געווען פארן ראש ישיבה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא א' - ערב יום טוב שבועות, ה' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ער האט אסאך געטון צוריק צו ברענגען אידישע קינדער, זייער אסאך מענטשן האט ער מקרב געווען צום

אייבערשטן; אויך פלעגט ער פארטיילן קונטרסים פון מוהרא"ש פאר בָּחורים און מיידלעך זיי צוריק צו ברענגען צום אייבערשטן.

איינמאל איז ער געקומען צו א שבע ברכות וואס איז פארגעקומען ביי מוהרא"ש; ביי די סעודה האט מוהרא"ש געזינגען די נגון אויף די ווערטער: "ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, אין שום מציאות מבלעד'ך פלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", דער נגון האט מוהרא"ש מחבר געווען ווען ער האט זיך מתבודד געווען אין פעלדער און אין וועלדער; מוהרא"ש האט גע'חזר'ט די ווערטער זייער אסאך מאל, אריין צו נעמען אין זיך אז עס איז גארנישט פארהאן אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, עס איז נישטא וואס מורא צו האבן פון קיינעם ווייל אלעס איז דער אייבערשטער; נישטא קיין דומם, נישטא קיין צומת, קיין חי און מדבר, אלעס איז נאר א פארשטעלאכטס פונעם באשעפער, דער אייבערשטער האט זיך אויסבאהאלטן אין די וועלט; דעמאלט האט מוהרא"ש מחבר געווען דעם באקאנטן תנועה'לע.

נאכדעם וואס מוהרא"ש האט געענדיגט זינגען דעם נגון ביי די שבע ברכות האט ער געפרעגט מוהרא"ש צי ער קען מאכן א נגון אויף די ווערטער און ער האט געמאכט א פרישע תנועה אויף די ווערטער; פון דעמאלט פלעגט מוהרא"ש שטענדיג זינגען ביידע תנועות.

די סבה פארנוואס מען האט נישט געהאלטן פון אים איז געווען ווייל מען האט נישט געהאלטן פון די וועג ווי אזוי ער פלעגט צוריק ברענגען מענטשן וכו' וכו'; אבער חס ושלום צו זאגן אז ער גייט אריין אין די פלל פון א מנגן רשע (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן ג). דו קענסט ווייטער הערן זיינע נגונים.

א פרייליכן יום טוב.

תתקסג

דארף מען רעדן שיינ און זיך באדאנקען פאר די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך זייער באדאנקען אויף די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט יעדע וואך, איך און מיין ווייב און קינדער לייגען יעדע וואך דעם קונטרס "עצתו אמונה", מיר זענען זיך מחנ' דערמיט, און מיר פרוברין צו לעבן אויף דעם וועג, הלואי זאל דער ראש ישיבה שליט"א שרייבן מער בריוו.

איך האב א שטיקל ופוח מיט מיין ווייב איבער ווען מען בעט עפעס פון א קינד אויב מען זאל זאגן "ביטע" און "יישר בח". איך האלט אז ווען עלטערן בעטן עפעס פון א קינד דארף מען נישט בעטן מיט "ביטע" און מען דארף זיך נישט באדאנקען, אבער מיין ווייב האלט אז יא, וויל איך וויסן וואס דער ריכטיגער וועג איז.

אויך האב איך געוואלט וואונטשן א מזל טוב צום געבורט פון אייער אייניקל, דער אייבערשטער זאל אייך געבן פיל אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט. איך האב געזען אויף די בילדער

פונעם ברית אז איר זענט געווען "קנואטער", האב איך געוואלט פֿרעגן אויב עס איז דא א ספעציעלער עגין צו זיין קנואטער, און וואס איז דער עגין דערפון.

ייִשר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נשא א' - ערב יום טוב שבועות, ה' סיון, שנת תש"פ לפֿרט קטן
לִכְבוֹד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך צו הערן אז דו האסט חזוק פון די בריוו; דו און דיין משפחה זענען זיך מחי' מיט די בריוו. וויסן זאלסטו אז דאס וואס שטייט אין די בריוו איז נישט מיינס, אלעס איז גענומען פונעם הייליגן ספר "אשר בנחל" וואס מוהרא"ש האט געשריבן מיט מסירות נפש זיין גאנץ לעבן. גלייב מיר, איך וויל אויך שרייבן מער, איך קום פֿשוט נישט אן צו שרייבן און ענטפערן אויף אלע בריוו וואס ווארטן ענטפער.

בנוגע צי מען דארף רעדן זיין צו קינדער וכו'; איך פֿעט דיר זייער, קריג זיך נישט אין שטוב מיט דיין ווייב, בפרט ווען זי איז גערעכט מיטן רעדן זיין צו די קינדער. מען דארף רעדן זיין צו יעדן איינעם און זיך שטענדיג באדאנקען און זיכער צו די קינדער, ווייל ווי אזוי מען רעדט

צו די קינדער אזוי וועלן זיי רעדן צו אנדערע. קינדער מאכן נאך זייערע עלטערן; אז מען רעדט צו זיי זיין און מען באדאנקט זיך פאר זיי, וועלן זיי אויך רעדן זיין צו אנדערע און זיך באדאנקען. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סופה גו): "שותא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאימיה", וואס א קינד רעדט, איז עס אדער פון די טאטע אדער פון די מאמע; חנוכה הייבט זיך אן ביי זיך אליין, ווי אזוי דער מענטש פירט זיך - וועלן זיינע קינדער אים נאכמאכן. נאך זאגן חז"ל (מדרש תנחומא וישלח, ז) אויפן פסוק (בראשית לד, א): "ותצא דינה בת לאה", דינה איז ארויס פון שטוב זיך דרייען אין די גוי'אישע גאסן, פארנוואס רופט מען איר 'בת לאה' - די טאכטער פון לאה, פארנוואס נישט די טאכטער פון יעקב? נאר וויבאלד זי איז געגאנגען אין די וועגן פון איר מאמע, זי האט געזען איר מאמע ארויסגיין אין גאס איז זי אויך ארויס אין גאס, פון דעם זעט מען וואס מענטשן זאגן: "באמה, בתה", אזוי ווי די מאמע פירט זיך אזוי פירן זיך די קינדער.

קריג זיך נישט מיט דיין ווייב, מאך נישט קיין ופוחים. מותרא"ש פלעגט אונז זייער אסאך זאגן: "מיט א ווייב גייט מען נישט אין ופוחים"; בפרט אין דיין פאל איז זי דאך גערעכט, אודאי דארף מען זיך באדאנקען און זיין רעדן צו זיי.

בגוגע קנואטער וכו'; עס זענען דא וואס זאגן אז דאס איז א לשון פון קטרת (אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן [פרייתות ו:]: דער לשון פון קטרת איז דבר ש'קוטר' ועולה), היות

א ברית איז אזוי ווי מקטיר זיין קמרת, פון דעם איז דער
 ווארט קנואטער, און עס איז דא וואס זאגן אז קנואט-טער איז
 א לשון פון כבוד - טיר, אז דער פיבוד איז ביים טיר ווען מען
 ברענגט אריין דעם קינד. עס זענען פארהאן אסאך סגלות אין
 דעם, עס זענען דא וואס זאגן אז עס איז מסוגל פאר קינדער
 און עס זענען דא וואס זאגן אז עס איז מסוגל פאר עשירות.

א פרייליכן יום טוב.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַבְּלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכַלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוֹ תִּקְנוּ וְגִלוּ, וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֶךְ הַיָּמִים וְהַצְּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֵסְלָב
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

קוּדְשׁ הַדְּבִטָּה

דוֹכַל הַקּוּדֵשׁ

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו,
שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהוה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
גריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עליידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיי בך: אמרת ליהוה אדני
אתה, טובתי בלעלייך: לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי בלחפציכם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסוף
נספיהם מדם, ובלאשוא את שמותם על שפתי: יהוה מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלתי בנעימים,
אפנחלת שפרה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט:
לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשירי ישפן לבטח: כי לא תעזב

תקון הקללי

נפשי לשאול, לא־תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימיך נצח:

לב.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם,
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֵוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִתְרַשְׁתִּי
כְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׂאנְתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵלָה תִּכְבֵּד עָלַי
יָדְךָ, נִהַפְּךָ לְשֹׂדֵי בְּחַרְבֵּנִי קוֹץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי
לֹא־כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאתָ
עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא,
רַק לְשֹׁמֵף מִים רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי* מִצַּר
תִּצְרְנִי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ
תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבַּיִת
בְּמִתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מְכַאוֹבִים
לְרָשָׁע, וְהַבּוֹשֵׁחַ בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא.

לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְדָּמְתוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּתִּיחֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דְּוִי. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֹת
בְּחָלָיו: אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפָּאָה נִפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיינ בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

תקון הקללי

שוא ידבר, לבו יקבץ-און לו, יצא לחוץ ידבר: יחד עלי
יתלחשו כל-שנאי, עלי יחשבו רעה לי: דבר-בליעל יצוק
בו, ואשר ששב לא-יוסף לקום: גם-איש שלומי אשר-בטחתי
בו, אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקימני,
ואשקמה להם: בזאת ידעתי כי-חפצת בי, כי לא-יריע איבי
עלי: ואני, בתמי, תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ברוך
יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מ.ב.

למנצח משכיל לבני קרח: באיל תערג על-אפיקי-מים, בן
נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים
לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי
לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום, איה אלהיך: אלה
אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בפקד, אדרם עד-בית
אלהים בקול-רנה ותודה, המון חונג: מה-תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:
אלהי, עלי נפשי תשתוחח על-כן אזכרך מארץ ירדן,
וחרמונים, מהר מצער: תהום-אל-תהום קורא לקול צנוקך,
כל משברך ונגיך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
שירה עמי, תפכה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה
שבתני, למה-קדר אלהי, בלחץ אויב: ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה-
תשתוחחי נפשי ומה-תהמי עלי הוחלי לאלהים כי-עוד
אודנו, ישועת פני ואלהי:

תקון הקללי

נט.

לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַפִּיִּת לַהֲמִיתוֹ: הֲצִילָנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: הֲצִילָנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוּה:
כְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקַרְאתִי וַרְאֵה: וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקְיִצָּה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגָדֵי
אֹן סֵלָה: יָשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: הִנֵּה יִבְיַעוֹן
בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, בִּי־מִי שִׁמְעֵ: וְאַתָּה יְהוּה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזוֹ, אֱלֹהֵי אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי:
אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: אֶל־תַּהַרְגֵם פְּנֵי־יִשְׁכַּחוּ
עִמִּי, הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: חַטָּאת־פִּימוֹ דְּבַר־
שִׁפְתֵימוֹ וַיִּדְכְּרוּ בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: כִּלְהַ בְּחִמָּה,
כִּלְהַ וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: הִמָּה יִנִּיעוֹן
לְאָכַל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאֲרַנֵּן לְבַקֵּר
חֲסָדֶךָ, כִּי־הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמָנוֹס, בְּיוֹם צַר־לִי: עֲזֵי אֱלֹהֵי
אֲמַרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז.

לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי* אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה,
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי דַרְשָׁתִי,

באמרוך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הכְּלִי

יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעִטֶנּוּ רֹחֵי סֵלָה: אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי,
נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּיְלָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רֹחִי:
הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף לְרֻצוֹת עוֹד: הֵאֲפֵס לְנֹצַח
חֲסֵדוֹ, נָמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בְּאֶף
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חֲלוֹתֵי הַיָּא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: אֲזַכְּרֹר
מִעֲלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרָכֶךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲנֹךְ: גְּאֻלְתָּ
בְּזוֹרַע עַמֶּךָ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סֵלָה: רְאוּךָ מִיָּמִים אֱלֹהִים, רְאוּךָ
מִיָּמִים יָחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נְתַנּוּ
שְׁחָקִים, אֶפְ־חֲצִצִּיךָ יִתְהַלְּכוּ: קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגִלְגָּל, הֲאִירוּ בְּרָקִים
תַּבַּל, רַגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ: נַחֲיֵת כְּצֹאן עַמֶּךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תַּבְּרָחָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדָר וְדָר: בְּטָרֶם הָרִים יִדְּרוּ וַתַּחֲוִלֵּל אָרֶץ וְתַבַּל,
וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד־כָּא, וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשִׁמוּרָה בַּיְלָה: זָרַמְתָּם, שָׁנָה יְהוּי, בַּבֶּקֶר כְּחֲצִיר יִחְלֹף:
בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלָף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵנוּ בְּאֶפְךָ,
וּבְחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיךָ:

תקון הקללי

כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנּוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹהֶנּוּהָ: יָמֵי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל
וְאֹנָן, כִּי גַז חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפָּךָ, וּכְיֹרְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ:
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַיּוֹדֵעַ, וְנִבְיֵא לְבַב חֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עִבְרִיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֻדָּךָ, וְנִרְנָנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ בַיּוֹמֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
יִרְאָה אֶל־עִבְרִיךָ פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ בּוֹנְנָהוּ:

קה.

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זְמִירוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַּקֶּשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדִּד:
זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
בְּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל
נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ: וַיִּתְהַלְּכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם
וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִטְהַלְּחֵם שָׁבָר: שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם
אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: עָנּוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
עַד עַתָּה בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ

תקון הכללי

משל עמים ויפתחהו: שמו ארון לביתו ומשל בכל־קנניו:
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב
גר בארץ־חם: ויפר את־עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך
לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו: שמו־כם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם:
שלח חשד ויחשיד ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם
לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלביהם:
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד, איש
להבות בארצם: ויך גפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם: אמר
ויבא ארבה, וילק ואין מספר: ויאכל כל־עשב בארצם,
ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל־אונם:
ויציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו בושל: שמת מצרים
ביצאתם, ביינפל פחדם עליהם: פרש ענן למסד, ואש להאיר
לילה: שאל ויבא שליו ולחם שמים ישביעם: פתח צור
ויזובו מים, הלכו בציות נהר: כי זכר את־דבר קדשו,
את־אברהם עבדו: ויציא עמו בששון, ברנה את בחיריו:
ויפגן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו: בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו ינצרו, תללויה:

קלו.

על נהרות בכל שם ישבנו, גם־בכינו בוכרנו את־ציון: על
ערכים בתוכה תלינו פנרותינו: כי שם שאלונו שובינו
דברי־שיר, ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את־שיר יהוה, על אדמת גבר: אם־אשכחך ירושלים תשפח

תקון הכללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרכי, אם-לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת-בבל
השדודה, אשרי שישלם-לך את-גמולך שגמלת לנו: אשרי,
שיאחו ונפיץ את-עלליך אל הסלע:

קג.

הללויה, הלל-אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו, הללוהו פרב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים
וענב: הללוהו בצלצלי-שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם פי חסו בו:

מהדורת האלצער

זכות מהדורת
הספר הקדוש הזה
יקרא על שם הנדיב היקר
ישעיה בנימין האלצער
נרו יאיר ויזרח
וזוגתו **מרים יוטל** תחי'

הקדוש ברוך הוא ימלא
כל משאלות לבם לטובה,
ויתברכו מפּי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא
וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים
יגן וימליץ בעדם תמיד,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם יצחק

אייזנער

ווגתו

בילא

וילדיהם

יואל, פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב יוחנן איידלים

ווגתו

רבקה מירל

ובתם

חי' אסתר

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שאול חיים

איינהארן

ווגתו

מרים בריינא

וילדיהם

**יואל יוסף ומשפ', נתן נחום ומשפ'
מאיר שלמה ומשפ', יקותיאל
יהודה ומשפ', שמעון ומשפ', משה
מרדכי ומשפ', נחמן ישע, גנעסא
חנה גאלדא**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משה מרדכי

איינהארן

ווגתו

בלומא יוכבד

ובנם

נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

רפואה שלימה

עבור

יואל בן דבורה אסתר

הקדוש ברוך הוא ישלח לו
רפואה שלימה לכל רמ"ח
איבריו ושם"ה גידיו,
ויאריך ימים בבריאות השלמה
בטוב ובנעימים

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אשר דוב אינדארסקי

ווגתו

טויבא רבקה

וילדיהם

**אליעזר שלמה, שמעון,
אדל, חי' דבורה, נפתלי**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלום אליהו אינדיג

ווגתו

איידא

וילדיהם

**יצחק, משולם פייש,
רייזל לאה, פיגא, יחיאל**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

העניך יצחק אינדיג

ווגתו

רוזה רבקה

וילדיהם

**ליבא רחל, נחמן נתן,
אליעזר שלמה, הלל
מרדכי, שרה אסתר**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

נחתן נתן בוים
ווגתו
סימא
וילדיהם
אליעזר שלמה, חיים, פיגא,
קריינדל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנשה איצקאוויטש
ווגתו חיה שבע
וילדיהם שמואל דוד, ישראל יוסף,
רויזא בלומא, פיגא, צבי דוב,
אברהם קלונימוס

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני
חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון
יזכור אלקים את נשמת אבי מורי
ר' צבי דוב בן ר' אברהם משה הלוי
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה זאב בריסק
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון

לעילוי נשמת
ר' שאול בן ר' שלמה
ווגתו בריינדל בת אלטע עטיע
ולעילוי נשמת
אלטע עטיע בת ר' נתן נטע
ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שמואל אליהו בלעדי
ווגתו
חי' ביילא
וילדיהם
ברכה, סימא לאה, שמעון יואל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישראל דוד העסקל

ווגתו

שרה

וילדיהם

נפתלי, מרדכי, יהודית

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומוזוני
רויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מרדכי אהרן חיים

היילפרין

ווגתו

יוטא פערל

וילדיהם

נתנאל, יחזקאל שרגא,

חי' אסתר, נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומוזוני
רויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אהרן וויינבערג

ווגתו

אסתר

וילדיהם

נחמן נתן, רחל לאה, שושנה

פיגא, פרידא מלכה, שרה,

ראובן יואל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון בבני חיי ומוזוני
רויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

לעילוי נשמת

צבי הירש בן בנימין אייזיק

נפטר א' אדר

ווגתו

רחל לאה בת יעקב דוד

נפטרה ד' אלול

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נח צבי זוייס

וזוגתו

רחל לאה

ובנם

נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס

הלל זוייס

וזוגתו

שרה רבקה

וילדיהם

סאביל, נחמן נתן,

אליעזר שלמה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם אליהו

זעלקאוויטש

וזוגתו

ריסא

ובתם

אדל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לוי יצחק זאפיר

וזוגתו

דבורה

וילדיהם

חיים צבי, אליעזר שלמה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

דוד משינגל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מרדכי יהודה טירנויער

ווגתו

הינדא ריקל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**נחמן שמואל
יאקאבאזויטש**

ווגתו

אסתר

וילדיהם

שלום, חיים מאיר, לאה, מלכה,
פיגא, הינדא רחל, אברהם
יהודה, איידל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**בן ציון אשר
יאקאבאזויטש**

ווגתו

חנה

וילדיהם

פיגא, הינדא רחל, נחמן נתן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יהודה ארי' לייב
ליבערמאן

וּזְגָתוֹ
אסתר דאבה
וילדיהם

מלכה רבקה, משה טובי',
עמנואל צבי אלימלך,
שמחה בונים

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו
לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב דוב כהן

וּזְגָתוֹ
מרים
וילדיהם

יוסף שלמה, דוד שמואל שמעלקא,
חי' רחל, רבקה רייזל, שרה,
אליעזר, יואל בכור

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל
משאלות לבם לטובה ויתברכו מפי
עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

הרוצה בעילום שמו

הקדוש ברוך הוא ימלא
כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל מארקאוויטש

וּזְגָתוֹ
גענענדל יוטל
וילדיהם
צירל שבע, ריזא, מלכה,
שפרה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

זאב סרולאוויטש
ווגתו
מרים
וילדיהם
חנה חי', מרדכי, פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישראל יחיאל
סאמעט
ווגתו
מלכה
וילדיהם
יואל, לאה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם מרדכי
פיש
ווגתו
שרה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משולם נחמן פינטער
ווגתו
תמר
וילדיהם
פיגא, אסתר, אדל

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משולם פייש
פעלבערבוים

ווגנתו

נאשא הדס

וילדיהם

יענטע חי' דבורה ומשפ',

שפרה ליבא ומשפ',

שלום אליהו, אלעזר ארי',

מירל, בנימין זאב, מאיר

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בכני חי
ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יעקב שאול פיש

ווגנתו

שרה

וילדיהם

אליעזר שלמה, מירל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בכני חי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק פעלדמאן

ווגנתו

רחל

ובתם

אדל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בכני חי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אפרים פעלדמאן

ווגנתו

טשארנא מלכה

ובתם

יוטא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בכני חי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**שאול יחזקאל שרגא
פריעדמאן**

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

**ברוך משולם זושא
פריעדמאן**

ווגתו
חי' שרה
וילדיהם
**אלעזר ישעי', שלום יעקב
יהושע, ישראל מנחם**
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אליהו ציג

ווגתו
מלכה
וילדיהם
יכט, יוסף, שרה פיגא
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו פריעדריך

ווגתו
שרה הענטשא
וילדיהם
**ישראל, יוסף, חי' פיגא,
נחמן נתן**
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

נחמן נתן קרוים
ווגתו
מרים חי'
וילדיהם
אליעזר שלמה, אברהם
מאיר, פיגא, נעכא
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אברהם אליהו קנאלל
ווגתו
פיגא
וילדיהם
מלכה, ישראל, אליעזר שלמה
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

ישראל מנחם
ראזענבערג
ווגתו
לאה
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק
ראזענבוים
ווגתו
פערל טויבא
ובתם
פיגא
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חיי ומזוני רוויחא,
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמן כן יהי רצון

חספד הקדוש הזה נרפס לזכות

מרדכי ישראל משה

ראזענפעלד

ווגתו

רויזא רבקה

וילדיהם

יוסף אשר, חנה, יקותיאל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

חספד הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל שרגא פייוול

ראזענוואסער

ווגתו

רבקה

וילדיהם

יוסף, משה, אלטר ישעי'

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

חספד הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק ראטה

ווגתו

ברכה ריזל

ובנם

יעקב יהודה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

חספד הקדוש הזה נרפס לזכות

יהודה ארי' ראטה

ווגתו

רחל

ובנם

יוסף

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שלמה רוטה

וזוגתו

פריידא הענדל גיטל

וילדיהם

נחמן נתן, מלכה, יחזקאל

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יצחק אייזיק ראטה

וזוגתו

פיגא יוטא

וילדיהם

גיטל, יואל, עמרם, סערל,

יחזקאל

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל

משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון בבני חיי

ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם זאב שטערן

וזוגתו

עטל

וילדיהם

מלכה ומשפ',

שמואל מרדכי, יכט,

חיים יושע, אסתר פראדל, פייגא,

חי' דבורה, שלמה אליהו, רוזא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אהרן שלמה שווארץ

וזוגתו

מרים ברכה

וילדיהם

אלכסנדר, שרה לאה

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

אלעזר צבי שניצלער

וזוגתו

מלכה הינדא

וילדיהם

נחמן נתן, יואל, יוטא, בת שבע

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

מנחם זאב שטרול

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבו לטובה

ויתברך מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

שמואל דוב שניצלער

וזוגתו

אסתר פראדל פערל

ובתם

פיגא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם,

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

יואל מנחם גרשון שניצלער

וזוגתו

מלכה מאטל מינדל

וילדיהם

שרה גיטל, גאלדא

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא,

אמן כן יהי רצון